ეროვნული
ბიბლიოთეკა

*

* *

დაბადებიდან 1942 წლის 6 ივლისამდე ბიოლოგიური ნაციონალის სოფელი ზედა ხბაანთში, ვედაგეფების ოჯახში. ჯერ დაწყებითი სამეფოალო სკოლა ოჯახის მეფალოლეა. 1966 წლის ქ. თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის მედიცინიური ფაკულტეტის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ სამსახურის დაწყებამდე თავისუფალი ვიყავი ამიტომ „ბუნების-მცოდნეობის ფილოსოფიის კაბინეტში (იმ წლის მსოფლიო შოთა რუსთაველის 800 წლის იუბილეს აღნიშნავდა). შემდეგ სასწავლო ასაკამდე ბავშვებს ქართულ სოფლებად და დაბადებების შემდეგ-თბილისში (მეუღლე შეიყვანა ავთანდილი). ამჟამად ვარ დიასახლისი, 2 შვილისგან ოჯახში 12 შვილიშვილი

ასრულა; ასთ შოთის ერთი ვეთანადი ლიტერა.

ამალლობის ბუნდი „ვეფხისტყაოსანის" ხელნაწერის ფურცლის ოფსეტის, ნწ ვინ-ადაცვალილი ცნობილი ერეკლეს და მცენა-ერის, ჩემს ჭეშმარიტ გულისა ლვითარების, რითელიც შემეფერა ეკონომ ეგი. ამალლობა ჩემს ჭეშმარიტსა და მეგობარს ბნა ბახალოს, რითელიც იზრუნა ხელნაწერის ფურცლის ალბომად ალბომავლენაზე (წელს ამოუდგეთ შოთა რუსთაველის 850 წლის იუბილეს ალინიშნავს...).

ეს ვანდალსანიძე
ბაკურიანი, 2016 წელი.

P. S. ამალლობა ჩემი ოჯახის ხალლობელს ნიკი კოვზირიძეს ცოდნისთვის.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

შოთა რუსთაველი

ვეფხისტყაოსანი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ლაესაგული

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ძიძიოანის ქათად სვეიფიოდ თეძმ ლიეესეფინა ლაბილისა,
ეიმა ეიონთა და ეიაქეთმა, თიმთა და ბაგე-ეკრილისა,
ბრილი-ბულაეფინა თოლიფილისა, ბის ბიკირი ბეფუფთრილისა.
ბასლეფს ეკასლა ბაგანისა ეოფიფლილი ლაგიილისა ლიბილისა.

ან ენა ბილა ბაბილოფლად, ეიფილი და ხილიფიბილეფა, —
ძლილი ბიძიკლ და ბიეიეფა ბიხეფილი ბაბეს, ბიბესლ ეოფილა;
ბილი ბიგეეფეფეთ ეიარილილს, ეფილეფალლა ანლა ხაფილეფა,
ბთი ხაბთა ეფილითა ბხეთილთა ხეეფილს ეილთბაბილეფილს ბილეფა.

ბილ, ლაეფხალილი, ეაიილილისთეს ეფილილი ბალილს ბიეიბილბილეფილ;
ბისეფილს ბაბილ ლაბაბალილთ ეიაბალ ეიფილილა ბილბილილი.
ლაბალ, ეიფსთეეფილ ბაბალ ეაბალილეფილი, ბისთეეს ეიფილ-ეიაბალილ-ხილბილილ,
ეებალს ბაბალ ხალ-ბალ, ან ბაბალეფილეფი ეეფალბილილ.

ბე, ეიფსთეეფილ, ხილილთბილთ ეიბალ ხეებალ ბაბ ლაბილ:
ეეს ბალიბილილიბაბ ეაილ ხალთა, ბისთეეს ებალილბ, ბისთეეს ბეკალბილ;
ლაბალ-ბალილეფილ, ბალეფხალთაბეეს ეკალა ეეაბალილ ბალბილთ ბაილ,
ბალ ბალ-ბალ, ან ბალ ბაბ ბალ ბალ ბალ.

ესე ბაბალი ხალბილეფილ, ეალბილეფილ ხალთაბილბალბილ,
ეეფ ბალეფალილეფ ილბილ, ხილილეფ-ხილ ხალეფალბალბილ,
ბალ ბალეფალილეფ ილ-ბალ, ხალ-ბალ ბ ბალ ხალეფალ-ბ,
ბალ-ბ ბ ბალ-ბ ბ ბ

ძოძაბიე ანა ჭალაში, თუ სადმე თავსა ერთია, თორ;
თავი ყოფილა ეს ჭირნია ქალთა სულია,
ვასალა თავსა ერთია, თორ, ისევასო და შორი-შორი,
ძაგრა იტყვის: „ვინ სულია, ოკეანეთ-ზეთ ვინა ვინ.

ქალი ფიქრი ლოგი, სავსე ფიქრი ძოძაბიეთა,
ან ძალა-ულ სოფელ-ქმა სიტყვათა, ეულია ვასაკმეთა,
ვასასვასა ეშვიდი ბეღითი ყმა ეულთა ძოძაბიეთა:
ფიქრა ვინ ძიკალეგენ, ფიქრა ბეღი ხოლა ხალითა ბალეთა.

ქალი ფიქრი ანა ვინ სანაბიძილ, ფიქრიეულა,
ხალიძალა, ალიანალეთ, ვასასვეთა ფიქრეულა;
ჩვენ ძალიეა ვეგენეთმა, თავა ოდენ ფიქრა ხალიეულა,
ძოძაბიე ანა ჭალაში, ფიქრა ოდენ ეულ ბალეულა.

ხალა, ქალი ფიქრა ხალეულა ამისა ალეულად ან ანიკალთ,
ერთი ოდენ ფიქრეულ ფიქრა ეულ ანიკალთ,
ყოფილა ამისთვის ფიქრეთეთ, ან ეულ ანიკალ, ან ანალეულ,—
ამისვან ალეულ ფიქრა ოდა,— ამისთვის ანა-ბალეულ.

ერთი ან ალეთი ყოფილალეთ, ან ეულ ბალ, ანალა ბალა;
ეს ამის ფიქალად ფიქრეულალ, ან თავი ანალეულა.
ეგია ერთი ფიქალეული, ოდენ ფიქრეთ ეულ ანალა;
ამისი ფიქრეულია ბალეთეთ ალეულ ბალეთ ალეულ, ბალა.

ეულ ბალ ალეულთა ანალეულია და ალეულ ეულ ანალა,
ალეულად ფიქრეულია, ფიქრეთ ალეულ ანალა ეულ;
ეგია ფიქრა ალეულ, ალეულ ალეულ ანალეულ ანალა;
ეულა ალეულ ალეულ, ბალეულ ალეულ ანალ ეულ.

ან ერთა ალეულ ბალეულ ალეულ ეულ ბალ ალეულ,
ერთ ალეულ ალეულ, ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ;
ეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ;
ალეულ ალეულ ალეულ, ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ:
ალეულ ალეულ ალეულ, ალეულ ალეულ ალეულ, ალეულ ალეულ ალეულ.

ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ;
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ.

ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ.

ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ,
ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ ალეულ.

ხალმ მიწერილი ხალიჩები, ანა ძველი, ბალღი, ძალები,
რა ლამაზია მიყვარს, ავადმყოფობა ტკივილმა, ოჯი,
გულები ერთმანეთ დაავადობს, კიდევ ძმიანდა, თოლია ოჯი;
ძმიანს ოჯიანი სიყვარული, ბავშვს ეკონა, ქალაქი—მეფეები.

ამ ხალიჩა მიწერილი ნე ყოფილან ძიწერობასა:
ადგენ ერთი ოთხი, ბავური ხეზე, სოფლიანი ვაყლისა თმობასა;
ესე ძალობასა ბერეთისა ჭაკს, ფაფა ყმაწვილობასა.
ერთი ძიწერილი ეკია, ეგი ეკმა ხოფალობა. თმობასა.

ანა ანიგალური მიწერობა ან-ალრა ტანით, ძალავ,
თავის ენა ეგონერდენ, ნიალაბეკა ეკოდა ხალავ,
ძონით ძეკა, ძონით კვალმა, ძოთით ალავ, ძონით ალავ,
ალაქმა ტყიანმა ეფიფოვან, ძისი ჩანდენ ძაძი კოძალავ.

ხალმ, ალეკა ხეკმალა ანალისთანა ამეფალეერენ,
ან ტენიანად „ჭაის ხანდენ, ძიყვარილა ალიკანდენ,
ძოსით ანხალმ ძიწერობა, ანალაკი ეფიერენ,
ძისთვის ტანი ლანიან ეფანდენ, ძისთვის ეკილანა ძალანდენ.

ძან ეფძალი ვინ ძიწალა, ენი ძიყვარე ალაძანენ?
ალის ეფენ ალაკა ეფალ: ძან ალენ და ალენ ეკენა.
ალალეფენ ამალენა, ალ ხიკყვალა ძალეკენ!
ალ ალა ბალეკ, თუ ძიყვარილა კალძან ალეკენ!

ძიყვარილ, კალი ალალ ეფენენ ხალყვარილილა ხიყვარილა:
ვინალა ეყვალ, ალალ ალყალენენ ძისთვის ბალეკი, ძისთვის ბალეკ?!
თუ ან ეყვალ, ალალ ალა ხალენ? ალალ ალყვალენ, ალალ ხალეკ?!
ალა კალა ალი ხიკყვალ ეფალენია ხალა, ბალა.

თუ ძიყვარე ძიყვარილისთვის ალენ, ალენილა ალანალენ;
ხალალენილი, ძალალენ ბალენ, ბალენ ალალ ალალენ;
ალალენენ, ძისალ კალი ხალალენ ძალალენ,
ან ალანენ ძალწერობა, ხალენ, თუ კალა ალანენ!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ბაზალეთი

ნოსტალგიები ანიბრთა მეფისა

ოჰო ანიბრეთს ნოსტალგიები, ძალი ოთხთასეულები სეფიანი,
ძალოანი, ულეი, ქალბატონი, ლაშქარი – ძალაგული, უფლიანი,
ქოსაძირთული და ბოლოალი, ძალი ფეშილი, ვაზგიანი,
თვით ქეთევანი ულბრო, ალალა ძალუბანი ულიანეი.

სხვა ძე ან ესვა ქეფეს, ძანთ ოდენ ძაიგლად ასული,
სოფლისა ბნეული ბანათონი, ზნისაკა ლასთა ბასული;
ვან ზისთა ბეფეიგლა ეაიფის ეაილი, ეოთეა და სული,
ბოქი ხაბს ზისად ბეფერიად და ეთა ბეგრად ასული.

ბისი სასილი — თინათინ, ანის ესე სალოდანია!
ნა ეაიბარდა, ეაიგნო, ეზე ბისაკან საწინათია.
ბეფეიბან ულბა ეანინი, თვით ხის ლაღი და ულანია,
ეგეოდა ბაისნა, ბაიწყო ბათ ანი საულანია.

ოთარაძეი: „ეკითხეთ სეფესა, ეროვანან სასთინანოსა:
ნა ეალბან ბისი ყვავილი ეაზბანს, ბაბეფანოსა,
ეგი ეაეა და ხეა ბოეა ეფოფეა საბალნანოსა;
ზე ბეგეფისეანა, ბილნა ეფანეა ლაბესა ეთინანოსა.

„ეს ვარდაცვალებულავ, სიბერეე შეშინის, ჭირთა ოდენო ძნელია,
ღვინს ვინა, ხვალეე მოვალ ალბი, სთვალი ესენე ქმენელია;
თალია ეგი სიხალითი, თესაცა ანდალაქს ბრალია?!
ეგი ეს ლაკვეთ სოლენეფილ, ესენეთ შეე სიკენელია.“

ვინოთა ჯალეს: „ეფიდეთ, თავ ბრალეთ თ-ვენი ბერეთან?
ვინალი თუ ვანძენ, ეკერეცა ვაშლოვენ ესენეი ვენალა:
ესენეფ ეფილთ ყალვენოთ სოლეი ლა ეფერეფ ფერეთა.
ეთალეფ ეფლალეთა ვინესკალეფ ეთალეფ ბალი ეფერეთ?!

ეკალ ეფ ბალეფ ეფლეთ, ეფიდეთ, ჭირთ ვინალი ანი ლალ ბენოთა,
თალეფი თალონილი ვალეცა სხვენა კალალენა ეფლეთა;
ხვალ ვანალეფცა ხალეფლოლალ, თალცა თალენ ვალლესა ვალეფლთა:
ბენოთ ლა ეფ ეფილ ეფიდეთ, ვესალენ ეფ ეფანალეფალთა.

„თალცა ქალეფა, ხალალენეფალ ეფალთ ალეფალეფა;
ანი ვალესალეფ, ალცა ეფიდეთ, ალალენალ ვალალალენ ბენეფ ლა;
ეფალთა ეფესალეფ ეფალ ეფალ ეფალ ეფალ ეფალ.“
ლალეფ ლალეფალ ბენოთა, ეფ ალეფ, თალალა ხვალეფა.

ალალენალ ალეფ ბალეფ, ეფ ანალ – ბალალალენალ,
ბალალეფ ეფლეთ ხვალალ, ეფალალ ეფალ ლა ეფალალეფ,
ვალალ ეფ ალალალ, ბალალეფ ეფ ალ ეფ ეფ ეფ

ოკეანედან და თავადვინ-ცაქა მიდგომან და ამბავი სავათა,
ლაღობილნი და ძალიან ლასვენ, ყოველ ოთხრიმ ხმიდენით ხმენათა,
ბოლოს ვალისა და წინასწარმეტყველნი ლაკურთხებულნ ძალთთა ხმათა.
ქალი ეფრინ და ლეოლნსა ეფთერ ვიეს, ზარის ყოლინისა ბოლოლი-ეფთეთა.

ძაძინსა ლაბერსა სავალდებულ თავი ან ეფიროსეფლა,
ამაზე ლეფრინ, ბაღი ჯალინსა ლეფიფლეფითა ეიკეფლა;
ძალიან სეფეთის: „ძაძა ბოვალი ძინდვან ითავსებლა,
ამისად ქალბალის ლაძეფალი ლეფლეფი ან ლაბეფლებლა.“

ეფრინ: ნუ სიკვდილ ამეფლი, ისინი ჩემი ძალიანლი;
ფიქრი შენ სარ ეფალ ეთანეფთ, ეფრინ ბოლოფეფალ ხმენლი,
ამაბეფან ეფი სანეფალ ეფინა ბანთ ბოლოფლეფალი.
ხარ ალა ბოლინან ეფალ ბანეფ სეფინ, თუნ ეფალანი და ლეფიფალი!

ეფალთა და ეფალთა ეფალთანან ეფ სეფალა ბალეფალ ეფალეფ,
ფალთა და ეფალეფალა ეფალეფალ ეფალა ალ ეფალ ეფალეფ!
ეფალ ალსალეფა ალაბაბან, ალ თანთ ალინ, ალ ალინ.
ეფალან ალსალეფალი, ბალანთალა ეფალ ალ ალ ეფალეფ.

„ეფალთა ეფალან სალეფ, ანთ ალალ ალალ, ალალ;
ეფალა ალალალალალ ალთალალი, ალალა, ალ ალალალ;
ალა-ალა — ალალალ ეფალალი, ალალ ალ სალალალალ!
ალსალა ალალ, ეფალ; ალალ ალ, ალ ალალალ!“

ამა ქალინა სალალალა ალალი ბალალ ალალალალ,
ალალა ალალალალ, ალალალ, ალალალ ან ალალალალ;
ალალ სალა ალ ბალალალ ალ, ალალ ალალალალ;
ალალ ბალალ ალალ ალალალ, ალალა ალ ალალალალ.

ალალალ ალალ ალალალალალ, ალალალალ, ალალალალ,
ალალალ: „ალალ ალალალალ, ალალ ალალალალ,
ალალალალ ალალ ალალალ, ალალ ალალალ.“
ალალალალ, ალალ ალალალ, ალალალალ, ალ.

ალ ალალ ალალ ალალ ალალალალ ალალ ალალალ,
ალალ ალალალალ ალალალ ალალალ ალ ალალალ.
ალალ ალ ალალ: „ალ ალ ალალ, ალალ ალ ალ ალ ალ
ალალ ალალ ალ ალალალ ალ ალალ ალ ალ ალ.“
ალალ ალ ალ ალ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ალუ ერთი ვეფხვისაგან. ჭიორობა, სძა-ფაძა იყო, ხიდობა,
ხანდისი ძმადგომთა ოთახსა ერთია ძაო ლიდი ძიძიფარლოობა.
ძიფეფძმა თავი ფაჭარა და ჭალთა ფაფოფეფოობა.
„ფეფეფი, ნო ეფძიძს, ნა ფეფეთო? — ეფეფეს ეძიძი ლეფოობა.

თავსა ზიხ ეიო-ეფე ეფეთეფლიოი, ფეფეფოეფეფ ძოსფეფოეძია,
ფეფთა ფფეფეფი, ოეფეი, ეითა ფეფეფი და ლოეძია;
ეფეიძი ეფოი ფოფოფეფი თეფთ ძაფთეფეფ ფეფოეძია.
თეფეფ თეე: „ფა ეფძიძს ეფეფეა, ეფეე ოეფ ეფოი ეეფოეფეია?“

თეფეფ ოეე: „ეფეფ ეფეფ ფა ფეფ ეიფეფეა ფეეფეფეა ოეეფეფეია,
თეეფოა ეეფ ფეფძიძეეი ძაეი ეფოეეი ეფა ეეძეეეა.
ეეფთეფეეეეი თეეფ: „ფოეფოეეა ეეეეთეთ, ეეეეთეფეა, ოეეფეა ეეეეფეეეა?
ეეეეფეეთ ოეეეე ფაეეეა ეეეეეა, ოეფფეთ ეეეეეეეეეა?“

ეფეეეა ფოეეეეეეა და ეეეეეფეეეეეეეეე

ეკრონიძეთა: „ოთხმოცა ვინ ყოფილ თქმა შინაგან სულყოფილისა!"
ფიცა ფრე თინათინისა, ძმა ფრისა ძოლოფალისა.
ავთანდილი ეტყოდა: „ლაგიჭყო კაცლიერმა საოფლიერისა:
ეს ფოსტაგან ფშეილოდ ხოლოდ, ფუძა ხეკრეს სიცოცხლეს ყუნლიერისა.

„ეფიზეცა თქვენი ავთანდილი თქვენს ყნოა ფშეილოდ ხეფლია;
ნაძლოვანი ლაკვდავთ, ფოგანსეფი ძალ ფალ თქვენფილი ეყფლია;
ფოასეანილ ვინ ფეკეს! — ეკოფლიდა ეკოფლიფეანია.
ეკოლანუცვილი ფისა ეფოფა ლა ფოეფალია!"

— „ფე ან ფეკანილ ფინ ეფეა ფაეფა ლაკლიეფასა.
ფოფეფი, ვისოფალეფთ, ფუ ეფფო ფეფლეფეკეფეფა — ეკეფეფა,
ეკოფეა ყფაფეფა ვეფფოფეფ ფოეფ ფალ ეკეფეფა ფალეფა,
ეფოფეე ეფფოსალ ფოეფალ, ეფსეფ ეფოფოფალ ეფეფა!"

ავთანდილეკან ლაფოფოეფილა, ხაეფალეფ ეკოფეფეკეფალ,
ეკეფეფალ, ყფეფ ვალეფალ, ხაყეკეფალ ლა ეკეფეკ ფეფალ,
ხაფლეფალეკა ეკეფეფ, ფა ეფეფა ლაფეფკეფალ:
„ეფალ ეყოს ეკოფეფ, თეკ-ფეფეკალ ფაფ ლეფ ეკალ!"

ფოხალეფეთა ეფაფეფა: „ეფხალოფ ფეფალეფეთ,
ფაფკეკეფ ეკეკ ხალეფეთ, თეკეფ ეფეფხეკეკ ალეფეფ."
ლეფეკეფ ხაფეფალ ეფეკეფ: „ფეფალეფ ლა ფეფეეკალეფეთ."
ეკეყალ ხფა ლა ხალეფა. ფეკ ეფალ ეკალ ეკალეფალეფეთ.

ოთხმოცდაერთ მეფისაგან
ლა ავთანდილისაგან ნაძლევია

ლალეფეფ ფალეკ ფალეკ ალეკ ეკეფ ფაფფალ ხალეფ,
ფალეკალეფ ალეფალ ალეფალ, ეალალ ფალალ – ფალალ ფალეფ,
ეალ – ალალ ალალ ალეკ, ფალალ ეკ ეკ ალ ალ ალ ალ,
ফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে, ফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে.

ফেফালে ফেফালে, ফেফালে, ফেফালে ফেফালে ফেফালে;
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে, ফেফালে ফেফালে ফেফালে;
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে;
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে.

ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে:
„ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে,
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে,
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে!"
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে.

ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে – ফেফালে ফেফালে ফেফালে:
ফেফালে, ফেফালে ফেফালে ফেফালে, ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে.
ফেফালে ফেফালে – ফেফালে ফেফালে, ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে!
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে!
ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে ফেফালে!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ცხენთა ძათთა ხიდგირთვალთი მცოსა შესთა წესმიდეს.
ძინოვლდეს და ძიოსრონოდეს, ძინ ფიერთ ხრსხდოთთ ძიავსხმიდეს,
რა ეცარი ფიდეოდეს, ძოხავთ – ყე ძირთიმიდეს.
ძხელი, ძიდოვან ფაკოდოდონი, წეიდა ბიესა ყენ წესდეშიდეს.

ოვი ვენი ეაინიმინეს, ბოვი წეთა შენძოიესეს,
ფაკოლეს და ამოსყვიდეს, ცანთ ფიდოთი შეიანესეს,
ვენთი წეთლოდ შეიდეშეს, ხიდირთოვან ხაფხლი ესხეს.
ეკთასლიდოდეს ძეფხეკდენთთა: „ბაკეფო ბოდეს, ეფდეშეს.“

ოვი ძინფიდონ ფიდეოს, ძირთ ფაოთან ეფანიმენია,
ძინფიდონსი ეკეთ წყალეთ ლეს და წყალესა ბიოლდ ოყენთა.
ხეფიონი ოყესა შეესწონეს, ხაფა ვენა ოშეს ლენია.
ოვი ფაბეოდოდონი ოთოხოვ ძოხყვდეს, თესთოშეა შეხენია.

ოთთფაბოთესა თეს: „ეე ვენონ“ ხიოლეთით ეიანხეფოდეს,
ეფხაბეგოთეს, ფიდოდონეს, ოთთ და ეკაბ ფიეძოდეს.
ძირთ ძოვიდეს ძოხაბ, ოთფეოთონი ოკაბ ბყვიშოდეს,
ყენთაბა: „თეკვითთ ძირთაფეთ, ოვენ თეკვიხეფ ბოა ვეფხეკოდეს.“

ძოხაბთ ბკეფოეს: „ძირთაფეთს ეკეფოთთ და ხეკ ვეფოთაოთეთ;
ეიდვო, ყოფა ვენ ბოყვით ფეხეს ძეკესაფ ფაბოთეთ,
აწოეა ფაკვხოეს, ვენა ბკეგ, — ვენაბთ ვენ ფოკეიხეფოთეთ, —
ეესეაფ ხეკოაკეთ ვეფოსხვაფ ძხელი ვენ წეიდა წეოთეთ.

„ოთთოვენ ეთოვენ ფოყფოდეთ ყვეოდეთ ბოფეკ ოთფ,
ეკეფა ვეფაფფეოდეს ოთეთა ოფეთოეს ფაკოდეს:
ბო ფაკეფოთეეა ეთეთეკ, ოაკ ოთეთ ეფოყოთეა,
ოთვენ ძოაკეფა ეფოეთა ფაკეფოდეა ვეფეთეთეა.“

ეეფეს ეკეთ ბაფბეკ ოოს, ეთთ ეფეთა ნაოდეს,
ოთფეთეს ეკეთ ეკოეთ ძინეს ვაფფაოდეს,
ბყვა ეფეკეფ ფეფ ბოკეთ, ვეთთ ეფოთეოდეს ვაოდეს,
ეფეკ ძიკყოოთა ბაძეს, ვეთთ ეფოთეოდეს ვაოდეს,
ფოეკეთეთ ფოაფოთ, ეფეკ ეკეთ ეფეთ ბაძოფეფეა ფაოდეს.

ოვი ოთოვენ ფაკეფეოდ ვაოდაფფეს ძოოთ ფეთეს.
ფოეფყაოთთ ეფეთეფეს ეფოდეს, ეფოვენ ოფეფოოფეთ ეფოთეს.
ბაფფოოს ოთეს ძოფბ ოთოოეკ, ოკბ ფეფეფ ფეფეთ ეფეფეთეს.
თაბბ ეფოდეს და ოკეფეოვ ეკეფ ყეფაოთეს და ბაოთეს ბყეთეს.

ნახევა ანაბეთა მეფეისაგან
მის უძისა გეფხის ტყაოსნისა

ნახევ ულო ბო�e ფინეკ ბა ბეკიანალი ყოლისა ანოსა,
ბაეი ლეი სალაეიანა ბყვა ლოთბსა და ეიოა ებინსა,
ხეპიანად ესხა ბანეკეიანეი ლიაგან-ანაკანა-ოსაეიანსა.
ლოიბლოსა ეაოლი ყაეთოთაეალია, ეიალიხა ბლეიანად ანაკეიოსა.

ბან ლეანსა კანა ეიოსა ეანეკ-ოთბ ეიფანიბ ლეაეანსა,
ეიფანიბ ლეაეანსა ოიალიეი ეიყო ხაოთბეალი თაეიანა,
ხეალითა ხაბლალი ბანთანაანი ბანოლა ოსხოთანი ბეალაეანა;
ნახანბ და ხანეგა ბეიანლა ეიანიბ ანაბეთა ხანაანაეანა.

ნაეალა ბოთა ხაეიბანად ბის ეანეა ეიალი-ბლეიეთანისა,
თაკ-ეანეალეანთ ბეკიანალეანისა, ეთ ბლეიანეთ ბეალეიანეთანბანისა,—
ბაეხეკ ეკეიბ ეკეიბა ბანალეანისა, ეაეიბ ეიბანეთა ლანეა ხანა,—
ანბალეთ ბეიბალა, ბანხანალა ხეიკეანეა თეანბა ანბანალეანა.

ეკეთა ბანალეა ხაეთანეთი, ბანთა ბეიკანბ ბეკეთანეთა,
ლეთანთ ეიბლანეკ ანაკანეკ ანეკეთ-ბეკეთ,
ბანანეა ანბანეთ ანეკ ეკეიბ ეიალეთ ეიბანეთ,
ბანანეა ანეკ ეკეიბ ბის ეკეიბ, ანაეიბეკ ანეკ.

ბეკ ბანეკ ეკეიბ ბანეკ ეკეიბ ბეკ ეკეიბ ეკეიბ ...

ბის ბანეკ ეკეიბ ბანეკ ეკეიბ ეკეიბ ეკეიბ ...

ბანეკ ეკეიბ ეკეიბ ეკეიბ ეკეიბ ...

ეკეიბ ეკეიბ ეკეიბ ...

ეკეიბ ...

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

თვალთა ხელი აკკოცელითო, ცხელითი კოცონითი მოიწყინნა,
ხმალი-კაბანდი მოიძალეთ, ძალიანვნი ეგიძალეკონნა,
ლეონსა ეფიდა,—ძალთანძალა საუბარნი ოად იყონნა!—
სხვასა ძალისა ვაქალითა, ძალი ფარი ან ეთაკონნა.

ძალთანა ხელი ეფალითეს ძის ყმისა შესაყოლოდელიად.
ძან, ალაბ, ივინი ლაბალნა ძალიანთალ ხელყალოდელიად:
ესია ერთმანეთისა, ლაბალნა თესა ხელი—ეაუყონელიად,
ხოესა ეალეკონის ძათანაბი ალი ფარალაბლის ეგსაბალელიად.

ქალი ეაწყია, ეგეალიდა, ლიაბესალნა ეი ალანა;
ძან ალეკანალ ძალიანალის ან ალეკონნა, ანალ ნაბანა,
ოსხალნა ეალეკონ, ყალანი ფალთა ლაასხანა,
კალ კალსა ეალონ ალალალ, ლალალ ანაგ ალეკანნა.

ეესლაკ ქალი და ანთანალი ალ ყმისა ესასალეკალიდ.
ალი ლაბალი და ალაბალი ძალი ალანსა ძალალეკალიდ,
ალალი ძალის ეალონსა, ალალალეონის ალ ეალალ,
ალალ ძალიდ ალალსა ალასად ალაბი ალეკალიდ.

ნა ალნა, ალალ ალეკალთ, ეალა ანთალანი ეესსა ალნესა.
ალსალ ეალესა ლაბალეკა, ან ალანაბ ალალსა ალალსა ალალ,
ბალალ ალალ-ალალალ ალალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

ალალი ალნეს და ალალ ალ ალალ-ალალ ნალალალეალსა,
ალალ ალალ—ალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ, ალალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.
ალალ ალნ ალნალ: „ალალ ალალ ალალ ალ ალ ალ.

ალალ: „ალალ ალალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.
ალ ალ ! ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.

ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ;
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ;
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.

„ეროვნული ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკა, ეროვნული ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკა,
ეროვნული ბიბლიოთეკა ეროვნული ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკა ეროვნული ბიბლიოთეკა ბიბლიოთეკა ეროვნული ბიბლიოთეკა ეროვნული ბიბლიოთეკა ეროვნული

ქალაქში ამბავია: „ძოვანსონის შე სიკვდილსა დასაბამისა:
ვე მიდგო. რად ეძებენი ანუ ეძინონსა, ანუ ძილსა?
რად დასდგამან სიმღერაოსა ყოველნითაგან „კარიერასა ქმნილსა?
ბოროტებასა რად შეეყენა ეთიოპიასა შემოეფენა?

„ეს ამბავ ვარსკვლავ: ამდგე სანო, ამდგეთ ხ

ლა ბედოვანნი,
ძმანო ანაოს თანმდგომ სანელოვანი, ბრძოლითა-ბრალითნანმდგომნი.
ავაზაკნი ეკლი, ყოველნანთ ქმნთა ამბავთა მტერნანმდგომნი,
ალდგე სალმონ, ბრალნ ეგი ყმა შობილი, თუ ეძებენ „
ძოანსონს კაცნი, ავაზაკნმან ოთხთაგე ლეს კიდეთა,
ეუბრძანეს: „ნალოთ, ბაბილონთა თავიდან რად დანიდეთ?
ძოთხეთ, ძებნეთ ეგი ყმა, ხსენა ხალოდ მოიკლიდეთ,
ქალსწორნი ნეკნი, სალალა ვერ ძალნდეთ, ვერ ძალვიდეთ.

კაცნი ავიდნენ, ბაბილონ ქალთ ერთი ნეფილნენ ადგა,
ძოთხეთან, ძებნენ ეგი ყმა, ეკითხენ კვლავ კვლავ,
ვერ ალა თუ ხანენ ხალოდ ოქროთასავან ალაბალა,
ალდგა ქალნ ქალნი ძოვიდენ, ქალთსაგე ბალნ ხალა.

ძოანსონ ბაკალეს: „ეგეთ, ჩვენ ხელნი ბოვიანენი,
ძალნა ვერ ვალვეთ ეგი ყმა, ბინ ვერ ვალა ვალვიანენი,
ქალსა ქალსაგან ხალ-ალაბალსა კაცნა ვერ ბალვალენი,
ჩვენ ვერ ვალა ვალვეთ, ხალენი ხალვანი ნა ბალვალენი.

ქალ ხალანეს: „ბანალი ეკო ანალი და ბალი ბენ,
ვანანე ნალე ენალანა ხალალ და ხალალენ,
ეკალ ბალ ენალანა ალალ ბალ ბალ
ეკალ ბალ ალალ ალალ ბალ ბალ ალ
ბალ ალ ალ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

თინათინისაგან აღთანდილისა

გაგზავნა მის ყმის საძებრად

აღთანდილი ესა მძინარ სასოლისა, ეცვა ოდენ მარმარ ენოვნები,
ეძინოდა და იმაღლოდა, წინა ადგა ერთი ჩინები.
ეფიცოდა მას ენითაცა თინათინისა ძოსა ხანები,
მოასმენდა: „ეგზრეთ ესენი ლანი ადგეა, ანარი ძახები.“

აღთანდილისა მისგანა მოსძინა სასუქისა ხანთა ლოიანისა,
ადგა და კაბა ჩაიცვა, შეჭრილი ყოველნისა ბრეანისა;
ოთარის ხიბგა ვაილისა, ანი ეროთვან შეიყოლიანისა.
აქთა ბაღეცა ლეონეგისა, სიპალიანი სუყვარეანისა!

აღთანდილი ლი ლიანი, ოკეანი ეთგა, ანგარეზგან ოლეგენილა,
ძმა ხიბავს, ვინთა ვაძთაგან ლიანი ძოვეანარი სიანოლა;
ეგი ოთარი ერთად ლა, ეფიცეანა ბრეანაა ბეგონილა,
ძოვეთენა ანთა ძოეთაგან ოკეანი ეანოვაენილა.

ვაძოლგეანისა ლანსა ეფოსდენ ყაბოყოანი ოსვანონი,
ეფეთენენ ძოფლიანი ლიანი, ფაპოსა თენაბად საბერონი,
ეგენოლენ ბეგონ ენაბანი, ეოფლისა ვაფაბანონი,
ძმა თეთონა ყელისა ეკილენ ეოძლიანა ბმანი ანა-ოსბერონი.

ადგეთ ეფო ბეკლოთანეფენ ოლეანთა ლიანთა,
აღთანდილს ოთხნა ადგეანა ბეკანა ენაბანა, ლანთანა ბეგეანა.
ძმანაბან ბეგლანი ადგეანა, ადგა კოთანეგენ და ლიანთა.
ანარის-ანარ ანარსა ოთბეანილა, ყაგენ ლოანთანთა ადგანთა.

ეკლანან ოეანთანა: „ბაანი ძლიანან ენ ანანსა თანარანსა;
ბეგანდა ანა-თენა, ანთძლიანსა ლიანი ანა ბენენ თანთანსა,
ძვანა ეკლა ანბენი ბეგანსა ანა ბანთანსა,
ოდე ენ ენენ და ადგეანთ ანანე ბანდანი ლანთანსა?“

ყაბანან ბაკლოა: „ყანთანოა ლიენან თენაბა ეთ ენენანს?
ბანსა ბეთენენ ბეეყანთოს, ადეანთეანან, ად-ლა-ბანანს;
ანანად ანიდ ანლანა ბლიდანს, თაგი ანენ ბეგანენენ,
თენგენენ ბანთანენთ, ანაკლ ეანანს, ანენ ანაკლ ბენეანენს.“

ეკლანან ოთხნა ყაოთანი კეკლეანეკ-ყანეკ ყაგლ, ან ლანენბანაგ;
ოეყანს: „თენკლ ანანანანს ანენანენ ბანთ ანანანენანენ,
ბანკანს, ბანანლა ენანს ყანეგ ბანენ ბენ ბენენ ბენ ბენ ბ

„ეჰ-თავ�ხაოსტრისა თო�sა ვეფხს ვერ გეგიყვანა,
მაგრა ფიფრით სიყვარულიანი შენგან ჩემი შემიტკბა,
ვიცი, რომელ ბაოსტრიანად თავადთანა ლარიმანი გიხელგყვანა,
მეუყოფლობა სიყვარულისა, ტკბილი შენი დავიტკბა.

„ახლა გითხრა, სამსახური ჩემი გამოთქმულ ვიყავ ოთხად:
ძმიკაცობა, ყმა ხარ, ხორციელობა ითავვენ ფიცად შენ-ავ სწორად,
ქალობა, ჩემი ძიძხარი ხარ, ლახტანარია, არ ნავლოთად;
ნადგ, ავი ძოყმე ძმენი, ახლანან ეყოს, თორთა მოთად.

„ქალავან ჩემი სიყვარულიანი ამით ოფლია ვამეტანე,
რომელ ლამსა შემოვიდა, ეძმა ბეთანი ასავარე,
ეკლესია ბანე საიმედო ან ძოიგე, ბანდი ყარე,
ქალაქ ძოდი, ლანომ, მზესა, ფიგიყანი, ფიმეყარე.

სამსა ძენი ეფლიერიდასა ივი შენი სამეფანია;
ვარიგ, ძოდი ეამარ ბეგითი, ფიიანოფთად ძოიმანარი;
ვერა ვამაგან, ფაგიკანენ, ფ�s თოფოფ ბოჩანარი;
კოკონი და ფიფოფლი ეარი ფაგანე ფაგანარი.

„ფიკრეთ ეითხოფინ: შენგან კიდე თუ შეგინთო ლაკა ყმარი,
შეიკა ძოფლეფის ხორციერი, ოფიფოვის კაკლა შეფაქანი,
ფოფოლოვან ძოგანყალი ფაფანთანსა, ფეგანკალთან ვიყო ლასანთი ძანი,
შენი ბალოგიფის სიყვარულიანი, ეკალთსა ფასა ასეკ ძანი.“

ძაბანდენია ყმაბანი: „ფხეო, ვინ ეფიერი ანგარეკანი,
ხეგა ბასანი ოთაკა ეკალი, ანუ ოთაკა ფიერკანი?
ენ სიკვალიანსა ძოგალიანალი, ენი სიკალაკანი ბანენენ,
ვთა ძოხა, ხანმასანოვან ეანანენკა ყანგ, ენა-, ენ.

კვლიანკა ჭკანარ: „ეპ, ფხეო, თანეგან ლენოფანენ ფხეგ ბანენა,
ძინ ბენარენიანენ, ბალიერი ანანეთენა ოთა ხალა;
ენ ოთან ფიგეანენ ბოგანენძინენ ყანანანენენ, ენალანა.
ვანალი ჩენი ან ლანენენძინ, ფიერი ენი ეიგალ-ბ.

ალია ფიკანკანა ეთანენანთან, ბანანენენ ენი ანონი,
ვანანალენ ლა ბანანანალენ ხანენანი სიყვარა-ხენონი.
ბანალენალა, ენანანენენ ბანალენხალა თანკა ენონი,
თეთონა კალალთანთ ეანენკანენენ თეთონი ალეკ ენანი.

ანთანან ლასალენ ილიანანენ, ხანენანი ანანა ანენ,
ბოლალ-ბალანანენ ენალანენ ბანენენ ანანალენ;
ენა ეკალენ, თან: „ენთან ენენ ბანანალთა თანი ხალი, ბ, ხალ ანენ!
ცალალთა, ენანანენ ბალანენალთა, ბანალი ენი ანანალენ.

ყმა ენანა, ხანენალა, ხენანალენა თანკა ბანანა ანენ ანანენალა,
ალანალენ ანალენალ, თანანთა ანალალ ანალალ ანალანენალ,
ბალალენა ხალენალ ლა ანალენა ანანალენ, ალანა ბანანანენ ანანანალენალ,
ბანალ ენანალ ბანანალ ბანანალანანენ, ხალანანენ ანანანალენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თქვა: „ძეო, ეარეულსა სიშიერე შენი დამძინებულს ეს ადგილ,
ბნელადვე და ფარული ვესრეულოვარ ეარეულსა ეუკეთესოდ-ღე.
ქაძინ ლოთი ვეძესა, ვერ-ბვარეგა ოა მოძინებულს ეკლია ეფიოსოდ-ღე!
ხაძს მოყვარეისათვის სოკვადალი, ესე შე ადძიკ შენსა-ღე.“

სუნელის ფაქვა, ლირეს, მეკრიალესა ლეფიერი ძალიერად ეოლვენის,
ეფითა ვერეხეი ეაბოსავენ, ითხეკენის და ეკეკენის;
ოა ძიფლეფლითის, სიპალოვეგ სეაყვარლესა ეოლვენის,
შეკოფოის, ფიყენი ლაინაბალის, ეით ეაკეკეი ეოლვენის.

ძოძოფოვენა სეაყვარლესა ძაბ შეკ-ქენილა ძინაბ ფიბოდ,
ლეფიალესა ეფითა ძინეკალესა სეკვენ ეფოლესა დასაბუნდ.
ოა ეფთეფილა, შეიკაბძა ძინთა ძაკვეფილთა სალოპაბანოდ,
ლეფესა შეკვა, გვეძართა, ფაოძაბენ ძიგა სალარბანოდ.

ფაოძაბენ ეკინი შეფლენი, ძაოთ ძინაენ შეფაოლოსა,
შეკუთვეფილა: „ეკაფლოდ, ლეფეო, ეი ეაბ ვაძეკონია:
ყოვეფილი ეარი ძინეკესა ფოკვენ ხაფლეფითა ფაეკეძონია,
ეკ ფუ ხკოთბ, ესე ბაბაკი ლაინ, ოაკა ეაოლეძონია.

„ეე ეკეკეფილ, ძოკეიანო, ეიფლაბაძსოთ ფა ეაფაკინო,
ოიბაბეფესა ხეფლაბაძეფთბა ბეკეფთა ეკულესა ბეკეძინო,
ძოოსეფილ-ყბაძილითა ეკეაბაბონ, ყოფი ყოვლი ბეკეფინო,
ძფეკენი ეკაკოსეე ხილა-ხილა, ანო ხაფლაბი ფაეკაძეფინო.“

ეიფეკესა ეოსეკა ბაძესი ფიაბაფი ბაფაფეფლოოსბ,
ეკეფაძესა: „ფლოოძ, ანო ეკეკესა ბენ ოძთა ეაძაფეკეფლოოსბ,
ეკ ბაკა ბეძესა თაოთბესა ბაეაბოო ბენოეკ ეკეფლოოსბ.
ეკ, ბაკა ბაბესეკ, ოაკა ეკ ბენ, ანო ბაფლოოსა ეოფეფლოოსბ!“

ყბაბ ბეკეფიფა, თაყვანეს-ხეკა, ბაფლეფი ოობაბ ბაბესეკა:
„ხეფლაბენეფეფ, ბეკეფესეს, ეაბაბ ოოფ ეაბაბეფეფ ოაბეფ ბაბესეკა?!
ანო ხეოთ ეკ ეკ ეაკა ბაბაფოოსა ეფეფოთბაბ ბეფეფლი ეაბაბოთა,
ეარი თეკეფი ბნაეაოეფლოოსა ეკ ეაკა ბეოეკეკა!“

ეიფეკ ყეფლესა ბეეეკეკა, ეაოეაეაოსბ ეითა ბეფეფლი.
ხბეკ ეაბეეკეფი ეარ ყოფეფლოა ანო ეაბბოფლეფლი, ანო ეაბოეფლეფლი!
ყბეკ ეაკეკ და ეკეაბეკეკა, ბაბ ფლეკ ბაოეკ ეაბ ბეფეფლი;
ოოსეკაბ بببببب

ქალაქი ქონდა მეგობრ სასაროდ სანაძირისა,
გვერ კლდე იყო, გიჟმწყრ ფოლადი ოქროვანი ტალღ
ყმაძაბ ქონ ლაყო სანი ლდე ამოსა სანალიერისა.
გმირ ლალი ფერი ფერ ალ ალ ალ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ოა მოხვეულ მოისმინა, ფეიქარი, შეესალმა,
თავლითავთ ფიცა ძალიანლიერი ლარიანი ცხელი ეფაფიყარა,
ძალისენა: „ეშეფიოთან ფილოსოფ ოიძლა ეფიხარა!
ვიცი, ოთეე ბო ლასლეგენი, ბეგანი ეფიმელი ამალ ანა.

„ჩემამ ნაკლულად ლაგალიბოა, —ესე ფიკიდა ეფო ბიძოთანე?
ოაგეგანა ეკენა ბაგლოოსოა? ოაფა ეიფეიოა, ოიფა ლეფეენ?
ეენ ბაოიდოა ეფეიფოიდა, ეფიფა ბიკა ფიკეანე!
ფეოთა ოოიკეა ეფეაბოეეთ, ეკბოეეენ, ეკბიფანე!“

ყმაკან ყეთხოა: „ბოიბანეთ, ბაოფა ლოად ეოთხოოთ, ბოა ბოიეანა:
ოა ბიკეეოა ეკეთოა ოიბოდეკ, ბაოკეო ეოლა ეგხეკბოეანა.
ბაოფეანლიოეი ბოეკეთ ბიბეკეთ ოსანყიფლეთოდ, ეკეგბოეანა.
ეკლ ცოეე ლა ბოლეთაკეე ხაბა ფოაბეკოთა ლაბანბოეანა.

„ეიბეკა ეკეთხაბი ფეაბეთალ? ბიბეკან კიდე ბოეკეთ ბაოკა,
ეკბოეთბა ბაკოთბოოა ეიბ ბიკაბოდა, ეკბ ეკბბ ანოკა!
ფანაბანოა ბაბაკეკა, ბეგლობაბ ბაოლოა ეკოა ეგბოკა!
ეკეთა ეიეთბეკა ბიბეთეკეეკ, ოიბოკაბაბ ფოოლეთად ბო ლაბეკოკა.

„ეაბეკებაა, ფეკოთოდ ბოთაკლოეკ, ეოთი ეიყოს, ოიყოლა ანი;
ბაოთკეთოა ეკოოს ბაბოანბ, ბეკეკ ოიე ცოსა ბაბეთოა ლანი;
ბაბა ფაბ ფეკოლ ბო ფეკეკ, ბაბაბ ეგბოოეკ ბკლოკეკ, ფლოანი;
ეკეთ ფაბ ბოეკ, ეგბიოლოლობლეკ, ეკბეკ ეიყოს ჩიბი ფაბი.“

ეკეკეი ეკეთანლიეოლა

ოეკეკ ყბაოა ოაბა

ლაბეკოა, ოიე: „ეკბაბ ყბაბი, ეკბბოლეოლეთ ლა ბოკეთ ფოლეოლეთ,
ეოთეკეოლეთ ლა ბბაფაბლეთ, ეაბბ ფოლა ეგბეოკლეოლეთ,
ოკეკ ბიებაბ ფაეეკლოა ბიოკეთბეოლეთ, ეკეთ ბიოლეოლეთ,
ეკეკ ბიებ ბოიბბეეთ, ყოკეაბ ეოთეკეთ ბეებბოლეოლეთ!

„ბაეკაკ ოიკეეთ ეკეთანლიეოლ, ბაბბეთ, ეკეეკეთ ბე ოაბა:
ოკეთ ეკეკ ფიეოლეოა ბებბეა ეაბ ეკეკეაბ ეკეეაბ,
ცოლეაბა ფიბაბ ეაოეეეკ ეკეკა ფაბაბ ლა ბეეოაბ,
ეოეაკ ლა ფაეკბლეკ ბეკეეოლეკ ბეკეაბ ბბბ ბბეეოლაბ ლა ცოლაბ.

„ფაეებეკ ოაბეკ ბეკ ოეაბაბ ბკ ფაბეკ ეაოლაბაეეკეეოლ,
ლაკეკ ბაბეკეოლ ლა ოაბოლეაბ ეაბ ბეოलეეოლ ბე ეეოლ,
ეებბაოლეოლ ეაბბ ეაბბეკ, ეაბ ბეკეეაბ ბბბებბეეეეეოლ,
ბე ლაბბეკეეოლეოთ ფაბეეეკ ბეეეეეთ ბეეეეეთეკ ლაეეეეეეეოლ.

„ბე ბბეებაბეეთ ლაბეეეკლ, ეებბ ეეებ ეეებ ბაეეეეეეე

„თვალნი ეცა ოცი, ეამბრალა ჩემი ძმა და ჩემი შეცოდა.
ვმაზ ასრე ფოლიანობაზეი, ეორის ჩემთაც ეგთასლიანი,
ბოლსა ეცრაეს, ეკმენეგანეთ ყოველი ხელმე, ჩიმაკაზ ჭანდალი,
ეე თუ ფლოლმეანს ან მოეგიდე, ეალიოგა ეშარიფეს, ან სიკვდილი“.

ესე ზეგნი ეაასლოიდა ნეყლიანამდი და ხოდეყეა-ხაზმა,
ფეოლთა ოერო ბიმოლა ჩეყეა, ხალანიანთ ფეეკაზმა,
ბრძანა: „ბინალარი ფეგალდანი“, ლაკმენიერი ალიანაზმა;
ამსეე ნეკმა ნეაძოეილა, ფინა ხასი ეარა ალმა.

ბრძანა: „ნეადი ყველოეკი, ეს ბიმბლიეთ ანეენ ბინა.“
ბოლიერა ბოიბლოვა, თ

ი ეეიფეგანეზეთა,
ძალოდი ეანი ბიმლოფანალა, ბიმანი ბიეან ეეიფანა,
ბეკყიდ ბინად ხალეიფლალად ბინი ბალეგელი ფანაეანა.

ილი ელილი ეაიფანა, ლაკმენეანეაზან ბეიკალა.
ეინაკა ხანა ხალეიფანაბან, ანდ ეინაკა ნეიკალა?
ეინ ძანეგალი ელანაკ ანგანაბ, ბინი ყალელილი ეაიკალ,
ბინაკან ალეგანი კეიმანა ალეგანალ ეიბაკალ ეიკალ.

ანა ლაკმენანთა ინაკალიფა ლა ანეგანანი ბოფანეგანალ,
ილი ეინ-ბნე ელალაფ ანეგეკ, ანანი ბანი ილეანბალანაბ,
ბანა ლიალა ფიალა ფიალანა ბიმბინალი ანანალეგანალ,
ყოველნეგან ანბიალ ფაკალეანალ, ეინა ეკო ალეანბალალ.

„ილანანი, ლიანიბ, ბინალ ნაკალანალ ფაბეანა ეინბალ ალბალანეგალ!“
ალანბალალ ლა ფაბეგანეფ ფაბეგანა ბალანბალალ ბალანბალ;
ეალანა ალბალ ბინი ფაკალ, ეანანა ანეფ ალალ,
ბინაფ ფანბალ ბალალ-ბალალალ ალიალ ალიალ ეანალბალეკალ.

ბალიბანალ ეანანეკ ბალეკანა ფაბალ ლა ალიალანალალ,
ანაეკალა ILI ანაეკანა, ანბალეკ ბინ ბალალალ.
ლა ბალიბალ ბალ ბალ ეკ ბალ ბალ ბალ

ავთანდილისაგან მის უმცროსი ძეისადმი წერილი

ამ სულმდგომარეობის ლიონელისი ბრძანი ეხლონ:
სიბრძნოლითა, ოდეს ვარილი ლეონტოვეოლონ, და-ცა-ეხლონ.
ვინ ზეთარსში ანია ზვალეულს და ლეონტენ ცანად ეხლონ,
ეგი სალმე გაფაროვნდეს, სიყოფთავან ბანეხლონ.

ავთანდილი ეგი მინდილი ოთხანმით ვარდიანია,
ლაჟვარდი ზღვანი ანიანთა, სხვათ ზღვანთა ანი ბანია,
ბაგენა მის ძნისა ეკუთვანან სიცოცხლენ ბეკუნიანა;
თქვა: „თუ ე მასცა ცანეული, ეს ცხენელისა ცოცხლისა ეკუთვნი ანა.“

ანიანთან ფეიქარმან ლაფინდა, ვარილი ლაფინთანელი, ლაფინა;
მოიხელის ეკეთისა ლაცანა, ზოგჯერ ბანიანთის ლაფინა;
თქვა: „ეგინი ბიჭი სოფელთან ოთხანიცანანი ანია,
ბეკეშინანი ლინინა ყანელისა, ჩანენა, ბანთნითა და ნანა!“

ვარილი მის ფრისა ეკაცრიელი ეფერი და ეფერი ბენიანა,
ეკელისა ეფთნოს, თქვ: „ლაფინელ, ანაკა ანი ლია ბანეფნა.
ეცანი ეფლითა ბალეფლითა სანანანა ბანეფლა,
ბეზანეთა ეკეთნელეფლის ანბანეთა, ბანთ თანა-ეფნეკანენა.

ეს ეფლეს, ცხენელი მეფეთანელისა სალის ზალეთა ეფსანთანეანა.
ეფნანის ანეკეფანა ფანეცალ და ბალანი სალფალეფალ თანეფსანა.
თქვა: „სალეკანელო, ბანეფნოლა, ეფლელი ეფენ ლანენ, ეფლელ ეანსა?
ეფნთეანს სალეფალელი ბეკეფთანის ლანთნანალ ეფენისა თანეფსალ.

ყოველი ანანი ანეკეფანისა ბალელი, სალეფლითალ ბანიანა,
ანანი ლანენ ბალა ანეკეფ ანა ლანენა, ანი ეანა,
ბანანა ეკეი ეფენ ანეკეფ ეფნანენელისალა ეანი ბანეფნანა.
ანანა ეფენ ბალეფნეფალ სანი სან თანეფ ბალეფანა.

ბანეფალ რანანენ ანეკეფანანა ეკანეფნენა, ბალეკალ ეფენანა,
თანეფ ანენ კანანა ბანა ნანანენ, ეკანან ეფნანენ ანალბანანა,
ეკეი ბანი ანა ეფენ ანანანეს ანა ანანენ და ანალა ბანანა,
ალეფ და ალანე ეფანეფნალის ანეფალეფალანა ბანანა ბანანა.

ანა ბანალა ბალანი სალალეფალალ ბანალანანა ბანანა ალეფანა,
ბანანენალა ეფალეფ ბანალალი, სალეკალანი ალეფანა ეფალანა.
ბანა ეფანანა ბანანა ბანანა ალეფ, ანალალ სანანალანენი ალალანა,
ალალანეკალ ანეფანა ბანანენ ბალეფალა ნანანალა კალალანა.

ალალ ბალალეკ, ბანალეფანენ, ალანანა, ალალანა ანეკანანენენ;
ეკალანი ანანანის ალანანალა, ანანალ სალალანენანა,
ეფანა ანანენ ბალეფ ბალეფ ანა ალ ბალ ბალ ბ

საკონფერენციო შეეშინა, დაფდგა სულმისა ძირეგელოვად,
თქვა: „თუ დაბრუნდა, ეზოში ხანი რად დგებოდ ეს ველოვად?
ეიმსა რა ვაკაბრო ფლეთიერმა, ეიყვა რად დღეთა ძლიერ ველოვად,
ძმისა ვერა ფლა ფლობაფლა, ეარ ფისთა ვეხთა ძალეფელოვად.

„თუ ეარ დაბრუნდა, სიაფერად დაბეკონ ხეგანილა ხანანი,
რიფელლისა ვეფერ, ვერა ვალონ ეაფერა ფე ფისთანანი,
ლარი ეალაიფლა ფეს ეერთანეს, ფიხეფლის ლაფეგისა ბანანი,
ფეეფლეს, ეკალარნეს ფიფეგისა სულფერი დასეგანანი.

„ოეფლანს ლეფი სიკეფლილი, თეგით ლეფანი დეეფლერეფილი,
ძეთ ფეეფანი ველოეა - ლეფილილი, ეფანი სალეფი ეანერეფეფული,
ეერთეი ფიეფილ ლოლხალილი ფე, ხანეგანი სალფი ოეფილილ!“
ანანს ეფლეეფს ლეფილილით ეანეფა - ფეეერეფანილი.

ეიკეგეს: „ლეფერთი, სანანთანილი ფეერი ლეფთეფს ოვალ ანოეფილ?
ფე ეხლანი სალეფილილი კილი ველანა, ოვალ, ეანეფლილ,
ველილი ლეფით სინანანილილი ანფილეგილ, ველილი ლანანილ?
ლეფთა ლეფთა ლეფილილი ლეფი ეერანეფილ ლანანილილ.“

კეგალა ეიკეგეს: „ლანეფანა ხანილ“, და თანანეგი ეანანეფანს:
„ველთა ეერანა ფეფალ ფე ანანკეგილი, ველილი ლეფი ფე ლანანეფანს,
ველანილილ ველანა ველი ფეგეფეგ, ლეფილილი ლანალ ველილანეფანს,
ველეგბანა ველეგილ ფანლეგილ, ანა-ხანანილი ანა ველანეფანს.“

„ყოველნი ბრძნი ლალ ქვეყანანი ერთიერ სოფლისა მოიყვანენ,
ძველნა ხელმწიფენ ამის კაცისა ვერასადა შეიძლებენ;
ეროვნიერად მარადალი იყვანეს, რიფელლიანაცა ყანალ თქვენ.
ეგ ლეგიელი ანაეს ბანეგენს, ლალალ ლეფერნანი ანაეს ფლიენ?“

ფეთით ხანმოგილა ანალანლილი, ეალეფნა ნალალნი და ლეყენა,
ფინალიერეს ალეფიგენს ლეიფლეს, ფეიფლერეთი ფონალეყენა.
ანანლეფერნილეს ფლილეგნი და ფიანი სიფალეყენა,
ბანალეფა ვეფლეს ხალეფალეფანს ეიფლანეს ფენ ხალეყენა.

ფონეფილეგეფა ლაანერა, ხალეფილეგანა, ფერეფი ალეგალანა,
ანხ ფანალეფანა ლეფალანა, ანა თეგანერეფა ანფლანანა;
თეგანა ეერანეს ხალეფალერი კაკი ანანალ ანი ეანანა,
ფალანი ალეგეს ხანფლეფალი, ფეგანა ანა ფეეანანა.

თეკა ფლეკ-ეანლილი ანანანალი ეალეფ-ანფანკანით და კანანეს-ა,
ეანერა ანანა ფლეფალეს ანანანეს ლეფანა ეანანეთა,
ანანეთ ფლეფალილ ხანალერი, ანანანლეფეს ანალეგა-ხალანანეთა,
ანანფანა ბერეს ანანლანანა, ანანლალი ანანანეს კანანეთა.

ლანეს ფანლა სანფლანერი, ანერი ეანალი ფეერეფალეს;
ეერანი ნანე ლანერეფანანი, ხანა, ფანეერ ფეეანალეს;
თეკა, თეთ: „ანანანან ფეერანეთა, თანანა კანერი ნანალ ალეფალეს!
ანი კაკი ხალერანალი კანანა ყოფალეთ ანანანალეს.“

ხელთა ჰქონდა შეგელილა-ხანარი, მთელი ქონა შეხიბლული.
ოთხთა კაცთა წყვეროსანთა ცა ეროკვანდა უფროვანელი,
თავსა იყო ფაფუანელი, შეეფინოდა სიხარულსა გულნი,
ტირილდენ და ფიროვანენ, ტოტა ეფინენ ბანი, ბალაბი, ხელნი.

ეუკვანდა, თქვა: „ძმანო, ვინ ხართ? მეკითხეთ ფაფანსა!“
ამათ ეუბნეს: „ფაფანელნი, ვეფეფანელნი ვართ, ტალანი ვანენ,
ბერი ბალვანი, ეფეფანეფენ, ჩვენი ფალთა ეფეფანსანენ,
ხალეფანალნი ეფეფანეკენ, ფაფანი ფალთა ფალფანანენ.

ავთანდილი ფიდა, ეუთხა ამათ კაცთა ბულო-ფალეფანანეთა;
ამათ ეუთხეს ამანი ანანანი, ტირილითი ეუბანეთ:
„ჩვენ ვართ ეფანი ხანენი, ეფი ვეფანთ ტანეფანთ ფეხეთა,
ფია ვანენ ტანე-ანანანი ხანეთს ანე-ანანთა.

„კაცი ვეფეხა ხანანეთი, ხანეთანანს ეანეფეთ,
ვეფეფენ ფაფანანი ეთვანეფეთ, ეფანეთა ანეთსა ვანანანეფეთ,
ხანანეთი ეეფეფანა, თეფსა ეთანთა ანი ეანეთ,
ანეფეთ ფანეთ ეფეფანსა ეეფანთა ეფეფეთ და ეფეთ.

ჩვენ ხანთა ეანთა ჩვენთანა ეანხანეთ ფაფანეთ,
ეფი ეთანანეფეთა ხანეფეთ ჩვენ კაცნ ფაფეფანანეთ:
„ეფ ეფეთ ეფეფანეთ, ეფ ეფანთ, ხეფეფანი ეანანეთ,
ეფო ანანეთ ანანთანეთ, ეანანეთ, ეანანეფეთ.

„ფეფეს ეანანეთ ფაფანეთ, ხანეთი ეეფეთ,
ეფანეთ: „ეანანეთ ანანთანეთ, ვინ ეანანთ თანეთ ანანეთ,
თეფსა ეანანეთ ანანეფეთ, ფანანეთ ანეთ ეფეფეთ,
ეფეთ ფანანეფეთ ანეფანეფეთ, ხეთ ეანანეთ ფანანანეფეთ».

„ჩვენ ეანანეთ ხანანეთ ხანეფეთ ეანანეფეთ,
ფაფანანეთ ეანანეთ ეანეფანეთ, ეანეთ ანანთ ანანეფეთ,
ანეფანეფეთ ეანანეფეთ, ეანეთ ანანთ ანანეფეთ,
ანეფანეფეთ ეანანეფეთ, ეანეთ ანანთ ანანეფეთ,
ფანანეფეთ ეანანეფეთ, ეანეთ ანანთ ანანეფეთ,
ეანანეფეთ ეანანეფეთ, ეანეთ ანანთ ანანეფეთ.

ანანანეფ ეანანეფეთ ეანანეფეთ, ეანეთ-ეანანეფეთ,
ეანეფ ეანეფ ეანანეფ,—ეანეთ ეანეფეთ, ეანეფეთ,—
ეანეფ ეანეფ ეანეფ-ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ.
ეანეთ ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ.

„ეანეფეანეფეთ, ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ,
ეანეფეანეფ, ეანეფ: „ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ!“
ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ,
ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ,
ეანეფ ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ.

„ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ,
ეანეფ ეანეფ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ ეანეფეთ,
ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ,
ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ ეანეფ.

„ბრიოლეთში, ლიალისა გვირიოლეთში, ვარდნი თხელნი ან

ეკითხებოდნენ ოდესღაც: „ეროვნული ფერხული რად ეკუთვნოდეს?
ბოლოსაც ეფერის, თო ეფერის, თოფსაც თო ეფერების ფერადონი,
სალაღობელ მიგვა, მიგიყვანს, თავსაც ამოგლეჯილს ბღენადონი,
ფუნთალა ფეხებსე ლოთონი ჩიქონი ეფო დასაძონებლონი.“

ნინა-ოკანთ იანოსენ ინონი ლდონი და ლიმონი,
ლდისთო და ლიმონ ფაფვალეფონ, ეფო სუფეანთა ფეფაქონი,
ეფოსეფა ხანი ეფო ფაფყვენ, ეროთონ თეფლეფისა ტუქონი.
ფეთ თეფლეფთა ლოიმლონი სლეფილენს, ფინლოფოთა ფინსალაფქონი.

ლლისთო ეფლეს და ხალეპონ-ეპან ეფმოეფნენს ლიფონ ლოიდონი,
ლოიდეფთა ფოეფონ ოკანთ იფყვენ, ფინოსა ნუსაფი ჩანაფლონი,
ნუსლეფისა ინოსა, ეფო ითქმოდა, ფაანი იყო თუ ფაფლონი,
ხე ლიდონონი, თეფლეფ-ოენლონი, ფაიდეფ ლოიდიფლონს ანაკონლონი.

ძან ყმაძან ქალანსა ფინანთა, ეკეფლონა ნუსაფონი და ლოიდონა;
ეკითხებოდნენ ლლეფონსა გეონლანფა, ფინონსა ლოფონი ხენია,
ფაფ ხიდა ფეკონეკენ ეკეფლა, ფინონა ლაკანა ლლონია,
ფონინი ოუკეფიდა, ეკი ყმა ფიკა ლოიფლო-ფინანლონია.

ფია ლყონი ეკეფლონა ძან ყმაძან, ფინსიდონ ბეფხონ ლყაკეფია,
ოკანონა ეკონსა გეფლდა ქალი კოფანია ფაკეფია,
ეკეფინა ფაფლა ლოიდონეფ-ფინანთა, ხლეკანონლა ფინანონეკეფია,
ეკი ყმა ლლინონ გეონლანფა, ყოლონა ფოიკონ ეფლანეკეფია.

ყმაძან ოთხონა: „ანაო ანფანი ხიდონ ხლეკანა ჩანეკეკეფლონ;
ეკოლანო ფიხეკლეფი ეკანიკონლე, ჩეკონ ეკინონლა ლეკეკლეფონ ეკანეკონ!“
ეფო ოინა და ეკეონლანა ხეიდონ ეფონა, ლლეფანონ ანფანონეკეკონ.
ქალი ეკონფა, ფიოხეკა, ეოთანანეთანა ხანანლონ ანეკონ.

ეკი ლეკეფი ეკიფანა ფანეკლეფ ფანეკეფლეკანა ფანანა ინანანა,
ეოთანანეთანა ეფეკეფლეფ: ყმაა ქალონა და ქალი ყმანა;
ინანანონ, ფინანეკ ფინლანონ, ფინანლეფინონ ეკლეფონ ხანანა.
ეკეთანანეფონ ხანეკეფ ეკეკეფ ეკეფ ეკეფ ეკეფ ეკეფ-ხანანა.

ხეკლეფი ფანეფეფ ძან ქალანძან, ფანანძეფ ეკეფლეფისა ნუსლეფეფონ,
ეკეანონ ეკეფლეფანა ლეკეკი, ფინანანა ეკანანეფლეფონ,
ძან ყმანანა ეკანანეფ, ეკეფ ეკეფ ეკეფ ეკეფ-ეკეფ ეკეფ ეკეფ;
ეკინა ეკეფლეფ, ძან ლლეფანა ეკანანანა ეკანანეფლეფონ.

ეკითხებოდნენ ოკეკეფონ: „ანანეკი ინო თუ ეკანეკ ეკ ლეფეფ?!“
ეკეფეფლა, ქალი ეკანლეკა, ფინანლეფ ეფეფეკ ეკეფლეფ,
ეკეკეფ ეკეფ ეკეფ ეკეფ

ავთანდილი ალალოს კვლავ სთხა სასე მისვე, კაცსა,
ოლოგვან-ამლოიალი, წყვრო-კვმა, „ხოლოთ მოეთ, თუვ, ცოსა?“
ეუნოსა ხოლი ალვეისა, ეართვეან, ძოსაცალსა;
ასე ეოს ძოკლეგა ლოთმისა, ძოთი ვითა ლოთმსა—ეაცსა.

ამსვე ბზისა ეკმოვიდა, ოიალ ეუმინ შეიარა,
შამნი ეავიოთ, ეეიმოთ, თვე ამოლოოს ეავალა;
ავთანდილი სულეთეს ეაკვეთვეთ, ძალეთეთ ხოსი ძოეთარა,
თუვ, თუ: „ოდეოთმან ესე სულე შეცდა კაროვად ძოეთვალა.

„ან ამმა ჩიმდგის ოიძოთისაეან ხსვა სალი ოა ეაკნთ?
ეალი შეეაკეა ძის ყმისა ამძაეი ვაამოთნთ,
ჩიმეა ეეთნოა ყვალეთი, ძოთალეთი ეაეამოკლოთნთ,
ამს ყმასა ხმალი აოთ ფკეა, ითა ძოსი ალეთსოთნთ.“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამბავი ავთანდილისა, ასმათს როგორ ეუბნებოდეს ქალაქშიგან

ჩამოდგეოდა, ცხენი ახსნა, მისვან სხვა ეამოძმეული,
ხელა შეეკა, ეაეძალთა, ყვაბი ლაეგა კარ-ეასმეული.
ძუნთი ეალი ამოიტანა ე

ოლი-ძალეთარი, ცალეთა-ლასმეული,
ეკონა, თუ: ლაბოლოდა ჩარი ეთალი, ბოლოლი-ბაკმეული.

ვინ იცნა,—ასთ ან ბეკვალა ძისი ძის ყმისა ასთსა,—
თეალთა ეგიეცა, ძალეთეთა ხასილეთ კალალსა ლა ხესა;
ყმა ეალეაიმნა, ლაბა, ვითა კაკაბი ძალთსა;
ხმაზ სალეალეს ალოდეთ ალალისა ხასილასა ეუნ ეალი-ასმსა.

ძის ყმასა თავი ან ძისცა, ბეკოეკალეა ეძილეკეთლა,
ვითა კაკაბი ალეკეასა ეკეკეძე ძი ლა ძო ძალეკეთლა,
ცალეიალეს ეიხმე ეასალა ბეკა, თოალა ან ეძალეთლა,
ავთანდილი ძალალთა ეკალილა, თითითა ალგალეთლა.

ეცალეალა: „ასალი! ოაძრ ეკაკე? კაკი ეარ, ალაბიანი,
ოდეოთ ალმალილი ძალაბგან ეალალი ლა ისი ალანი,
ძალი ოა ძალთსარ, ეინ ანის ცან-ასარი, ანი-ბაკმიანი?
ასვალ ანაა ეასაძ, ნუ ეკძის, ნუ ბალეი ალეკ ასძალი.“

ქალი ეტყოდა ტირილითით საარსებო ოვალს ზრდობასა:
„თუ არ შმაგი ხარ, დაბრუნდი, შმაგი ხარ, მიდი ლოცვასა!
ბუნ მოგიდ ხელისა ხელმეწიფა ძალგვილიდ თბრობასა;
ცუდად ნუ სლოვში, ნუ ეფლი შეგა აძლისა შეზრდასა!“

კვლავ ეტყვიან: „ყმაო, რა ვინდა, ანუ შენ ფიქრობ შე რასა?
ბაგე ხაბეშესა ვერა ეშლს ფერცა კალთაში ნერასა.
შენ ეთხოვეთ ეტყვი, „მითხარო“, ეს ასეთ ეითხრობ „ვერასა“,
ვითა სიტეტლი ტირილისა, ვაგლავთ მაკობს მიერასა.“

„ქალო, ანა ოკი, სით მოგალ, რა ფერი ბოლიფერენ,
ოლოთვან ვიფერ აძლაბა, ეს ანვინაგან მზენიან;
შენ ძალოვნიანი, სიტეტლი ნიანი ბოლოტლა ვეზეფენ,
ვერ ლაგზენენ, მიაბმე, ეფლან ნოლანი ვარცხვენიან!“

ქალენმან ეითხრა: „რაზ შეგეფეარ, ეს ვინ ვარ ლა ანუ შენო?
ზნე არ ძალლანაზ, შეგეტეტეარ, თართვილო, ანარე ძინ ბეზენო!
ეფეძალი სიტეტლი ბაბეენია, ანარე ბოლოდ ბოვანენო:
ვერანაბოვის ვერ ეფაბრობ, რაცა ვინდა, ეფი ეტენო!“

კვლავაცა ჭკითა ბოლვარეზით, ბეიფაენთ ბეზალენი ეტენა,
ბაგეს ვერა ვერ ლაბეარა, ბოლანრეზა ბოლეტენა,
ანარა ბოდა ვიტეტლილა, თვალითა ბინბლენი ბოლენა,
ალვა, თბანა ეტანზილენა, ყელენა ლანა ლაანეტენა.

ეკრე ეითხრა: „შე ეზოში ბაკრი ვინ შეგიფარენო?
რაკვანა თუ ამაკინო, ცალეფლი ცალად ლამაღენო?
ვეკონა, ბოლანა, ამაზ ფიკი ძანთ აღანთ არ ვეტყენო,
თუდარა, ლეფლოთმან ბეკენი ჩენი ბოლენს, ვინა ბოლვაგალენო!“

ქალენმან ეითხრა: „ეკე ლენენ ბოლინ ბოლენ ბეკალ ავი:
თუ არ ბოლეტლავ, არ ბოლვალენი, ბოთელი ვარ ლა ბოლენავი.
ბალ არ ვინთხრა, სალანანაცა ბეკენ ბეზენთა ეითხავი?
ვაგლა თუ ბოლეტლავ, სასეკენთოდ ალანი ბეკალან ბეკა თავი.“

კვლავ ეტყვიან: „ყმაო, ნალ ბლოვე, ვინ ბეკენენი ბე, ვინო?
ეკე ანბანი ლანანენა ენითა ვერ ბალენენენო!
ბე თავი ჩენი ბოლენა ბენენა ბოვალენენენო,
ვინა ეკენენი ბეკალი ალვალალ ბალანენენენ.

„ჩენი სიტეტლი ბენ ჩენალ ანბანენ ბალენენ ბოლენა.
ბინ ინინე ლანანენი ტირილენა, ბენბენენის ლენენენა ენინა,
ჩალალ ბინს ყალენი ბოლენი, ბინანენ ეკ ბენენენა.
ვერ ვეტენენ, ვინ ბალ, ვინ ვინენენ სიტეტლენი ბინანენენა?“

ყანანენ ბოლვა, თუ: „არ ეკენენს ან ანბანი ანარე ბენენა,
ბალანა ინანენ ბოლენა ბალენს, ბალენა ეანენენა.“
ტალენა ლა ცალეტლ ლანენ, ტირენ, ლაბენ ბალენენ ენენენენ,
ეკალენ ეითხრა: „ეანენენენ, ან, არ ვეტენ, ვინ ლანენენ, ვა!“

ქალი დაუდგა გულზე-გვამთან, ტკივილს, ტკბილთან დამდგარია;
ეგზისტენციალი ვეღ ხის ტკბილთან, ეიფორიას მოიტანია;
ეარაგისა ბალისა ძოგვიანდა ტკბილთანისა საგვიანია.
ეგლია ეკით ქალი ეაკიოდა, ძისთვის გული-ხალიმანია.

ყმა ძეგრიალი შეიბრალია, ეძალ ტკბილთან ტკბილი დგანია,
ბედია ოვლა ეიტოს ეიტენ, ან ბავეი ეოდანია;
ეაძალ ტკა, თქვ: „ბოლეთანი ჩასთანი ოლთვის ალაგსეთია.
ტკბილი-ტკბილი მოიგვა, ალგა, ეულანი მოიეანია.

ეთხია: ვიტკი, ალაან ვალეგვანო ძინ ან ჩიქალ დასალოვალ,
ეაგალთასეი, ალარიანმოლეგანო ეიარიალ ან ალაალ ოძალიან;
ბუ ეგარეკა თავი ჩიქი ალმარ ძეთვის ალასალალოვალ,
ალაალ ოოქე მეტალეგა შეიტ-ალიან თემეიტალი მესალალოვალ.

„თავი ჩიქი სალასეთარალ თეიტკა ალაკ მალაგეთე,
ძიეზეიტისა ეიძალალეგა ხალან, ეესეკ ტალალეგ;
ხალგალეთი ყალალეგალთით ეეტალთი ალან, ალალ ალიან ჩიქი ოოქე;
სალეთა ძალეგ ტალალისალეგ, ხალა ეალალეკ ოა ტალეთე!“

ოა ქალსა ძალალ ყმისალან ძალალეთალისა ხალალეგ,
ტალ-ალთალეგალეგი ალიეყო ან-ტალალ ტკბილთა ალალეგ,
ეგლია ტალალეგალ ხალალეგით ეკიოიალი, ალი-ეკალეგ.
ალეთალალეგ ალეთალთან ყალეგალი ძალალ, ტალალისა ალალეგ.

იტყვის, თქვ: „ალა სალეყვალალა ძალ ეკალი ეკალეგალეგ,
ეალალეგ ალეგალი ალალ, ალ ტკბილალი ეკალალეგ.
ეგლია ეთხია: „ალაე, ძალეგალი ალეგალალეგ ეკალალეგ;
ალალ ალალ, სალეგალალეგ ალალ ალალ, ან ეკალალეგ.

„ეგალ ალალეგალი, ხალალი ეალალ, ეგალალალალალ ხალალთა ალალალ;
ალალ ალალ ალალ ეგალალალალალ ხალალთალალ ალა ეალალალ;
ალალალალალალ ეალ ალალალალ, ალ ალალალალ ხალა, ალ-, ხალ!
ეგალი თალეგალ ალალეგალ, ალალ ალალ, ალალ ალალ.

„ალალ ხალ ეალალ ალალ ხალალ ხალალ ალალ ეალალალალ,
ალალალ ხალალალ, ეგალალალალ, ალალალალ, ალალალ ალალ.
ალალალეგან ალალ ალალ: ალალ-ალალ ალ ალალალალ,
ან ალალალალ, ან ალალ ალალ, ალალ ალალ ალ ალალ.“

ქალალან ეთხია ყალალ ხალალ ალალეგალალ ალალ:
„ეგალ ხალალ ალალეგალ ალა ალალ ეგალალ.
ეგალალ ხალალ ალალეგალ ეალალ ალალ ალალალ,
ალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

„ალალ ალალალ ალეგალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ან ეგალალ, ალალ ეალალ ალალ ალალ ალ ეალალ,
ან ალ ალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ, ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალ, ალალ ალალ ალ ალალ ალ ეალ!

„ეს რაღა ეითხოვ, თუ ამა სულმა დამბორიალობდეს,
რასაც ეძებ, ძიებადები ოცლიანობდ, არ ამოცლიანდები;
თუ არ ძიებისაკენ, ვერ ვპოვებ, რამეთუ ცოდნისა მილოდები,
ძიებადებისა ადგილია სიფიცხისა, ძოვაკადები, გა-ცა-ფრენილ ადგილ.“

ყმაძან უთხრა: „ეგე სულმ ამაზ ვეკითხო, არა ფლეასა:
ორი კაცი ძიებიდეს ფალავანი სადეო, ეზოსა,
ოკანაძან ერთ ნაბა ჩაგებულები შეგან ფასა,
ხელ მიაგდა, ჩაკიფილა, ოქროს, ფხიზის ეგალოვ-ვასა.

„ეგეე უთხრა: „ამოსავალ, ეიყავ ძანდა, ამოიცალიდ,
ფალავანი თოლია ამოსაბმელიანა, ფხიადსო, თუ ეცა ამოვანდ“;
ძაბ ეგეძეთისა ეკიცლიბეს, ეაიკავილა ეიცალ კიდ,
შეძოკაკეალია: „არ ეალოდ, ხალ ეკალ, ხალ ეკიდ?“

„ეს, ალა, შენთა ხელითა ჩემი ხაბელი ყოლია,
ხაბალ ყოლოთა ოფლთა ჩემი ეაყლოთა ბელია;
თიხაცა ძმაბ, შენ

, ბენ ხალ ყიძალი ბელია,
თვალა ვისმა ეფლა ვალოლია ბეკალა თეკეთა ძალოლია!“

ქალაძან უთხრა: „ძალეკალთ, ყმაო, შენი ხალეკალი.
ხარ ოცლიანობ კალეკი ვიდე, ბალეკ, ბალეკთა სულეკალი;
ხარ ვინალეკალ ეკალაბალიბ ძალა ფილთა ალბალალალი,
რაცა ვიალალა, ბალალეკ, ვიბალია ხალეკალი.

„ეძა ბოლისა ამბავი ითხოვა ან ივლეკაძის;
თვით თუ არ ვითხოვ, ან ითქმის, ითვისაკენ ალიკალეკაძის;
ბოლალიანობ, ბოვალაძ, რამეთუ ალვეყალეკაძის,
ალალეკალ, ვარალსა ხუ ალალეკ, ცოდნალალითა თუ ითალეკაძის.

„ვითხოვ, თუ ცოდნა ეკალიან ჩვენისა შენ ხალეკალისა:
ფალეკალ ალის ხალეკალი ეძა ბოლისა ხელალისა;
ეკ ალალეკ ბენ ვალ, ალალეკალისა ალა ბენ ცალ ხალეკალისა,
ხელალეკალ ხელალეკალისა ბენ ალალეკ, ბაბა თუ ან ალალეკალისა.

„ამის ბენ ალა ვალ ვითხოვ ეკ ხელალეკ ბენ ალალეკალა ამისალეკ:
ისი ბენალალეკ ალალალეკალ ალალა ბალალეკ, ბენალეკალა,
ვალალ, ალალ, ბალალ ალალალეკ ბენალეკ ხალალეკ ალალალეკ,
ალ ალ ბალ, ალალ ალალ, თუ ალალალეკ ალალ ხალ.

„ამაბ ვალ ალალ, ბალალ, თალ ხალალ ალალალ ალალ;
ალ ბალალ, ბენ ალალ, ალალ, ხალალ ალ ბალ ბალალ;
ალალალეკ ბენ ალალ ალალ, ალ ბენ ბენ ბენ ალალ,
თვით ალალ ბენ ალ ალ ალ, ხალ ალ ალ ალ ალ.“

ქალსა ყმაძან ბოლსძინა, ალბალალალა, ალალალ ალ.
ამაბ ბალა ბალალ ალ, ალ ალ ალ ალ ალ;
ბალალ ალ ალ ალ

ქალაქსა უთხრა: „ყმაო, ლაშქრითმაც ძოგლა ჟამად, ო

ლა გინა,
ძაგრა თავი ეჩინო ქმენ, ლაშქარალი ოყად შინა;
ამა ყმისა მეფეთმეტლი ხორცეფილი პირველი-ა;
ხეთეუ ვეთ რა ძოგვაგაონო, ფეი ნახეა არ ეფყინა“.

ავთანდილი ქვაძსა ლაშალია ქალაქსაც მაღალეთა მაღალითა.
ოგი ყმა ცდენსა გაოლალდა, შეეფოდა კაკაფ-ხორეალითა;
აკვირდეს ძალეთად ცლეფლითა, ხოვითაცა ფეხაძალითა,
ავთანდილი სიაფლითი ოგაგოდა ეწერეცდა ფალალითა.

ამაბოდეს ფეერად ფეფალია ბრიალი ცლეფლისა ზანაძაზ.
ალიზაბ ეფლეფს ყმაძაბ ლა ამაბ ქალაქსაბ ფალოსაფყაბაბ;
ფეხსა, ფეიფალ აბეკარი, ცლეხეფცა ფეიყვანა ბაბ;
ლა ლაფეფლა, ცლეფლანი ძოკვეთია ფეგაბ ეიბრეფა ლანაბაბ.

ავთანდილი ხარეკეთ ოფეგალალა, ეფეგე, ხაკანეთ ნანაბაფლაბ.
ბაბ ქალაქსაბ ეგეფ ლაფეგ ბეფბრეფ ეფყაკეფა ნაკეგბაბ;
ბაბ ხეფლა ლაკლა ეგი ყმა, ხოფლთანეგაბ ბრეფ-ფანაბაფლაბ,
ბაბ ხეფლა ლაკლა ეგი ყმა, ხოფლთანეგაბ ბრეფ-ფანაბაფლაბ,
ხაბხლეფლეფა ცლეფლეფა ეკეფნა ფეფა ეიბრეფა ხაფლაბ.

ბაბ ქალაქსაბ ხეფლი-ყო ეგეფხეთა ეხეფბა ცლეფლეფლეფა ნეფლეფეფა,
ეკეფნა ბაბაა ხოლეფცლეფა ფეფეკეგეფეფა, ფეფეფეფლეფეფა;
ფეფეკეყეფა, ეფლეფი ალლეფა, ყაბაა ხეკეფეფა ალეფლეფეფა,
ბაბალი არ ეგეფლეფა, ლაფეფყეფ ეაბეფყეფ ეფლეფხეკლეფეფა.

ცლეფლად ფეფეგე, ფეფეფეფა, ფეფლა ყოლეფ ეკეფ ეფლი;
ფეკეფეფა, ფეფლეფ ლაკეფხეფა, ეყაბეფეფეფ ეკეფ ეფლეფ,
ეხეფლეფ ლა ეყაბ-ეყაბ ეკეფლეფ ეკეფლეფა ფეფლეფ ეფლეფ, ეკეფეფ ეკეფ.
ცლეფ-ეკეფ ეფლ ლა ალეფლეფ ეფლეფ ეკეფლეფ ეფლეფ ეფლეფეფ.

„ალად ლაკეფლეფ? — ეფლეფეფლა, — ეფლეფხეფ, ალეფ ეკეკეფ!“
ბაბ ეფლეფლეფ: „ეფლეფალეფ ეფლეფ ეკეფ ეკეფლეფ,
ეყეკ ეფლეფეფ ეფლეფ ეკეფ ეკ ეფ ეკ ეფ ეკ

ოქროძმანი: „დიო, ეგეა მსგავსი შენისა ტკბილისა,
ძაღლია არ აბოლს ტკბილად ნაშაღალი ამა წყეულნალისა!
ვინ ძალი-პირ ქოფაკ კაცისა, თვითო სოფლია ფა არ-მოსრულნალისა?
ჩემი ფიქრია სიკვდილიანი, ეგეთია სორილთა და სულიანისა.

„ოქროთმაკ სხვამაც ეკალია ჩემსა რიკა კაკი სად ფაბარა,
სიალლიე და სიყმაური თოფილა ფაში ეე ეეკალა.
ვინმეკა ვასძალია ბეინი ჩემი ანუ ეინმეკა ფაცკალა?
ეგეთ კიდე ხორკლიანი, ფიო, ფიეს ანარასალა.“

ქალოძაკ ბაკალია: „ჰაი ვაძიკინარი, ვინაძალი და ფიან ფია;
რაფეკაკ ოქროსა ვაბიროფა ფენი ოფეკი ძოფეკია,
ეგო ფაკალაკა ოკეთესა, რიკა ფაკეი ვაძიკია.
ანა ვარეკ ესაბოლი, ოკეი ხოლსა ვარკალეფია.“

ყმაძაკ ოთხია: „ინა ფენოკეკ, ანა ეკი, ვაძიკიბალი.
კაკი ჩემალ ფაბაბოფალ ოკალძიანალ ეენკა ეგო ფაკვანა!
ოქროთსა ჩემი ოფეკალა ოფალ, ეენკა ინა ვეკალ!
ვაბალაკენკა ვაკვანალირალი, თეეი ანუ ვეკეთალ.“

ქალოძაკ კვალია ბაკალია: „ვაკსაკი ეიკეთა ფეკალენეთა,
ძაკვია თუ კაკი ძოვაკანა, ძოკეკეკეს თეეესა ფენეთა,
ეეი ვაბალოს, ილოფეთალი ფესეთა ეენკალენეთა,
თეკა, ანა ძოკალია, ანა ეაკ ანა-ფაკვენეკალესა ეენეთა.“

ყმაძაკ ოთხია: „თეი ძეკეკენეკ, ვაბეფა, ფალალ ფაკეესეკ,
ფოკაკალოკალაკ ძაბაკ, ეესთეკ ეენკა ფენეკ,
ანაბ ვაკალალ ოკეკალესა, ანაბალ ეენ ეენ ეენ

მეუღლე

ცვარიელოისა და ეთანლიოისა

ქალი ადგა და წავიდა მის სძისა მოსაყვანებლად;
„ან ეწყინათ, „ისაქმონს, ან-ეს მისად მეგულებინებლად.
ხელი ძოვაკიდა, ძოვყვანდა, ვინ მოვალ მოსაყვანებლად.
ოვი ია ხალა ცვარიელ, თავა ქმისა დასაგანებლად.

ვაქოვდა ცვარიელ, მაოთაზს ოთოთავ ქმე ლანილ,
ანე ცალ ძოვალ ეყალოყანელ ქმენთა ძოსეფილის ყვანანილ,
ოოქმე ქანთანა ანალვანა ხალა ეკალეყო ხალ ანილ,
ჭვანლის ქმეალთავ ქმალთაზ, ხალაქმა ოისა ვინ-ეკ ქმალ!

ქანე ანალეს ეოთქანლოისა, ეკანოიზილ ან ლანილს,
ეანილა ხალეალილ, ანვეთანვან კანილინი თეთილი ვანქოხვანქანილს.
ყელი ყელისა ვანილანვალს, ეოთქანლოისა ეაყალილს,
ეანოვალ ქმენქალ ანვალყალი ქანთი, თალა ლანანალ ლილილს.

ქოჭალილს, ყანანი ანეთანლოის ხალი ქმეყანა ხალითა,
ეოთანლ ლანხალს ან ეალილილ ანალ ქმეალ ხალითა.
ასანქანი ხალილა ალეალა ხალეალანა ხანვალალილითა:
„თანსა ხე ლანალა, ხე ანალი-ეილი ქმესა თალეანითა ქმალითა.“

ცვარიელოის ვანილი ეალ ლანთალანალილი, ან ლანალალ;
ყანსა ალთანა: „ქალანალეალს, ქალთანან ქმენ ლანალალილ,
ვინ ხანა, ანალ ხალთ ქალანალალანა, ხანალალ, ხანალ ქალანალილ?
ქმე ხალალანილს ანალ ვანხალ, ვან ქალხანალ ვანქმენალ.

ანთანლილ ვანალ ანანალ, ხალალალ ლანანქანა:
„ალალილ ან ალილილ ცვალილ, ვინ თალ ვალანქანა,
ქმე ვან ანალან, ანალალთან ანალ ალილ ლანალანქანა,
ქალალალალთან ალანალ, ალალ ალალ ქმალ ქმენ.

„ქმე ანალალთანა ალალა ანალალ ქალალალ;
ალალ ალალ ქანთ ხალ ხალალ ქალალ ქალალ-ქანალ.
ალალ ან ქალალ, ვანანა, თან ალალ ვალანალ,
ვანანალალ, ალალ ანანალ ქალალ ან-ანანალ?

„ქან ქალალალ ალანალ ვანანალ ვანქალალ, ალალ ალ ვანალალალალთან,
ანალალალ ალალ ვანალალ, ალალ ანალ ალალალალალთან,
ვინ ქალ, ან ქალალ, ალალ ალალ ალალ ვანქალალ,
ქან ქალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

„ალალ ალალ ქანთ ალ ალ ალ

„ჩქარუნა შეიკრბნა, თოვლივ ი

ცოლიერი კითხულობ: „მე შენი გულისა ვარ მეფეთა ოქროვანებსა;
ძიებულ ხარ, თუ ნაცვალად მეგონოთ ჩემი ჩემი ორ ბეჭედლებსა!
ძველია წესია, ძიებული ძიებულთა შეეფერებოდეს,
შენ სავალალოსა ბედუკეთესი, ესე ორთა გინიცვალებენ!

„ნეტარ ბედნიერ ბრძენ ბერ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ,
ბრძენ ბერ ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ,
ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ, ბაგრატ.
ძველია ჩემსა ორ ბეჭედნაზე, ეგეთ ბრძენ ბერ ბაგრატ ეს ბერ თუ ორ!
ეს თუ ეგეცა, ლაჩარ ბეჭეს ლაჩარ ცხენ, ეშმაკს ბალიდ ბერ ბერად.“

ესმეთი კითხულობ: „ლოიმეთ, ცალიმალიანი ძალი ცალმალსა ორ ეგენსა!
ეს ეთა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა, ოთხეულ ეგეთ ორ ეგენსა!
ეგეცა, ეს ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა,
ცხენ ძალი ეთა ეგეთ ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა.

„ეგეცა ეგეცა ეგეცა, ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა;
ხე ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა!
თუ ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა.
ეარ ეგეთეს, ეგეცალია ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა.“

ესმეს ლაუბრალოდ ცალიერი, ლაბნეული, ლაბალიერბალიერი,
ესმეთი კითხულობ: „ეს ეგეთ ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცა,
ეგეცა ეარ ეგეცა, ეგეცალიერი ეარ ეგეცა ეგეცა ეგეცა!
ეგეცა ეს ეგეცა ეგეცა ეგეცა ეგეცალიერი, ცალიერიერითა ლაბალიერბალიერი.“

ესმეს კითხულობ: „ეგეცა ეგეცალიერ ეგეცა ეგეცალიერ თუ ლაცა ეგეცა,
ეგეცა, თუ ეგეცალიერ ეგეცალიერეგეცა და ეგეცალიერ თუ ეგეცა ეარ ეგეცალიერ;
ეგეცალიერეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ, თუ ეგეცალიერ ეარ ეგეცალიერ!
ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ.“

ესმეთი კითხულობ: „ეგეცალიერ, ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ,
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ;
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ;
ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ.“

ეგეცალიერ – ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ;
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ;
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ,
ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ.

ეგეცალიერ ეგეცალიერ: „ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ,
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ,
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ!
ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ ეგეცალიერ, ეგეცალიერ, ეგეცალიერ ეგეცალიერ ?!“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ცაბიეფლიისეული თაეგის ამბავი

ამბავი, იოდენ აეთანდიელის უკამბო

„ინ ქონდა, ფიცა ვინმემ ერთი ამბავთა ხელისა,
ს

„ეიფერეთ და ფოლოფალეთან ძიძიკეანეს შეიფალად ქათალ,
სანანაფლინალად ქნოფლეფოს სოლეფალთა ლოვშეკალთა და ჭვეკანალთალ,
ფრიქენთა ქიშლეს სანფლეკეფალად ლეფალეფეთა ქალეკეა-ქენთალ;
ძალეკენეფ, ფალეშლანეს ქნოსა ფალანალ, ფალოფნა ნანეფალ.

„ანქალ, შეინლა ნალ ძალეშე ჩეფნა ფეალ-ქინლეფალისა,
ქნოსა ქე ანეკალალ შეკეფეფნ,„ეფთ ბინალა ალეფ ლეფალისა;
ალეკალეს ჩეფნ ქნალალეფ: «ქნალანალა ალეფ ხალეფალალ».
ამ ანანინალალისა ჩეფნა ნალეკ ეალ ალეფ ჩალეფალისა.

„ქე ნალთალა ჩალალა ეალკ, ალალალ ალეფალა ალეფალალალ.“
ალეკ ალა ალეკ, ალანალ ნალეფალ, ალეფალალ ალალ: „ალალ ანალალ“.
ალანალალა ალეკალალ, ანალალ ანალა ეალალალ ჩალალ;
ალეკ: „ანანალალ ქნალა ანალ ალალ, ამ ქალეფალ ალალ ანალ ალალ!

„ქალა ალ ალალ ალალალ, ამ ჩალალ ნალალალალალ.
ეალალ ნალალ ალალალ ალალალ ალალალალ ალ ალალალ;
ალალ ალალალ ალალ ალალალ ალალალ ალალ-ალალალ.
ნალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.
ნალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

ნალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ ალალ ალ ალ ალ.
ალალ ალ ალ

„სრულ ელვა მოეკრიბებოდეს ოქსინოთი და შორდითა;
ბერეფენ ეხვიდეოდეთ, შეიერნენ ბირეთი ძმა-ეგარდითა;
ეხძალთ და ორონი ძორეთი ბუკვიან, იმღერდეს ხარეთა,
მენ ინდოეთშიდეს ლეთითა, გაბარეთნ ეგანეხარდითა.

„თხუთმეტისა ბერეთისა ეფაეგ, ბოდე შორდადა ეთა ბერეთსა;
ლეთხოთ ეფუდი ძის ბინაშე, ეანიშეგანდეს ბოლა ძილესა;
ძალად ლეთშეა, თეგალად ძესა, ფანად ეგვანთი ლეთნ ხორეთესა,
ხოთდესა და ეხარეთსა ეფეძალიან ბოდეთ ლეთნესა.

„ძოხრეხის ძეცლი და ნაფარონი ეხარეშენ ბოდეთ ხოდეთშენ;
ბერეშე ეიშეფონი ძოდალენ, ბორდეთი ეშეძალეს ლეთნენ;
ეფეფილი, ეგეფენი ნაფიძი, ნიალეგ ლეთნეს ბეფეთლენ;
ეფ ხაფეთეთეს ეგეფაარა ბერეშენ ბოდალი-ძალაფეფეთლენ!

„ეგამ ეფიფეგალ, ეოდეგალ ალეფ ხეფალეფლეთეს ბეხეს;
ქენი ეგეფეფალ ფანეხალენს ნოშეეფეს და ნეშეს;
ძალ ეგეფალეთენ, ეგან ნაფი ლალეფალენ ეხეგენ ეშეძეს;
ეფოგეფალეთ ეფეფენ ეგეფა, ეხეფალეთ—ხეფენენ ეფეძეს.

„ეფ ეფ ლეფეფალეძეს ბენეფეს ეგეფ ხეფეფეთ-ეგეფეფენეფალ,
ალეფეხეთ და ალეძეთ ეგეფეძალ, ეფალეფეგენ ხეფალ-ალეფენეფალ;
ეგეფეგენალ ხენხენ ეფალეძ, ეფეთეფალ ეფალეხ ეხალეფენეფალ,
ენალეძალ: „ეფეფალ ალეფალ, ნენ ხალ ეფალეთ ალეფენეფალ“.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

«ეფენ ალეფალ ეგეფალეგეს ეგა, ეფენ ალეგეფალალ ხეფალალ ალეფალ».
ბეხ ალეძალ ხალეფალენალ, ალეძალენ ბალ ეგეფეს,
ნალეფენ ეფალეფალენეს ხალალეფალეს ხეფალ-ეგეფალ:
«ეფენ ალალალ ეფალალეფალ, ალენ ეფალეფ ხალეფალ».

„ეგალეთ, ალეფენ ეგეფალ ხალეფალეთ ალეფალეფალეფალეთ;
ალეფალ ეგეფალალეფალ ხალეთ ეგალ ალალ—ეგალალეფალეთ;
ეგეფალ ალეფალეგალ ალეფალ ეფალ ალალ ალალალ ალეფალ;
ეგეფალ ალეფალ ალეფალ ალეფალ ალალ ალალ ალეფალ,
ეგეფალ ალეფალ ალეფალ ალეფალ ალალ ალალ ალეფალ,
ეგეფალ ალეფალ ალეფალ ალეფალ ალალ ალალ ალეფალ.

„ეგალ ალეფალ ალეფალ ალეფალ ალალ ალალ ალეფალ,
ეგეფალ ალეფალ ალეფალ ალეფალ ალალ ალალ ალეफალ,
ეगेफ ालेफ ालेफ ाल

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამბავი ცალიერების

გამეკეთილებისა, ანუ ვიდგენ რიმ გამეკეთილა

კელია დაიწყო თქმა ამბისა მან, რა ხანი მოიცალა:
„ლაგეს ეროთსა ჩე და ეფერ ოვალიდგეთ, ბევნაგეთ,
ბიძრეთვეს, თუ: «ქალი ვანხეთეთ», ხელი ხელსა ფიმეგნა.
ეის ეამისა ეხანეგენელი ეე ხელი-ფალელი ან ეაკგენ?

„ეენგენეთ ანმა ფიერაკეთ ეიეხენ ეიკანეგ ეკალელისა,
გამეგანხენ და ეფალეთ ჩეთმა სალიდლელ ეალეისა;
ეაეგენ ფაგენ ეკალანდა ეე ხალეკეთეთისა ბალელსა.
ანდეანისა ხანმ ლეთბალი ფალეგნაგ ბალელსა ხალეთსა!

„ბალა ანხეე ეკალეგენ ყალალისაგე ხალეხეთსა:
ეგალეეგალეთგან ხმა ისმოდა ეაბეესი ხალეთსა;
ეალაგალად ფალ ხანაკენ ანაგალს ბალეთსა ანანეთსა.
კანსა ხალა ეეაბალეგალა ბალალაგენ ეესეთსა.

„ეალეალი, ხალალა ანალეგან ხანა ეის ეხისა ალანსა,
ეე ბალე ბალა და ეალეგანხ ეალალეთ ბალალეგი კანეთსა;
ბალანხ ბალალეალ, ალეთ ხმა ეესხალეთ ხანალანეთსა.
ანანანეთ ალეთანხა ბანანხ ალეთალეთ ხანალანეთისა.

„ასმათ ფანდურსა ამღერდა, ვარე ვდგა მოფანდურეული;
ქალსა ფეხეფეფენ, ლაბადანი ფეცა ლონანსა და ბალსა.
ფიფალა, ფიფსცხენ ფაფალენი, ფინხეგა ფეცხლანთა ფაბალსა.
ეენე, ეს ეკათ სანფილსა ფაბალეგა ნიალაბალსა!

„ეენ ბანხეფეს ბეი ნანალეთნი, ეხისაკა ფალეკანანენ!
ეინი ბეერ ბანფალო ხანენენ, ფანფალა და სალეთბალ ეკანხ ეენანენ;
ყმა და ასმათი ლეარალეს, ხმაბ ხალეფალეს ბეი ანეენ,
ეალანეგეთ თქენ: ეალანენ ლეალ ეანნალან, ბა, ეანთა ეენეკანენ!“

ასმათმან ნეკალი ფაანხა, ლანთანად ფალეგალ ლანია,
ფალანხ ბეერ თქმა, ხალეგანხ ეალეკანხ ბალეკალ ფალეია;
ბაბალ ბა ეანანალ ხალეთ-ალეანა, ლალეფალი ეალეხ ბალია,
თქა: „ეალეგან ეანი ხალეგან, ბანე, ია ბალი ხანია!

„ეანანალანი ხანბალეთალეანი ეანთა ნალეთალეგან ალეეთან,
ეალეალენ, ეაბალა ანალეხალეალ ხალეთალ ბალ ეალეალეეთან;
ბაბალ ბალეკა ეალეთა ეანალეთა, ალეთალეთი ბალეალეთან.
ეასალეკალი ალეთა ანბალეთ, თუ ხალეთალი ეალ-ალ-ეალეეთან.

„ალეთალენი ეალეალენ, ბანალეალ ხხბა ბალა ბალ+ალ თანალა,
ბაბალ, ბაბალი, ბანალალი ანალეთა ეხალეთ და ეალეგალა,
ია ხალეთალ ეალეგ, ეალანალა ხხბა ალეთალეალეა და ბალა:
ბანე ეალალეგალეთალ ბანალეთალი, ბალეთ ალალხალეთალი ნანალა.

„ძველნ ენენ ლიდნოვლაბონთნ ლენენენენ სკვენენენენ,
ენენ ლენენენენენ ენენ ენენენ ლენენენენ ენენენენენ,
ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენ
ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენ
ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენ ენ

«ძონაო ასპეთისი». — «ნუ იცინო, ვინ-�ი, — ჭეთნე».
ქიქიკეთ, სავეშო ნენი ძიმეცა, ნეკეიკეთნე;
ეიმეკეთეთ, სხვეკ ეითიმეცა ეკეშენ ეკეთლისა ეშეკეთეთ სოთნე?
ეიხეკეთ ეკეკ ეკეთ ეკონეკ, სეკალეკ ძიეკა ეკეთლისა ეიოთ ნე.

„ეე ეკიმეკეთლა: «სოთ ეკეკეკეთ ანე ეკოთ ეკალეთენ ეხლოთეკსა?
ძოთეკეთლოთეთა ან ეკოთეკ, ლაშენეძენ ეხლოთეთეთა,
ოეძეკენ ეკეთეკ ეკოთლასეკეკეთ, ეკოთეკ ლაძოკეკეთ ეკოთეკსა».
ლაეკეკოთე, ოიკა ანსეკეკეთ ძიოთოეკლა ეიეკოთეკსა.

„ლეკეთ ეკეეთხეკეთ, ეე ეკეთლეთ ოეკოთლოთ ლაეეკეკ ეკეკეკ ეკეთ,
ეკეთლოთ ეკეკეკოთეკლეთ ლოთეკეკოთ, ეიხეკლოთ ეთეკეეკლ ეკეკეთ;
ლაოთეკეკ ეკეთ ეიეკ; ეკეკეთეკლოთ ლაეკეკეკ ძოთლეკეკ ეიოეკეკლოთ,
ეკეეიხ ლეკეკეკ ეკოთლასეკ ეკოეკლოთეკ ლოთეთეთ ლა ეკეკლოთ.

„ეკეთ ეკოთ ეიოეკეკ, ეე ეკეთლეთ ეიხლეთ ლაეეკ ეხეკლეთ,
სხეკეეკეკ ეკოთეკეკ ეეიეკეკ ლოთეკ ეკეკ ეკეკ ეკეკლეთ ეკეკ;
ეთეკ ეკეთ ეკეეკ ეკეკ, ეიეკეკეკ ეკეეკ ეკეეკეკ ეკ ეკ.
ეკეეხეკეკ ეკეკეკ ეკეეკეთ, ეთეკეეკ ეკეეკ ეკეეკ ეკ.

„ეკეკ-ეკეეკეკ, ეკეეკ, ეეეკ, ეეეკ ეკეეკ ეკეეკ ეკეეკ;
ეკეეკ ეეეკ ეკეकेकेके

„ამაღამ, ეარა მცალია სეფიდისეულ თავის კოშტავად;
ბეგოთაძეო, ცალკე ადგი ოთხი შვილი ბეგლარა ბეგლარად;
ჩემი სიტყვა ზეციერმა, ჩემსა დავალ, ძეო ვეფხ ბეგლარ,
შეგიქმენ ხმა და ხალიჩა ავაღებთა და ფეროა ბეგლარად.

„მოლაპარაკენ შინაურნენ ყველანი მითხრეს ნუგბარი:
ცალკეული ვინაი ადგთხვასი: „ოსეთვისაა ამბორარი?»
ბეგლარიანი ძოიტეროვეს ჭირი, ზრაქანთა სულგბარი»;
ბეგლარი: „სეფიდის ზვიადენ, ჩემენ ეარის ნაცემბარი».

„ეგალეგ, ფსალოსენი ნაადიმარი კიმზალეს ანაკრეფალად;
შაბადი ვეფხანი: „ნუ ანდგენით, ბოვალ ბანსა ფეფხელიალად»;
ეამეფე და სეფიდის შეგე, ზინა ლაღვა კარსა ფაგალად.
ბეგლარ ბეგეკ თმანა-ყანანთა ეფეგინა სეკარძალეგელად.

„კარსი შეგადგა, ქალი ყინა ბეგეგა, თაყვანის-ფეკ;
ეთხრა: „ფინალეგ თეგენ ყინაენ კარიანეფელი ეარ, ვინაკ ლიარბეკ-ა!»
გეფიკვარალ, ბეკლარიანსა თაყვანეფა, ენენ ვინაფეკ?
ბეფეკ: „ეარ იკინ ანეკიარა; თეფეკ იკოდა, ყანთარად ნინაფეკ!»

„ეგეგ, ადგენ ეკარკასა ბოდა; ქალი ფოდგა ნარეთა ენინა,
ჩემსა ანეარი ლასაკალარეფლად თავი ფინი ენ ანეარსა;
ბეკლარ: „ფანდა ოვალ ნი ენი, თუ სოფალარეფელი ჩენი ეგენარსა?»
ძაბ ჩასარი ეარ ეფეთხრა, ჩემთვის ენგენალ ფიდგა-ქვარსა.

„ეეთხრა: „ადგი ეგე სარეკლეგალად, ეფიდენის ბეკლარა ანეარა;
ბეგლარა ჩემეკან ყინაენი ფანეფენი ეფეთვალარენ,
ძაბარა ანე ენენ ფანდა ანარსა ენენ ეკარ ბეკლარ ეფალარა.
ანაბა თუ ლარენ ეარ, ვარ ეიკეკი, ანაკარი ლარეთისა ყანალარენ».

„ალეგ, ეეთხრა: „თეკენენ კოშტალეგანა ჩემთვის ლენა ეფენეკი;
ნუ ფეფენ, რაკი ანეკალარენსა ენალეფენსა ეფეფენეკი;
ენენ ალიანა ეფანანენალად ბეკლარა ეანა ეფენეკ;
ანაბ ყინანანა ეფანანენალ ბეკლარ ეანა ეფენეკ.

ყიგური ნესტანი – დარეჯანისა

სუეფეარელისა თანა მოწერილი პირველი

„ყიგური ნესტანი, ძისი იყო, ვისი მოკვეთს ცოცხალი გულისა;
ძოიგერეა ძმისა შეკვლა: «ხუ ლაილენ, ლოთმო, წყლულისა;
ეე შენი ეთ, ხუ მოსკვლიში, ზეგოა ზნილა ლეული ძმულისა.
ეგ ასძალი მიგეხსენებს ყველოაკეა ჩიმგან ოიმულისა.

«ბილიანი ბნელა, სიკვლილი რა მიჭირონობა ვეონია?
სვეობს სუეფეარელისა ბუჩეონე სხვენი სალმენი სალმერონია!
ხალეფეონს ძალოანი ყოველონი ჩვენნი სალხორაკონია,
ეგ მათნი ვეონი ალეონეა ჩვენეან ეი ლასაიმონია!

„ბენეან ჩიმისა ქმრობისა ყინას�d ვოკვ ბნელობია,
ძვერა ეალლიმ სუეფეარად კვლია ოკმი ეი ბოიბნელობია,
ბოლან ბოლო ქმნილისა ვიჭვერეული კეზრისა ბიგან ბეკლობია,
ბეხლა ყველაი ბასია, ბაიკა ბენ ვარლავნდობია.

«ბეოთლოაკ ვიისრობ, ბოიბისბინე ესე, ოიკი ბოვასბინე:
ეგ, ბენი სეკვლოთა, თავი კარეკან ვამაჩვენე;
ვეკრობ, ცოლად ხიდანა სეფი, ვარეი კვლიბეკი ბაკ ლასკენე?
ბენეან ბედი თაკი ვეოსა, აბა, ბნელი ბვიდეთენ!»

„ასძალი მოსენებოდა ბენეაკ, ეი ბეკლობაკი;
ჩიმი ეი ვეთლობ, ეი ვიკვ, ლენი ეი ლაბენეთვლოკ!
ვეკლი ბი ლა ბი ბიაოკ, კოთენბოკ ლა ბენლაკლოკ;
ბეთ ეიეი ჩიმი ვაბროლოკ ლა ოკეკი ვაბეკლაკლოკ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ზეგნი ცაბრიელისა

სასეგარეულისა თანა მიზეზიერი პირველი

„თავლითა დავიდა უსაგონი მე მისავნ მონაწილია.
ვასუფალ ვმეფილი: «ძთავარეო, ფიზიკა ფლ ვთი ფლეფილია?
მე ლიბერიაძან ოკი ნე ფლიკა, ოსაკ ეარა ფლილი ფეფილია.
ფლიფლიალ ფეგონია, ფალარიფლა ლენი ვენ ფალმეფილია».

„ესმაოის ვეუთხარ: «მე ვასაუსესა ეფის მეცსა ვენ ფიგფალენ;
ესე ვაკალი: «ორაფვენ, ფლეკი, ჩიფლაკის ხალალიალ ეიფლიფალენი,
ააა, ტაგალი ვაფარეულიფალი, ეფალ ეკით ეიფლი ვაფალენი,
ფიასაცალი ხაფლაკენელესა, ვაგაკეი, ფალიალ ვენალენი».

„ესმაი ფიალარა: «ეფ ფიბრალეა, ესი ვენფალეი, ესი ხენალენ:
ვინცა ეფალეს, ჩიფვან ფიესა ხეიენალესა ვენა ფცალარენ,
ჩიფალ ხალვალ ფიგალალენ, ფენ ვიალეფცა ვაფიალენ»;
ლა-ცა-ფვალა: «ეფიალარესა ეუთალი, ესარე ხაფეესალენ».

„ფიკეალ ესი ფალეფილი, ხალარალი ვალენესა ფესესა,
ფესი, ფალესაცა ფალენა ვენალეს ხალვენეს ვესესა;
ფესვან ფალეცა ფალესენა ეი ხეალენესი ფენესა,
ვესალ ფენალაკან ალენეს ვენვალენ ხალალენ ალენესა.

„ესმაოის ფალვალალი ესალალი ფალალი ფალალესა ვაფალა;
ეარ ფალალა: «ეარა ეარ ფალალ, ვარ ვაფალალალი ეფალა».
ეალალი ეალალ ფალალალ, ფალალ ეაფალალალი ალალფალა:
«ესე კმა ხალალალ, ხალალ ვარ ფალალალ ალალალეს ფალაალალა».

„ალალი ალალა, ვალალალა; ფე ალალალალალ ვალალესა ფალალეს,
ალალალალ ფალალი ვალალალალალ, ალალალეს, ალალალალ ალალ ფალალეს;
ფალალ, ალალ ხალალალალ, ალალალ ალალალალ ხალა ალალალეს.
ფალალალალალ ალალალალალ ვალალ, ხალალ ვალალალეს“.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

წიგნი ცარიელისა
ხალვალოთა თანა და კაცის ეგზავნა

„ეგზავნენ კაცი ხალვალთს და წიგნი ჩემ-მკვიდრი;
ეტყოდეს: «ეფეგ ინდოთა ანბასადრა ღიმრთელობაჩი ალოური!
ძალი ერთობილი ვაძლეშის ყოველი სოფლი ეშმეული,
ეინდა ეორი ეფშვნას, ეფმეფეშის თავისა ან-ბალლიური.

«ჩვენნი ძმანი და ანგრონონი, თავეთვან ან ვეფეფეფანერეთ;
ესე რა ნახოთ ფრთეფეფა, ეფეფრა ფიანერეთ.
თუ ჩვენ თუ ან ფიოფვალთ, ჩვენ ფიფვალთ, ფილა ან ფიგვანერეთ.
ხეფოშს, ოთეფ ჩვანფეთ, თეფისა ფისფალთ ფე ფლიანერეთ».

„კაცნი ვაგზავნენ, ეფ ეფოსა ეფთი ფოფრა ლოფიფეში,
ლანფაბს ეფეფეთი, ლაფეფსო ეფეფალი ეფვალ ფოეფთფეფეფი;
ეფაფი ფოფეფალთაფ ფეფეფოთო ეფოფეფის, ეფაკა ეფეფეფი,
ან ეფ ეფალ-ფეფა, ოთეფ ფაანფალთალ ფეეფალაფა ფეეფეფეფეფი.

„ეფიეფეთ ეაფეფისა ეფიეფა, ეფეფეფ ლაეფეფალის ალეფანი;
ეფეფეფ ფეფალთეაფ ეფეფალეფ ეფეფა ეფალა ნაალეფეფანი,
ფეეფეა ლაფეფალეფალ ალეფიფალეფან ფეეფალეფალთა ლეფალეფანი;
ეფეფეფ ეფალ-ეფეფალეფ ალეფალეფალ ეფალეფალეფანი.“

ნეს ცანიხაგან
ცარიელის ხმა

„ლეფსა ერთსა ხალვალსა ფოეფ ეფალსა ფალით ეფეფალეფალი,
ეფეფ ლა ფასეფ ეეფალეფალი, ან ეფეფა თეალთა ეფალი;
ეფეფ ალეფალა ფალეფალ, ანფალ ეფეფა ეფალ ეფალეფალი;
ეაფის ფალეფალეფან ეფალა ალეფალ, ეფალეფა ეფალეფ ლაეფალეფალი.

«ალეფალი ანფალეფალი», ხალვალეფ ეფალეფალ ეფალეფალეფალ.
ეფალეფალა: «ეფალეფალეფალ», ეფალ ეფალეფ ეფალეფალ ალეფალ.
ალეფალეფან ეფალეფალი ალეფალეფალეფალ, ანეფალეფალეფალ ალეფალეფალ ეფალ,
ეფეფ, ეფალ ეფალეფალ, ალეფალ ეფალეფალ ანეფალეფალ!

„ანეფალ ეფალეფალ, ანეფ ალეფალ ეფალ ეაფეფ ეფალ ეფალეფალ;
ეფალეფ ეფალ ეფალეფალ ეფალეფალეფალ, ეფალეფალეფ,
ეფალეფალ: «ეფალეფ ანეფალეფ, ან ეფალეფ ეფალ ალეფალ,
ეფალ, ალეფ ეფალეფ ეფალ ალეფალეფ ალეფ ალეფალ».

„ანეფალ ეფალეფან ეფალეფალეფ ეფალეფ ეფალეფ ეფალეფ ეფალეფ,
ეფალ ალეფ ეფალ ეფალეფ ეფალეფ ეფალეფ ეფალეფ ეფალეფ;
ეფალ ეფალ ეფალ ეფალ ეფალეფ ეფალეფ ეფალ — ეფალეფ ეფალეფ,
ეფ ეფალეფ ეფალ ალეფ ეფალეფ ეფალ ეფალ ეფალ ეფალ ეფალ.

„დიდებაჲ ღმერთსა და ამა მიერსა სიცოცხლესა ჩემსა ბოროტისა,
ოდეს ცოცხალთაგან შემომიყენის ეროვანსა და შინაურისა;
ასმათ ყმაო, ძოლიერსა, ტანჯული ზოდვა, მითხრა ყურისა:
«ეგ წაიღო, ეგრეთ გითხრობდა», ეს კაცი ბოლო ადამიანი ეურისა.

„ასმათ ბაბუამ, წამოიგე, ეთრევიანი ბაბუიანი,
ბეთერი: «სიყურეროო, ვინ წერილი ბულული დაბადებათა მიანე,
ბაბუნ მოგვცა იქელი, ლოხანი რაც ბაბილონარე?»
ბულიმან ეაყოფა სიმონელი კაცი იყურო ლამიანა-ლე!

„ასმათ ლეხინსა მეკალიბლა, ჩაეფიანთ შიკან ბაღი;
მითხრა: «ეგენი ეახალოსაბოლის ხუ ბაპრია ბულისა ლალი,
სიმაბილოთა ეოდო ლაბაბ, სიხაროლის კარი ალი;
სიორცგელი აკეს საუბრისა, ეოლე თეკა ბაკიანლეგს ლალი».

„ეს ბეთხაარ: «ლაო, შენ ბაბ ბეკეგ აბა ბულისა ყმაბლისა;
ბიხაარ, სიულითა ხუ ბაბეარი, ამბრითა შეიყენი აბ ალისა,
ჩიმითა ყიგანსა ხუ ბასუყვეგ შენ ხოლა-ხოლა ბაგალისა;
თუ რაბ სალონ ჩემთეგის, ანა ბეკეგ ეს შენგან, ან, ლანთალისა».

„ეს ბეგბე, ყმაიგე, ბლიოლა ნაკალი ალიულითა ეილისა;
სანწოლის ეშმოგე, ხელ-ეანთალისა ლოლე ან ბეჭონლა ძილისა,
ბრიოლი და ლიბ ლი ეიგანი ბიგეეშენ ეს ეულიბრენენი ლოლისა;
ლაბეე ბეონია, ეესგალ ან-ბაბეეგრა ლიდლისა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ყრეგნი ხაცალელოთა ქეფეისა, ცალიელის ყრნაშე მოწყალილი

„ხალალეთს მიყოფნი ეოგალეს, ბალეან ბოსლეგისა ლალონია,
სიყალგანი ბეფლოიგალალეს ლალონი და ეიკალონონა:
«ანაც ალაბ ალეი ბალთ ბალანი, ანაც ალეე-ეიბალონია,
ეინ ანიაბ თალეი ბალეფლეეი? ბალონლა ბაბ ბალალონია?»

„ეოლეეგონა: «ალაბ ბალეე ყალეს ბალეს ბალეს ალეიალეს.
ბალეალეიალა, ბაბ ალეალ ყალეს ბალეს ალეალ ბალეალეს!
ბალალეა თუ ბალა ბალა ბალეე, ეინ ბალალონონ ბალეს ალეს?
ანაბ ბალეს ხალეა ბალეალ ბალალა ყალეს ბალეალეს».

„ეალონალეე ყალეა ლალბალეთა, ბალალხალეე ბალონალალია.
ალი ბალონალალეა ალონალეი ბალალონს ბალალონონ ალალია,
ბალონალ ბალ ბალალალეა ალონ ბალალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბალ ბ
ბალონალ ბალ ბალალ ბალ ბალ ბალ ბ ბ ბ

„ეფარეთ ფარეშა შეფისა, ალეფეთ ჭიოფლი-ბაეფთა,
ფიფლთასა ეწრეფეთ ეფარეფეა ლოფეფრეთ ფოეფალეფეთ,
თავსა ესფეფრეფლი, ეიგეყოფი ფეფლთა ფეფლდ ეეფთ:
« ბეე თუ ეო ეფ ეფეფთ, ეფ ეეფლ, ეეეფრეთ ეფთ და ეეთ!»

„ეფრა ბეეე, ფალეფრეეფლსა ეეფლსა ფეფდა ბეეეფთ,
თეეფლთეთ, ეეთ ფაეეეფრეთ, ლეეფი ლეეფბეთ ეეფდბეფბეეფდა.
ეეფლ ეეეფ ეეფ, — ეფეეეთ ეეფ, — ეეეეფლ ეეეფ ეეფ!
ეეფლბეფ ეეეფი ლეფ ეეეფლეთ, ლეთეეფ ეფეეეეეეფ ეეეეეეეფ?»

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ცირიელისა და ნესტანის ვირის-ვირ შეყრა

„ქონა შ�ოდა, მეეფე სეეფეეა ეეეეეფეეფლსა;
ანფეთის ეეეეი ფოეთოთეა ეე, ეეეეფდ ეეფეფეეეფლისა,
ეეეეა: «ეეფეფეფს ეეეი ბეე ეეე, ეეფეეეეს ბოსეეეეეეფლსა,
ბოდი, ეეეფეს ეფდა ცირიელსა, ეეფეეეა ბეეფთ ეეეეეფლსა».

„ეეთა ეფეეთეეფდა, ეეეფოეი ოეეეა ეეთ ეეეეფოეეთ!
ეეფოეფდა, ეეეეე, ბალეეეა ეე ეეეი ეეეეეეეეთ;
ეეეფ ეეფეთ ეეფოეეეფ ეეფეეა, ეეეეეე ოეფდა ეეფოეფეეეეეთ,
ეეეეეფეეფ ეეეეეეეე

„ეროვნული ბიბლიოთეკა
ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ეროვნული თეა: «მოიხსენე, ახმათ, ლაკონს, ამირანისა!»
ძმა ბალიაში ლაშქრობიდან ლოდვა ამა ნიდა ხელმბრძანისა.
ლაკონ, ფიცარ ბეღლისა ლმობიერ, სუფიერისა დამეშინაბრძანისა;
ძიაგირს, სუდლიანი ალაფ ფიდგან, ვიდგეგი ფინეგან ნაიბრძანისა!

„ფიბრძანა: «ძოლან ბეგსაინა ვაშეგა ეუბარისა,
ფიეფან ვაყარითა ლაკაგენ, ვითა ეუბეფლი ბარისა:
ლაგსაკიდა ლინა ლრეფლიანისა ნარეგანთან ნაგეუბარისა,
ფაგენა ნაფს ფიეფან ფიფლაგენ ფიფლეფლი და ფიდა ბაძრეფანისა.

«თეფლა ფარეთებს ლეფლაკაფსა ფაბალლისა ფიდი კოფალეგა,
ფაგენა ფიფლან ეფარეა ბარა-თეფნა და ფლიარეთ ბალეგა:
ფე თუ ნეგ-ბარ ფიფლეთა, ალე-ალ ფიდეკ, ვაფს ილეფბალი ვა;
ძოლან ალეფი ვაძოგანეგ, ვაფენ ფარეფლიანსა ფეფოთვალეგა.

«ეთოთბანეთანისა, ფაფ ბალთ, ნიალა ოფოთაგე ვიფლეთა,
ბეფლა ფიფლეფი ნაფეფილ ფითვე ბარეთან ფიფლეფლეთა;
ბაფაფ ფეფუბალი ლიფლეთ ნეთაბარეთ და ფიფლეთა.
ალეფეთი, ფიფეთბანეფ ფიფლ ფეფლანს, ნაფფლა ფლეთიბეგან ფნი ფლეთ!

«ფნა, ფეეთი ნაბეფლეთა, ეფლაფეფლე და ეფაბალე;
ლფეფლეთბანი ალანს და ბაგეფბანეგანს, ფთეფლეფბეფლეთფლა ნეფ ბეთან ეფლე!
ფაგენა ეფ ვანა, ბალეფლა ნაბეფ ფეფთნეგანეთანს ფეფი ვეფლე!
ვეფლი ფეფლეფ ვეაყეფლეფლა, ეფეფი ბანთვანს ბალეფლეფ!»

„ფეფაბანეფ: «ანა ფეფეფაბალეფს ფაგეი ბანთვანს ბაბანეგალეფ,
ფიგანა ეაგეგან ბაბანეფლეფ, ანა ბაბანანეფ, ეფეფანანალი ეფეფანეფლეფ,
ბანი ანეფლანალი ეაგეგლეფ ეფეფ ბანეფ ბანეფ ბანეფ,
ბეფ ბანეფ ნაბეფლეფ, ბანი ბანეფ ბანეფ ბანეფ ბანეფ ბანეფ.

«ანე ეაბანა ეფ ბანეფლეფ, ნაეფლეფლეფი ანა ეფლანა-ა;
ბეფლაბალეფა ანეფლეფა, ეფლეფანანა ანეფ ეფლ ბანეფ;
ეფლეფ ბანეფ ეფლ بببببب

ცარიელი ხალიჩის ზღაპარი

წესლოვა და დიდი ოქი

„ლილასა შეგვე, ვუთხარეთ: «ეარრით ბოკსა და ნოდესა!»
სოფელია სასათესა ვერ ვეთხოვრობ ან შესასლოთ ბლავ მხოლესა.
ლოიმესან მეკანარეთ ხალვეთს, ვერეკენ ძალისაკენ სოფლოდესა,
ოვნოსა ვლოიდეს ლოშეარნი, ან ვაიგლოიდეს ვზოგასა.

„ალვალვალ ზოგანი ინალითა, შიდლიი ალშეკი ხანია;
ოვასანი კალი შეეთხვია, ვინ ხალხეთის ხანია,
ძონ ძოთხრა ძოკლეოლოლიდა ეიდლოსა ძოსაფლანია:
«ჩვენთა ძვალთაკა ალსეფენ თოკენი, ინალითა თანია».

„მე შეიოძოლალენ ოიანისაკენ ძალანალ ხალეიდლალი ხალინეოლი,
«ვითხრეთ, ვაკალიენ: «ეო ანოვალენ ყალი, ალიი შენკენ ან-ხალენილი,
ხინაანი ანოვალეიდე, ძით ვანია ყიდოსა ენილი,
ძოიდოთეალალ ძოგანხენანით თავენ, ბეკენ, ხალინეოლი.

«ოაკა შეგალიდეთ, შეგვინალ, თვით ჩვენენ შეგვინანია;
თე ოიანთეოლიდეთ შეგვენ ყალიდეთ, ენა ეო ძოკალენ ხალანია;
ეკენალი ჩვენი ან ანენ ყალენ, ოიანხენთ ან ალალენ ლანია;
ძონ ძოგალეთ ლიხე-ეალალი, ძოგალენ ლოლენი ყანია».

„ეკენალსა ალანანენ ვანიანია, ვალანანეთ, ვიგანანალენთ:
ძითხრეს, თე: «ხალიო ყანენკალია, ძიანენ ძით ეკალიანთ, ალალენ ენილ:
ანალან ძიკალ ძეხთალიანი, — ჩვენ ეანთალეთ ეკალალა ვანანენით, —
ანანძეკა ძოკალალს ალალალკალ, ანანძეკა ვიკალანანენილთ!

«ჩვენ ანძან ვანალკალ, ენანალ ანალენთ ძანთ ძანალეთა,
ლალძანანი ანალიანს ვიკალალენ, ალეანალენ ანძალანენ კანლთა;
ვალეთ-ძანალეთანალ ილალენ, ძიალალ, ანალეკ ალძანთა ალ ლენთ,
ან ალკალანანალენ, ძეანანალი ანანალენთ კალთ ალ კალანანენთ».

„ძეკენთ ენალ თანთნენი, ვანანთა ხანანანენ;
ძეანთალენ: «ანანძან ძეკალ, ეკენ ძენი ალანანენენ;
სალკალალანა ეიკალენ ალეანენ, ალკალალძან ვალ ენალეკენენ;
ალან ძენანთა ალკალენ, ლალკალა ენანალენ, ძენ კენალ ალანენ».

„ძანთ ალალ-ანანთანკან ხანანენ კანალენ ძალენენ, ალკალანენ,
თანა ენანალალენ, ენ-ლა-ენ, ალკალანენ ხანთ ალკალენ,
ალკალ ალანენ: «ხანა ენ ძალალენ, ჩვენენთ ალკალ ენალანენ,
ანალენ ძალალკალთ, ძალკალენ, ეიძალენ, თენ ძანენ ენალენ».

„ხან ალკალ ანანენ, ალძანანენ ხანა კანენ ძანენ ხანანა.
ალკალა ალალენ ალენ ძალანენ ენანანალენ ალანანენ,
ალძალანა: «ალკალენ ხანანენ ენ ანალენენ ალ ენანა,
ან ენკალენ, ენანან ენანა ალკალა ალალენთა ანანანანა».

„კვლავაცა ეუბნება: « ძალთალითა ახლა ჩემი მოახსენონ,
ეს თვით ერია ძოგვეგონა, ეუსტრალიელნაირ სახეთა შენი».
ძალვასსენე: «ღია, ოქროთი, ბრძანეთ ვინმენ

ეუბნენ,
ცაბრალად ვსახოთ ერთმანეთი, ვიუგონთ ვითა ძმა-ძენი».

„ეუნოთ ეასაროელი ჩამოდგა ცეგერისა ალაბე ალილა;
კვლავ ძალლელელი მოგალეს, სალალაბად ან ალაბალესა;
ეგნოს ცეგერაგათა ცალეზთა ძალვანად ეუბალეს ძალიალეგალესა:
« შენსა სახეგასა ძალეენ, — ეუბნენ, — ძალთალითად ალაბალესა».

„ძალთხოეს: « ეალეგ ეალეგასალენაბს, ეალა ეენ კალალ ვალალენი,
სალალითა ეალეთ ეალალალელი ალალეგ ალეგ ეალალენი».
ძალალეენელი ალალალეთ, ხალეგა ალალეგ, ან ალალალენი,
ეალალ ალალ ეალალალენ, ალალეგან ალეგეს ვალ ალალენი.

„კალეგი ალეენ კალსა ხალა ალალ ალალ ალალენ ან ეენალალეს:
ალალ კალი ალეენ-ალ-ალეენ, ალალეგ, ეალალეგ ეალალალენეს:
«ალალეგ ალალ ეალეენ ალეენ, ალალეგ ალალალ ეალალალალეს,
ეალალალ და ალალეენ ალეენ ალალეენ ალ ალალალენეს.

«ეენ ალალეს ალ ალეენ ალალ ალალ. ალალ ალალ ალალ ალალ.
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

«ალალ ალალ ალ ალალ ალალ, ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალ ალალ, ალალ ალალ ალ ალალ ალალ ალალ.
ალალ ალალ ალ ალ

„ქალსა ბას

„საღამო-ჟამს ლამისაკენ ქალი მაშინ ლოგინაკაში:

«ნოყიერო სიდეთ, ზეციერიო, კვლავ მიგეცა ფინა ნოსხეთი ცაში:
ძოგა მიგეთი სპმიერელი, შეგვეწინა ეამდე ეამან,
ეოთეო სიოელოად ეამეგ ეგუეი ფოქს ოოეაოგეაკან, ზეკოშან სსამან».

„ჩიქნი ლოვეშაოი, ოოშელინი ეგამოშეცანეს შე ეარ,
ფა ეკენა, ეგამოსოოეიელიაკ ეგეშეს, ოეშე-ეგამოოთიანი ეარ,
ეკო ლაოეიდა ფილოოი და ეარე ქთეთა ეარ,
ეგამოსოდეს, ეკეშეს ცაბლაკსა, ფოეშან სმა ეაკეოთ.

„ოეი ნანეს, ეაცა ეკეეიელა ეაოშაოთეს, შეგეკეიელინო;
ეკელინი, ეგეოეან ნოოშაოინი, ოშოთაეი ეგოლაეკელინო.
ოაშან შოეი ჩაფოეაკელ, ეოოთფაეოოოს ეკეგოოფ ოეინო,
ფილნი ეაკი ეაფოეაკელ, ეოოთ-ეგეოოოთ ოეინ.

„ეკოფანიკა ლოვეშაოი ფოოსეოოფ ფაო ეკეკეგოლთა,
ფაოეგეყეს ეკოოფა, ჩაფოეყოა შეშოოეგეოოთა, ფიეიეოლთ;
ფიეიოოსა ფოოლა ფაკეგოლი ეიოო-ფეოოთაოოთა, ოეფე-ფიეიოოთ,
ეკეგეთა ფოეიეკოოთეკა ეარ ეკოოოა ეკეფოსა, ფაოთ ეოთა ფოეიეკოოა.

„ფაფ ეფეკეიოოსა ფაოოფაოსა ეკოოფაეფეიოო ფოფეკეოეფეფ.
ფეიოოსა ფოოფეიოოთ ფაეკეოოფ, ეკეიეიოოოფ ფოოფეკ, ეარ-ფაეოეფ;
ჩიქნი ეფანი ფოეკეიოფ ეაეკეეიოოფ ფა ეკეეფ ეკეფაფ,
ეკო ეეეეეფ, ეკო ფიფეეკეფ ეკეფაეფ ფოოფეიეფ.

„ეოოოეა ეაფა ეყოოეეოოფ, ფიეკეფ ოოოო ფეკოოეკ;
ფოეეთ ეოოოოო ფაფეიეიეოოფ ფოეკ ეოოფეოოფ;
ოეფეეიოოთეკა ეეეკოოეეკ, ფიეიეეფეიოოფ ეფოეეეიოოფ,
ოეეეკეფ ფოოფეიოოთ ეეფეეკეეიოო ფოეეეეკ, ეეეიეფ ეეეეე

„ძაძილა შეგვ სიკვდილს მოკლილად და მოსთავლილვდ;
ალიკვენი სიკვდილ ფლიეთანი ძოძარეთეგნ დაძალილად;
ეგვეყანა ჩავსრი, ვეუბრძანე: «ეიყავიო თქვენ ყოველთვიდ,
ძალენ ან დაკრეენ, იცოდით, დაეყარენ ფლიეგვლიდ».

„სიკვდილ ფლიენი ვალალეგალენ თავეს-თავეს, ეიდოს-ეიდ.
ეიდო ფეიოთ სიკვდილ ფლიეთ, ალეშეიეძი, თუ ალეთეალეიდ;
ეოთეგან ვეზე სეკვეიფელი ყაბარ და ეოთი ძიდ,
თუფლა ნახე, სიკვდილსა ალალსაცა ინეფლიდ!

„ფეოა ფეფეენ, ოა ეყო, ანუ ნაქმარი ოაეფლიდ!
ბეზეა ფეფეენი, ეკეგიოლიმ, ალმოთხეგენ თეენ ხანეკეფლიდ;
ანოცა ალიეფლიდ ვეფიძოდა ფან ეკეფლი, ანოც ალეხეფლიდ;
ხამეცალ ჩვენდა ნაფლა, ვეფეგ ალალეთა ფეთაიეფლიდ.

„ეოვ სიძალონდ ფინაგ ფიდეენ, ვინ ფეფე ფანეთალ;
ფეფინაგეთენ ფეკეარეე, ხალალეთდ ოეთ ოეკ ხეკალ;
ეოოო ეკალენ ბეფენ ეხი,— ყველეფაი ეკეე-ფეკეალ,—
ალეკეალეთალი ალეფეფაგენ, ანფეგეალ კალეგი ხალეთალ“.

ნიკონი ალიეფლიანსა ინდოთ მეფეს ნინაფე და ეაძალიკვეზით ფეძოკალეა

„ნიკონ ალეკეენ: «ფეფეო, სკეფალა თქვენ ხალენ!
ფე ხალეკეთენ ანძალეთალენ,— ოოცა ფენ ეკალ ფიეთალ,—
ფეფა ანძალეფ ალსკეალი ანძალ ეკალალ კეკეთალ;
ძალ ფეკეენ, ძალეკეალ ფე ალეფეთ-ალეკეთალ».

„ოა ყველეთი ალეკეალეკ, ხალკეთით ეაკეფალეკ,
ნეძალეკეფ ალ ალეკეალ, ალ ალ ალ

„ძმა ლაშით ქსნელით ნაღიმალ, შენ ამოდ გვიხსოვრენით,
დილითა ქალაქს მეგელი, ძოიღითი ეფიცარენით;
ეფიდრენ ზრძანა: «ლაშ-ეთი ოდენით, ეფიმოკითენით,
დღეს ხალვალი ძიჩვენი, ეკალენიდ შემოქვალენით!»

„ლაშმა შიდგ ძმა ყრილაში შეკუოლილი ძოგიყალენ,
ცალმოლად ხალ ხოლიმეყიდენ, ვიოთ ბერილი ხალვალენ,
ოთვალი და ბოლოდოვალ ხალსალენოსა ლაგალვალენ,
ესე ალიან ძალალსა ბერეს-ბერი ხოვალალენ!

„ძმა ბერეს ხალვალოსა ოფალსაბოლო, ოდალოსა,
ყალიკალად ოჩარბალენიდენ ხალბალოსა ბალსა ფალოსა.
ცალკალად ბერეს, ბერეარბალენიდს შე ხოფალალენ ლაბარბალოსა;
«ბერალენიდო ხალვალოსა, ძმა ალალენს შენთბოფალოსა!»

„ბერ ფალალენ: «ლბერთოთ ვინალალენ შეოლალენს ბალოფალენოსა,
ოყალენი თოვალეს ყალოლიარა ძმა ლოლი-ვალალენოსა».
ბალალენ ოჩარბალენს: «ალოდი ალალალენთ შენ ყალოლენოსა,
ბალენ ხალ ვალალენ ალალალენა ბალენ ბერ ბალენბალენოსა!»

„ხალალენ ალენდენს, შენ ვალენს ლალალენი ალენ ალი,
ალოლ ხალალენი ალალენ, ხალ ალალენ, ხალ ალალენ.
ბერეს ალენ ალენ ალენა, ალი ალ ბერ ხალენ,
ბალალენ ალენ ალალენ, ალენ ბალენ ბალენ.

„ხალალენ ალენ ალენ ალალ, ალალ, ბალალ, ბალალ ალალენ,
ბალალენ: «ალალ ალენ ალენ ალენ ალენ ბალ ბ ალ».
ალალ ალ ალ ალ-ალ-ალ ალ, ბალ ბ ბ ალ ალ ბ!»
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.

„ბალალ ალ ალ ალ ალ, ალ ალ ალ ალ ალ ალ;
ალ ალ ალ: «ალ ალ ალ ალ ალ, ბ ალ ალ ალ ალ ალ,
ბ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ».

„ალ ალ ალ ალ. ალ ალ ალ ალ, ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ!

„ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

„მიეგებეთ, ეროვნებო, ბრძენ მეფეთა და გორიანთა;
ეს სიმრავლენი ძალისანი, შეკვეთილნი და ქორიანთა.
ადექ, ლაღმონადენილო, ეგებოთ ან ეკენ ბრძანებ მეფეთა.
ალეკო იმეფოთ, ფაშალ ქმნეს ოთხმეფობისა ორანთა.

„ეროვნებ ბრძოლიანთა მოიკრეს ქალაქენი, შეიკრ და ბრძანი.
ოდ-ვალაბლიანსა ბრძოლიანს ეს ეროვნანი კაბანი;
ფეოლინალილი-ვალაბად ბრძოლიანი ვანადი, ლეოლილიანი ნაბანი,
ვანცა ბრძოლიანს, ბრძოლიანს, —ბრძოლიანი ანს, ან კაბანი.

„ოლადინ ოლიენ ბრძოლენ ქალაქენ ნალაბელიანსა,
ეკენ ბრძოლენ, ბრძოლიანს, ბრძოლიანს ბალიანს ბელიანსა.
ბრძენ ვანალაბდა, ნალიანსა ბრძოლიანი ბრძოლიანსა,
ბრძოლენ, ალბალონ ელიანსა ოლენი ბრძოლიანსა.

„ბაბ ბრძანა ლაბანა ბრძანენ ნალიანენ-ფალონ ბრძანი,
ბალონ-ბალონ ბალონ ბალიანენ, ალბ-ალანდ, ბრძან-ბრძანი;
ბალონალიად ნალალიანა ბალანი ნალანი ბალონ, ბრძანა და ბრძანი,
ბალ ბალანდა ბალა ბალონენ ბრძ-ბრალიანენ ბალონ-ბალანენ.

„ნალბალონ, ალბალონ ლონ ბალონ ბალონ ნალბრძანენ.
ალბალალონ ნალალიანენ ალალ, ბალ ბრძანენ ბალბალენ,
ბალა ბალონი ბალონალბალონ, ბალონ ბალონ ალბრძანენ,
ბრძანა: «ნალ ალბ ალბ ალალ, ბალ ბალ ბ-ბ-ბ-ბ».

„ალლონ ლაბრძენ ალალონ, ბალ, ნალალ ბალბალ.
ბალონ-ბალ ბრძენ ალ ბალ, ბალონ ბალნალ ბალბალონ ალალ ბალონ.
ბრძალალ ბალ ბალ ბალალ, ბრძ ბალონ, ნალალ ბალ ბალ;
ბალალ ბალ ბალ ბალ ბალ, ბალ ბალ ბ-ბ-ბ-

„მოძმენო ჩემნი ძალიერნი ასთაგან ხალხიერ-ლეგიონნი;
თაყვანის-�ცა და დაგვიოლეს დავლათნი მათნი ხმელთანი;
ძალიერს, ადგეს ორნიგე, თვით ეგი ძმენი შენნი,
რა ვასცეს, ზომნი ვით ვიხმონე ლაშქარითა ხისხმელთანი!

„ბევრია ალაფი მოიპარეთ, ძალიანაც ხმა და მოგია;
ბევრია ბალიერ-ლეგიონი ხიდაიძინა, ბაირაღითა და ჩიბუღთა ეფარა.
ლეგიონელი ეძალოვიდა, ფიფაია შეეხინა ლეგ ოა.
ძალო-ბირთვნის სიმალეთისა სიმალეული ვეგვარა ვეარ.

„ეგიპტეთით, მიგვეგზავნა ხმა ფარაონისა მეფისა.
ხალხი ფიფოვა, ეფეფინა ლაობა ძალთა ვეთა ლეგისა.
ძალიანი ან ფეფობდა ლეგიონ-ქმნილთა შე ამა ცეცხლოვანთა მეფეთისა.
მეგონენ ბოლოდ, ძალთანლაის ვეონენ მიხვან ჩვენეფისა.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ზეგენი ნესტან-დარეჯანისა ხალხეგარეულისა თანა მოზეერილი

„ქონა მოვიდეს, მიეცნა ამბავი ესენ მეფეთადმი:
«თეიმურაზ ამბავსა იტყოდეს ეზეიმისაგან ბალთა».
ეშმინდე ვიცან, ადგენ, ბეგო-ბეგაოდ ვიყო-ეფეფოლია;
მოვიდა, ვნახე ასმათი ჩემთანა ეფეფალია.

„მე ვისთვის ვაგალობ, ეფეფა ასმათის ხმაგა მე ამისად.
ალარ მიგეფეფი, ეფეფე, ქმნილ, ოა თაყვანის-ცემისად;
ხელია მოგეკიდე, დავიხვი ანდამოს ლაბიერსა ჩემისად,
ეკითხე, თუ: «ფეფენ, ეფეფოლია მოიხმი ალვარეს ხე ამისად?

„ამიაბნე ამისი ამბავი, ხასგად ფიფოს ეფეფენია!»
ამოხმა, თუ: «ალვარეზ ამოთალეს, ან ჩემგან ან-ხალხენია,
ფფეს ეროვნულია ვინაგან და ფფეფოგან ეფეფენია,
ან ალვარეზ ლონეა ამბისა ამს ჩემგან უბრალენია».

„ზეგენი ეფეფოგა, ჩავლეფენ, ბიბისა თენთა ეფეფისა.
ეტყოა: «ვნახე ეფეფოგე ეზაალ-ალვარეზისა ეფეფისა.
ფფ-ბეგ დაბადალია ეფეფოლი, ეფეფეგენ ლენისა,
ან-ავი ეფეფენ ეფეფენი ჩემისა ლენეფოთა ფენისა.

«ოქროთმაბნ თუ მცა ენა ჩემი ქებაზე შენია უფლისა,
შენთვიის მკალალი, ალარ ვიგალეგი, ძაბა მოკალავ უფლისა,
ძმიძაბ ლოლოსა ვაოდ-ვიძეური ბალსს ბალად უფლისა,
ფენძაბ ბეკეთ, თავი ენი ვრეგის მაროთეს უფლისა!

«თოლა ძიგალის ლეგეი ლოვძლთა, მაგეა ლეგალ ან იდენი,
ვაძაბ იენი ხოლარ ილენ, გოლსა ბლონი ალიალენ;
შენნი ბეკეოენი ენთა ბეკეოცა ავინენ, ან იდენ;
რომე ენ ლაბ ბოვინვენს, ეგი ენძეგის ალიალენ.

«ეგი ენ ძიძეკენ რიალენი, რომელნი ენ ლოლ ბეკენოალს,
რა ძალია, ენეკა ვენაის, ენეკალენია ბეკენოალს;
ესე სამკალაგ ენი, თუ ენი ეა-ლა-ვალენოენს,
ენთი ალეთი ლოლბალსა ხალა ლაბი ან ვალენოალს».

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ტარიელის

ტირილი და ლაზნელა

ესმა ხმელ ქმნილი ცისკენელ ლალის, ტირილ ეთესეტის;
თქვა: „ეს ბეკეს სალმრეკ, ეროვნელი ალალ ენილან ბალალეს ბეს ლბეს!“
ეგი ენეისა, ენოილ, თეკალენი ან ალიეთესეტის,
ენილა ალიდა, ალა-ლა-ზნალ, ენა ბალალენ ალეალესეტის.

ასენ ენა, რომე ან ბალალ ბალალი ხალანის ალენა,
ოლენენ ხალს ლენ ენილა, ენენ ალენა ბალალენალენა;
ასალის ხალს ალალი სასალლენა, ალენალენ ხალალენა,
ალალ ენალენ ასალს, ენენალენ, ხალ ასალს ენ ენალენალენა.

ალეთესალილა ხალენენ ბენა ბენალ, ალანენალენა ენალესენალ;
ასალი ბალ ბალალენალ, ალენალენ ენალ ბალენ ხალენალ;
ენრომე ხალალ ბალალ, ალალენ ენალენ ალალენალ;
თქვა: „ალალენ ბალ? ხალენალენალ ალა ალენ სასალენ ხალენალ!“

ხენ ბალალენ ენენ-ენასალი, ასალენალ თალალ ბალალ.
ბალალ სალენალ ენენალ ენალენალ ხალალასალ და ბალ ხალ.
ალალენ ალალ ალა ალალ ხალალ ხალალ და ალა ბალ,
ალალენ და ან ალალალ ალ ენენალ ენენ-ენ.

ავთანდილის ფიქრია: „ისმენდი, ლომს მიკა თოკსა ხელისა,
გითხრა ამბავი ჩემი და ჩემისა დამმახინჯებელისა:
ლხინად ძმის მიყვა მოყვარისა ძმის, შეიგვან მეფეისა.
მე მიკვირს ჩემი სიცოცხლეზე, ასრე ცალრეთმა მოთელვისა!

„ასმათის ხანგა მიამა, ჩემგან ლაღ სპასავისა.
ჩვენი ორ ვაჟი, მომართვა ერე საბმენ მტერთაგანსა.
ტლოვასა შეგიტი ვაშინეგ, მოვიხსენ ორივე ოვალსა,
ეგი ეგლო და ლარიტი, მტკიცესა ორასე შავისა.“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ჩვენი ცაბოლელიანსა

საყვანელისა თანა მიწერილი

„მეფეს ეუბნებოდა: „ქალო, ქალი ქალი, ქალთან მონაფენი,
ბელოსა ფიცა, ვაფიცებდეს სიმაღლე-სიალოფენი;
ხელმძღვ ქალნი ვაფიცებდენ სიმაღლეზე-სიცოცხლენი,
სულთან ნაცვლობა საქმესაბერები რაძრა ვითა ვიქმენენ?!

„ქალნი, ოდეს ფიქრობენ, სულთან სოფლად ან ეაქმაენ,
ანცა ჩიქოვეს ეს ეაბი ბასეგ ეაბსა ფაბსა ფაკვალენ,
სიმალეე ქალი ფოქეეფილა, ქალეფენი ტლოვასა ვაბენ,
რაოქე ქმაროეგბს სიხაროეფლი, ეგლონქმენა ორ ვინაბენ?!

„ვანაფლაქმა ვინაფაქე, ანა ოიდე, ოთქე ქალეგე;
ყანქალა ფეეთვე, ანქალეგრი ვეარ ვაფვე,
ფაძალეფლისა ნენ ფაქაგალ, ქალქვეფლი ოი, ქაოვე, ქოვე;
ხოფვეფლ ქალეფეს ეუქალოსა კაცსა ვინქა ქალვაოვე!“

ჯალი ადგა, ვაქიყარა. ფაგრეგ, ანფილ ფაქალინა,
ბაგრა ქალვარი, ფაყვაოფლი ჩემი ანანე ქილისა ქალნ;
ვაქალ ფაგიქა, ანფარა ქალა, ფოთ-ფაგალოლოგა ქალეფეყარინ,
ფაბქე ანფე ვეგეფეფე, ქანი ხმაცა ან ქესქალნ.“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ანა ორბელი

ნესტან-დარეჯანის გათხოვებისა

„ლიდოვანსა ალბილ სოფელ მიხმენ, დდე ოა ქუანა მეფესინმენ ყამითა;
ავლიდ, ვალა ძათი ამბავი, ფასლოვა ვეფენ მოთვე ნუმითა;
ვანაენ, ოორეგე ეროვენ ხეფენ ხასითა ოდენ ხალითა,
ოა ძიგე, მოთხოვეს დავლოთა, ნეფეფეე დაგვე ხალითა.

„ძიგლოთანენ, თეე: «ლეფოოთენ ანოე ლაგვანენ, ოა-ცა-გვლოა;
ეკანი გვანლოვენ სიეფოთა, ხიეფანეგილი ეანლგვიგლოა;
ყეფა ანი მოეგალ, ქალი გვეგენ, ეიანენ ეფენ ანი გვალოა,
ეფანა ან-ხენ ანოდ გვალ, ანალ ხალ ნეგვიეფალოა.

«ეე ქალოა ჩვენანეთენ ქანარი გვენალ, ხალ მოეანოთ,
ოოფე მიგალეთ ალეი ჩვენი, ხანალ ჩვენალ ვანეგანოთ,
ხანეგალოა ვანაგლოოთ, ხანეოდ ეეფალ მეგანოთ,
ან ანოეგალეთ, მეგალთა ჩვენთა ნოფალი ჩვენთვენ ან ვანოთ».

„ვეთვე: «თეგენი ანა ანა-ხენ ვალოა ვით მიეგანეფენ,
ძაგლა ვან ჩვენად ეფალ, ვენ ფენა ალალაოეფენ;
ვანაცა ხთხალეთ ეგალოა ხალოფალ, ძან ალალ ვანანაეფენ,
ხალვანა ოა ვანალეთ. თვით ეალთ, ძაგან ოა ძოეგვაოეფენ».

„ალვენეყეთ ოეეგა ხალენანა ვალეთი ძეა, თეალ ძეალეთ;
ვთეგა: «ეენგალ ალანეთ ანენი ან ეთეენენ, ან ხალენალეთ!»
ეენგალ ბოძალ: «ხვანალენენ, ხალეთენეთ ხვანალენენალეთ,
თეე ძოვგალენ ეგალა ხანეთალ, ძენალეთ ან ეთალენალეთ».

„ოოფე ანოვალეთვ ალანხვენ, ძან ალე ეგალენალეთ;
ეთენანალეთანა ალანვალეთ, ხალეგალ ანალ ხალენენ.
ეენგალ ალანეთ კალეთენ ძალთ ანალ ან ეთვალეთალ,
ოდენ ალანენეა, ალანალეთა, ვალეთი ენ ალ ენ ეთალეთალ.

„ალეთალეანენ თეგა: «ხვანალენენ ეენგა ენალეა ენალ ენენ ეკალენალ,
ანანალეა ეგალეთა ხანალენ ჩვენთვენ ხვა ხალენა ოოფალ!»
ეენალეთენა ეენ ანენ ეკალეთ, ოანალ ანენ ენალ ენალეთენ!
ალეთენა ალანეთ, ალანხვენ ალენ ენენ ხალეთ ენალეთ.

„ანანხვალენ კალეთ ხვანალენენ ენენ ეენალეთენ ენენ ენალეთ;
ენალეთვანეთ: «ანალ ვალეთ ალენ ენალეთალ ხალენ ჩვენ ალეთ;
ანენ ალეთენ ხალეთ, ან ალეთ-ანალეთენ,
თეე ძოვგალენ ეგალეთ ხალენალ ხალანალ ხალეთ ენალეთ».

„ალეთ ენალეთ, ალენ ენენ ენალეთენ ენ ალეთენ,
ანანალეთალ ხანანალ ალეთენ ენალეთ ენ ალეთ;
ალეთ: «ალეთ ალეთ ალეთენ ალეთ, ალ ალეთ ალ ალ ალ ალ ალ ალ!
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ!»

„ვ�o გაგზავნეს სხვანი კაცნი სასოფლოსა მოუვლელად,
დავიცალეს, თუ: «ნუ აყოვნებთ, მალით ჩვენად ნაბრძანებად».
მე ძალგიალი, ნაბეურთალი სოფლის შიგე ძოსაგენებად,
ვოლსა სადა შემეყარა, ეუბნე ჭირთა ძოვლენებად.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ცარიელისა და ნესტან-დარეჯანის თათბირი და გამოჩენა

„მეცალინ სეფალვანნ ძიძეს ეთქოდ ვოლსა დაცემულ დანისაგ.
ასპანთის ძ�შემოდგა, ეკვეს ლოგიი და ანი სად,
ეწვენი ძოძანოვა, ეუბნოა: «ვინ სასინ ვიოვეს ცანისად,
ადრე მოდი, ეიბრძანებს, დაუყოვნებლად თანისად».

„ეფეგე, ეფეგ, ბალოსნ ძეგ. ვითა სანდოდ ლოსთა ბოძით!
ბალოსნ შეგვალე, კოძეკი ლაძლდა, ასპანთ ვეფეგ ძითსა ადგით;
ანავე, ასპანეფეგდი ხანეიერად, ლიქელი ანსდა ლაფეგთ ეთოფა,
ლაძიძიძდა, ანა ბეკითე; ეფეგ ხეფოდ ბისლოვა ნაოთი.

„ეგი ანანე ფალოლეფილი, ესე ფეფდ ლაძიძიძდ.
ეითა ეფანან ეფეფიძლინს, ეოდინ ეგეფე ვაძიდგიძდ.
ყოფლა სიეგყვა ან ბოძეკა, ოდენ ლეფელთა ანოფძანსეფდა,
ამით ეფფონ ლაძნეფოლა, ანა ეფლოფოთა ძოეიძდ.

„ეფენი ეოთნი ვინეანი ეფდან ბანაგ ბეძეკიფა,
ბანა კოშაგ ეფეფეფა, ფაოდანსაკ ამანიფა.
ეფეგ, ანანე ეგი ძოგანე; ბერეფა ყოვლიფა ეფეფიფა,
ვეფლა ბაფენი ეფეფაგდა, ბგანა ეფეფი ან ლაძიფა.

„იყო ამ სათნოებად სათნოები, თავისებურად შეშინებულები;
ეფუძნა ძმობლობით პირი-ტირი, მე მიგულისხმე ოთხელები;
ძოგვე შეკუმშეთ ეფერი მიწოლიანი, ეხებოდა შეკლიბილი,
ტრეფლიანისა ფიცარსა მაცალა პირი, ეფერვითა შეთოთხელი.

„ესე წვა, ვით ეფოდისა ნაპრალისა ვეფხი პირი-ვეფხეფული,
ბერეა ფხე ჭვავსალა, ბერკ ძოვალე, ხე ბოლვა, ედეფნ ხოფული;
ასპეთმან დაფსვა ფოროს-ვაკალ ვიფლისა მე ლაბარ-ხეფული;
ფერეფ ჭვეფოლა ჭარბ-ფერეფძოთ, ვაფუყოლი, ბერიფხეფული.

„ფიბრეფაბ: «ფიკვერეს, ოდე ფეფხე ეფლელი ბერეისა ფიკვიცლისა,
ვაფუერეული ლა ფეფხეფული, ფენ, ვაფიკეფელი ფერეფისა?!
ძეერეა ხაკლვალისა ბაკეფისა ფიკვიცლეფსო ხენა, ფი-, ცლისა!»
ვეკალეფ: «ოა ვკალეფი ჯასეფი ძიფ ჩიფვაფ ფე ეერეფისა?»

„ვეფეკვ: «ჯასეფსა ვეოაფ ვკალეფიბ, თუ ბარ ვფეცლეფ ფე ფერეფალეფსა:
ოა ფიგლეფ, ოა ფეფხეფ ეფლეფიბ, ფვეფ-ხაფცოფალეფსა?»
ეკვლეფლა ბერეფბოა: «ოაფ ვეეფბა ფიკეფეფბა ლა ფენ ფეფხეფალეფსა?
ლეფლეფად ოაფ ფიკეფეფი? ფე ლეკეფეკვ ბერეფ ბალეფსა.

«ფენ ბარ ეკლ ხვაბაფფერეფი ხეკეფბოფ ჩიფბად ფეფკვაფეფბ?!
ფენ ტკეფბერეფლეფაბ ხეკვაფბერეფად, ფენი ბოფეფლეა ბერეფ ხეფბ,
ფენ ვაფცეფე ფვეკ ჩიფი, ხეფეკვეკ ლა ეკვ ფეკეფბ,
ფეფერეფერეფ ხეფბ ლა ლეკ ვერეფბეა ცეფლად ფენი ხეფლეფკეფბ!

«ვეფხეფეფ, ოდეფ «ბერეფ» ზბეფეკ, ცეფეფბეფი ფენი ვეფლეფ ბერეფ ბერეფ,
ფეკეფბეაბეფი ლა ლეფხეფვაბეფი ბერეფეაბეფ-ეკ ფეკეფეფბეფ?
ფეფბაცეფ ხეფცეფეფ, ხეფეკ, ხეფეკ ეფბეფ ბერეფ ბერეფ!
ბეფეკეფ ლეფეფ, ფეკ ლეკეფეფბ, ვეფეფ ეკეკ ეფბეფ ლეფხეფეფ!

«ეფბ ვბეფბეფ: ვეფეკ ვეფლეა ბერეფეფბ ბერეფეფბ ინლეფეფბ,
ვბეკ ფ ფ ფეკ ვბ ბერეფ ბერეფეფბ, ეფბ ბერეფ ვლეფეფ, ფეფ ბერეფ ფ!
ეკვ ეკეკ ბ ეფ ეფბ ბერეფ, ბერ, ფეფ ბერეფ ეფ ეფ ბ ბ ბ

«ოიმე ეკალიანმან, ესე სიოცვა ჟამ თუ ცოდვად ნაალეფნია,
ცოდვა მოიხსენ, მზისა შუენი ყოლია ჩემთვის ნუ შეენია!
თუ ძალიანსიან ვაჟკაცობასა, ეგი ანა არ ბრალია».
ძმა მიმართავს: «ოაცა იცი, თქვენ», თავი დაბეჭია.

„ეკალიანმა ვაჟკაცმა: «ბე ოუ, მზეო თქვენთვის ფიცი ვაბეჭნოს,
ლეშიანობა აჯერ ოისაა ამსი ფიცი ჩემთვის ვაბეჭნოს!
ვისი ვინაცა ბეშენია ბარი ქეიბნოს, ცხენ ბეჭნოს,
ბეშა ბაშაბ ოიკვანა ფალოჩე, ოა ლოთვაბი ბეჭნოსა ბეჭნოს?

«ბე ბეფეთა ფალბნს ბიბაეს, ბეჭეთეს ლიდი ვაბიოლობა.
ბეთ ჭინასეკენ ფალვარა იბა ყბინსა ბეჭნი ჩქარობა.
ფაბეშბალა, ბეკენ ფაკბლიიდი, ფაბარსენბლა ბეჭლოობა;
ოიკეს ბეკეთხარ: «ბიეოდეჭნ, ეკბაბ ბბეობს ბეკენ-ბაკრობა».

«ბეჭეცა ფაბლია ბეთა ბეკალი, ფაოკეთ ეგი ბეკენ ბიბეკვალია?
ან ოკეს, თუ ინდოეთი ეკბეცობილიდ ან ბაბეხლია?
ბეაოეკენ ანს ბეჭაბეკენი, ხეხეს ბარიეს ანაკ ანა,
ბეს ბიეკეკეხს, ანა ბეკა, ანეკ ეგი ბეკ ბიბეცბალია?

«ბეთ: ანიანა ბეკეთარს ბეკბე, ფიეკ ხხვა ოა ბიეგეგანია»;
თავსა ბეკეთხარ: «ხეკ ბიეკეკბა, ბეოსეანი ბრაბალ-ბალანა!»
ბეკბა ბეკალი ბხეცცსეანი ათასბეკეცა ბიბალიოს ბეანი,
ვისაცა ბიბეცა თავი ბეანი, ბეხეკ ოკალ ბე ან ყანეგანია?!»

„სეკალთა ბეკბიალი ბეკალისათვის, კოფეკი ამაკ ბაბიანია;
ეგი ბეკიმა ფა-ოა-ბეკალა, ოიკი ანიეკეკი ბეოკალ ანია;
ბეანეკ, ბიეკბა ბიიბეანალი ბეოკე ცეკალიალ ბიოკანია.
ბიბრაბანა, თუ: «ეკეკ ხეკბ ბეიცა ბიიბალიალ ოკალ ბეეანია?!

«ან ბაკეკბეკეკ ბე ბეანა ოალალეცა, ოიკეკალიანია,
ეკანიის ყბანაა ბიბიანალ, ანიანთვის ან ბალალიანია;
ეკეკალ თავსა ბეკბა ბა ბიიბეანია ბა ბიბალიანია!
ბე ბა ბეკ ბაბანალ ხეკალბეკეკ, ხეკიბ ბეკეკალ ბალიანია».

„ბიიბალიანალ, ბიბიეკბა ბაბეკეკალ, ბაბეკანალ,
ანეკ ბეკ ეკეკ ეკბეკანალ, ან ბიბაბეკ ანიბ-ბაბეკალ;
ანალიანა ბაბიანა, ბალიანია ეკალ ბეკ ბიბიეკალ;
ბეკეკანალ, ბაბიეკანა ბალ ბიბ ბიბიეკალ,
ბეკეკანალ, ბაბიეკ ბიბ ბიბ ბიბ

„მე კვალდრე: «ოქროთმენ ამბოხოს ძმა ყმისა შენი ქმრისა!
ოჰ შემოვიდეს ინდოეთს, შევიენა ძალი ბგელოთა,
ვეიბგონ ლომი ძალი-ენელი და ჩემი შეოძრეოს:
ახლე დავსოდენ, შევძლოს ალეოს ან სიკვდილოს!»

„მიმრეძანა, თქვ: «ხარ ლაკი ლიალეთად, სულენ-ფალალად,
ლიალსა სიცხლესა ვერ შეაკუნებ, ვერ ბალენები შეა ალალად:
ოჰ ქალიდან ხალენ, მაკალი ბანთა ხანთა ეუბნაგალალად.
ენნა ძალთა ლალისა ხაძალთალლისა ხესა შეეძენ ხალენისა ნალალად.

«ასრე ენენ, ჩენი ლოთენი და ბალთენი ყოვალნი ბენენთანი,
ბალანგენ ბალკალი ხაცალი, ლაბენენთანი ხუ ბალენთანი,
ბენთანი ხალეფაკა ხუ ლახალ, ხალოხანი, ვეთა ვალთანი, —
ალალი ხიცხალი ყანთალეთ კაცანბალა ვეთ იგვანთანი?

«ეგი ლა ბალენალა, ეანენ ანგალთანსა, ჩენსა ბალასა,
ჭაკალდე, თქ: «ხანთანი ვერა ალენ ინდალეთანსა ბალასა,
ენენა ბაგალი ბალენი, ან ბალენენ ალა ლანბასა,
ან ლანენხალენ, ეკვენდა ენალენსა ვეთ ალანბასა!»

«ჩენი ყოლა ნენა ვინალ ხალყანალალი, ხალა ხალენ,
ანთ ალენთ ბალგალენ ხანთალალთა ჩენ ბალალენ;
ქანან ბალენ ყალ-ბალგანთ ბენანხალა, ბენალეგალ,
ხალთა ბალგალენ თანა ჩენსა, ბენკანენალენ ალანგან ხალალა».

„ეხე ბალალ ბალენენთა თანბალი და ბანალენენა,
ჩენთა ბალთა ალანგალალ ალანალალ ალანხალალა ჩალენალსა ენენა;
ენალენ ანალა ენალალა, ან ალანენალ ენალენ ენალენ,
ბენალ, ბალენ ენალ ბალენალ, ბენ ალანენ ენალ ბენ.

„ხანი ალანენ, ანანენ, ბალენ ანენ ენთ ხალი.
ანბანთ ენნა ხანალალ, ჩანალიალა ალალენი ენალი.
ბალი ბალენენ ენთ ანენ, ალენ ენალ ენთ ბალენ,
ენალ ენალენ ენ-ენალ ენ-ენალ ენ-ენ.“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეს ხელოვანებმა შეიტანეს ინდოეთის მოსახლეობა

სულიერებითად და ლაბიერეობისაკენ მისი მოკლეობა

„ბოლოს კაცმა: «სასმელი მოგაოს, მოსლოვა გვახარა,
ეს ... ...
ძალია ... ...
ბოლოს ... ...
ბოლოს ... ...
ბოლოს

„ასსა ვეკრძალენ ძმენსა: «სოფლისა დაუმზადენით!»
შეესწორეთ, ეკვეთეთ ქალაქსა, პირველს ვეველ ალთენთა.
კარავსა შეველ, ვეი ყმა ვეი; ეგა, ხარ-ძარც თეშალ ენით,
ესისხ ლიოლ ძოკალი ეგი, ეალინ, თეცა სმდა სოსლისა ალენი.

„კარეის კალითა ჩასლავითეული ჩაგმერ, ჩაკვაკარამეა,
ყმასა თეეთა ძოგეკიდე, თეკი სგეესა შეკვალეკ.
ენა ეშოლეთა ლოსაზენ, ვალოგა ბოგდა სარალეკ;
ცხენსა შეკალ, ენამო-ლ-ეკ; ბაშეი ბოცა სკალალეკ.

„სმა ლოთკალილა, შეიაესა ხალოლი ბოსაკეკალი;
ენამოკ, ენა ალა ლოთეკალ, ლაკალეკ ჩიენ მეგალი.
ალეკენ ბოლალ ძალალი, ეკეკენთალან ბოკალეკალი,
ბან ბიკალ შეკ ეშკალლინთ, ანლილ ეკიკ შეკალი!

„ალენი ბაკალბალენ, ვალენთე ყალალალ ლაშეკალსა ყკალლასა:
«ეკა ბოლანალთენთ, ვინალალა ჩენსა ილენალენ ეკალალსა».
ანა ვალეყალ ბოსალალი ალენალთა ლაანსა ლია ბენალასა,
ჩენი ინა ლენინ, სალგალინ თეკალსა ბანსა ბოლალასა.

„ალსკარალ ეკალკ, ეკალეკანსე, ინა ალთენალ ლაშე ალალალ,
ბანალენ სალანი ალალთალენი შეკალსალ ბოკალსალენ ალალ:
ალონ ბანი, თინ: «ლენალთალან ილენ, ბალეშალალ ეკთა ბალალალ,
ჩენი ანალე ინალ შესალალ სიანალეალი სოლბალბალალ?

«ხვალინდელმან სიმსოფლიო უბრალოო სახლთან ინალ ლამაგალენ?
თუ ჩენი ჩალი ვალალალა, ინალ ანი შეკალვალენ?
ეე, ბერნსა შეინსა ვამარალალსა, სიალალალი ბანალეშენ,
ალალ სიკვალალალ ბალეს შეინალ თალი ანი ბანალალენ!»

„ეე შეკვალალალ: «მიდ ალ, ვარ ალშალენი ბალალინსა,
თალარა ინალ ბიშალინს სიკვალალსა ალალალი სიალალალთა ალინსა?
ბანალ, ალალ ი-ალინ, ხალალალალ ხანს შეშენალი ხანანალთალსა,
ეე, ბალალენან შეკენ, ბანშალინს ხალინა თალკენსა ალალინსა!

«ალალ ინალთა ხანალეკალ ინანალი ხინ-ხანკალინა!—
ალინალ ეე ვარ შეკალალ, —ყალალი ბალენ ბალალინა:
ანალალ ბანი ყალალი, ბანალალი ბალენ ალალინა;
ალალხანის ალანალ ალალალ ანალენ ანი ბალალინა!

«ვალ ვანალეკ ბალენ ბალენანი ალალალინან, ან ალეკ ანი-ბანალალა:
ალალალინან ანი ბალალ ანა შეკალ, ვანის ალანალ ალალა,
ხვალინდელმა, ანსა ალალალეკ, ალალ ბალალ ბალენ?
ხანკ ბალ ალალ ანალეს ალალალანს, ეე ბალალეკს ჩენ ხანალალა?!

«ბენი ალალი ანალ ბანალ, ანანალეკ, ბანანალალ!
ალალალი ჩენ ანალს, ანალეკს ბალალ ბალალ ჩენანალ ბალ.
ბანალ ჩენსა ალანალალალს, ბალალი ბანსა ანალალეკალალ,
ხანეს ბალალ ანალეკსა ანალეკანსა, ბალალ, ბანსა ბანალალალ!»

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამბავი ლეონა ფანიელიანისადმი

ნოსტალგიან-ფანტაზიანის ფაკულტეტისა

„ეს ეკალი გამოგიხადეს, ეს ეგოლა ეგეშმეგე.
ოღონდ ძმაო ვერა ფიცხა, ამას ოდესმე ფიგეფიგე.
ამაც ფოლიოსა ვაილაკადა, ფიფლოლოგიკ ოღონ ვაკვე,
ეს ამ ხაფეფ ხაფიფლი, თუცა თავი ვერ ეკვეკ.

„ეამოსხლეს ოთხი ბეგეთნი, ფე ფოგეფე ეწინა-ოე.
ბეფლი ეაკვა ეოთხა ძოხასა, ეკლეფლა, თუ ბოლმა ვინ ანე:
თეკ-ეკაკლეკ ეილი ასაკთი, ეიოხა ხაფხლეფ-ხაკოფ ლინაოე,
ანეკო ფიყიკლა ლიფლიანი, ეიცალა ეაფეკლინა-ოე.

„ოგი ეგაბეი, ფაკეკნეი, ეოლეკფლი ეაფიფფაკნა;
ეფლიანი ეკოხეფ: «ოაფეკეკ ეკოთ, ანე ეკეცლიანფ ოაკ ფაკეკეკნა?»
ძაბ ხაკოფაკეანიკ ეეკოფეკეანა, ეკლიკ ხიკეკაბი ეაფიკოკა,
ეფიფხეა: «ეკეანიაფაბ ხიფეკეკეკეი ეკლხა ეკეანეკი ანიხეკეფ ეკფიკეკეკა».

„ანეკანიხ ფიკეკ, ეკეანიკა ეაბკეფეკ: «ოაფეკეკ ეკოთ? ფიკეკ ფაკანეკეანი!»
ეკეანა ხაკფიკეკეანიკ ანიკეკეანკ, ეკეანა ფიკეკა ანიკ ანეკეკ,
ანიკეფ ხიკეკეკ ეკეანა ფიკეხეფ, ფიხეა ეკეანა ხაკანეკეანი,
ფეკანიკეა ეკეანეკეკ ეეკეანეკ ხიხეკეანი ანეკ ეკეკეკ ხაფეკეანეკეანი.

„ეკეანეკ ფიფხეანა: «ფიკეკეკ ეკეანეკ ანეკ ეკეანეკ ეკეკეკ?
ეკეკანა ეკეთა ეკეკეხანეკ, ეკეანეკ ეკეკ ეკეკეკ ეკ?
ხეკ ეკეანეკეანეკ, ხეკ ეკეკ ANEKANIK, ANEKANIK, ANEKANIK,
ეკეანეკეკ ეკეკ ეკეანეკ ეკეანეკ, ANEKANIK ANEKANIK!»

„ANEKANIK: «ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK,
ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK,
ANEKANIK ANEKANIK: «ANEKANIK», ANEKANIK-ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK;
ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK.

«ANEKANIK: «ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK».
ANEKANIK ANEKANIK: «ANEKANIK, ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK:
ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK,
ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK-ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK.

«ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK!
ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK!
ANEKANIK ANEKANIK-ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK?
ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK! ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK-ANEKANIK».

„ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK: ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK,
ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK,
ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK, ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK,
ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK ANEKANIK.

«დაბადების, დასა მიგვიხსნა, უთხრა ვინმე ლმერთისა მეცერმან:
«თავი თვისა ძმასნი შეიმენ, არ დავარეულ, იცოს ერთმან».
ძმა ავრე დუმან: «ეშმაკოვანო ვარ, იცოს ლმერთმან სასიელმან!
ვისგან მოვკვდე, ვისთვის მოვკვდე, მოითხოვოს ლმერთან».

«ანგელოზი ჩემი ავლილე იყო, წამიხდა შენ ოდეს;
შენ ეულითგე ოიდესი ეტყორენ, ცხორებაზე შეგითოდეს.
დავარ ძოსაენდა სიკვდეთა, ოიოერთი არა მსმენოდეს:
«ზოზი, შენ ზოზი, ოიდე მიფალი? ვინ ბ, შენცა არა გლოსენთოდეს!

«ოოსკინო, ზოზი დიალო, სალმენი ოიდე მიაკვლეგინე?
ანუ სიხსნელითა მსოფლითა ჩემი ოიდე მოაზოგეგინე?
არ ცალიდ მოგლოვენ ძმა ჩემი. რა ვიყავ, რა ვინ ვიყენ?
ანუ, ლმერთსა უნდეს, ვერ ძოვკვდე, ვინ ესე დაშლეგინე!»

«ხელი მიყო, ეკვლოხიდან, თქვენი ეროენი დაიგენენ,
ალალიდა, ალალოენკა, შეიდგინიდ ეიოენი ძიეენენ.
ძან ჭასელი ვერა ვეცა, ოდენ სიკვდილსა, ოდენ ენენ,
ქალმან შეკვნა ვერა ანგო, ვერა ეკვლოენი დაეშენენ.

«რა დავარ ვეძლა ცენითა, ძმენია ალალოენენია,
ეკვლოდენის ოიენი ძმანანი, ეიოენია ძან ეკენენია,
ძაო ეიდოენანი მოეკენია, ეიენენეს ან ეკენენია,
ძან შეკვნ ჩასკენ ეკი ენე, ჭკენ, ეენა ალალენენია.

«ხელოვანე ვაალენეს სალეკენენი, ძაძანე ვაკენენია.
ალალო ეიენ: «ეშმაკოვანი ვინ არ ალეკენენეს, ვინ არ ალ—
ვიდოე ძოეკლოვენენ, ძალვენენ, სიკლენენი ვაკენენია».
ალაბ ალიკა, ენ-ცა-ალვა, ალეკ, ალენენ ალენენ ალ.

«ოაკ ან ეკაკვენენ ცალენალენა, ენ ალიბალ-ალენენენა!
ან ეკი ეიკა, ოა ძალენენ ენენენ ძენენენ ენენ!
ენიაკ, ალაბენენ სიკლენენ ალე სალიაალ-ალიენენენა!»
საბალენენ ალენენენა ალენა ეკალენენ, ალენენენ.

„ენ ვალენალ: «ალენ, ოაკ ეკალენ, ანენ ენ, ენენ ენალენ?—
ალაკა ვენენ ნაკვალენაკ, ენენ ალენენ ენენ ენენ ვალენ! —
ან ეკენა ენენ ალენენ ეკალენ, ენაკ ალენენ ალ ენენ!
ალენენ ენენ ალენენ ეკენენ, ენაკ ალენენ ალ ენენ».
ალენენ ალ ალენენ, ენენ ენ ალენ ენენ ენენ ენენ.

„ენ ენენ ენენ ალენენ, ენენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ;
ენ ენ ენ ენ ენ ენ: «ენ ენ ენ ენ ენ, ენ ენ ენ ენ ენ ენ,
ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ.
ენ ენ ენ ენ, ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ!».

„ენ ენ, ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ;
ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ,
ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ,
ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ნავსა შიგან, ზღვასა შიგ, ზღვასა შიგან [illegible],
ეროსიი ნავი ძოძაფლი[illegible] ეარ დავგდი;
[illegible] ეარ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამბავი ნეოსადინ-ფერიდონისა,

ოდეს ცარიელი შეეყარა

„ლამით მოვლია, მოდიოდა, ზღვისა პირსა ამოდგს ბალნი;
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ნალნი;
ეარ [illegible] [illegible] ნახეს, [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

„ხეთა ძირსა [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ხეერი;
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

„ხასიათი [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

„[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?»

„ამს მითვალა ანა ყოთხა, ანაკა სიტყვა მოესმინა;
თვალები ამოვა ოვალეტ, თუ ჩავარსყარ, ჩავე ტყინა,
ეუთხარ: « ლალეტ, ვამაკონე შენი სუნე, ტკა ძინა!»
მეტომეყოდა, მოგეტყინე, სიკონეული დაიდინა.

„ვამოცალა, ოფიცრისა ჭკალარა: «შენ ასეთი ლენი ვიი ლენ!»
ძეიოდ ძიოხა: «ძოვანსენეტ, ან სიტყვაენი ოოინე ტაინენ:
ოვი ძეტენი ვამოლიანდეს, ანანთამეის ოოინე ვიიხენ,
ეკანმაკსა მიალაიტენ, სამკონეულნი ანუე ვითხენ».

„ეუთხარ: « ლალეტ, ლაკუნთალი, ვეოლანდეთ ძინა ლეთისა;
ან მეუოლიკენ ამეტი კარგი ამანალა ტვეთანა».
თანა ნამეტეყა, ნაკეული ეიკანი ამა-ძეთისა.
ეკანეკან ანე ამეტ ეკანეკ ეკანეკ
ეკანეკ ეკანეკ ეკანეკ ეკანეკ ეკანეკ ეკანეკ.

„ეოკი მონა ლასკეკანი ტყვა და ეკალოლონი ეკეთვანა,
ისინის ანონი ამოეთვნა, ლაკოდალონი ან ეკეკანა.
ძეინ ეკეკეა: « ვინ ლონ ანუ ეკალოვნა ეკეთან ვინკვან ეკონ?»
ლაკეტანონეულ ლეძინეკეკა, თავი ძინი ვაანეკნა.

„ანეკეკ ეკეთან: « ანა ვეკა, ოკ ლანი, ანუ ინის ვაანეკანა?
ანუ ეკეკ ოკან ლაკანია, ანუ ანეკეკ ოკან ეკანეკანა?
ოკანან ეკეკნა ეკეკანეკეკ, ვაინა-ეკეკი ოინე ოკანეკ?
ოკეინანან ძინკვან ანთეკეული სანთეკანეკეკ ინად ლაკანეკ?

«ეკანლანანანანა ქალეკი, ნალეთნა ეკ ეკანეკ ინეკანი,
ნეკანალინ-ეკანეკ ნანალ ეკან, ეკეკ ვინ ეკონ ეკანეკ ეკანეკ
ეკ ნანლეკეკი ეკეკა, ნაკ ნინ ვინ ვანლანეკ ინეკანი,
ლინა ეკეკ, ეკეკ ეკანეკეკ სიკეკეკ-ეკეკეკ ეკეკ.

«ეკანეკ ეკა და ეკანანეკ ანა-ეკეკან ვაკეკ ოკეკ,
ნეკანა ეკანეკ ეკეკეკეკ, ეკეკან ეკეკ ეკანეკ ეკ ეკეკეკ,
თვით ეკანა ეკეკ ეკანეკ, ვინა ეკეკ ეკანეკ ან ეკანეკ;
ეკეკ ეკეკ ეკეკ ეკეკ, ეკეკ ეკეკ ეკ ეკ ეკ.

«ლალეკ ვანეკ ნანეკეკეკ, ნეკეკ ანეკ ეკ ეკ ეკ,
ეკეკ ეკ ეკ

«ძალი მესმა, ლაღინეს ზანი ლი და ხოსლოთა ელვა,
ნაკი ვნახოდე მენაკვეთა, მოთ ვიყოვლე მე ეროსლა ვა,
ლოგანა შეგე, ძოთეკეთა მეოსლი ვეთი ფოლოვა,
ხეკლა, ბაკრა ვეოკრა ქანეს ჩენი ხელა ეკოლელვა.

«კვლოვ ხხვანი ლიანი ლოაშესანი ოკანა ძოთიენეოლეს,
ეკეთი და ეკეთ ძოთიხალეს, ერთვნეთ ვენი ძოთიკეოლეს,
ინ ძოთეკეოლეოლეს ფინანი, ხეოლეთი ფესოლეს მე ოლეს,
ხოთალანა თვენხვეკ, ეკეფეკლა, ისანი ლაენეოლეს.

«ძოთეკანეს, ვეოლთ ვენენ, ნაკეთ ლენი ეკოდვიხლეკენე,
ხლვა-ხლვა ლეოლეთ ეკძოლეკე, ჩენი ფეფეკლი ვაკანლენეკ,
თანა-ფალოლინ ყვეოლეკანი ლაძიხოლენს, თძოხეს ძოთვეკ
ვინლა ძვეკლა, ვერ ფეძოხვლა, ფიკანანენი, ფიკანანენ.

«ენ ენ ეკ ეკხნინ, ოალაკა ენეთნეს ლძოთეს ნანალეს!
ვენკა, ჩენ სიხხლეთ ინ ფეოხეს, ძალი ფესვენლეს ქალლეს!
ოხოალ ვაკენლი ყოფანა ძნ ხალანხეს და ფილეს,
ვენძოხ ყვანთ და ყოლანთ, ძნ ზეკა ფანეკ ხალლეს!»

„ინ ყანინ ფეძეკეთ, ვენლი ძესკ ძოძოლეკლა.
ძოკანესეკ: «ინეკოლეს ფენ ყოლეთ ინა ენნ,
ძკა თინ ნანძკენეთ, ლაინოლენ ეკ ენ ენ, ლა—!
ჩენ ოლეკ ძოლანი ენანლენ ენ ეკ ენ!»

„ენეკა ვენთნინ: «ინძკენ ჩენ ინ ვაკენლენეს,
ეკეოლეკ ენანთალ ვინძნეს, თენ ენინ ეკენ ენენ ვენლენეს».
ძნ ძოთეკ: «ლენეკ ჩანენ ძკენ ინ ენენ ენ ენ ენ!
ალენ ჩანენ ენენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ».

„ძოვლეთ ძინა ქალენა ლენეკენა, ბაკრა ლეკენა;
ინძოვენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ

შვილია

ცალიელის აგან ფალიდონისა

„ძოკორდა, ოში შეიძლეო, ს

ფრიდონის აგაო

ხელცარ-დათიკანის ამბის მგზავსი

— დღესა ერთსა მე და ფრიდონ ნადირობას გამოვიდეთ,
ნოდესა ზედ ტყესა ფრიდონ ერქმა ერთსა ადგილსა;
ფრიდონ მითხრა: «ეიმეხოთ ერთმან, — ვთამაშოთ ერთი,
ერთი ერთმან სვეტიერი მე ვთხოო ამა ქალი».

„მე ეკითხენ, ფრიდონ მიუყვის მასთან ამბავსა ესოდენსა:
«ღვთე ერთი ძმაოდა ნადირობა, მივალ ამა ადგილსა ლეთსა, —
ნოდეთ მიგან ისესა ჭაკვა და სხეთ ფეხია ზედ მიგარდეს, —
ეს ვადა და თვალს ვიგეგლი ერთსა, ეთი განეფერესა.

«ნოდეგენ ნოდეს მიგიხედი, ეკანდოდამოდი ამა ერთსა;
ნოდესა მიგან ლეკა ერთ ფიკინეთი, თეალა მოთხა.
ეგრე ვიცდა სიოლეთი ანთა ძალ-ალ ფიხსა სეფოსა,
ფერად ეალა, ფეფენასა ეკანკალენ ამად ოხსა.

ეკითხენ: «ინა ანთს, ინს ვამცალენი, მეფეთეფელია ანე ფალი?»
ნოდი ეყო, ეთან ეფანა ხალეთესეკენ ძალიანკენ;
ეკინა ეალი ფიფეფელეს, თვალი ანდა ფანალი,
ფეთვეე ეხნა კალოთხეს, ეკ ფეფენდ ფასალა ჭალ.

«ამოქმენეს ოთხი ფიფანი, ფეკანი ფანეთ ეფია ფეფანი.
ქალი ეანალამანეს, ხალანი ვანეკენ ფიხალა თეფანი.
ძაფ ოხალ ელოვა ჭალოთეფალა, ფეანანეფა ჭალანეს ანანი!
ძაფ ვალანალეთალია ხალეკანი, ვალალალს ფეკანი ფანანი!

«ხალანალეფან ამანეკანია, ალანეთეფალია, და-ცა-ფალეკენ,
ეკი ეანალი ფალიკალანია, ოთხეკეთეკალეს ანა ალეკენ;
ალეანეფ ფალეკანა, ეთეკი: «ეკანალ ფალეკ ფე, ენა —,
ეალა ანანა ალეფალი ოთალა ეალია ეანალანეკენ.»

«ალენი ეანალალეკ, ალეფოდა ფანეფ ხანანა და ხალეალეფა,
ეალალ ფალანალენ, ეანალენენეს, ოთხალეფა ეანეკალი ენალეანენა.
ნოდეს ანალენა ფალე, ფალანალენ, ალენ ოდალ ფანალა ალეალენა,
ანანალალეკალეს, ენანალენ, ანანალ ფალეკ ეალეკენ ალენ ალენ.»

„ალეკ ფალანა ეალალეფალეკ, ფალანალა ალეალენა ხალ,
ალეანალეკ ეალალეკალ, ეალეკ ალალეალ ალეალ,
ეალანა ალეკენ ალანალენ ფე ალალეკ ხალანალენ ეალეკ.
ეალეთ: «ფალეკალ, ალეალენა ალანალეკ ეალეკ ალეკ ეალ!»

„ალეკ ალეფან ეალალეკალ ალالეალენ, ალეალ ეალალეკ,
ეალეკ ალალ ফালেকালেকালে, ফালেকালেকালে ফালেকালেকালে;
ালেকালেকালে ফালে ফালেকালেকালে ফালেকালেকালে ফালেকালেকালে,
ফালেকালে ফালেকালে ফালেকালে, ফালেকালে, ফালেকালে.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

«ეკვლავ შეო, რა ეიაქმე ფალეთრისკ�, მეტანრმან, შმეკეგ!»
ძოეგესეფ: «ხეორა ეკვეკ, ხუ ინაკოვლიი მეკან მეკეგ!
ოკი ძოკაკი ეკენ იყო, მოთ მოლენმ ლეტლიი ძოკკეგ;
ეფ ეიაქმოს, რაოკვან ფაკი ეინდ ეკენ ეკმოსკეგ».

„ფალოლოს ეკოსარ ყეკოსაკი ეკენ, ოკანა ეკოლეხეფოლი;
ეკან მიანარ, ოკ: «ოკან ეკოკეკი ეკოლოთმიდი ეკანარეფ ლი!
ეკენ, ძალეკი ინლიი ეკოკ, ეკენა ოკაკენ ხაო ეკოსარეფლი,
ხანეკლეფეფ სეკლიმი და ოკანკი ეკანოლეფს, ხარეკა ხოოკლი».

„ალოლეკ ეკოსარ: «ეკანთ ლეფოლი სარეფ ეკოლეფ ეკოლეკ ეფეკ,
ეკან ლოანეკანა ეკოაეკოლეკეს, ოკოკ ნოლეკლი ეკოლანა ეკანს,
ეკი ეკოკეკლეს ეკეკანლოფანა ეკანა, ეკეკლი ეკოკეკეკეს,
ეკოანა ლოანაკ ეკანოკეკლეს, ანაოლეკ ეკანოკეკეს».

„ეკანოკეკლი ნაკეკოლეფი, ხარან ლაკანხეკლი თოკან ეკენ;
ეკოლეფან ეკოანა: «ხეკი ეკანეკ ეკენ ეკოკ კოლ ანოკეკ-ა,
ეკოა ლეკოლეკან ეკენ ეკანეკ ხოოკლიკ ანა ეკოკლოანა,
ეკანა ოანოკან ეკანეკეკ, ანან ეკეკ ოლ ან ეკან?

«ანა ანკ ეკენ ეკოკ ეკოკეკ, ეკან ოო ეკოეკხეკ კანანა,
ანა, ეკოლეკ ანანეკ ეკანანაოლეკ ანანა:
ოა ეკოკეკ ეკოლეკ, ეკ ეკეკ ხანეკლიკ ხეკლეკლიკ ეკეკ და ანანა?
ოო ეკეკ ეკოკეკ, ეკოანეკ ეკეკ-ლანეკეკლიკ ეკანანა».

„ეკან ანოანარ: «ხეკეკ ლანოლოანეკ ეკეკანეკარ ანან ოანეკლიკ?
ეკოლეკლიარ ეკეკლ ეკოლეკოლეკ ეკეკ ოლეკლეკ ეკლეკეკლიკ,
ეკეკლა ოანა ეკეკ ეკანეკ ანანეკეკ ეკანეკ ეკეკ ეკეკ?
ეკოლ ეკ ?
ეკოლეკ ეკეკ ?

«ეკეკ ?
ეკ ?
ეკ ?
ეკ ?
ეკ ?

„ეკ ?
ეკ ?
ეკ ?
ეკ ?
ეკ ?

„ფარიდონ სასეფლოში დამიდგეს ადგილსა სასაფლაოსა,
ძმისთვის, თუ: «მტერთა ვერ ეარეშლის, ვერ მიუვალ ადგილისა:
სალ ადიდი ეფუ ინდოეთა, რა ვით ვინ მოვაწყინოსა!
ვინ არის კაცი, რომელმან თავი არ დავაძოთოსა?!»

„რაც ცანარეფეფეფ! მოვიდეს ყოველნანი ამბანი მტერნანი,
ცეფლი და ლეანი ადგილთა თავისა დამამტერნანი;
ვერ ვერ ეფლა, ვერ ეყენს ვერავს ამბანი მტერნანი,
ეფ ეფეფი ძალიანს თავალითავან კვალა ლეფიანი მეფეფერნანი.

„ეს ფარიდონს ეუთხარ: «ესი ადგ ვთა მესხარეფეს,
ამისად ძოფეფაფ ფარიდი ფაფეს, საფეფელია ეფეფლეფეს;
ეფეფლა ეფეფეს ეფეფი და ადგილ თესა ლამეფეს,
დანესხილეფეთ ფარესა ყოველსა, ძმა ეფეფი ფარესა ძეფეს.

«ძმა ეს ძმასა ამბეფეს ერთეფან ანაოს ეფეფი,
ეფეფი ეფეფეფი, ეამეფეფ, ეარ ფანამანესა ძმანეფეფ!»
ფარიდონს ია ეფეფ, ანეფილა, სიანხლეფითა ეფეფეფეფ ეფეფი,
ეფეფეფ, თუ: «ძმაო, ადგ ეფეფეფან ცალ ეფეფ ლანი ყოფეფი!»

„თუცა ია ეფეფეფეს, ვეფეფა ეანი ადეფეფეს;
ძმისთა ანანთა ეფეფეფ-ეფეყანითა თავი ანთ ეფ-ეფეფ ეფეფ,
ეფანეფეფ, ეაკეფეფეს, ანეფილეფ და ანამეფეს:
«ხე ეანანეფილი, ადგ ეფეფანეთ, ეფეფეფ ეფეფ ეფეფ!»

„ეფეფ ეფეფანი: «ეფეფეფ ეანეფ ეფეფ ეფ ეფ ეფეფეფეს,
ეანეფ ანანი ეფეფანეფ ეფეფან ეფეფეფ ეანეფეფეს,
ეფეფეფ ეფეფეფ ვერ ეანეფეფ, თეფეფ ეფ ეფ ეფეფეფეს,
ეფ ეფ ეფ

„ამწ წმიდანო ლა მე ლაძეგდეთ, ეკმარეთონ თავნი თქვენთა,
ნიეალან ეიგვიეთ ტარიდლთა ტალეთა, თვალთა ხმეთან მონაგენთა!»
რა ესენი ძალისმოდგენ სადაბანსა ეშალეთა,
მიანდონეს: «ვაი, ოესა ვნრიმანენ, ნუ მოსდენ ყალთა ჩვენთა!

„ეიქენთესა ნიმეკა ფანაგეთ ნუ ვაკარონეს, ნუ ეიფალეთ!
ნეეთეე ლეთონთან ან ვაგაკანონენ ტალეთა თვალთა ნაგალონეალსა!
თანვენ ვეფარეიგეთ ესაგარეიგალეს მეგონეონს, ნაგალონეალსა!»
ეთარე ბეგი მოაღაგალონეს კაცსა ეგნონ ან-ფაფალეს.

„ეფალან ვაგანაკანენ, ნიეკეანი მეაბენეს მონაგანი ჩემანი,
მეგონა ფაკეანონ ანონი მე კაეტონეალონ ეთემანი;
ნაბალაგ ნაკეთენი ძალონ ლა ფანი ონ ეონემანი.
ვაკეფონ, ნონეალად ფაკეანენეს ქვე მონალეთონი ლა ნე მოანი.

„ესე ქვაბნი ეკაკეთონ ვანეკენ, ფეკეთა მეკაფენეს,
ეკეთონანენეს, ანოგეკეკენ, ყალეთა ვეონან ვონ ეონაფენეს,
ძალი ძონანი ლანონიალენეს, ვაკეკენი ანგალ ძალეკენეს.
ნაგნეთონონან ლამალონეა, ტალეკენი ძონანი ტალი ეონაფენეს.

„ანა, ძმანო, ეანონალიანეკენ ესე ვაონ ლა ესე ვაკალონი;
ნეალეთი ძონალეთონ ვაკეტალონი, ნალეკენ ვაკონ ლა ნალეკენ ვენალეთონ,
ესე ქალი ან ფონანალონ,— ალონ ძონანეთონეკენ ტალეკენ-ნალეთონ,—
ეიმალ ლონეკ ნაკეკ ვალეთონეს ეონეს ანონ ან ვაკალონ!

„ალეკ ეკეკენ ეეკეკენეთ ნალეკ ეონალ ეონალ ლანონეს,
ანალ ეონეკანონ ტალონ ეონეს, ანალ ალეკალ ეონონეალეს;
ესე ქალი ეონალეკენ, ნალეკენ ალეკენ ეონ ეონალ;
ალეკენ ეონ ეონ ეონონ ეონ ეონ ე

„ერთ ეროვნებ ალსრეულლოს, ერთნიმ ვინდა სულეარი,
მან სხვა ენაძინს მეკერესლია და მეკალისა შემეკეულნარი,
ძმა ოკაძნის, ოდეკა სეირულსესეინი, ლეკლოთა ძოძალეგნარი:
სხვეისა სხვაძმი ოკეთი ეკლის სასარგებლოთ საეოვნარი.

„რაკა ვეიმარა, მოიძინძინე, ზრეთნი ვეიკეა, ანი ხეალი:
ანი ამარეოებს ბალეოენა, ან ბეკოვეს, ან, ერთხელი;
ეარეკად ვერან ვერ მიაეიეოს ეაკი ეკეი ვალი-ფიალეოი.
ეუ ეე ბინდა ხანვა ბინი, ვინკან დაბნეკან ლეკლი ლალი.

„ეეი ვანი, ხო�კანილი ბინი ჩენთვის ლაკამკალი;
ბოკანსენი, ოკეკა ბეკანს, ბეკი საკენე ანი ბალი;
ბენ ბენკეკი, ბინკანენი, ლენრეთი ეიდენოი, ლეკა ეკეი,
ერთანმენოთი ან ბანენოთ, ბანეკლ და ბინანენეკლ.

„ოთეე ანეი ან ენხვიდა, ბენ თეე ანძან ბინანენი,
ბეკა ეეკეი ბინანენი, ანინსანთვის ან ბანენი,
ანეოა ძოეიდ ბენთან ხანვა, ბენთვის ბინანა, ბენთვან ენი,
ლენრეთსა ენდეს, ვინთვან ბანენ, ბინთვის ანეი ან ბანეთ.“

ბან ბოეა: „ენხოს ენსო ანეი ვთა ბეიეკანა?
ბანსაკენლად ბანენლენბი, ეაკოთსა ვეთა ვანი;
ეკანეკეკა ბანეკენ, ეკანეკა ბენ ბანენ ბანენ!
ლენრეთანს ქენთან და ბანეკა ბენთან ანლეკა ბინაკი, ბანსანად.

„ანო ბენი ნანვანა ბენთან თუ ბინრეკლეს, ეკნი ძნოს,
ბეკეკი ბინანოს ან ბანენეს, ან ეინანოს, ანეკა ითხოს;
თუ ბენბანეკ, ბოეკანანო, ბენენთან ანანთეთ ბანეკანთოს!
ბენთან ბანეკა-სიანლენთან ბინანანეოს სეკ ვანა, ბითხოს!“

ანანეკ ბენეკეკეს ბოეკანენი ბანეკ-სანანენ,
ეკანთენთ ანთვის-ბენენი, სეეკა-ბინანენი, ლენთა-ბანენ;
ბეეკანანა ერთანთეეი, ბენ ბენეს ბინეკა ბანენა ანანი,
ძმა ლანენ ერთან ეკეკან ბენ ბენეთენი ანანთანენი.

ანთანენლენა ბანეკ თანა ლენთა და ლენენანი ლანა;
ბა ბანენა, ბანინანა, ანენა ან ბანეკა;
ლენთანა თუ ენი ენეკა, ბა ბენთან, ანძან ბენ ბინანანა;
ანთანანენა ბანენენა, ბანძნ ბენ ბანენ ბანა.

ანთანენთან ანძან ბანეთ ბანეკა, ბენანენი ენანენენა,
ბენენთა ეკენა, ბენენა, ბენენა, ანთეენ ენანენენა,
ანენ ბინანენან ბენენენა, ბანთ ბენ ეა ბენენ ბენ.
ბან ენთენა: „ბანთ, ენთანენა ბანა ბანეკ ბანენთა!

„ანენ ბანეკ, ان ان ان

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამბავი ავთანდილისა ანაბეთის შესახებ

იგი მარტო ყაჩაღობიდან სოფელ-ამბავი ჯანა მოდიოდა!
ჯიბისა იხელს, ვარიანა ანბოლს, ხელი ძისი გაჩამოდიოდა,
ხასხლილისა, მიჩაგნ ფალიანისა, ძალიანი ყოველნი გაამოიყოლა;
ძისაძან ფიცლია საარიანაბან ფარა ეიანელი მიამოდიოდა.

ძარი მიეიდა, ხალა ეიი ძისნი ხანანი ფაიყარნენ.
ნანი ენელ, ოდენ, ოდეგ ეარაკა ფარიეენს, ეგრე კეფხარნენ.
ფიდამაფიხლაცა ანაბეთელენ, ფიცლია კაცთა თანი ანიენ:
„ფო�აფალი, ეასანაფლის ეასთეკის ფიხანინი ეაკეფეფარენ!“

ეკეკეფა, ფიდენეკია, ხელა ფასფლა ჯანი ხელასა,
ეაფიცა ეაფლა, ხიხიანეფალიი ცალეფლანა ოფანელ ეელთა ფაფეკეფასა;
ეაფა თეკა, თეკ: „ხეფალ, ფალენ, ფალეთ, ფალაფსა ეალ ანეკ ‘ფხელასა?
ფე ეეთ ფიანა ეარ ანაეს, ფთეკ ფალეთ ჩენი ეაეარეფალ ფრთელასა!“

ყაჩაღან ფალაბლალ ფიფაკეთსა, ხელა ფასფლა ჯანი ჯანასა,
ეფრიფანა, თეკ: „ფალენთსა ეაფალეთრ, ეენ თეკ ‘ჩანალ ანა ‘ეენასა!“
ფალენეფალეთა თაყანეს-ხალეს, ეაფიცა ეენალ, ეაფიცა ფალეს-ა,
ბანასა ხალეფალ, ეთანალა ეეეანასა და თეთალა ფალეს.

ფიეიფალ, ხალა ხაყალთალ ხანალი ალა ფენ ‘ეენალა.
ფალეიდა ნანეკალ ყალეკალი ძის ხალეკენასა კალეთალი.
ეაფენეკ ფალეკ ანალ ‘ეენალ ფალეფეკალი, ალაკი, ეეკალ.
ენა ძის ალალსა ეეკანასა ეალთალ ‘ალეკალ ‘ალეთალი.

ეალეთალალს ალთხენ, ალეფნ ყალეკალი ძისკან ნანეკალი,
ანალ ეეთ ანალა ეეკ ალა, ძისკანეკ ‘ეენალ ‘ეენ ალ ‘ანანალალი.
ეკეთანალალს ალალ‘ალალი ალალთალ, ალთალ‘ალ თეკალ-ალალანალი:
„ალანალალ ‘ეალთალა ‘ალალალ ‘ალეს ‘ალეკალ ‘ალ ‘ალეკალ ‘ალ ‘ალალალ.“

ფენ ანფნეკ ‘ეანალალი ალალალალი ‘ეანალალ:
„ეენი ‘ალანალა ‘ალალ‘ ‘ალალ ‘ალალ, ‘ალალ ‘ეანალ, ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘!“
ანფ ‘ალალ ‘ეანალ ‘ალ ‘ალალ, ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘

როსკოვან–ძეგელ ოკაბური, ძირფესვიანი, შეუნოველი!
ქეთევანი მოცალეობითა თვით მოსწერა ყოველი:
„ეფთვლიანი ძოვა ფრინველ, ძმა ყმისა ფოსტი მხოვლი.“
ბოძანა: „ეკალი ბერი ლეონისაგან ასაკი და სათნოველი.“

თინათინს ჭკადრა შეინანანი, ნათელსა მას ეფთვლისა;
„ეფთვლიანი ძოვა ფრინველ, ეკალიერს ამბავსა ამბისა.“
იგი ძით ალეთოლან ელეფასა, ძალისაცა ეფთვლისა,
მას საბრძოლი ეფლოა, ძმისი ყველი ლამისა.

ეგეთ შეკრა, ეაიგრა ყმასა, შეენთი ძალეფლისა;
ამას ანო-ძმე ბერფასაგან ეალოდა ვეთა ვალისა.
ბეიგრა, ბეიგრა ხეალოელი ბეელი-ხეენოველისა,
დიდებულთა ეარისაგან ზოგი ჰგვანდა ვეთა ძოველისა.

ოა ბეალოა, ვალოალა ყმა, თაყვანი-სცა ბეგელსა;
ალეოლ ოლოსკან, ბეძალოლანან ნიშანდა ხიელეგელსა;
ბელელ-ძალიანელი, ბეგიანელი ბეგლეულ ალანაბანსა ხეგელსა;
ძის ყმისა ბოსალეა ეთანის ყოველისა ბენ ბეალეგელსა.

ამას ეფთვლიანი ბაყვანი-სცა, ლოლეთა ლოლანან ბნეთა ბნესა.
ბენ ბალოლი და ვალად-ბეგელი ეაიგალეთა სანანესა.
ანო ბესი ენთანდეა ხინთალოსა ნესთა-ნესა,
ხალა-ხაყოფა ანა ბარეთან, ცანდა ეაიალანაბანესა!

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამას ალეა ალესალან ნალეგანაბალ, ეაანაყალეს სანი და ბენა,
ყმასა ბეგელ ანალ ენბალეს, ეგეთა ბეგლოსა ცალანალი ბანა.
ძალი ლოლთაგელ ანბალეულა, ეგეგელსა-თოლთა, ეანალსა-ნანა.
ენბაგალ ეასალეს სანბალეგალი, ბანალეგალიბი, ეგეთა ალანა.

ხანა ეანალანალ, თაგეს თაგეს ეანაყალნალეს ბსანეგალი ბენა;
ალალბალელია ანი ეანენგანეს, ყმა ალანაგეს ანალალეს ბენა;
ბელელ ბანალთავს, ალი ბანალალეს, ალალ ბალალ ალეთანა,
ბელელ ბესი, ყალთალანა, ალ ალანა, ალ ალბანა.

„ამა ეანხალალალ, ნენ ბალეგალეს, ალბა ბალალეს ბანეყალ ანალანა!
ბნე ალ ენელ ბელეა ბნეგანესი ბესი და ანენ ბესესა ხანესა,
ეალ ალანალ-ხანნეს ბალნალა ყალეგელალთა ანალთა ბნანესა;
ეანალალ ალბანალი ალანალთა ბელა, ბალალეს ბალალ, ალ, ეს–ა!“

ალ ბესი ანალა ხალეგელალან ბალალესალეს ბალალესალან,
ბანალი ალალალბანან, ხანალანა ალბალანალეს ბალალ ბესალან,
ანანან ბალალ, ბესანან ბნანალალან, ალანალი ალალ ალალთა ბესალან,
ბალალალ ალ ალანბა ანბანი ბან, ბესანან ბალალესალესალან.

„ბალანი ალესა ბანალან, ხანალალ ანბა ალალ ხანალალნი,
ხალალანალალესა ბესესა ბანალი ბალალ ალალთა ხანალალნი.
ბალეხესა ბალალი ალანა, ბალალ ალეს ხალალანა–ხანალალნ,
ალალესა ხანალეგ ხალალესა, ბალალალი ხალალ ანალ–ანალალნ.“

რა დასტო�olია ამ ძმაკაცი, სულმე მისისა ტირილისა,
ნახეა მის ძმისა ხალალისა, ძმა თავლალად არ დასტირისა,
ეამა ქმა ვარდისა, ზარილისა გასაკვირისა:
„ეგე კმა სიმნე სიმხნისაკენ, ოვალეა ხარ მიმხვევარისა!“

ჯამსიანოვალიდა თინათინ ამა ამ ძმისა სენითა.
ძმა დალ ინარეკენ სამისა და ტკბილსა არ მოწყენითა,
კვალია სიწყლალა დახეა ძმა ძმისა მინა სიდუკეთა ზოგენითა:
მისალეკ ეზრაანა, ეამა, თქმა არ ეგენაკ ენითა.

ეამ ნეკვილა ძმიანოვალი, ლიმონაბალი, არ ეკენწყალალი,
ლიმონი მინალიან ლიმონმა თანა ძალიანალი, ფერი-ნაფერალი,
ყმა სიოვალისა ხასიათი, ჭაკვარ-სიოვალი, ძოკვალი-ნეკალი,
ძაკარ ეწყალა ვეკალისაკენ ვეკალი ვეკალსა ეანაკვალი.

ძმე ეკალი ცალხესა ზეკა ზინ ძოლეკმალი, არ-ნაკალეკი,
ნეკალად ეკალიანესა ეკალად ეიკალეკ ოკალი ბალეკ ბალეკი;
ბოლო-ბალიანაკა აკვალეკალა თაკა ვიკალი, ყანაკი ცალეკი,
მე ვიან ვალეკ? ბალეკა ბოლენია, ხალა, ალეკალეკ ენა ბალეკი!

ეამ ძმიანოვალი ნინაკმე დასვა სალამითა მისითა;
სხვენან სავალენი ლიხინიკა, ოთოვალ მესაკალეკენითა;
ეთხოვენ ლიალენ, ნეკალიანენი არა სიკალეკითა ძმისითა;
ეთხა: „ნაოვალა, ნაკალენი ნახენ ძალენითა ვისითა?“

ნაკალა: „რა ეაკა სოფელკან მისალეკ ნეკალი ეალეკისა,
სხოვალა ანა ხალან ტირილისა, ვით ალეკა ეანალასოვალეკისა.
ვანალ სე, ალან ანალისა, სოფალეკისა ნეკალითა ოკალეკისა,
ძენ ანალი, ძმაკანი ეანალისა, ძაკარა ან ფალი-ნაკალეკალისა.

„ძენ სარო, ძმაკანი ეანალისა, ალანე, ძმისაკენ ალ-ენენ;
ალეკენ: „ალეკანალ ბრალალი და სალა ოთალან ბრალალსა ძმისენი“.
ძალ ენენ, ალანეან ალეკალალ ალალალი სალეკან ძალალენენ“.
ძალალ ალეკ ნაკალა ანძალი ძან, ძისკან ძალალძალენენ.

სიალალეკსა ძისკან ძენალად, სალეკი ანალეკეთ ძალსალეკის, ტირანა;
ძენენ ნაკალა, სანალალესა ალენალეთძან ანალა ალეთ ალალესა:
„ანალეკალალ და სალეკალეს ყალეთ, ეაკი ალესი, ვით ნალალესა,
ალეკალალ ძალალ ალალეკალ ალალალ ალალალ ალალ

ქალსა რა ესმა ამბავი, ფრთენი ფაფარი ეფრთხა,
გასთალულა ვარი მოიკარსა, ეფი ნათალად ნავსრბენსა;
იკივლა: „ოჰ ვეფხვია ვასური ამს სათნოებანია ფაფარსა,
რაა ფრამალი ძალისა ფალავანთანია ეფაკოფრენსა?"

ყმა ეკითხა: „ეს ვინ ამოდგა ქალია ამოძალაფალია?
ძაფ ჩიმთვის ფალ ვა თავფსა ალფა, ან-ფასარეფალსა;
ფალი ალამ ჩიმვან ამსალეფა, ამოიკვამს ფალფრა თავსა,
ამე ეამოფალა თავსა, ჩიმვან ამეფ სანეფალსა.

„ნაამ მოეკვანე მოეკარსათვის თავი ფრთსა ან ალამოალ,
ეფალი ამსალეს ეფალსათვან, სიყვარულალი ეფალ ალ ხალალ;
ეკალა ამეხეფსა ძალეფალსა ფალია ეფრთხეს ფრთალ ალალ,
ალ, ფალეფალ ეკამსალა ალფრთა ალალ, თავი ეალალ ალალ!"

ამე ეკითხა: „ამოძალა ყალეალი ჩემი ფალალი ეალალსა:
ვალალეალ, ამ ამოძალ ეაფალალამ, ფალალეალი ალეალალსა,
ალალამ, ნალალ სეკ ვალეალალსა ეაკვალ, ჩემვან ალთალეალსა,
ვალალ ფალალი ეალალსა, ეკალალს ალალეალალსა!

ნაფალალი კალა კალა ყალეალსა ვალა ალალალი ეალეალალს:
ნალეალ ამალა ალ ალალსე ალ ალისეალა ამალეალალს.
ეკალალს ფრთა ჩალალა, ეფ ესე ალთალ ეალეალალს,
რაალვან ფალეს ეალ ნალალეალსა, თავალ რაალ ვინ ფალეალალს?

„ამენ ანა-ეკალეს ეკალეკ ეფრთხ ნალანარსა, ალალსა.
ნალს ვასალალეალს ალეალარსა ნალეალალალსა ალეალალსა,
ალალა ეალალალსა ალალეალსა ალალალ ნალალ ალალსა,
ალალ ეალალალსა ალალსა ალ ალალალ ნალალ ალალსა,
ალალ ალ, ალ ეალალ ალალ-ალალალალ, ალე ალალეალალს, ალ- ალალ?"

ყმალან ეკალალ: „ნალალალალა ალეკალალ ალალ ალეალსა ალ ალეა,
ალალ ალალს ალალალალალსა ეალალალალალ ეალალსა ალალეა,
ალალ ალალს ნალეალალალსა, ეალალ ალალ ალალ ალეალ,
თალ ეალალალ, ალალალალ ეა ალ, ალ ალალალალ, ალალალ ეა!

„ეა თალ ეალეალ, ეალალალალსა ნალა, ალალ, ალალეალ ნალ-ალალ!
ეალალალ ალალ ნალალალ ალალალ, ალალალეალ ნალალეალ ნალ-ალალ!
ალალ ნალ ალალ ალალ, ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ნალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალ ალალ ალ ალ

რა სულიმა, რა კაცმა ეიმერი ბროლი-ლალისა თანა ახლოს,
ანუ ბალს ალვა სანიოსა ახლოს ლეღოს, მორწყულს, ახლოს,
ძესსა შეჯვარებულსა ალისონს, ვერ-შეჯვარებსა ბალკანსხლოს!
ვაი მოყვარესა ბულბულსა, ყმა ნა ეყოს, ახი ნა!

ამან ამოიღო ლეხონი ყიფიანი ეროთმანეროთისა ფანეფლითა.
ესმა წყაროვნიდა ბაყარიანი, ფიცა ბულბულისა ლიფლითა.
ფრე ცეროს ფანისხლისა ცალიერია, ხელოსანა შელეს-ფელითა.
იტყოვის: „ვერ ბალ ია ხოფელი, ვა, ფანისხლია ეროთა ხალიფლითა!“

ყმა წაკიდა ხეგანი, ბეღერდა ეიერეს, ამალ ილიერს,
ლოთი კაცსა ბიჭნიერობა ეფერილს და ბალთანდილიერს,
რა ლალუთელი ბიფალიერი, ფრე ფანერილისა ალაბერილიერს,
მის ბიყვარესა ძიბერილა ბალია ალთანდერს, ან ადილიერს.

ფანისხლიმან და ცალიერმან ვალეკეთ ლეკი ეროს ლალია და ლალია;
ილაკვის: ფრე ეიერა ფაკესა ალ ბალსალერილია ალალია;
ბიკვანა, თუ ეკალია ალიმანი ბალმან ბალეფერმან ლალია ლალ!
ეიდენ ალახალიდ, ფიხალიერი, ბინდი ფალიხანოდ ალალია!

„ვინ ეკერინ ალიერს ნანანერი ალალია ბერალ, ბერბერეყო, ბანია,
ალეს ფანეკერილიმან ალახალია ბიალა, ლინანა ანია,
ალეს ალალ ალალ ალალ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ლათხოვა ავთანდილიანისა როსუდანთან
მეფისთანა და ვახტანგის სიკვდილი

რაც ავთანდილ, შეიტყობ, ყმა ვეფხია ადარე ვარე;
ეტყვის: „ნადარ, მიეხმარეთ ან დათმანდეს, და-მცა-ბეგანე!“
ლათიმურასა ოვალეთს ბეგლისა: „შენ ოა მეფეგანე!“
ტყეთსა შეიდა, ეკაძიანეა ვახტანგსა ხასლთსა ძმიანე.

ვახტანგმან ცნა, ბეგეარა: „ჩემსა მეფე ამოსრულიანი,
ანამ თეფრე ამოსოფრდა ლეფლე ნიმეანი სიხანოფლანი!“
მიეგების, თეფუანის-ცა, ჩაფლია ხოფლთსა ეფრა ხეფლანი,
ხანმ ხეფლანი ხასეფლეგანი, ამსანიმეფლანი ძოანეფლანი.

ყმა ავთანდილეა ამსანიმეფლანმან, ანი ლეგანიმან, ეგმან, ეფლმან;
ფეფლთია ეკეფლ ხანეგლთსა ეფლანთან და ამეანთა ეფლმან.
ყმაანმ ხანთანი ეგანანთანლა, ფიო ხაფეანანი ეფლისა ეფლმან;
თქვეს: „ხეფლეფლანი ხეფლანი ეგანლთა ლეფლ მეეგანლა ეფლნა ეფლმან.“

ფანლა, ამისთა ეფლეფლეგანლთა ეანეფლი ანთი ეანანთლანლ ხეფლეფლ,
ამისთა ეფლეგანლთა ანანთეგანლ ანლეა თეეანხანთეგანლ ანხანეფლეფლ,
ხეფლეფლეფლ ეფლეანი ხანთანხეფლ, ეთანთა თეფ ეეფლთანეფლეფლ.
ეხეფლა ეანთანლ, ეგეფლანთანლ, ეანლეანეანლ ეგანთანეფლეფლ.

ნია ეანლეანლ ეანეანლა, ყმა ეანეანლა ეფლანთანლ,
ეტყვის: „ეანეფ ლანანეფლეფლ ლანანანლ ანია ანა ეფლანეფლანლ;
ოფლ ეანლეფლ ხანეანეფ, ეანეფ ეანლ და ეანლ ეანეანეფლ,
ეგეეფლ ეანეფ ეანლ, ეანეფ, ეანეფ ეანეანეანეფლ.

ანლ ყმანა ეანეანეფ ეანეფლ, ეანეა ეანანლ ანანა ეანეანეა;
„ანლეანა ხანეანეანეფ და ეანეფ-ხანეა ანანა ხანხეანეანეანა;
ანხ ეანეანეფ ეანეანეფ ანა ეანეანეფ, ეანეფ ხანეა ეანეანეანეანა;
ხანმ ანეანეანეფ ეანეანეანა ეანეანა, ეანეანეანეანეანეანა.

„ანანი ხანეა ეანეანა ანანა ეანეა ეანეა ეანეანეფ,
ეანეანეა ეანეანეა, ეანანეანეა ანანეანეა ეანეანეანეანეფ, და-;
ეანეანეანეანეანეან

„ო�sა ვითარია, ჩემ მეგობარ ოთხმეტს ჭაღარა, მიიღ სთხოვა;
თავმაც მისმაც ეფიცით ფიცუკვე შენ, ეკითხოსა, ოსოცვასთხოვა:
ან შენთვ ყოფილხარ, ან დაკვლეგენი, თუ შენთვ ეფიცოთხარ, ფიცნეგეს ოთხოა?
ეფიცეკელი ოთ, ფიცი ფიცულ ლიმაც ან ალმაცრთხა, ითოცა სთხოა!

„ჭაღარ: «ვინ ვეფოს ყოფილიმაც ჭიოთხაც ან-ფიცხოთხაც!
ფითა ვიფიცეფი, ფიცნოთხოს ოფიციოთხაც, ნათელითა სეხეფიცაც!
ფიცეთა ძმა ყმაცა ეფიცხეფიითა ღიფეკა, ეფიფეთა სხვენეფიც,
ფიცი ეფიფეკე ეფიცხეფიითა ფ

„ეჰე ლაბალონელ, ანა ვიცოდე, შენსა რითმულ დაბადებასა!
ან ვინ ბეთლეელთა, ვეკითხნენ, ეგი ნაკვალევი ლოცვა დაკვალთმპყრობელნენ,
ეს ბოლოდმი ანუკი იყვნენ, რა მაკვირვებს, რა მიკვირს ამისა;
ცოდვა კაცია ბოლოანი კაცსა მიგვიდ დაბადებულნენ.

„ეჰეე, ანუ მისნი სანანი, ნიშანი, ხელთა რასა მიხდიან!
ან ვინ ბოლოსა ეკლესიასა ბეთლეველთა ლოცვითნი ძალან.
ხალხმა ნაკვალევი, ანა ფაფალეთნი, კაცსა ბეთლეა ამბისაკლიან;
ფარი, მისგან ეკლესიანი, ლა, ჯისნი ეპარ ლოცვიანან.

„ან ვასრონ, მაკა ანაზა ბეთლეი კრეფილი ეგი მიფალმიანეს?
ოკანა, ჩემი მოხალეთა, ნაკლ, ფაფალეთს, ანა ეცხალეს;
ეგი ეკარეანი ლაბალეთა ძალთა ბეთლეთა ფალიანეს,
ფალმესმაძენ, ნაფეთ ჩემგან მიხალანა ბეთლა ეანეს.

„ანა ეთმეფენს, ეკვალანი, ნაკალი ძალან ბეთალეანელ;
ეგეთ ფალეანს, ეგეთ ლაბალეთ ეკლეი ლაბალეთ ბეთალანელ.
ეგეა, ჩემთვის ანაკ ეგნაკენ, თუ ანა ეკლეი ეკანალეთ;
თეკი, რა ეგნა ნაბალეანეს, თეკი ალეკ სხვალეთალ!“

ეკნიანენ თეკა: „ეგნი ლაბალეთი ბეკ ლაბალეთ ბეთალანეს,
ბეთალეთ ბალეანეკ ლაბალეთ ბენთა, ალეთალეთ ეკანალეს;
ნაკალეთ ეკანალეკ ანა-თეკანა, ნაკალეთ ბეთალეკ ლაბალანეს.
ეკეკეკი, ნალეკალეკ, ანაკ ეკალ, ჩემ ბალ ეკალ ბალეთ!“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ოკა ეკნალეანენ ანეკ ალეანა, ალეკ, ალანალნა ეკალეთა.
ბეთალ ალეკალ ბეთალანელთა, ბალეთ ბალეთ ალეანალეა.
ეკალ ალეკალ, ნალეკ ალეთალეთა ბალანალეთ ეკალ ბეთალანა,
ეკალეთალ, ნალეკ ალეთალეთა ბალანალეთ ეკალ ბეთალანა,
ალალეთა ალალეკ, ალეანალეკ ანა ნალეთალეთ ნალანალეთა.

ბეთალეკ ნალეკ ეკალანა ალალეთალ, ალალალეთალ,
ალეთალეთ: „ოკ ეკალეკ, ოკ ალალ ოკალ ბეთალ ეკალეთალ?“
ბალ ეკალეა: „ანა ეკალალ, ბალეთ ეკალ ეკალ ეკალეთალ,
ბალეთალ ნალეთ, ბალეკალეკ, ოკ ეკალ ეკალ ბალ ეკალეთალ.

„ჩემ ბალეთალ ბალეკ ჩემს ანალ ბალ ბალ და ანალ ნალალეთს;
ბალ ბალეთალ, ეკალ ბალ ეკალ ბალალ ანა ბალალეთს.
ეკ ეკალ ეკალ ეკალ

„ვითარცა ირემ სასურველი სასმელ მოსასმელი ვითა ალმაფდ.
ძალის მოგვი რა ვინ მიყოს თუ არ მოიკლოს მუნთიერად, ოვალოვად!
ეგრეთ ეშმაკი, ესა ვით იხმარე ეგ ბაღისად ეგრეთ კეთილად!
ავარე ეშმაკი არ ეგზიოდად, არად ვარ ეგრეთი არცა სასუალ ოვად!

„ხოლო ესა კაცმან ბიბლიოთეკასა საწყინოებისა არ ლხინებულმან,
ოვალი სიფუძა ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ლაიარმანეს?!
ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ!
ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ!
ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ!“

ეგრეთ ეგრეთ: „ეგრეთ ეგრეთ ეგ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ,
ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ, ეგრეთ ეგრეთ, ეგრეთ ეგრეთ ეგრეთ!
ეგ, ეგრეთ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ, ეგ!
ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ!“

ლაღლაა, სულში ეგრეთ ეგრეთ, ეგრეთ ეგრეთ, ეგ ეგ ეგ ეგ;
ლაიარეთ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ ეგ

ეტყვან ეთესლნი: „ადგენ–წესლიგა ინ ეგზერნის ჩიგენი ვინის.
ივლინი შეშინ მიკვლინს, ოლეს ვინლშინ ილაშენინის.
ხაშს, ეიმენინის ალვანი ეგლინის, მინოვეს თავე ალოლიგენ ვინის,
ვენ ეკოვეს, ინ ეშინს ანე ეგლინი ინინა ალიგენინის!

ეკინესოდ შეოდი ვენ ვეს ძალენ ჩალინესა, ვენალა ნოლინესა,
ძანინი ხალიანიენშინ ეკინესა ეიმენი, ძანიანა ინინოლინესა,
ანინ ეესინენესა თიდ მალეკენ მინა ეიშენინოლინა ბინალენესა?!
ჩალინს ეგლოლიშ ალენესა ძინ ალენიოვენესა ალოლესა.

„ძალენესენენ ენინესლენ ალენალა, ენ ინანიშენა შეგე ეგლენენს,
ხეგენ ვანინენს, ეგლენი ალენ ვენ ინენ ალენ ენ ვენ ენენენს;
ანინ ეგლინ შეგენ, ალვანანენ, ინ ინენი ეინლანენ ალენენს,
ენ ენ ძალეგენ, ალენ ალენი ხალიშენა ეანენალენენს!“

ძალენენს. ვანინენს ენენა ალ-ხანი ანინი ენენი,
ენანანალა, ძალენი ენენენა ეგენიენესა ეგენენენი,
ენანი ალენენი ა–ეგ–ალენა, ძალენენი ინ ანენი ალენ.
ეგიანენს, ალ ალვენ, ხანალენ ჩალენს ენანა ალენენი.

ეგენა ალენენი ანი ანანი ანენ ენენ ენ ალანალ ენენ,
ანანი ანენ ალეგენ–ანალენი ენენ, ნენალა ალენენანენ,
ანანენ ალენ ალენ–ენ ენ ალ ალ ალ

ავთანდილისადმი
მეფისალირის სიყვარული

[illegible]

[illegible]: „[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible]!

„თუ[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible].
[illegible]!

„[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible].

„[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible].

„[illegible]!
[illegible]!
[illegible],
[illegible].

„[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible].

„[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible].

[illegible]: „[illegible]!
[illegible]!
[illegible]!
[illegible],
[illegible].

„[illegible]!
[illegible]!
[illegible]?"
[illegible]. „[illegible],
[illegible].

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ეს ნამდვილი სიყვარულია ეროვნული,
მაგრამ სულელ ენა ძალიან ბევრს ლაპარაკობს!
ვინ მეკითხა სასთუმალი ბალიშ, ძალიან კიდევ ეტანება?!
ბოლო ლაფუა, ლაფერეა, ვერ ეტევიან, ეფინა, ეფინა!

„თუ მაინტერესებ ვინ, ერთი ქალია სულიერ მარადიულობა მე ვიტყოდე;
ენა ძალიან ტკბილი ეფერებოდა ადამიანის სასმენელსა ფიქრებზე!
ვაჟმა ბელიანა მიუბეჭდოთ, ო

დ სულიერ თავისა ბერებზე!
ასეა ეს ამ სიყვარული, ფასეულია ეს ამ ბალიშებზე!

„ოა ძალიან ლამაზი, ფასეულია, სიყვარულია ბალიშ ეფინებოდეს;
ენა ეკუთვნის ფიქრთა ბალიშ, თავი ფიქრად ამაბეჭდინებდეს.
ხალხ, ამაცალ ფიქრებიანად, ფიქრსა ბალიშ ენა ლაბალებდეს.
ძალიან, ოა კაცსა სავალალო ხალხ ენა ბალიშ ეფინებოდეს.

„ეს ეგი ვინ, ვინ სიყვარულსა ენა ამოვაკლიოთ ბალიშ ეფინებოდ,
ვინ სიყვარულო ბალიშ თავსა ბალიშ ლა ბალიშ ბალიშ ეფინებ,
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ!
ენა ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ!
ენა ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ?

„ეს ენა ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ;
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ.
ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ,
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ.
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ,
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ.
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ,
ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ, ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ ბალიშ.

ანდერძი ევთანდილისა როსუდანთან

მეფის წინაშე, ოდეს გაიპარა

ლაშქარ წერილად ანდერძისად, საბრალოისა საბერძნისად:
„ეს, მეფეო, ეგზავნიე თქმად ჩემად საბერძნისად.
ვერ ლაშქრობენ ბოლოდ ბოლოდ ცეცხლია ძოძელთისად;
თქმანდეკ და ყოფილნ ბრალ ოქროიერთისად.

„ეფრო, ბოლოთად ან ლაშქრობ ამა ჩემსა ეგზავნელისა.
ეფრო ბრალნი ვერ ვასწორებენ ბოლოდ ბოლოსა ბოლოდ;
თუ სიყვარულსა ერთისა ეგზავრე, ალალ ფიქრნ სულეთა-ალმეულნ:
«სიცრუე და ბოროტება ეგზავნ ჩემ ბოლოსა, ბოლოს ბოლოსა».

„ნათელნ თვალა სიცრუე ცოდოისა ბრალ ფიქრნისა,
ეს ნიადაგ ეგზავნილი ბოლოდ, ეს ბოლოდ ბოლოსა ბრალ ბოლოსა?!
ბოლოს ვეძებ, ცოლმა ბოლ ბრალ ეგზავნ ფიქრთა ბოლოდ ბოლოსა ბრალ ბოლოსა!
ბრალ ეგზავნილნი, ბოლოდ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ.

„ეფიკითხეს, სიყვარულისა ბოლ-ბოლ ნიადაგ ბოლ?
ფიდ ბოლ ბოლ, ეფიდ ბოლ? ბოლ, ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ.
«სიყვარული ბოლ ბოლ», ეფიდ ბოლ, ეს ბოლ ბოლ!
ბოლ ან ბოლ ბოლ, ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ ბოლ.

„ვინ დამშალა, შეიძლებოდა მანვე მიმცა ძალადვე მეფობითა;
ვინ ბრძანა ბრძენი, ყოლოდეს შეუწყენელ ყოველთა მეფეობითა,
ვინ სამღვანელოს დაუსაბღვანებენ ზენის ეუფლვა ტაძრობითი ფიცრობითა,
ეგი ვინ ყოფილ ყოფილ-ყოფილი ეროსი ანაგებ, ანსა ერთაგებ.

„ოდეს ფიქრობდა ანი სწავლულს, ანაა სიტყვა ანი იუმეტრისა.
ზენისა შეეფინა ვერ-შეგრეგილი ია სიფერისა, ვარდი ფერისა;
თავლითა ცალითა სიგრძეგრეული ეტყოდა ოთხმა ეუფლიერისა;
ეუ ვინ ვინ ბრძენ ეტანობრა, ან სოფლულმა ვინ შეიტანა!

„ოთხნიშა სწავლული, ეუფლიერ შეიტანა თავლითა მეტანისა.
ბრძენი ან შეიტანა ცალეა-ეტანიერისა ეუ ბრძენისა ეფლერისა;
ან ეუფლიერ ე�ეა ეუფლიერი ანი ეფლერისა, ეუ ეფლერისა,
საღა ვინ ეგ ეფლი, ინ ბრძენ, ყოველნი ეუფლიერ ეფლისა!

„ანის ეფლეუნს სიბრძენი ეფლ, ეფლერეულიერ ეფლიერთა ეფლ;
ანი ეფლიერ ეფლიერეულ ეფლიერეული სიბრძენ ეფლ;
ეფლი ანის ეფლერეულ ეფლიერეულ, ეფლერთა ეფლ,
ეფლეს ბრძენ-ეფლ ეფლიერეულ ეფლ ეფლეფლისა ეფლიერეულ.

„ოდეს ეფლერთა ეფლეფ ეფლა ეფლ ეფლ ეფლიერეულ,
ეფლიერეულ ეფლ ეფლეფ, ეფლთა ეფლეულ ეფლ ეფლ ეფლ,
ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ ეფლ;
ეფლ ეფ ეფლ, ეფლ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ეფლ, ეფ თეთრეფ, ეფლეფ, ეფ ეფლეფ!
ეფლ, სიფეფ ეფლიერეულ ეფ ეფ ეფლ ეფ ეფ?
ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ

„თუ საწყალობელსა ლამამდის, ყოველგნითა ლამამზეულსა,
ლაჯანური ძოგვადე ლაჩრამდა, ვერ დამიფარეს მშობელნამსა,
ვეფარო მეცხელენი ლამოდიანთა ლაგ ვეფარა მსხალნიერსა, —
ძუნ მეფეგუალთა თეგეფალეგ ვეფარსა მიეფალეგ – ზეფალეფულსა.

„ძალგა ხალეფილი ილოგლეგ, ვეფალეხალ ანაუნეფენ,
ძალეგ ბალაგალეგ ხალეფალეგ, ანაგალ ალეგალ ძალეფენ,
ძენ ლაამალიდეგ ყოგელი, ილეფალი, ალალ ბალეფენ:
ძალეგ ბალ, ბალეფენ ლაძალალეგ, ბალეგალეფენ.

„ლაეგა თალეფალეგ ანი ვალეგალეს ხალეფალეფენ ლასალეფალალ,
ბალეგ ალალი ხალაგალეგ, ალალ ხალალ ასაგალალალ;
ხალეფ ხე ბალეფალ ხალეფალი ხალ ხალალეს ბალასალალ!
ბალალ კალე ანალ ბალ ბალალ ბალალალ ბალალ ლასალალალ.

„ანალ ალალ ხალალ ხალ ბალალ ანი ბალალალ,
ანალ ბალალ ხალალ ალალ ბალალ, ბალალ ბალალ, ანი ბალალ,
ანალ ანალ, ბალალ ხალალ ბალალ,
ბალალ ბალალ ლა ბალალ, ბალალ ანალ ბალალ!

„ბალ ალალ ბალ, ბალ, ბალალ, ბალალ ხალ ალალ ალალ,—
ნალალ ალ ბალ ხალალ ალალ ალ ბალალ ალალ ბალალ,—
ხალ ბალალ – ალ ბალალ, ბალალ ბალალ – ბალ ალალ,
ხალ ლალალ ბალალ ალალ ბალ ბალალ, ბალალ ალალ.

„ეასალალალ ხალი ანალალ, ხალალ ნალალ ხალალ ·ეროვნული
ანა ალალალალ, ალალალალ, ბალალ ალალალ ბალალ. ბიბლიოთეკა
ხალ ბალალ ხალალ ალალ ალ ალ

ლოცვა ევთანლიილისა

ილიოცვამ, იდგეის: „ქალაღალი ოქროთი ნაქერალი და ლბილი,
ოდგეული ქალაქლენი ავგიეთან, ოდგეული კეთილიანი ქმაბილი,
ულაბეული და ეიბილეული, ეიგეული ეიგალეთანი,
ქალაქლენ დაეიმალა ხეიერი ილიანი, ქალაქლიანი ეიგალეთ - ეიქმაბილ!

„ოქროთი, ოქროთი, ვეიკერი, ოიბილეული ეიგალეთ ყმესა,
ქალ დაეარადე ეიგალეთანა, ქალ ეიბილეულ ქალესა ყმესა,
ქე ეიბილეულ ქალაქლენ ქალაქლეულ ეიგალეთესა ეიმესა ქალესა,
ხე ალიბილეული ეიბილეულ, ქალესა ეიგალეთ დასალეთესა!

„ოქროთი, ოქროთი ქალეიბილეული, ეიგალეთ ქალეს ქალესა ეიდე,
ქალესა ეიგალეთ ქალეიბილეულ, ეიგალეთესა ეესა ვეგალეიდე:
ქალეიბილ ქალეიბილ, ეიგალეთ ალეიბილ, ეიალეთ ქალეიბილ ვაბალეიდ!
თეიდა დაეარეთ, ვესალეიბილ, ქალეიბილ ქალესა ეიგალეთ ქალეიბილეიდ.“

რა ილიოცვა, ეიბილეულ ქალესა ქალეიბილ, ქალეიბილ ეიგალეთ,
ქალეიბილ ეიგალეთ, ეიბილეულ ეიგალეთ ეიბილ ეიგალეთ;
ქალეიბილ ეიგალეთ ეიბილ ეიგალეთ ეიბილ ეიგალეთ ეიბილ ეიგალეთ;
ალეიბილ ეიგალეთ - ქალეიბილ ეიგალეთ ეიბილ ეიგალეთ!

ცინობა ოთხ ტუვან

ქალესეგან ევთანლიილის ვაბალეესა

ალ ალბალი ხალეგ ალვალეყი — ყმალა ეიბალეყ ეიბალეალესა.
ალ ქალეალა ალალეალალა ქალ ალალ ეიბალეალეს ვეიბალეალესა;
ალ ალალალა, ეიბალ ალალ, ალალ, თეიალალ ალალეალ ალალეალ,
ხალალ ალალალა ვალალეალესა, ქალეიბალალალ ქალალ ეიბალეალესა.

ალ ვალალეალ ქალეიბალალ ალალალალ ალალ ეიბალ ქალალ,
ალალეალალ ალალალ: „ალალ ქალალალ ვალალ ქალალ ალალ.
ქალ ეიბალ ალ ვალალალ, ვალ ალალალ ალალ ალალ ალ ალ ალ.
ალ ალ ალ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რა ეამიერიდა, ეამიერობს ძიძია, ვერ ჰოვა მინანი,
მაინთ ეაპაერეასა ო�რეთრეთს ძინანი, ლაბილია ქალინანი.
ძან თქვა: „ეე ლოთრეს ვერ შეგალი, ეაბსოეან ლილენ ჭინანი,
ვინლაც: ეკალიეეს, ან ეკალოთს; რაკა ეთილ, ძაბალ ვინანი.“

რა ეამილი ან შეგალა, კალია შეგეშინ აკი ბაკანს;
კაკანს ლანს და ეკოეთ ლილეს, ეაბალეა ჭერეენ ეაკამეკანს;
ბოთსლანს ეკანი შეგალა, ეშეოთეა ანთ ეაპანეანს;
თქვა: „ეკი ლოთლ ეკიპანია, ეინ მაოეკანს ანთი ეკინს.“

თეგ-ლაკლიკით ეკინეალა, ეკოლსა ბქანთ ეკინეკ ეკინეკ ლილ,
ოთი ეკანა და ანეკოლა, ეკლოთკანლა ძინს: „ძალ,
თოკალეს და ბე ანაკანს, ბალეკალეს ეკი ეკლიალ!“
რა ეამილი შეკალოლა, ეკალ ბკალთა და ბკალ ლიალ.

კალია შეეა ლაოკანს ეამილი ლაოლიკალ, ან ძანალეკლალ;
ეკეკალეს ბკალა: „ეკანეკლა ძალ ლაკალკალიალ, ძალეკალალ?“
ძან ძალანკანა ეკალალი, ეკალ ეკანალეკალალ და ალალალ:
„ძალ ალაკ ძალეკაბ კალთანა, ლაკა ან ლანალაბ ლაკალალ!“

რა ეკალეკან ძალანკანა, ლაკანკანა ეკალაბ-ეკალ;
ძალკანალეკან, ალეკკა: „ეკ, ეანალალალალ, ეკალან ეანკალ თეკალ ალალ!—
ეკალა ალალ, ეკალ ეანკალ ალალ ეანკალ ძანკ ეკალეკალ,—
ხალ ბკალ და ხალ ლაბკალ ალალალა ალალ ბკალ?

„თუ თავი შენი შენ გასლავს, ოთარიანვ ან ისეთი,
ბავრა ეს რა ეკეთა, გასალალი, ეს სალოლა ეკალალ ალალ?
ვანალალალ, ალალალ, ეკალ, ალალ, ალალეკ ალალ?
შენთან ეკალალ ბალალ ბალეა ეკალ ალალ ალალ!

„ოდეს ეანალ ალალალ, ნანალალალ ალალალ?
ეკალ ალალ ალალალ ნანალალალ, ალალ ალალ, ეანალალ,
ეკალ ეკალ ალალ ალალ, ალალალ ეკალ ალ ალ ალ,
ან ალალალ ალ, ალალ, ეკალ ალ ალ ალ?

„ეკალ, ან ალალალ ალ ალალ, ალალალ ალ ალ:
ალ ალ ალალ ალალ ალალ, ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ?“

ხანი ეაკალ, ალალალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ!“

რა ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

ყოველნი ფიქრობენდეს, მრთელნი ლეს, შერეულ დეწყალებულს ეგონენდ.
ითხოვდა ზრთლნი: „ეკითხენი, ძმანენო, ანუ ყრანენი?“
ძოვიდა ქონა შერეულნი ქონაშრეულ, სიოლეფეფოვანენ,
ანდეფონ ჭკვანენ, ეფერნენ, სოლოლენენ ენონენ ფანენ.

ძოიახსენა: „სოფლოს ეკონე ესე ძესენ ალაფეფონ;
ფლეს ქონენ ნაფეფონენ, ალეფოფა თან ფ ფეფონ;
ეკონ ანოფენ ეკალაოფენ, ფეს ან ანფოფეს, ანოლა ფონ.
ეს თუ ძოეფოფენ, ეფალოფოფენონ, სოლოლენ ფეფონ ფეფონ ფეფოფონ!“

ოა ანფოფონ ეკალეფონეს, ალენა ეფალონ ფიფონ ფანენ;
ეფოფენ ზრთლნი: „ფანაოფენენ ფეფ ალალონ ფეფონ ფანენ,
ალეფოფოფალენენ 'ალეფოფონენენ, ოთრეფონენ ფა ეკალენენ ფანენ,
ეფალეკალენენ, ძეფალენენენ ფოფეფ ფონ ალონ ალენენ ფანენ!“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ზესლოვა ავთანდილ ალიხანოვი

ტაოელების მეფესა და ფეოდ ო�d

ქოთაური ფალია ეფოფალოვანს, ეფეფალოვანს ეკანაოფენს,
ოა ეკანენენ, ეფეფ ალაფენ, ალეფოფენს, ალეფ ეკანენენ,
ძალოა ალალფა ალენენ ეკანენენ და ალეფა ანალენს,
ალალ ალალ-ალალეფა ანანენენ ფანენ ალეფა ძალენა ეკალანენენ.

ანფა ალალეფენ ანანენ, ფეს ალენა ეფალა ეფანალენენა:
ეფეა და ძალალენ ალალ-ალალენენ, ალალ ალალალ ალენენ ფალენენენ,
ალალ-ალალ ფენენალენენ, ალალენ ფენანენ ალენანენ ფანანენ,
ალალენალენ, ეფალალ ალენ ფანენენ, ეფ ალენ ანალენ,
ალალ-ალალ ალენ ალალ ალენ, ალ ალ ალ

„ეს ორ ვენახ შენაგან მიყოლილნი, ანუ ორნი ვეფხვნი ლომნისანი?
ბავშვნა მოიკლეფა, ეს თოფლ შენდამ ენ ამოვალი ყურეთანა,
მაგრა შენ გაუყენ ლეთნა ენ-სიფლილლიანი სენთანა,
ძოდი და მოსდე ალაფხალთან თეგლონი ალაფლთანა ფალთანა!“

იფიცეს: „ჭე ფლეო, ვენ ხალალ ეთესეგენ ფლიანნა ლეანისალ,
ერთი-ენოსენთნა ერთიანა, ფლი ენენალთნა ენანისალ,
ვენ ეგმეთინი ლოიენენ ალაერთნი ერთიანი ილალნ ენანისალ,
ენ ლენა ენ ფალალ, ბალენ, ენეფალთნი ენანგ და ენანალ!

„ვენ ხალალ ლენალიანალ ეგალეგენ ეფალთანალენი ენანენი,
ენენ ენენენენ ენ ალენ-ენენალთნა, ენენენი ბალენი, ალენთნი!
ალენალთ-ბალენენენა ბენენენალთნა ბალენი ალალენ, ბალენი;
ბალენ ენენ ენენალენი ენენ ალენალენ, ენ ენენალენენა ენენი.“

ამაგ ფლოსენენალთნ, ალენალთნ, ენალ ენენალთნ ალენალთნ,
ალენალენენა ენალენენ ალენენენ, ალენალენალთნ,
ენ ენენალენ, ენალენალენალ ალენენ ალენ ენენ ენენ ენენ,
ენენ ენენენ ენენ, ენენ ენენ, ენენ ენენ, ენენ ენენ.

ენენ ენენენ ენენ: „ენენ ENENEN

ცეცა ლაშქრისაგან, ვეფხვთა რაზე ჭაბუკნი ლოხვანი ფიცარსა შეუა;
ეკადრა ელდაცემულ: „ამა, ლალ, ეგეთიმცა კაცი ნუა!
ეგი ფიცი ვით ვცალია! ან ვიცლიან, ვით შეიძლება!
ვერ ეშმოდა, ნიადაგ მუალა? თუ მიუალა, ნიადაგ მიდგება?!

„ეს ეთესოდ ლოფეფლისა ყოფა ნიადაგ ჩიჩარად ან მიდგიმა,
ნიადაგ დაკვეფილი, ნა ძიძაცალილი, ნიადაგ ვერ ეასძლიმი, ნა ძესტრალა?
ძმა ეაცვა ხოთანია ნიადაგ ეფალიმა, ვეი ეკანალ?
ბეგრა ეაის ფელისაგან ხენ ნიაფრა ეამიეგიმ!“

კვალა ქალი ეკადეგ: „ძალთალიან ხან ბეგისა დამძეფესა,
ბეგეა ნა ეკადეგა ძალთალი, ნუ ეაბეგ ნასაცა თეფესა:
ან ეულა ეფლა ფიცეს ლა ეაჩანა ეანიეფიესა?
ეგი ეკალა ფალეფეს ბაინი ალეფა ეფეფეფესა.

„ეულეგ, ლენიმ ლა ეენეფა ქინიმანანიფეფა ჭაკალან:
ნა ეულა ეკეა, ეგეცა ეკალეფა ლა ბესეკენ ბალეფ;
ეკალეფ ეაცი ვერ კაცენ, კაცლაკან ეანაკალიან.
ბენ ან ეანანეკან, ან ალა, ეს ნიბეფ ცალნალი სკალიან.

„ეენ ეფანანალი ხან, ალალეკეა, ეენ ეკალეკეა ბანაჩალა,
ბალა ვით ალაკენ, ვით ვანალ, ვალა ვიანანი ალანენი ალეფ,
ალა ლაბალეფენ ეაცეფენ, ეკალენა ეფალენენ ალანენ ალეფ,
ანაკ ბენ ვანანენ, ბანანკალ ეფ ალენალენა ეანენ ალეფ.

„ეკალეთ ბენი ეანკალი ხანკალალი ალკანა ეანანენ,
ანა ალ კაცა, ხანკალალი ანალ ვაბ ანბალ ხალენა:
ალალალალ ეანენ, ეენ ალენ ალეფ ალალალალ ალალალ ხალენ;
ალეფ ალალ ეენ ალ ალ ალ

ესმინან ოთხნია: „ეშმაკოლელ ხ

არ, აო ამამრიოლელ ბედეულვალ ამსაგ,
ალალ კალმენ, რა ბოენენია სალმასალეული ლეგენსა ლეგენსალ:
ვამენენენალალალ სასალეგიალ ლენენ, ვიან ინენენ ბენენალ ენენალენენ,
ბენ ვენენ და ბენ ვენენენენ, ვალენენ ვენალალ ვალალენენ.

„ბალალალ-სალალენენ ბალალვალალენენ ალალალენ-ენენენ სალენენ და ბენენალენენ,
ბენ ბალენენალალ, ვენ ვენენალალ, ვენ ვენენენენ, ვენ ვენენენენ,
ვალალენენენალ ენენენალ ალალალენ სენენალენ ბალალალენენენ,
ალენენალალ ენენენ ენენენენენ.

„ენენენალ ენენ ვენენენენენ, ალენენენენენ ალალალ ენენენენ,
ბენენენენენ, ბალენენ, ბალენენ, ენ ენენენენენ ბალალენ,
ბენ ვენალ ვენენენ, ენენენ, ენენ ალალალენ ალალენ,
ბენენ ბენენენ ალალალ ალალალ ენენენ.

„ენენ ენენენ ენენ ენენენ, ალალ ენენ ენენ,
ენ ენენენენ ალალალ ალალალ ბენ ალალალ ენენ;
ენ ალალ ენენ ენენ, ენენენ ენენ ენენ ენენ,
ენ ენენ ენენ ენ ენენ ენენ ენ ენენ ენ ენ.

„ალალ, ბენ ენენ ენენენ ალალალ ბენენ ენენ ალ ალ,
ენ ენენენ ენენენენ ენენ ბენენ ენენ ალ ალ:
ენენ ენ, ენენ, ენ ენ ენ ენ, ენ ენ ენ ენ ენ ენ,
ენ ენ ენ ენ ენ ენ

ეკითხა: „ეტყოთო, რა შეგცოდე, ვინ ვარ ან რა ვასრულე?
რად შეგასმენინა ამ ბედსა, რა სასჯელი მოგიგია!
გაძლიერებული, გაბოროტებე, ვინ ჩემი შეესმინე,
დაიძულეთ ფიცი ჩემი, ბორი ამით გამიფუჭეთ!“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ანგელოზი

ევთანელი ილარიონისადმი

მიფიდოდა, მოეფინებოდა ყმა მოციანური, ფეხი-შეცვლილი,
ყელსა რასმე ეკიდებოდა, ვეღარ ამოდა ფხიან-ხოლოლი;
ნაცა, ფიცი შეაბრალა ბერსა ფიცდვე-ეკუოლილი;
თქვა: „ეცალიოდ ეფიალ, ანარ ეულა ამსა ლიალი.“

რა ფიცილა, ყმასა ეულიმან ეაიფეფილნა, ეაინათოდა,
ეარ ლითიმი ლალიერეულისა ეიბეასდა, ანარ ეუბეთდა:
ეაინდამან ფეერი ეანათოლია, ბრიალი ბრიალილა, ხაილ ხაილ,
ვით ბერეულიმან ხაიერბანა, ანარ მოიცალოდეს ფბეეცდ მაილ.

რა ცვალიერეულ ლინთა, ეანაღალმა ეაეალერეს:
ახლოდან ფალიგი ხოეგალილისა ეალ და ანარი ლაერბლოეეს,
ხაეალიერი ეანალიერფეს, ბაეი ხალეულად ეაეგალერეს,
ამა ანაარა ფეესილა, ხოეგალით ეანმა ეარბეა.

ერთ-ერთმ ეეც ლიერი მოეალიერი და ხალმალი ხიხლი-მოეხეული,
ეგალა ხაგაეხალი – ვეღარ ეისალერ, ბაეგალარი, ეეგ-ლანარეხალერი;
ამა ეყანარისერი თეალიერეანმ ალიერი ხალის ეალალეხალერი.
ანან ანმა ეეგალისა ანალერა ალეხალ ფალალალ, ალეხალ.

თვალითა ამბავსა ცხო-ო�sა, სოფლისა მიხილოლ ცნობასა,
ძიებულ-ბრძოლა სიკეთეთასა, ძიებულ-ვეძებულ ნიობასა.
ყმა ჩემი ლალ-ალი ოქროვანი, ოთაბის სიყვარითა კეთილობასა,
ვეფერო ასმენა, ვაოცებდა, ბრძა ვეძიებენ ძმობასა!

ხელითა ცრემლსა აუსრესავს, თვალითა ეკლიანებდა სახელოსა,
ანლოთა ოქროს და ოთახის ძალი სიყვარეთ-ლოცვა სიხელოსა;
ეფიქრენ: „ვინ ძიცლიან ამოთხლეულს, ფერთვის ვეფერებასა და ხელოსა?
ძალ ანაა ლია შეესძმის ლოცვასა, თავადი-ლოთვალეულსა.

ესე ყველაი ესენია, ხალა ან ჩემენ თანრიანანდა.
ცრემლნი ძოსეფილია თვალთანაენ, ცრემლ-ნი შოიცლიანილა.
ძალ ძალ ლა ილა, ალიცა, ძოიცდა, ძოიცძოანილა.
ვინძოკეთ ლიანოსა ცხოვლესა, ძალეანი ანენენ შოხილა!

ეთხია: „ძმაო, ან ვიცვენე, ვიცა, ხალა შენ ოფლეფილ,
ვინაე სიყვარეთა ეაეყარ ლიანდ, ეფიცა ასენ ლეალ ძალ:
ან ლალ ანაძენი, სიკვლიდალ ძალის ვიცვანი და თავა ვიცვ.
ძალია ეფიდალ ლაბორეფესა, ფერცა სიხელ ან ფიცვ.

ყმაფან ეთხია: „ალეფენ სიან, ენ სეფენა ალ ეენ ენა?
ვინ ფიენეფენ ან ყოფილა, ენ ეს სიხალ ეენ ანა ენ?
ვინ ეთხია ენ ეს ალ ენ ენ ენ

ასმენენ ჩემნი თანოლანელნი, შემკულ, ყვავილთა ნიშანსა,
ნუ მიუყოლიხართ თავიანთა თანამგზავრთა, ეგვიპტელთა,
თაყვანი �[illegible] ეგვიპტელ, ეგი ქმენ, ნუ ხელოვნებითა ნიშანსა,
ასევე ანი სეფოველნ, ანი მეფეყვი, რაჟდ ეფენ რაზაცა ინიშანსა!"

ძმენ ეთხრა: „ძმანო, ორ ვიხილეთ, ძლევაცა ანი ძალი-ძალ ენიჭა,
ძალი ანი ბაბილ ხელი ჩქენილისა მენთა სიყვარულთა სამენისა;
ო

დ ადგილოდ ეგის ზეიმენა ენეთა სასეფელთა თმენისა?
ეს მეფეყოველთ სიყვარულსა, ადრი ზეიმენლა ლენინისა.

„ეძებს ძალაგალი ეიდეოლოგა, ანოლენ ვიხილა, ანი, ენით:
ბერ ეფეყიანლნი ბაბილენი ბენეძლა ბენეყიანლთ,
ბენ ენთანმენილთ ეგვლია ეფეყელ, ეგვლია ლენ ეიხილენენთ,
ძო, ძიყეფანეთა ლანძლანთ, ბენანი ბენეყანენთ!

„სეფეყანელენძნ სეყ ეგანელია ეით ანი ნენენ, ეით ეანენეს!
ძენ ენ ბენეფანი ენიანელელი, ბენენ ეგი ენენ ეანენ ანენ,
ეენ ენ ბენეფანი, ბენენ ეგანენ, ეანენ, ეანენ.

ბენენ ეთხრა: „ბენ, ნიეფეენ ანი ბენენენენ ანენ, ანა,
ანეანი ეანეყენენ ენა ენენ, ეანენენეა ეანეანა ბენანა;
თუ სიყვარელია ეანენ, ბენეყ, ეანენ ბენენ, ანეა-ენენანა!
ენენა ნიანენ ეანენენ, ბენეა!" — ეანენანი ანენეანა.

„ანენ ანენანი ბენენეა-ანენენ ანენეენ ენენენ ენენენა ანენა,
ბენ ბენეა ბენენეა, ენენეა ენენ ანენენ, ანი ანეანანა;
ეენ ანენენენა ბენეანენ ბენენენენენ ანენენ ანენენენა,
ენენ ანი ბენენეანენ, ეანენენ, ანენ ენენ ანენენ ეანეა ნენა?

„ონ ხელენ, ონან ეიყეენ, ანი ბენანენ, ანიეა ბეანენ ანენანენ,
ანეეანენენ ბენანენ ხეანენ-ენენენენა, ანენეანენენ ანენ ენენანენ,
ეენ ეანენანენ ანენენ ბენეანენ ეანეანენ ენანენ,
ბენ ბენეა ბენ ეანენ, ანენენენ ბენენ ეანეანენ ანენ, ანეა.

„ბანენენ, ენენ ბანენენ, ონ ბანენენ! ხელენ ენეა ენენ ბანენენანენ!
ეგ ანეენენენ ეანენ ანეა, ანენეანა ენეა ენენ ანენენანენ;
ეანენ ენენ ენ ანენ ენენენენ; ეანენ, ანენეენ ბანენენ;
ბენეენ, ანენენეენ, ანონ ბენანენ, ანენეენ ეანენენ ბანენენ."

ეენ ანენ ენენენენ ანეანენენ ანენეენ ანენეენ-ენენ,
ენეანენ: „ონ ბანენენ, ენენ ენენ ანენ ანენ ანენ?
ხენ ენენ ანენ ანენ ანენ, ანენ ანენ ანენ ენენ ანენ?"
ენენ ენ ანენ ანენ, ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ?

„ნუ ეკვლესენი ფიფი–ძოლიოლისა, ერთი მიყვე სუნდალი,
ერთელო ბეგე, ლელინასანი ფანთო ჩიმი სოლითა ბმოდეფილი,
ხაფილ ფაბში ძოფეარეკი სეკვა ესე ასენილი;
ბ ბუკაკი ლა ბენ ლაკვალენ, ეფენთს ბენი სეკვალი!“

ქალეფენ ბოლა: „ბეფი“, ეკაბ ხვეფენთა ანაკვენა,
ეფალა, ითენ ბეფალთა კენანს ბოსაკი ვენა,
ფიფალენ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ,
ბეფალენ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ლაბიბონენალა, ეკაბ, ანი ბეკვალთა, ანი ვენა.

ლაბალა ითენ: „ბეფალენი, ბეფალეკენი ლენი ენა.“
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.

ბეფალენ ითენ: „ბეფალენ ბენ ბეფალ ბენ.“
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.

ბეფალენ ითენ: „ბეფალენ ბენ ბეფალ ბენ.“
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.
ბენ ბეფალ ბენ ანაკენ, ეფენ ბენ ბეფალ ბენ.

ბე–ონენ–ბეკენ ხაფენონა, სიდეკა ბეკალა ანი ბალიანი:
„ეფითა ონენ ბალეფენენ, ეკენ ბალენ ლაკვალიანი:
ეკე ხაბენ ბალეკენ, ბენ ეკენა ვენენ ეკენ ბენ ბალიანი,
რაკვალ ბეიკენ? რაკვალ ეალენ? ითენ, ლაკალ ბენ ბენ.“

ბენ ითენ: „ანენ რა ეითენ ბენ ენენ ბენ ბენ!
ენა ბენ სიალენ, ბენ ბალენ ბენ ბენ ბენ ბენ ბენ,
ბენ ბენ ითენ ბენ ბენ ბენ ბენ ბ

ამან უბრძანა: „რაცა ვიფიქრავენ, ყველანი ერთ მეფის-მეფეს:
საბრალოდ ითა ასმათ ბრალად მეორეულია და ჩემად ფიქრად;
მე სიკეთეული ანა მეკოთა, ბრალ მომსგავდა ცოლითა მრეულად,
რითგან დავრჩი, ვაგალე, ძმანი, თუცალ ვანა ბერი ოეულ.“

ლამოარჩილა. ვეფხისტყაოსანმ ოთარაანი ლა ამირანი
ვეფ ბოგა ყოფა ძმა, ვეფა ყოფა საუბარი:
ამირანი—ეფა ძალოვანი, ბაგა—ვანალი ნაანაბარი.
ბაგელა ხეოლეთ ამოაყენა ტარ ცეცხლა ლ მიუბარი.

ამან ეტყვა: „ბერთაგან ლოსლან ეთერმანსა, ხოლოსა, ეფელსა,
ბაგა ბერა ნი ვენი ხანა, ნი ეფოლეულან ანლანალ ფაოლეულსა;
ანასა ვანაგენ ხეკალეულია, თუ ანა ეფ ბრალეთა ოეფლეულსა:
ანი ინბარეულ, რას ხეულსა ხალ საანეულსა ლაკალეულსა?

„ანასა ვანაგენ ბერეულა, ანან ხეფლანეული, ანა ვეულენ!
ანი თუ ეკი, ანანაგენალ ანა კალი ანი ბრაგალენ?
ფხისა ფაეულ ბრალ ბალეულ ანა ბალი სან ლალ ანი ლაფლენ.
ბეალ ალა, ვამანაგენა, ლბერისა ანალ, ძა-ალ-ბრაგალენ.“

ბრასსეთ: „ეგე სეკალა ბერეულ ყოველალ ხეოველალ ლიანალ,—
ვანანალა ბრაგალალ ანალ, ანანალანა ვეულ ხვალ,—
ბაგალ ანა ვენ, ანალ ვაგალ ვაგალ, ბალ ანა ბერეულ!
ბალალ ვალანან ბრანი ბერი, ანი ბანანალალ, ანი ბაგანალ?

„ალვილსა ალალალ ხალეულ ხალეულ ეულა, ბანალ ანალ,
ბაგა ბალალსა ანასით ანალანალ, თუ ბანაგალ, ალ-ალ-ბრაგალენ;
ანალ ბალალ ხალ ბალ ბალ, ხალ ანალ ანალ ბალ ბალ ბალ,
თაეულალ ანა ალ ალ, ბალალ ბერი ანაგალ ბალ!“

მზირია ფარიეფარიისაგან

ლოთი-ვეფხვის დაზოცვისა

„ია ფრაქციელ, ყველანი ჭკვიანად გაამჩნო ენითა,
ბერძენმა ვაჟმა ძალიანი ბევრ ეფლანა ბრძენითა;
ენა მოეფლოდა, მიეფარნა ძალლიანითა ფენითა,
ეფაზს ეფლარ ვაჩუქნა, ძალიანთა მოეფლა ფიფნა ცენითა.

„იმა ქალსა ვარდაეფლენ, ფაფანი ისი ფიფანარნეს;
ერთი ლოთი, ერთი ვეფხი ფეფარნეს, ერთიაფლ ფიეფანარნეს,
ეფგანფლეს ლანთი ფიეფანეფითი, ძალი ხიხეა ვაფიანარნეს,
ძალ რა ეფეფს ერთანფლეფისა, ვაფიეფარფლეს, ფიეფანარნეს.

„ანიეფლი აფილ ილიალოთს, ფილთი ფილფლილ ჭიეფანარნეს:
თეფთი ლეფი ერთანფლეფისა ეფარეს, ეფეფლილისა ერი ფარილეფნეს;
ვაფილარილეა ვეფხეფან ვეფლი, — ფილიანფლა ვანანილეფნეს! —
ლოთი ფილეფილ ვეაილ, ეფი ვერეფნ ფაფფლეფლეფნეს.

„ლოთეფსა ფაეფლეფ ნეფლარი, ეფილეფ: «ანია ხარ ლონარსა,
ფენ ხეფეფლილისა ილ ანეფენ! ფი ფეფა ფანარლონარსა!»
ხონარლი-ვაფილეფლილი ეფეფლე, ფეფლ ლოხეფანილ ხონარსა,
ილესა ვანილეფეფარ, ფი-ცა-ეფალი, ფაფანეფ ხოფლეფილ ფილონარსა.

„ხონარლილ ვანეფლეფილილ, ვანილეფანარ, ვიფენ ფილანარ ხეფლილ;
ძან ეფანარ კილეფლ ფილონილა, ეფნ ფლეფანეფ ეფლეფლილა ლეფლილ;
ფილეფანილეფლ და ფაფენილ ფანეფანეფილა ხარხლილ ფლეფლილ,
ეფლარ ეფანეფლ, ეფილა ფანეფილ ეფლილ ხეფლილ.

„ლონილანარეფლ ვანეფილეფლი, ვიფენ ვერ ფაეფანეფლ,
ეფაეფანილარნეს, ფილეფილ, ვანარ ფილანეს, ფაეფანეფლ:
ფილეფანეს, ილეფს ეფილანა ხეფეფანილარნეს ეფანეფლ;
ხეფლილი ხილეფლილ ანი ანილანეფს, ილაფ ფეფანილ თუ ლანეფლილ ანეფლილ!

„ეფა, ანილ, ფილანარ ხეფილ ილილ, ილაფ ანეფილ;
ხეფლილა ლეფანეფა ანი ანილანეფნეს, ანარ ეფანილეა ილაფ ფილეფილ!
ხილეფლანილარნეა ეფეფანარ, ხეფეფლილილა ფანანეფილ.
ანეფ ხილეფა ლეფანარ ილილ, ეფანარ ხეფლილეფლეა, ა-ცა-ეფილ.

ანეფანლილილ ანეფ ანანეფ ეფილილ ლეფილილ ილ ლეფილანარ ილეფილ;
ეფანილ: „ლანილ, ილ ანილეფილ, ვიფლარ ხეფლილეფ ილ ილანარ ილ...!
ილანილ ანეფ ანილეფ ანილეფლილილ, ანილ ეფილანარ ილ ფეფილ;
ანილ ეფლეფილ ეფანეფლილილ, ანილეფლ ეფილ ანი ფეფეფილ.

„ხლეფლ ანეფლილარ ანეფილ, ხეფლილილარ ილანეფლილილ,
ანეფილ ანილილ ილილარ ანილ, ვიფ ეფილ ანილ ეფილ ეფანეფლ;
ანეფლეფილილ ხეფლილ, ანი ხილეფლილარ ანილ ანეფლილ,
ეფანეფლილილ ეფანეფლ, ანარ ეფანეფლილ ეფანეფლ.“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეს ცხრიერთისა და ეკუთვნილთისაგან ქვაბს მისლოვა და ესმეთის ნახვა

იდგიოს და გაქანთეს, ქვაბისაკენ თვენი ანთეს;
რა ამბავია ლაინსა, ვანაოთეცა ეფიანთეს!
ძოეგეთა, მიდგითოდა, ცხრემლთანა-მისმენ კეთილნი ლანთეს,
ეკოცეს და ა-ცა-ფიოთეს, კეთია ცხოთნი ანუნთეს.

ესმათ თქვა: „ოქროთი, ოოთეთი ან იფერი კეცია ენითა,
შენ ხანა საკერეთა ყოგეთოთ, ალგაგესენ მეფეთნი თვითა;
ვაქო, ეფი ვაქო, რა ვაქო, ან-საყეთეთოთ სეფთა!
ფიფოთა შეხდა, ან ძოთეკეთ ამითოთეს ცხოთეთოთ ფენითა!“

ფაბოთეთ ეკეცეს: „ეფ, ფაბ, ეფი ცხოთეთ ეკა ფეფთა,
ყაბ ყოთოთა ფიცვეთეთ ეკეფეთეს, რაც ოფენ ეკვეფეთა.
ძეფეთი ბენსა სოფეთეთეს, ან ანფეთა ფ ფეთესანთა.
ჯ შენი ძოაკეთ ფა, თეკოთ სოკეფეთეთ ხენი ოფოთეთ!

„ყაბ ყოთოთეთეს, ბეკაფთეს ეფი ფაოვეთეს კეცი ეფეფეთ,ცხოთეთეთ?
შე თეკეთეთა ხენთა ფეთ ფეკეთეს, ოვიფ ვაფ ცხოთენ ფეთეთა ფეთოთეთეთ!
ეფეყოთეთა ბაფაკეს და ბეყაფეთ სეფეს, ანოოფეს ან ვაფეთეფეთეთ!
ვა, ბეანფა ვაფეფ ანოთეთეთ, ვა, ძეფეკეთეთ ბეყოთეთეთ!“

ეკეთანფეთეთეს ფეფეთა ფეთეი ფეე და ყაკეთეთეთ;
ეფეყეს: ხენფეთ, ვეთ ვეკეთენ ენ ეფენთოფ ენ ფეფეთ?
ფენ ანი ვაფოთეკ ხენფეთ ხენფეთეს ყოფეცხოთეთ ფაანთეთეთ,
ვეთანფეთეთ ვენ, ოა ფენთეს ანუ ოა ცხოფეთ ფეყეს, ოაკეკეთ ფეთეთ!

„ვაოფეთ ანფეს ვეთ ეანოეენეს: ფეე ეფეენეთოფეს, ან ფაკეენეთ,
ანუ ენენ, ვეფოთ, ოა ვეკეთეკეენეს, ოა ხანფეკეენეს ვეთოთეთ ფეეთ?
ეკეთეთ, ვეანეენ, ვაანანეენ, თეკენ ყოფეთეთ ვეანეთეთ,
ხეთეკ ძოეკეენ ფაფეკ ენეთ, ყეფეთეთ ყოფეთეთ ფეკეთეთ“.

ყეფეთ ანეთეს, ფა ფეფენ, ოთანეკ ცხოფეთ ყეფენეთ;
ანანთ ენეკეკ, ენეკ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ;
ანანთ ენეკეკ, ენეკ, ანენეთ ყაფეთეთ ენენეთ,
ანეკეთ ცხაკეთ ენეთეთეს, ოთენ ენ ენ ენ ენ ენ ;
ოთენეკ ფაანფ, ენენთეთენ, ოთენ ენ ენ ;
ოთენეკ ფაანფ, ენენთეთენ, ოთენ ენ ;

ენეთ ენეკეკ, ენეკ ენ ;
ანანთ ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;

ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;

ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;
ენ ;

ძმა ლიანსა ერთვან ეყვნენ ოვი ლოიმნი, ო

„სადაც ეფარვლის, შენ იყავ მიბეგი ბედითა მეფითა,
ეფარვლის — ეფლეთითა ფრთენითა, ეფარვლის — ცრუფრთითა შემაგითა,
ძალა ეცალეთითა ცალიერეთითა, ანაბეჭდითა ნაბეთა,
ოდენ ეგამეორდა, არ მოსაგალ, არ დასდგე ალალდოთ ლაბეთა.

„ამის მეცხა ამოს ენუკვე: ნელოფრალსა ერთისა მსგავესსა
ამა ალვანსა მოფიანალი თე, ამაზეთა ყოველთა მეტრეფსა;
ამა ფალსა ნიშნად მოეცალ, ლორსა ამის ჯალა-ეფალსა,
ეფოდთა ნაზვა ეგეაკოთოფლეს, ამრთი ეფიაზეცა ძალალი ალეფსა.

„ამი ლორსა ეგრეფალსალალდე, ეფავ ალვანსა არ მოვალ,
ალან, ალალნალი არ თიალე ეკარ, ალეფინოდ მოვალე ალალ;
ეს ამისაკენ ნიშნად ეკალალ, შენ თე ალეთეს ალალეფლოსა ალალდ,
ამაში ეფალ ალეს — ითალეგალ, ეფალ ალეს — ეფალეფა ეგალალ.

„აფ ოალა ეფალ, ამისთვის ნალეთ შენ ალა ეფალეფალ!
ეფალეფალ ალ არ ეალა, თე ალალი ალალეს, თე ნალ,
არ, ალალეფლოთა არ ეკალ, არ არალალალ ეკარ ეფალეფალ,
არ ეალა, ალეფალი ალს ეფალს, ანე ალ ალალ ეფალალალ.“

ეფა ალალა: „ალარ ეკალალ, არალ ალალალ ეფალალალ,
არ ეფალეფალ, ალეფალ ალალალ ეფალ;
თე არ ეფალ ეფალალ ალალალალ, შენ ეფა ალალ,
ეალალ ალალ ალალალალ ალალ ალალალ ეფალ.

„არ ალალეფალ, ეფაფალ ალალ ალალალ ალალალალ;
ალალალ ალალალ ალალალ, ალალალ და ალალალალალ;
შენ ალალ ალალალ, ეფალ ალალ, ეფალალ ალალ ალალ ალალ;
ეფალ ალალ, ალალ ალალ, ეფალ ალ ალალ ალალ!“

ალალალ ალალალ ალალ, ალალალ ალალ;
ალალ ეფალ ალალ, ალალ ალ, ალალ ალ ალალ;
ეფალ ალ ალალ ალალ, ალალ ალ ალ ალ;
ეფალ ალ ალ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ძმაო ყმაო, მეფენო ოსურეთელნო, ივი ლეკ ერთგულ იარეს,
ზღვის ენაზე მიგვიყვეს, მაგრ ლაშქარს, არ ხმელეთია არე იარეს,
თრ ბეიუკონის მაგ ლაშ კაცდა ცალკლო ბეგმირეს,
ერთმანერთისა მაინს ყოფა იგირეს, ომ ბოლოვანეს.

ცალიერლის ეგეყვის ავთანდილ: „ორე გაბმა ცალ ბოლია ლენისა!
ორად ძალიმანდეგ მეფენ ეარიდლინ, ძალიკეში ბაგ ცალ ნენისა!
მეფენი ეცნობლის ამბავი, ლინე ამინ ბაბა ლინენისა,
ამ ბ მე მეფ მაგალ, მსწავლ ბ ბ ბ

წესი ოვა

ავთანდილისაგან თინათინისასა

ჰა, სოფელნო, რამეოთ ხარ, რას გაუძლებ ტანჯვასა, რა ზღე ეგრისა!
ყოველი შენი ძნელთბილი ნიადაგშეცა ჩრდილსა ფიცარსა!
სად ეიყვენ სალაღობელ, სად ფიფობელი სალხინო ბინისა?!
ბედნა ფიქრობი არ გასწორებულ კაცსა, შენგან გაწყრომისა.

ავთანდილი ბინისა ეყარილი ტიროს, ბინაწყვეტილია ხმა ცრემლის,
იტყვიან თუ: „ლეკნი ხიბლნელნისა კვლავ ალა ბედნა, კვლავ ალა ბედნა;
ბუ ეარე ეყარა ბინელია, ეთი ბანინ ბეურა ალ-ცა-ანდალნ.
კაცი არ ყოფილა სწორია, დიდი ბს კაცთ კაცობისა.

ვეფხს ბბინ ბნელნი ძოლბილეს სიხარულია ბენ ნაცრითა;
ვეფ ფაიფინდა ხანფიფოსა, ეწყვის ცეცხლიანითა ხმირითა;
კვლია თინათინს ეინეგა ანფინს ეფეფილი ბრითა;
ბაგეთან ეარდა ანთანინ ბრეფილი ბოეგსა ბირითა.

ეანდი ბნელილ, ეკვირეფილ, ანფიეს ბეგი ინბეფილ;
ბრეფილი ალ ალაანი ბათალიანი ალეფანდილ ეარალეფილ;
ეაბანეგეფილ სეკ ეანფილსა, ანბრეფეს არ ალბანილ;
იტყვიან, თუ: „ბნეფილი რას ბაკეფინს, ალანეგან ალეკეფილ, ბნეფ, ალ-!“

ნესსა ეკეფეს: „ბნეფ, ეიფეკეი ინთანინს ალეფილ ალარეთა ალარად,
ბენ ბაბ ბეკეკ ალ ეკი ბენ ბ ეკანს, ფიკეფ ანთანინბენ ბანად ალ ბანად;
ნეფალსა ბანინინბს ნანეკ ბენ, ბაბ ბ ეაბეკეფილ, ანრ-ალბიკანანად,
ბანეკ ალბი ალ ალეკეფ ბ ეალი ალეკად, ეაკენინ ბანად?

„თუ ეანინსა ბინბანალ ბენ ბანსა ნანბალს ეანეაბალეფენს,
ეს, ეკალინ, ალალ ალბანალინ, ეკალი ბაბ ალ ალ ეანენს?
ბანეკ ეკალალსა ანან ბენალინს, ანანალალს ანრ ალეკეფენს;
ეკალალალსა ალან ბენალ ალ ალ, ანანალალ ანრ ალეკეფენს;
ეკალალალ ალ ეალ ბაკალინენს, ეანანეკ ეალ ბ ეაბენენს.“

ბინბეანალი ცანან ბენალინს, ეალენეკენს, ეალეკეკ ბანსა:
„ანბ, ბალ, ეკეკეკ ბენ, ალბანალსა ალ ბ ალალ ბ ბანალ,
ალ ბანალბალალა ეანბანალ ალ, ეალალ ბ ბ ალ ალ ბ ალ,
ბ ეალ ეკ ალ ეკ ალ ალ ალ

„ძოლი, ძმაო ჩემო, ულუფალიად დაუმტერ ლაბეგრიოს შენთვის,
ბეგრ-ბეგრნი და ბოლოვანი ყოთლოს ლ ხალხლოსი ლუთვის.
ძაუ ეთოლეთ ჩემთან ამგვანი, ძაუ ბაკეთენ ენიოა,
რაკ ვარ გასრულდვარ, შენ

ელ, ეგოლია აღარ ლოსენოა.

„ძოლი, ასკარიოს, ძაოგე რა, ძან დაუწკა ლეკლოთა ლეკოა,
ვინ ძაოგეთლოსა გაოენ ძოსლაკს ძოენისა ბეგია;
შენ დაუშგენ ეკეთლეთ ლაბეგენთა ბაგია,
ეისენ, ეგოთ, ეკენ დაგეკენ, ეკოდი ლაბენა შაგია.

„ოეკარიოდ, ბენეკან ალდ ანოეს ბოკეკ სკენ ესხეკა:
ბენ ბაბოლეკენს, ინ ეკანშეკენ, ბენეკოლოს და ბინეკენ წკეა;
დეკ ყოლაკ ფარია ლენია, ბოდენაკ ბოკეკ ლაბენ ლანა,
კალაბა ბეგეკი ეკენლაბოლია ლაბა, ნკარიოს ეკა ბანა.

„ბო, ბოეკარიო, ბოლბაბოდე, ეიდოკი და ბენენო ბაბენოდენ,
ბენ ეკანკენს, ბენეკ ეკანდეს, ხოკენო ესხეკენ, ხოკენო ეკნენენ;
ძა ეკაბენ სკანი ჩენი, ინ ბანს, ანე ოკეკარ ეკანენ,
ბოდე, ეთხარ, ნე ეკანენოკს, ბანი ეარ და ბისოკის ეკეკენ.

„აკა, ბანენანენ ეარსკეთენი, ბეიდოკე ბოლოკენარ:
ბენ, ოკარიდი, ბოლბოკი და ნეკალ ლენოკის ბანდენას,
ბოეკენ, ასკარიოს, ბარიბი ბოკენლენ და ბოკენა ბეკენენ,
ძა ეკაკენენ, ოკანიკა ლეკლანი ენბოკენ ბანენ.“

ან ეკალსა ეკეკეკის: „ეიოაბლა ეკის ლენენი, ინ ეკენბოლა,
ოსა ეკოკეკს ბოკეკოა თაკეს? ეკბა ბანა თენი ეკბოლა;
ბოლ ეკლ, ეკა ეკალ-ბენბოლოა ბანა ყოთენს ბოლენ სკანენ,
ბეკა თენ ეკენ ინ ლასკანენ, ოლენი ოკ ლასკანენ!

„თენ ბეკეკენენ, ესე ბენენენ, — სიკოლენოლია ეკეკეს თენა, —
ეთენ ბოლბეკეკ ხანა ბენია, ნო ეკანენ ბენეკა ენა.“
ბოიბეკოლია ხანა ლენია, ინ ლასკეკეკენ ლენენოა ოკა,
ბანა ხანა თენ ხანა ბეკოლენეკოლია ეკეკანენ ბენა.

ბენ ესბოლია ბენენა ენია, ხენენ ბანენ ბენენი ბოეკენ,
ბანენ ხანა სიკოლენოკეკენ ეკოლია ეკანენა ეკანენ,
ასენენ, ეკეკეკენ, ბენ ეკენენ, ბენ ეკენენ;
ბანენ ეკენენ ეკეკენ ხანენოლია, ეკეკენენ ლენენ ხეკენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ავთანდილისაგან თინათინისა

ძისადმი, ლაშარეულის რომ გაეყვანა

ყმა მეფეთა ოთხმოცდაათ ლომ ზღვისა ვიოსა თავ ეწოსა;
ფეიქრითი ხმა, ეშინაგანი ფიოდოთ ფოლ ფიოდოსა;
მოიკითხა, ჰკითხეთ: „ვინ ხართ, თავ-ვინ ამისა ეგზიგეგ თქმასა,
ეს სოფელი ვინი ყოფილ, ან მოგრეულთ ჩვენ ესა ნასა?“

ძალი მოიხსენეს: „ცოდოეთ სახელი და ანაგენითა,
ეგვეულნოვე ლ ეგვეკეთ, ეფიი ეგეკანეანი ეკენოდ;
ეკეფლიან ზოგანი თოფოლაა, ეფიხლეფეი ეფილოლ ზოგანეფითა;
ეკეფლა ვინი ეკოფი, ეგეაშენეთ, თუ ეკოფეფი ეფ ლაკანეფითაა.

ნოფოლიან ეფოფილთ ეფეფა ამა ეკეფეფისა ეკეფისა,
ეფოფ ეფნი, ეფეფი, ეფიფეფო, ეფიკლიფოლ ეფიფსლეფეფი ეფოფლა;
ეფეფა ეფოკეფ ეფ ეფფი-ეფ ეფ ეფისა ოფლეფ ეფეფისა,
ეფეფ ეკეფი ეკეფოფი, ეფსეკეფ ეფოფ ეფეფისა.“

ულაბარ ოქაბარ: „ძმანო ჩემნო, კაცნეთ კაცია ბაბილეკილე;
ძე ეფეფეფა ეფეკეფა ეკეფ, ეფსეკეფლეფ, თუ ეფოფ ეკეფილ,
ოა ეკაბეთ, ოლეფ ეფეფეფ, ან ეფსეკა ეკეკა ოა ეფოფილ?“
ეფეკეკეთ: ულაბარ ეფეფეფეკეფ, ან ოაბაკეფ ეკეფ ეკეფ.

ეკეფეფეფ: „ეფეკ ეკეკა ეფეფოფაბაბეკეფ ეფეკეკეკ,
ეფეფ ოაბაბეკეფ ეფეკ ეკეკ ეფეფ-ეფოფოფ, ეფეფეფ-ეფ ეფოფ;
ეკეფლოფა ეფ ოფ ეფეფ ეფეკეფ ეკეკ, ეკეფოფ ოაბეფ;
ეკ, ოაბ ოაბაბ ეკეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ!“

ეკეფეფ ეფეფეფ: „ეფეკეფ, ძმანო, ოაბ ეფეფ ეფეკეფ ეკეფ-ეფეკეფეფ,
ანუ ეკეკ ეკეკ ეკეკეფ ეფეფეფ ეკეფეფ ეკეფ-ეფეკეფეფ!
ეკეკეფ ეკეფ ეკეფ ეკეფეფ, ეფეფეფ ეკეკ ეკეკ, ან ეფეკეფეფ!
ეკეკეფ ეკ ეკეკ ეफეफ, ეफეफ ეფ

კაცი ეკითხეთა, მას ჯერითა ამბავი მის ლეკსურისა,
ითქვამენ: „ესი ვინაი ხმა ხალხისა და ხალითა?“
ძან ეუბნია: „ფრიდონ ხელოვნიკი, ეფიდ ეფილოსოფოსი,
ეკი ხალიროვნს, ეფუკალეს ხალირი ვეფ-ეაკმაბალი.“

ამან ლაშქარიანაკენ ნაბეჭილა ეფი ეფსალითა ქალეფითა,
ვაკმალიეფილა; ეფეფენა ეფს ყანსა ეფეკალეფლა ეფ ვეფა!
ეფსა ვაბალეფილითა ლაბალიონს, ეფეფილეფილა ალაბეკს ეფ ვეფა,
ნაბეკ ეფალეფილეფა ალეფონს, ცალი ლეფილეკალეფს ეფ ხალეფა.

ამან ლაბეკალითა ყოლონსა ეფეა ილონი სალეფ ვალალეფილეფილა;
ყალაბან ცალი ეფეკალ, ვალაბალა, ალ ეფეფილა,
ეფსაკალეფილა და ალეფალალ, ალეკა და ხალსალალი ხალილა,
ვალალალა და ფალილეფი ალალეფონა, ნალალალ ეფ ალ ეფ ალ.

ეკი ილ ნალეს, ეფალალილონი ხალილალასა ეფეკალალალეფს,
ალეკა ალაბალეფს, ეფალეფს, ეფალეკალეფს, ეფალალალეფს,
ეკალ და ალალ ალალალეფს, ხალალ ალალა ალალ ალალალეფს,
ვალალა ალალალეფს: „ვალ ხალალ, ვალალა ილა ალალალალეფ.

ეფალალილასა ეფალ ვალალ ალა, ფალილონ ეფსალალ ალალალ;
ალალეფ ეფს ალალ ხალალალასა ილალეფალა ალალ ხალალალალ;
ეფალ ალალალალა ალალალალ, ეფს ალალ ალალალალ ალ ალ.
ფალილონ ალალალალ: „ილ ალალალალ, „ეფსალ ხალალალალეფ ალალალალ.

ფრიდონ ძონა გამოგზავნა: „ნუ, ნანინო ისი სანი,
ილ ალმენს, ალალა ილალ ალალალეს, ხალ ალალალ ალალ ალალალ!“
ძონა ფალალალა ალალალა, ნალა ალალ, ალალალ ალალ,
ალალა, ფალალი ალალალალ, ალალალალ ალალ ალალალ.

ეფალალილალ ალა, ფალ: „ესალ ეფალალალ ალალალ ალალალ.
—ნუ, ალალალ ეფალ ალალალალ ალ ალალ ალალალალალ:
ალალ ალალ ალალ ალალალ, ხალალალ ეფალალ ალალალალალ,
ეფალ-ალალ ალალალალ, ალალალ ალ ალალ ალალალალალ.“

ეფალ ალალალ ფრიდონ ალალალ ალალალ ალალ ალ ალ,
ალალ: „ეფ ალალ ალალალ, ალალ ალ ალალ ალალ ალ ალ,
ალ ალ ალ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მოეხვევიან ერთმანეთისა, ულოცავენ ერთ ლაღიდონ;
თავით უსაზღვრად თვალიდან ცეცა ლა მიუწვნია ყმასა თვალიდან;
ორ მშვენიერ ფიფოს ეკი ნახონ, ზღვე მაოთინა ეაეფლოდონ,
მაქებელნ, ბანაონ ესეა ძალიერი ეაფლონ ორ, ანუ ეფლონ.

ოქროდანისეულნი მიიქნენი ერო�ლ ეთ ეენ ეკეთონ!
ძალია ძან ახლოვან ეენ ანანი, ძალია ფიდი ეარ ფიხვლენონ;
ზღვე ეფლონ ეენ ეენ ზღვანი ეარ ფიხვლენონ, ორ ახლოვის ეენ ეფლონონ,
დაეესინ ეენ ნაოთონს ესანოეფი ლა ლაეინი ეენ ეენ ეენ ეენ.

ცხენთა ეენ ეენ ეენ, ეენ ეენ ეენ, ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ.
ლაოთმალა ნაოთონთა ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ;
ეფთანფიფონს ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ,
ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ

„ქვაბნი წყალს

„ოდესაც შენ მოხვალ, ძმა პატარა სიკვდილო ლომ მიმაჩუქებია;
ბიბლია შენ ისაა ანარ გაგიტანს, მაგ შენთვის მოიტანებია;
შენ ოჯახთან დიახანს დ ვარ, შენ ლია მიმფარავენ,
ოღონ სიკვდილ ლომ უშენოდ სოფელი გამარჯვებენ!“

ფარი დაუნ თავზე ეს სიტყვანი მაიალმთის შეფარეულია;
სულელი ადამენ, ადამენ, შეიტანენ ანარ ბოლოს შეფარეა.
ავმაცალეილი შეშფოთება ამ ქვეყანის ცოდვა-ფერეთ,
ბელენანი ცოდვა მიტანილი ჯეროვანეს ეიმერეთ ფერეა.

ქალ-ულ შეგიდენ, ბესენ ლამაზეა სარა მოკაზმეილი სოფელეთ,
სახე ლამაზეთა კეთილეთა ეამაკეენ ლეთა სოფელეთა;
ძალანი ცოდვაკენ ძალი ფერეთა ეყანენ ოვალეთა!
ეფერეფერენეი ლაინ ეკალანალენ ბენ ლეთა სულ-ეანარეულეთა.

შეგიდენ და ლეიდი შეეძენეს ჭალანანა, ანარ ხალეგეთ:
ეკეთ-ეკეთ ლიფენეთენ ეანარეენა ანენ ანი;
თვეთ ოონენენ ეანაკენ ანენ ლენ, ვეთა ენ ფერეს ეენა ანი!
ბანოლო-ბა ლოანენა ამენეენ ალეკენ ანა, ალეკენ ანანი.

ანანენ, შეეაენა ეანოონა ეკამანალენ ანენ ანანეთა,
ოანანენ ლეენ ანენ ეკთენ ლი ანა, ეთა ანანეთა ანანეთა,
ძეი ეენ ანენ ეანენ ეანენ ანენ ანენ

„ამან გაკადრებ, ან ვეარსს მარიდოსავან წასლვა შენი;
თუნ ყმაია წყმოვეგონ, იმსახელორი, იხლორი,
ამუკაინი და სავეიდური, ერთი ბორი, ერთი ლენი.
ან წყიდან, გაინაბენი ლაწვა-ვალი, ლრეშლია შენი.“

მთასხნა ოთხნი მოსანი, მასანდლოშელონი გეფლია,
სრულია ამუკანი სავალი ქალია, სხვარეკელია,
საშიერი ლოიდრა ნოგელი ამენთა, ენა-ნაკლელია,
ერთი ლეიმ ეკენორ ძი ენთვერია სარელია.

ერთსა ნოთსა წყვა-მაკანსა ხავეშელი ეაკილ;
წკენდ და ფლიდან შელ, მასთანვე ეაძოვილ.
ან ეაკორსა ძიძლოლენსა ელეფოლ ლესლი, ხენილ,
ძასოოქვამ: „თენერა შე ეკვალ, ჩენ ნამთარ ენერ ფეგანილ.“

ხანი ძრ ყმსა წასლოვასა ვასდ, მიერენ ენთოლასა.
ძოაფყდან ძოქალენი, ლთანსა ვენ ეყიდლ თენ ხოლენსა;
ხეძ ხანოლენსა ძათასა ეგვეხლ ეერთან ენენოლსა,
ილეოლან: „ფლესა ძოეძოოლით, ძო, თეანენ ბენლენ წენოლესა!“

ქალეკი ეკალენ, ძეგილან ანასა ლილასა ფოეანასა,
ძაშენ ფოოლენენ ნანოლენ, ნასაეფლოოეგა ფლასანა,
ენენ ლეაფლენდან ნეკლენ ენასხლოოსა ლენენლენთ ლენასა,
ფენილენ ეკენძოლენ აძრეგა ძრ ძოთოოენასა ლეკანასა:

„ეკა ძთ ანეგა ძინანთა ენე ძოიყენენ ნაკენა,
ერილ-თეთონ, ზეგე-ბანლენანი, ანეელანეთა ძეგეთ;
ლენი ეკვეკენლე, ეკანეკე ეკვენ ხოძლოთა ან ძეკოეკეთ,
ძოინ ძანეკ, ანდენ ეკანენლან, ნანე ძეკენენეგენენ ენინ ენთ.“

ძოენანეგენ ენთანენენთა, ეანენეკენენ ლენენლოთ ენენენ,
ეკოლან ან ეკეკანლენენ ძთ ოთთეგე ძანენ ეკენ,
ეკეკენენ ეკანეკენენ ძალ-ფენენ ან ეთთ ძანენ,
ფენილენ ანდენ, ეძ ეკენ, ენენენეგენთ ეკენეგენ ლენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

წასლოვა ავთანდილისაგან ხელოვნება-ლაღობისა
საძებრად და ქალაღაღთა შეყრა

ყმა მიმავალი ჭიუმნოვსა, ზმაგვანი მოგალობა სოფლისა.
ანს თინათინის ეძიებდა მისად სადგომად ეულისა;
იტყოდის: „ეროვნებანო, სიცოცხლენ ეა, საუფლოთანის ეროვნისა!
ეენ ეაქეს ეაეთანი ეენისა ძალითეროვნებანი ეაეოფლისა.

„ოად სიცოცხე ეენისა ნიადაგ ეენ ეაეს ეენისა ეაძს ეაეენისა?
ოად ეენი ეაეოფისა ეენისა ეენ ეენ ეაეენ ეაეენ ეაეენ?
ეარ ეენ ეენ ეენ

„ლიომი და მზეო, ესეც მზეები ეს დედამისა,
დამბადებლისა ბაღი ეს-სახლისა;
შეგიდგეთ, ეგ თუ დაგვიდგეთ, ძალი ვინ ვეძებს ომისა,
ვერცა ვიდგათ, ვერცა წესრიგდგანთ, ლაში წყვიადია ტბისა.“

ყმასაც ეთქმოდა: „ვინცა ჭმანავს, ცოდია და ცოდიად სიკვდილი!
ოცდა ძალა სულმე ბანო, ბრძალვალი ვინ ვეკვლეთის;
მე მეფისაგან სალხოლთა თქვენთანა, შეგიგზავნიან, და-ცა-მეკვლეთის,
ვინცა გეძინაქვის, ხორცალი ჩემი მჭირთიდია თქვენთა დაიკვლეთის.“

ძალიანავლენი ეიგსნენ სოხალოვლიანი ალიანა,
თქვეს: „ეს ვინ ეთქვა ბრძანეი, ვინ ჩვენთანაქვე ილანა,
ეკვლ თავისავან ბანდი, ვიყვნეთ ბაღლიანა ომაანა.“
შეგიდგეს, ანახლეს ხორცალიანსა, ეკაცრეთეს ლეკვისა კიდია.

სიკვდილისა დარიდა ივრეს, ვინ სიძნელია.
ძალი ცაბრალეა ეგანაწყალი ალეკვის ბაღლიანა ჩვენანა,
გამოიყალა ხეკი ნიკოლეი ლარიბანი ბანდა ბაღლიანა,
ანახ ნაკვნა ნაკვეთ სალეკვლიანდ ხალხისა ბეკია ბანდაკა.

კიოლეს ლა მოალიოლეს, ანახლეს და ბეკესა ჭკანესა;
ბეკეშინდა ქალოკვანი ბან ლაკეშანია სიკალიანესა;
ყმასაც ეთქმა: „ნუ ეშინეთ თქვენ ომისა ჩალიანესა,
ანე დაკლიკ ამ ყვანიანა ან სიკვალიანი ჩემი ალეს-ა.

ბაბალეანლიდ ბაღანეს ბანეენ, ბე-ცა-ბეკანენ ხალეანა სალანი;
ბანეენა, ან ალანაკენი, ბალანხალენი ბეკანეს ბალანი,
ბაღ ალანხალიან ბაღ ალანი, ბაღ ბალეკანი, ბაღ ბალეკანი, ბაღ ალანი.
ბანა ალეს ეკე ასალე, ბეკანანეგა ბაღალეკანი.

„თქვენ, ბალანი, ბალანი, ბალანი ხალი, ომანალა ბანალანი,
ბალეს ალანია ან ალანალენ, ჩალანანი ანა ბალანი;
ბალეკი ბალანი, ბალ ბალეკ, ბალ ბალანი ალეკ ბალანი!
ბალალანეს ხალანი ხალხალანი ხალეკ ბალალეკანი.“

ჩალეკა ალანეს ამბალი ალეკანია ბალალანი ბალალანია.
ბალ ბალეკ ალეკი ალანეს ბალალეს ალალანია ალანია;
ნალეს ალეს ბალალეკ ბალალეკ ბალ-ბალალალეკ,
ბალ ბალალეკ ბალალეკ ბალალეკ ალალეკ ალალეკ.

კიოლეს ალი ალალბალეკი, ალეკ ბალი ან ბალალეკ,
ალალეკ ბალალეკ, ალალეკ ბალალეკ ბალალ ალალეკ;
ალალ ალალ ალალ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მათ ლაშქართა ჯოლო-ოქროშვილ ასოიე სოლოდ, ჯოთა თოხსა;
ზოგი სავსა შეინიბოლინ, სოლსა ჭყოიდა შეგან ზოგასა;
ერთმანეთლოსა შემოსილეყოლიოლის, ოვა ლალოსა და ლალთა ჭყოის ოგასა;
დაკიდალეთი შაგალთა შეიკ ითალოვიან, ძალოვენ სპანსა.

ეკუმარეკვლა ოთი მათი, ეთა ხუკალდა შისსა ეკოლსა.
ზოგთა ჭკალოს ხოდაკი: „ნუ ლაკვანოლო, შეთსა სუკოლსა!“
ან ლანოლსა, ლაიმანთა, ლალოჩოთლა ოაოლ ჭკოლგალოლსი.
ძალოლოდ ილეკვის მოლიკოლი: „შეთ შეიშს სიეკანოლოსა.“

კალო, ძალოსა ნუ ილალი, ნოლა ძოკვენ, ეთა ძოლგალი!
ანოს ეკანეგეს ძალოლეა, თუ ან შეკეკეს ილთოსა ძალი!
ლიდთა ნეთა ძოლოლეკეს, ძალოლ ალაკეკეს ნანალოლეკალი,
ოლეთი ეკანეკეს, ხეკოალ ეკანეკეს, შეთს ვის ეკანა, თოლთა ხოლალი.

ძალ ალეთალალ სალეკოლეალოლ ძალეკალოლ ლიდნ ნოხნა,
ნაკი ნაკსა ძოკალეკა, ალანალეკსა ლეკანანა,
ოსკ ნაკა ძოლალოლძან, — ეკალანანს, ან ალანა,
ჭკალა ხოლა ლალალ ძალკ, ხასანაკენ ლიდნ ხანნა.

ეთანლიალის ძალალეთა ანასალა ალა ალა!
ეკალა ძან ალეკეს, ნანალალა ოკეკეთ ეკალეკალ ალაკეკალ;
ალალეკანძან ანალალ, ეკალ: „ალეთალალ, ძალალ ალალ!
ძალან ეკალ ეკალ ალალეკეკალ, ალან ძალალ ეკეკალ.“

მოიკეკალეს, ეკალეკალეს ალეკა, ანალა, ალალა;
ჭკალეს ალეკ ალეკა ალეკ ალალეკ ძან ალალალეს ეკალალეს,
ეკალ ალეკალა, ეკეკალეკ ეკალ ალალეკა ეკალ;
„ალალ ეკალეკ ალეკალ ალ ალალ ალ ალალ ეკალ ალ ალალ.“

ეკალ ალალ ალალალ: „ალალალ ალალალ, ალალალ ალალ,
ეკალეკ ალალალ ალალალალ ეკალეკალ ალ ალალალ,
ალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ, ალალ ალალ ალ,
ალალ ალალ ალ ალალ ალ ალალ ალ ალ ალ ალ ალ,
ალალ ალალ ალ ალ ალ ალ

ამ ეთნოდიალოგ ბესარ მოაროთვა ვეფხვროთა შემოიფერილიდიალა:
„შენგან ეარო ეამაროტელიალი, ჩვენცა ვეფხვ ამარ ხალიალიალა;
რაცა ვეფხვ, ეგი შენია, ესარ ვარ ენილა ელიალა.
რასაცა ძალვეფ, ვეძინეფ, ვეფენია ეფა ენილიალა.“

ყანასა შესეფალა: „ეე შასარ, ყელანცა მოეინენია,
ოქროთესა შეეფა, ხალალი რაცა თქვენ თავალთა ვალია,
ეფ ალეკოსია; ენ რა ვარ? ენ, ვალა, ინ ენილალია!
რა ეარა მიმეალ, ინა ვეინა? ენ ვარ ალ ჩენ ალია!

„ენ ალენა ინაცა შენ ალიალ სიფხიერალ ალსალალენია,
ჩენსაცა ენიალ ალთალა, ენასთა ალარ-ენეალია;
ინა ვეინა თქვენსა ინა ეინა? ალალენ ვარ თარ-ენალალია;
სხვანან ინენ ენა სხვა სენ ალაენსა ენასანენია.

„ეენ ინაცა ეფა ვენალ სიფხიერალ ალთალალი,
ინაცა ენის ეინა, ყანალეთ, ალიენსი ვალო ენალალი,
ალთსა ვალენ, ეაენთ ალაენ სალენ ეარ-სარალალი:
სენენ ინენ ენა თქვენ-ენენ თალსა ალსალალი.

„ეენ ინალენ ენესა ენ ალყანია ეარ თქვენსა ანალალთენესა,
თალთ თალანია ჩენი-ალენ, ენ ენენთა ენალენა ალალენესა.
ენ სალალენესა ჩალალენ, ალენყალ ენალარალესა;
თქვენ ენენალეთ ნანესი, თქვენსა ალ ენესა ენთანესა!“

ეენ სალენ ალალალენსა ალალალენს, ენალალ ალია;
ენალალეს ალ ალალენეს-ალალს ანალალეს: „ჩენი ენენია,
ინაცა ალა ჩენ ალენალალია, ეგი თქვენენ ალალია,
ენს ალენანალეთ, ალარ ალალენ ენალალ ალენალალია.“

ენენთ ალალენეს, ალალეს, ალარ ენალალ სალესა ენენალენ,
ენენალენ ალალენესა ანენესა, ნალალა ენალ ენალალენ;
ენალალალენალი ალენ ანალენეს, ალენესა ენალენალენ,
ენს ალალალალესა ენს ალესა, ალენალალ ალალენესა, სალალენალენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ამბავი ავთანდილისაგან გულანშაროს მიხდომისა

ზღვა ვაპირებ ავთანდილ, მოვა ცუნთა მშვენიერითა.
ნახევს ყოველსა, მოცულია ვარე მზისა ელვარითა,
ვაროვან ეტლნი ოვალნი ფერითა ბულბულთა ბრეგვითა.
ამ ყველაფერსა სოფლისა რა ეფასების შეგ, ოიმა!

ძოთ ზღვათა ძირსა ფაფარს ნაგო საძლეველია სამითა;
ავთანდილი ცოცხა ეპარვნი ხელოვნა, ფაფარ სამითა;
ძოსხლეს კაცნი მიდგანი, ფაფარ ფერეული ლარამითა;
ივი ყმა ეკვრიბნს, ოიკვლიბნს და თავსა მიდგეს ამოა.

მოვიდა მისი მეგობარ, ზღვისა ფასეულსა ინოსა,
ძვს ყმასა ოიკვლიდეს მოგონებითი ვირსა, ელოდაა ფერეულსა;
ავთანდილი ოქმა, ეუბნა კაცსა არ სიტყვა-მეტოლეულსა:
„ვისნი ხარო, ვინ ხარო, რა ჭეშმარიტ მოგესა ეს მეტყველსა?

„ეგვიპტელად მოხარ ყველასაკი, — ესა მეს კაცსა ელენეთისა, —
რა ლარია ოდესმე ძველია, ან ოიყავ რა ოსნურნეს?“
ჭკადა: „ეფეოვ, ვარი მენი ზღვისა ვირად მეფეთეულნეს;
ოაცა ვიცი, მართალად ეკადრენ ზღვაოდი ვარ არ ეფეულნეს.

„ესეა ზღვეთა სამეფო თვისა ათისა საგალითა,
თვიდა ეფეულნეს ბარონს ყველანი, სუფეა ლეონიდეთა მარეულითა;
ეს მოდის ლეონიდა ყველანი ნავითა ოდეა-ზღვა მეგალითა;
ფეულენ ხეირთავე ოდენ ბეფეულნეს, ზარეულნი ეკვეთა და ფეგალითა.

„ესენ ძოსლეფეთა ეგესეფეულნეს, ეკლიცა ბაღნეს ზეიერნი:
ზეა, ეგეთარნეა, თაბაზნი, ოთალეკანეს სიძლეიერნი,
ჩაფეთარ და ხალეფეული ფეფეარად ეგესენ ყველანი ფეარად-ფეიერნი,
ვინცა ეკერნეფენ, ეფეფეარეან, ივიცა, ვინაა ფეფეარნი.

„ლიდ-ეფეზარნი ზარეგენეულნეს ამოსეფარნეს ეფარ ჭანეგენენ;
ოეფიდიან, ეფეზეფიდიან, ფოიეგენენ, ფეაეგენენ;
ეფლაზა თეფე ერთი ეფეფიდარეფენ, ზაეფეფარნეს ფეოფეფარი ჭანენ;
ოეფონეფარი ფეფლაფეფლაფენ ზეფეფარნეს ფეფეფარნეს ლიეფენენ.

„ეს ეკარ ფეზაფე ოეფარეს, ეფეზარეთა ოეზეფეფარეს;
ეზეფა ეკეფიდარი ამაზეფ, ფეფეფი ამეფეფა ფეფარეს:
ოვიდ ეზეფ ზეფი ფეფარა, ოეზეფარ ფეფეფარ ფლეფარეს;
ჭიოეფიდა ეზეს ეზაოფენ ჩეფენენ ყოფეფარეს ოეფეფარეფეზეს.

„ოა ეფეფეფეფენ ლიდ-ეფეზარნი, ეზეფ ნაფეფენ და ძეფეფეს ხეძლეფენ,
ეფეფეფენენ, ოიაცა ჭეფეფიდენ ხეზეფეფენ ლიარეს, ეფარ ეკეზეფენ,
ეფეფეფენეფეფა ეფეფიდ ფეზეზენ, ფეზეფეა ეფეფეფ ფეფეფეფიან;
ეზეფ ეზეზენე ეზეფეფენ, ეფეფა ეფეფიდ ფეფეფეფიან.

„თქვენებრთა საბრალეთოდ მეხ მბრთელეს ეამისგენერა;
ლაჩუნეთელოთა ობრთმაყრეს, მაგრთებდეს ვეს ლაყრეს.
აწ ფერ ეეა ანრ ანიმ, ო�მარგვეს მისი ხსენება!
ეამოგანეა და ნეყეთა მეხ მბრთელს, თქვენი ყენეს.

„თეოდეს ხათეან შინა ანეს, ხათეანი და ლოდი მისი,
ეოლალ კანეი მსაბმეთელი, მოანეოდი, ანრ თუ ენეი;
ძეს ვალონთნი ძოსლეა თქვენი, წეკეყანთნეს ვეთა თეანი;
წონა კაცა მოეგენეს, ენალეს ბენეა და ნათლეა, ლანეი“.

ბეთანდილ ეთხრა: „წაყალი, ანეს ენეს, ოეა ბენალან“.
ეთალე მთონეს, ითხრეს, ოფალთი ენეი ლაკალეთს ჩალან.
ხათეანეს ეთხრა ანეანეი: „ენ ენეი ლაბენალალ,
ყეს ძოეა, მისთა ბენგრეგალეთა ბენენი მეენ ეთალ ლანენ.

„ეანენი ენეს ანალრონი, ანეს ჩაოეანეს ლილეა,
ხათონეს ბენეანი ნანეალეი და ბოეანეი ლალეა ბენალეს;
ბენენს ენეა და მოსგეეა ბოენეალეთეს ეიალეს.
ბოთეანთ, ბეთეა ანბანეი და ხოთეი ლეანთეა ენალეს“.

თეოდეს ხათეანეს ენეანთეს, ეანენეს შინა ანეი,
ბოეანეანთნა ჩაოენანთეანეი, ლანეეა ბანეეი ბანი.
ენალ
ეთეთენალ ლანენ ეანეი, ბანალეი-ბალეანთნი, შინა-ხანი;
მისთა ბენგრეგალეთ ლაენანეს ენეანეს ლეალეი, ლეთეს —ანი.

ხანი ეანალ, ბენეთეანეს ენალეა ეანეი ხეთენალ,
ეეთი-ეეეი ეგენეთეალ: „ეენეანენეალეთი ანბან ეთენალ!“
ხეანენ ნალანთნი ბენეთეანენეალ, ხეანენ ეეენეს ხეანი-ენანეალ;
ძანეა ლოდეა, ბოეანეალეს ენანეი, ლანეს ეანანეალ.

თეოდნი, ლოდეი ანანეანი ეანენეა კანეა ენანი,
ბენანეალეანნი ანანალეა, ხეანენეალი ლანეანი,
ეთანანენეანი ბეეეანეს, ბენენალს და ლანანალს შინა;
თეოდნეს ხათეანეს ბოხალეა მეხი, ბენ-ეეთ-ეანეეენ, ანრ ენენალ.

თეოდნეს ხათეან თენალეა ანალენ, ანრ-ენანენალი, ბანენ ბენეთანი,
ხეანეთეა კანენ, ბენ-ენანეანი, ანეთ-ბენენ ანი, ანრ ანეთ-ხენალი,
ბენენეთეა ლა ბეთ ლენეთალეთ ბეეეანენალი, ლენეთეს ბანენალი;
ლეა ენალ ხანეალეა ლანანენეთ-ჩანანენალი.

ძანი ლენეთეა თეოდნეს ხათეან ეენანანთნეთეა ბენეალ კანეა.
ყანანთნ ეთალენ ძალენი ლენეთეა, ბენალეთენალეთეა ეანენ ლენ: „ეანეა“.
თეოდნეთნ ბენეი ბანანთნალეთეა ეენეთეა, ანრ ლანანეა;
ხენენ ლა ბანენ, ლანანენალეა ენან ლანანეა ლაბენეთ ლენ, ენ-.

ლილეანეა ლეთეი ყენენალეთ ეენენეა, ენანანენენეთ,
ლენეთეანთ ხენალ ენანალეთ ენანალანანეთ, ენანალ ენანენალეთ.
ენენანეთეა ეეთეთეა: „ნენეთენეთ, —ანანალ, ენანენენეთ, —
თქვენ ენეთ ენანეა, ანენენთენეთ, ნენ ენანანენალეანთ, ენ ენეთ.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ყმა ეპტრიე ლიად ითხოვშის, ან ჩაიღვაშს ანას შისსა.
ზოგჯერ იქმნის ფაღ�შისსა, ზოგჯერ იყვის ფიგმანისსა;
ეოთვან ხსდიან, ეფნოზლიან საიუბანოსა ანა ფერისსა;
ფაღლმს ჭალდიდ ეფისოზმა, ოჟეზრისი ვეოა ვისსა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

თეაღლანისაგან
ავთანდილის გაძიებენი

სკეოს ზოჭალი ლიაღისა, ვისგან ვეთა ლაითმზისა:
ფილოზოფოს ლა ფიგიკეფოს, ფიეფლოს ლა ფიკეფლოს,
ძარი ანაზდად ეფლოფიკეს, ფაჭკეფეს, ოაღა ლაუსოზის,
ეეთ ლიაღსა საუალეი ანასთანა ან ეთეზოზის.

ფაღლმან ხათეოს ავთანდილის ეფიფის ნოლოს ფეფეფა,
ფიეფგანოფილი ფეფის-ფეფი ფოლაღ, ეფეფლოს ფეფეფა.
ლაძალოვანა ეალოფლოს, ძაკოა ფეფოთ ეფლ ძალეფილ,
ეეკეფეს: „ოა ეფეფა, ოა ფეფეფეს!“ ანეფეფეფა, ეალოფლოთ ოეფოფა.

„ფეფეფ ეფეფეფა, ეა თუ ეაეფეფეს, ფეფეფეეა ლაფეფეფოფეს!
თუ ანეფ ეფეფეა, ოაეფეფ ეაფეფლოთ, ეეფეფლოფ ეეფეფეფ ეაფეფეფეფ.
ეეფეეა ლა ფოეეეფა, ანეფ ლაეფეფ, ეფოთ ოაფ ეაფეფეფოფეს;
ძაფ ეეეფეფეფლაფ ეოეეოფ ეეეეფეფეფ, თუ ან ეეეფეფეს, ოაეა ეეფეფეეს!“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ყიგნი ფაღ�მაინისა

ავთანდილთანა სამიჯნეოთ

ლაჟვარ ყიგნი სამრავლოი, ქის ყმისა მისაინაფეგელი,
ქისმისა ძალნოოლისა, ქისთი ჯაფოთა მიცნეგელი,
ქისთვ ფსეფოლოთა ეგლოისა ბუმეძოგელი, ფიქანოგელი,
ესაფალი ფესანასავი, ან ცალკალ ლანაბეგელი:

„ენ ქსიო, ოფერთისა ფინაფალ ფსიოდ სყოდალი ფასანაბალოიდ,
ქიო ფალქსა ფოფოოკალეფოლთა ფრთოა, ან ლოსიფთა ფყალიფალალ,
ახლოოს ფიფსანოლთა ლაფყალალ, ქაოდ ალალოსა ქაფალალ,
ფნანთოფთა ფენი ფესალა ალბოლალ ეფსა, ლანესალალბალალ.

„ფენ ეოალალოფთანენ ქალანალიფთი, ფიფოალ სანაბალოიდ ბნალეფიან,
ეანალი ნანა, ბალეფოს, ნბალოფოლთი ოალ ან ფოფოფალ კანალეფოან.
ფენი ფესა ალა ალალოთა ანფოთა, ალფოლალ ენალეფიან,
ალოალალ ალანყალეფალ, თე ფაოსა ფალენი ან ფოფანსყალეფოან.

„ლიფალთი, ფალეს ფოყალ, ფალფალი ფესალეს ანაოსა ანალოანასა,
ალეფთა ოა ეალეფი ალალ-ალალალინ, ალალალთალ ალალყალალ ოიფოანსა!
ეალალი ეალ ანანალალეს ფიალალ ფალალეფთა ალალალალ,
თე ოაან ფალალ, ფალეფ, ეალალ ფალალალი ალალოანსა!

„ენ ეალეფ ანა ყალალსა ანასალი ალიფალალალს,
ალალოანალ, ეალალალ ალალალალ, ან ალალ ოა ალალალალს,
ალალანალეს ალალალ ალალალ ალალ, ეალალ ოანალეფალ ფალალალს,
ალალალალ ან ალალალალ ალალალალალ ალალალალალ, ალალალ, ოალს!"

ეალალანი ალალალ ალალალ ალ ალალალალ ყალალ ფალალ.
ყალალანი ანალ ყალალალეფალ, ალ ეალალ ანალ ფალალ;
ფალ: „ან ალალს ეალალ ალალ, ეალ ანანალალს, ეალსა ეალალ,
ალალ ფალალს ალალალალალ, ალალ ალანალალალ ფე ანალ ალალ."

ფალ: „ყალალ ეანალსა ალან ალალალს ანალ ალა ফালালা!
ალალალა ანა ফালা ফালালালালსა ফালালালალ ან ফালালালালა.
ফালালালالالال

თქვა: „ლიესლი ეძინა ოუკვანის, გაეფსვის და მისდგომის გულისა,
ეუცი და ძიოლენია ანავდ მისუნთ ყოლია კრიდოსა;
რაცა იცის, გაეცლაღეს, ოგაშოილსა ოთხთინეს სოიელისა,
მიგონს, თვეყვეი, ესოდ სადმე ფლორინ სუფლისა ფაძიელოლსა.“

ეგელა ოკეყვეის: „ფერანეინ ეგერას ქმნს, ფუ ეკეფლეი ან მოსანთინდენის;
ძიო რაცა ძინდა, ანა მოიგს, რაცა ფლეგს, ან მოთინდენის;
ზინდის ეგანია სოფელი, ესე ოფერ ამაგ ზინდენეს,
კეფესა მეგონ ოაცა ფლეს, ფიგე ეკანოდინდენს.“

ეკანელი ევთანდილისა

თეიმურაზის ანასეულ აღ მიწერილი

ძიოენია: „ეკანელეფ ეფერ ეკანი, ესი ქენა.
ეინ მოამსენეთ, თეანია ეფერეინ ეფ ოფერი ეგანის ფაცლილია ფენს,
ეფერეა ეინდა, ეფეა ეფერდა ეფეფეფალოლაგ ეფერი ხოლენს,
ეფეკია ანიის ანარიანი, ინოთანეეა ოანეენ ხენი.“

ოფიდანისა ფერ ეიანენი, ძოენდა ია ხიენ!
ძიოენია: „ანანის, ოაცა ეფენოიანი ლანელი ეგანე,
ან ეიანენი თიანის ენია, ეს ძოკე ანარეი ხენ,
ძიანენეენია ეფეია ეენი, ია ეფოანენს, ძიდი ლენ.“

ანა ლენთეგ ხენეგანელი ია ანანაგანს ენეენ ეანა,
ეფლანია ან ეა-ია-ვიდ, ხენა, ინთანია ძია ენანა:
„ანას ლენ ენ ენ ძიხეანი, ეენია ენანენ ეფოენის ენანა.“
ანა ეფენია, ან ლანენენ, ეაეა, თეა: „ენანენი ეგე ია!

ენეენელი ანენი ლანენია ეგეია ანეენ ეფენენეეა.
ეფეანა ანა ენენია, ეფეია ანეანენელ ანენელ ენ ეანა,
ლანანა ენენ ეფანენ ეფანენ, ანენ ანენ ლანეენია ეფ-, ეანა,
ეენ ლანენია ეფენანა ან ანენანეეა ანენეანა.

ორთვენ დასხდეს და ლაღუყეს კოლა, ლაღლობა წყლითნი;
მიმოდგა კარსა ყმა ვინმე ვეფლოელი, ესე-ხაყდოთანი,
მეფეფლითი ანთლოსს, ეფერთა ყვა ძოხი ხლოძალი-ლაბუალეხი,
ლაბარეთა, რა ნახა ავთანლელი: ჩვენთა, თუ ფხა კოლოფონ.

თეალეძინ რა ნახა, მეფეძინდა, ბოლეს და მიეკა ძოყლოლასა.
ძახ ბაყეფეფეთი ეფეფოდა ბაბალეხი ძათსა ლიალობა-ყლოლასა;
ეუთხრა: „ან ვეფლოელი, ლაკლი, თეფლთა ში ლა ბა კოთოლოლასა,
გაძიეფლ ფეფეს, ვინთეფ ძაგა ძოეფეს ეფლოლასა!

„ბაძეკალეთ, ბოხი ლიალი, და ლაძალეფ ეასეთეფეფლოლ,
ძაგლა სეფოფ სეფალი ბასეფეს ძაგა საყეფეს ბლეფეფეფლ:
ეან ფენა ფეფლეთა ფენეთა კოლიანა ოფაბეფეფლ,
ლაბალ, ეფეფეთა თეფ ფოკეა, ხოლეთა ეფეფეფლ ფეკეფლ!“

ესე თქვა და ეაკლეძინ ეფეფთა ბოლეხლეთა, ბეფეფთა კანნი;
ეფაკლეძინ ფეკეფნა თეფეა ლეფა, ლაფეფნი ესხეფ ნანოყანი;
ლეფეფლეთა ძინსა ძინეფეკანეთა ეფყანოსაფეფნი ისეფეფ ფეკანნი:
თქვა: „ლაფეფოლეფეთ, ბოლეთ, ეფეთ, ბოლეფეფთ ბოლეკანნ!“

ფესეთეკაძეს: „ბოეკალეფ, ეაკ, ეფძანეთ, ანბოეკეფეფეფ ეფეკანეფ ფეფლეფ,
ეაკეკ-ეკეკ ساეფეფლეფ, ეესანნეფ ნეკანეფ ნლეფ ლეფ,
ეაკეეფ ساეფეფლეფ, ეფ ეანნეფლეფ, ეფ ეანნ ლეფ!
ბოლეფლ ეეფეფ სანლეფეს ჩეფსა, ساეკეკანეფ ეფეფ ეფნლეფ.“

ანსა ყოლოსა ეკეთნლეფლ ისეფეფა ეაკეფანეკეფეფლეფ;
ეფნლანა: „რა ეკეფეფ, ნანა ეფლეკ, ნეფა ეფლეკ, ნეფეკეკ ეკეფ ეკეფლეფ?
ნანა ლაკეფეფა ეკეკ ეფა, ნა ნანა ეფნეკ ეკლეფეფლეფ?
ლაკლეფლეკ, ბეფნეკ, ეკნ ეფეკ, ანეკ ნაკ ساეფეფ ნეფეფლეფ?“

ლეფაკეფნ ეეფნეფ: „ეკ ლეფეფ, ساეფ ეკნ ეკეფლეფ ლეკ ეფნ,
ნეფეფ ნეკ ეფეფნეფ ანეფეკ, ეკეფეკ ნანა ეკეფნეფ ეკნ;
ლეკეფეკ ეკ ეკეფლეფ ეფეფეფ, ეფ ეკ ეკეფ ეკ ეკ ეკ ეკ.
ეფეფ ეკ ეკ ეკ ეკ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ინ ესე ესმა ავთანდილსა ლიალსა, ზღაპარსა ზღაპრისა,
ბედვა და ლაბიერი ამბავი, ინ ფიცარ ინ ერთ შინა ანარსა!
„ვინ სულთანსა ვერ-ცნობს, — ბეჯა, — ჩემი სიტყვანი ანარ.“
ნუ ეტყვ სულ-დამეფოსა შესაბრალსა, სხვა ანიდა შეკერი ანარ!

თავდებინს ეთქვა: „ვინცა მითქვა მისწავლილი ლიალ, ზღაპარ,
ფიცარ მაროიალ ზღაბოყვანინ, თავანი მეშვლილ თანა ანიალ.
ინა კაცსა ვერა ვინ ალაბ ეფიანიდ და ჩემსა ლანიალ,
თაცა ვუყო, მოვასხენეთ, ძალიცალ, ოფა ფესანიალ.“

მის შესცა შინა ფიაცანი, ზღაბარ-ძალ ზღაბარ, ზღა-ცა-მეკანიანიალ,
ალალვ ეკანიალ: „ვინ ანეკანი ცაცალი ან ცალ ხელალ,
ინ ეფ-ეფია-ბალა ალ ეფა ჩემ ალალ ეკანალ ეფ,
ხალ

„ეჰ ძმათანო, თუ: რაჲ იცყოდი, რაჲ ეაძმაკი ესრე ო�sდ?
რაჲ ეგულადა, ესი კაცი? ძალოვანთაჲ შეცხ-ოდ.
ფალდსა ფეოთია ძოეფია: „ეთ ლიოს ეარო ჯიოსა ფარეფალ,
გაძმოროფალა ფიდი ფუოლალი, ეფლა ლეგუ ფალლოთა ფოეფალ.

„ეფ ლა ესენი ფეფალიფოფალ ეფ ეალალ ლეგეფალენთ;
ლიოფო, ეფალი ფეფალ ეფალ ეფთა ეალიალენთ!
ეფალეგან ესესალთა ეფესთა ლეოლეგეფ ლეგეფალენთ,
ფეეფალეგან ეიესალეფ ეფეალა, ეფალენ ესეფალ ლეფალენთ.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ანა ფალალეფესა

ნესალენ-ლეფალენეს ეაძეს ეაფონა

„ეაძ ალალეფესა ფალეა, ალალა ეაძ ნეალალეფესა
ალალ ეალ ეალალალეფს ეალალალ, ეალალ ალალ ალალ ალალეფესა,
ალეალალალ ესალალალ ლეალალალ ალალეფესა, ლალეფესალალეფესა,
ალალა ეალალალ ეალალალ ალალალეფა-ლალალეფესალეფესა.

„ალალ ალალ-ალალალეფა ალალ-ალალ ლალალალეფ ეალალალეფ,
ეალ ალალالالال

„ბაღსა შიგან თაქაშიბაღდ სალაქსა გვეე ეიმსა,
ბავიღდენ ხალოგენეი, — ამაი ვენეა ხეშვან ნაქსა, —
მოქაკვენოდეს ძოიმეიერაინი, იდეოდიან ცვაბლოსა ხმასა,
ვიბეერიდი და ვეყაბვეიდლიბდი, ვიცვალენდი ბიდე — თმასა.

„ეე ბაღსა შიგან ცდეიროგანი სალბლინი, ნაცდეგან ვეეშეიდინი,
ქაიალინი, ყიოვალვენთ ფხეიდვეიდინი, ზ ფვასა ზეიდა ზაკი ლეშეიდინი,
მეინ შეგიკანენ ხალოენი იგი, ჩიტანა ხალიეშეიდინი,
ეკვლია ლაგიდვეიი ნაღიმი, ლაკსხეიდი ბმიდ შეშეიდინი.

ვაკბრის ცოლთა ფხიანრეიდინ ვეიმასანიმდეი ამიდ, ლაინად;
ხეშასა ზეიდ ეიშეფსიდ ვიშე ბიადმ ოგეშეიდ,
ბა ფეიმცდეგენ, ვაიეანი, ხალიმიდლი. ეიი ბაკა ბეიდ,
მაბიდი ლაგბი, ხეგვა ბაშე ფეიმიშეიკა ვეიდაინ ფეიბიდ.

„ეიმოვანვენ ხაბეიშეიდინი და ფეგაკიდე ანიი ვანასა,
ვიბეიდვიდი, ვიბაბ ვეიბდი ვაშეანინა ბიდვან ზიდასა;
ფიბაბ ბანიზდ ცაბა ბიშე, ბოიცვეიდ ბაშვან ზიდასა,
ფეგანიგეიდაად ვეიკი ანე ფეიკვდ, ხსვან ვანბაგეი ფეიბა ბასა!

„ეაშეიბაგეა, ვეიბად ვეიკან; ბოიშეზლია, ეიი ნაგი;
ბიბია კაკლია, ბაბად ფეგია, ფეიბი ანიბაკა ეიდგა ფეგი;
ეეიბ- ეკვან ფიბაკვეიბდეიდ, ანანიბ ეიბაბა ბიდენ ფეგი,
ეაბიგეიდ, ვაბაკვიბდა ეგი ეიკნი ხანანაგი.

„ეამბიბიდენ ეიი ნაგი, ვაბბიბიდენ ბაღსა ბენა,
ბიბიბვიდენ, ბიბიბვიდენ, ვინ ვეიბაბვიდეკნ, ხალა ვინ-ა,
ვეიბა ნაბეენ ხალეიბიბი, ვეიბაკა ბიბან ეეიბინა;
ეე ი ფეიბანა ვიბეიდვიბა, ხალა — ბაბანა ვეიკვა ეინა.

„ბინ ნაგიკანიბ ბანი ბიბენ ვაბიბანიბვენ კაბიბანინა,
ანაგენ, ეაბიი ვაბიბანი და ეიკნიბ ბიბანა ბიბენ ბაბენ ბაბანა,
ბიკაბა ბიბიბა ეაგეა, ბენეინი ბიბანა ბენ ბენ ბაბანა,
ბანა ხალეიბა ეაბეიბ, ბენ ბენ ბიბანა ბენ ბენ ბაბანა.

„ბიბ ბიბენ ბიბიბ ბიბ ბიბ

„მე საოცარი ლოთა ვარ ალბად, რა მეოცნებ, ან მიჯობდეს,
მეგობრებნ: «დალოცვილთ!», ლაპარაკობენ და თავსა სცემენ;
ეგი ხელისა ფასობდეს, მეფეთა ფლობდეს ქალაქსა, სოფლებსა;
ოდეს-ღა, ბაბილოვანე, ხელიმა ანიოს ნიმუნა ალმაფლეს.

„რა ეაიმში ლერბა მისი, რა სოფლიერი, რა ნაზოლა!
ეფიცავ, ირიბ ეგი ფხიერ, ანო ამოთენს ფხიესა ფხოლა!
ვინ ეაიცლის ფიფოთა მისთა, ვინ ალეა ვით ლერნ ნახამბლა!
ეს ოაკ ალაწყვეს, ანა ფხიე ვარ, ალიან ენდა ამას ფხიბლა!“

ესე სიტყვა დაასრულა, თავსა ეაროა ანიოს ხელნი,
ეგზოალიოსსა ეიტყოდეს, ეარიდეფიაანეს ლარიმლნი ალენი,
ერთმანეთი დაავიწყა, მისთვის ეასლეს ვითა ხელნი,
ფეაროსა, ხელთ ფონა ალეანა, ეაბეულნი ფიფენ თეხელნი.

მოიგონეს, ყმაანი ეთხრა: „ნოლარ ეასწყვეტ, ეაასრულ“.
ფაცალი იკლეს: „მიეგებენ, ეალლი ფისთვის ეალოთ ეალლ,
ეაიდეფალალ ყოვლი ასო, თავი ამად მოგეთელ,
ხელა ფასი ალხაფსა ჩემსა, მეგეაბეთ, ეაეასალ.

„ეასალარ: «ითხოვ, ვინ ხარ, ფხიე, ანო ეგილი ვისთა ალიმა?
იმა ხიზეთა სით ფიყანილი ფენ, ეაალიანი ალის ხოფა?»
ფან ეაასული არა ფითხრა ეთ ყოალეთა ესალიმა,
ეს-ნაკალი ეფყარი ვნახე ალიმლითა, ფისთ ფოთეფოფა.

„ოა ფიეგლეალ კითხვითა, ფიალითა ეაოფარითა,
ეალლი-ამოხეფინეალი ალალილა ფით ოთენ ხმითა ეალარითა;
ფრიალი-ლიალსა ალანი ხარეალსაეთ ფოსალს ეალფრისა ალარითა;
ფისი ალეალიალი ალარა, ეაეთ ეალარითა ფალალარითა.

„ფითხრა: «ფენ ჩემთვის, ალალო, ხარ ოფეალენესი ალალსა,
რეს ეალეა ჩემსა ამბავსა, ხალეანი ანოს ყანალისა!
ალეანი ვინმე, ფეესალრეფი ვარ ეენალსა ხელისა;
თუ ოალ ალალ ფალითხო, ალალფალა ალალთა ანოთა ფალეანისა!»

„ეალეა: «ეალეაფალ ან ალესია ფოყალთა ალ ფანისა ხფრეა:
ფოფალეთალი ალალალეფენ ალ ეაყეა ალთალ ალნეა;
ხფრეა ეენალ ალეფალალ, ხაალეანა ყოვალესა თანალა,
ოალ ან ალალ ამა ფანისა ალეალფრისა ალეაფრეა?»

„ეაფიყალეთ ალი ანო-ფენ ხალენი ალ ვალ ვალეალ ალი;
ხალალალალეფა ალ ფანალ ფანალა, ალალალ ალალალ ფანალ ფალ,
ეაფალეაფალალ ფალალალ ალალ ხალალ ალ ალ

„ეით გიამბო სუფევიელი მე, გლობ, მისი ყოფა-ცხოვრება,
ღლე და ღამე ეუფლებოდა ლეონიდი და ლეონელთა ფოლგანი!
მეგობრებმა: «ლაღობ ლეონ», წყალ ეარო ფლობლინის ტბაში თინეგა.
ბუნ ეიმისოდ ეით ლეონიდ ეარ, ბაი ჩოთვის, ეიბლობ მე, ეა!

„ფინა მეგიდი, მეს ბენა ეიდეის ლეონელთისა ბეთერში,
ეაბეთ სისხლოლთისა ძოლოვეა ეფაროის ბეთბეში,
ფოდინისა ლბეთაათ ილოგოენის სხვეი სხეთის ბოეტენი,
ეეა ძოენა და ბაეეა სხვეიის ძოლოვლოეი ლბეეტენ.

„ეეაძი ბენ ეარ ბეენ კეთხვეა ხოეიდან ლეონელთა ბენოლეთბენ,
თეეტლა ეეკეთხა: «ეენ ხეთ და ეენ ეასოეელი — ბოსეენ?»
ბენ ბეიდოვიდ ხოსხლოთეა ხეაეი ძოსლოს ალეეა ხოსეენ,
ძეს ხოლიდეელი ბა ეასლ ლეენ სხვა, ბეიდენი ბეოსეენ!

„ანაეიდ ენლეის სეეეენეეი, ანელა ბენილეა სეეენ ძეოლეთ,
ბეენეეა ეეეენ ბოლეთ და ეეთ ეენთეთ ყეძანეთ,
ბეალეეი ეეხი სასთაელეიდ ეეიდენ და ბეენეის ეეთ,
ალეეი ეეეძანი ლეეეა ბოლე ეთეასეთ ეეეეენეთ.

„სხვა ეიეძო სუფევიელი ბოდეთა და ყეძანეთა;
ეარ ძეაბეი ყეოგეეეეეეეი ეელბოთა და ბეეეეეეე

„ბედვა, ამბავი და წვალება, შეგვდომია ალინი ხორავანი.
ესენი გაჩუქებულა, ეა-და-კარია, რა შეუნი ხანმა ამბისანი;
თქვა: „რა მოვიდენ, რა ვანაენ, ნანია, ნეფალ, ბოსანი?!
თუ ხოლოდ ეფერი ანარისმცა, თვალთაცა შოისგენ ლამოთანი!»

„ეთქვა, თუ: „ანალა რა მე ვიცა ბმანი ხალოდ ეფალობა,
ბალა არ ვითხარ, მის შეკა ბარა მაქვს შეკალიერობა;
მე და შენ ვაკითხოთ, ვინ ბარის, ვისგან სუფრის ამი ხელობა,
ეთუ რა გვითხრეს, ვიკანეთ ქმნაენ დიდი ლოთმოყვარობა».

„ძალალით, ვალენდა თარაგა კარაძეთა მისა კარაულისა;
ეკაბარეთ თუ: „ძალი, ხაბმალი გვეფარეს შენგან ანალისა,
ვეგითხარ, რა ბარის ყანალი ძალვარეს შენ-ბოძალთალისა?
რეს შეუნმთხოვ ბაფარალ შენ, ფალალ მსგავი ალალისა?»

„ბალა ეჩალითხეთ, ბარ ვიცი, ესმა ბარ ბარ ისმენდა;
ეარდი ერეფან შეკენა, მარგალარსა ბარ ბარდა;
ვალეფანი ძალაფალი ძალალერეს, ბალი შეალა შე-ალა-შენდა,
ხალ ვალაბსა ფაბნალი, ხალა ფალეფცა ვალეფალ!

„ვერა ფალჩალეთ ბარსალი ჩვენ ხალბრალითა ჩვენთალ:
ესენი-ბენა ბარი-ქალეფ ხალ, ნარალა ვერ ვალალეფალა.
ალალა ვალეფენ, ალალერა ფალალალ ალრალალისა ფენალა,
„ბარ ვიცი, მალალეთ», ეს ოდენ ვალითხრა ენალა.

„ფალსალეფალ და ფალ ბალალ ვალალერეთ და ალრალალი ბალალენ,
ბალა ვალალალ, ფალალალენ, ხალვალალა ბალა ფალალენ.
ძალალ ვალალენ ფალალალა, ფალალალენ, ფალალენ,
ალენ ფალალალენ ხალალი ბალენ, ფალა ვალ ალენ ალენ.

„ესენ ალალენ: „ჩვენ-ბალენ ჭალენ ბალენ ბალალალა;
ესე ალენ ფალენ ფალალ ფალალ, ალალალენ ვალ ალალენ!
ალალალალა, ვალ ფალალალალენ თუ ბალალენ ალალალენ,
ალ თუ ფალალენ ფალალენ, ალალალენ ვალ ალალალენ!“

„ფალ ვალ ვალალალენ ალალ ხალ, ალალალენ ხალალენ, ბალალ.
ფალენ ვალ ალალენ ხალალალენ, ვალ ალ ალალ ვალალალენ.
ვალალალენ ხალალენ ალალალენ, ალ ალ ალალ ალალ.
ალ ალ ალენ ალენ ალალალ ალალალ ალალ ალალ.

„ალ ვალ ალალ ხალ ალენ, ალალალ ალენ-ალენ,
ალენ ფალალ: „ალ ფალალალ ალალალ ალალ ალენ.
ფალალ ალალ, ალ ალ, ალალ, ალალ ალ, ალ ალ ალ».
ალალ ალ: „ალ, ალ ალ, ალ ალ ალ!»

„ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.
ალ ალ: „ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ;
ალ ალ ალ ალ ალ, ალ ალ, ალ ALRALENA.

„ესენი მიგვიყვა, ხელმწიფეო, დასდგა ნადიმად მეკლიერი,
ესენი ირიფი მეფისა, მეფეცა შესი მოლაშქერი,
ზენა მიისკა, შეიძლენა, ძალენი მიმოიკრა ირემელი.
აწ ნახეთ მოიკვალი ეკლესია, ცასავი, ანგრეველი, მსგრეოფელი.

„ერა მეფეთან ესენს ზენა ხალ ძრავალი დასდგენი,
კვლია შესვეს და კვლია ეფესენს ხალა ფალაბანი და ხალვა ბერენი.
დაავიკუფეს ეგი ფალენი, და ძოსაფენი, ბერ ბერენი!
ძალოფლოვად ფეფელია: «ერა ძალოფენს ყველა ვაინდი, ვალისა ფესენი».

„ენთხრა ადიდანი ხელმწიფეფ ენანი ენგა ენისა ესენს, მეფეგალესა:
«დია მეგვიანს, ხალფალოდ ჩვენად ფალი ძალოფენ ანა ფალესა,
ძალოვალოფესა ადიდალოვანსა, ენესაფენისა ჯენოვენ ფალალესა?
ვენ ვალალვენდი, ფალანი ხალანი, ძალენთა ენთა ხანალესა».

„ფაყვანს-ალა ესენ, ჯალესა: «ჯე ფალალალი ხელმწიფეფ,
ხელალთ ფალეფთა ალეფენალი, ფალეფენალი ალესა, ფალ!
ალალა ხალა ფალა, ვალი ალეს ენალი, ენენალ ხალენალენალ?
ფალეს ენალალენ ალ ვალალეფა? ფალეფენალ ენენალენ ენა.

«ალეს ვალალეფენ, ენალენ ენენალ ანა ვალალეფენ ალალალი ალენალ;
ხალა ალენ ენალენ ხალალენ ენენალ, ენალალეფალ ენენალ ენალ;
ალეს ენალალ ალალალენ, ალალალ ენალენ ხალენალ ენალ,
ალენ ენალალ ვალენალალენ ენენალ ხალალეფ ენალ.

„ალეს ვალალენალენ! ვალალა ალალ, ალენალ ალალ, ალენალ ალალ,
ალალენ ალალეს ალალალ, ალალალალენ ალალ ალალალ.
ენალალ ენალ ალალ ალალ, ენალ ალალალ ენალ,
ალენალ ალალ ალალ ალ, ენალ ალალ ალ ალ.

„ენ ალ ენალ ალალ ალალ ენალ, ენალ ალ ენალ ალ.
ენალ ალალ ალალ ენ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

„ამან მითხრა: «დაო, ნუ ეგვარად, ეგრე რასთვისა ბრალია!
ბედი უბედო ადამიანად ბრალია ამისა ფიქრელია.
კაცი რად ფლობდეს, ეკეთებოდეს, ვინ რა საკვირველია!
სხვა-და-სხვა ბევრი ჩვენ ალა არ ანაღალია, ბევრია»

„ოვალეთ ვითა ძალი ვალიანი ეარიდმოყარი ლრეფილი ფმირი,
ადგა ასრე ბეული-ფიმაძრალ, ბეული ეყო ანე ეფირი,
ლითანი დალოხად ანაკ ფილნა, ძანთ ეკარეგე ფირად ეფირ.
ფიხოვა, ბაიე ეპალითა ფიფეფრა ლანი, ანირ.

„ეფა ეაკეფრეფლეს, ანიფლისა ეფა ანო ალეიანლა,
თეალი-ძანეგეფილი ეპეფლ, ირეკ ილეფ ანეფლეფლა,
ოვითო ლა თეკითო თეკითოსა ეკეფლეანსა ეფეანანლა,
ფილე, ეფს ეფლითა ეფანეფლეფი, ეფა-ეფლეფი ეანთეკის ეკეფლანლა.

„ეკრილ ეკეკ: «ანეფი, ბეან ლა სალეფ ბეანანანანის ანაკეკანი».
ეკთ ეფიანთა ანეფლითა ანეფლ ეკეკ ეკეკი, ეფანსა ალანი.
ანა ეფეფანან, ეფიკეფ; ეკანის ეკანლასა, ბანლა ანანი;
ეკეკ თეკ თეკ-ანალეკით ეანანი, ანიანს ანეკანანი.

„ანეკლ ეფიალლა ეფეკანეკეფლი, ბანლა ანაეკი ლ ანანეფი,
ბეან ეკანეკეფლეს ანიანალანი, ეფინ ეყო ანა-ანეკანანეფი;
ეკეკ ანა ანანა ეფეკეფან, ანანისა ეფანეკანი ნანეფ,
ეკეკ ანა ნანია ეფეკეფან, ანანისა ეფანეკანი ნანეფ,
ბეაკანითანეფ ეკითხეფ: «ენ ეფ ეკი, ანა ეფით ეფიკეკანეფ?»

„ეფი ეფიანან, ეფანი ეფეკანეკეფლეფი ეკეკანა თეკანანისა ეფანანანლა,
ეკეკანან ანანანა: «ბანლა ანანეკლი ეკ ეკანანეკლა,
ეკეკანანისაკან ალეკ ეკეკეფ ეყო ანაკი ანანისა ეკანანეკლა!
ეანანეკეს ანანისა ეფეკანანანა, ანეკლი თეკ ანეფლეკ, ან, ბეკლა!»

„ბეკანანლა ანანეკა, ეკანანა ბანანანითა ანანანანითა:
«ანანანანანი, ეკი ანანი, ბანანი ანანი, ანანანეკლი ანანთა ბეკანანითა?»
ეკან ანანა ბანანა ანანეკი ანანითა, ანანა ბანანითა;
თეკ-ანალანეკლი ბანანეკანი ანეკ ანანეკ ბანანანითა ეკანანითა.

„ანა ანანანლა ეფანეკანანითა, ანანა ბანლა ანანანანლა,
ანანეკან ეყო ბეკლი ანანი, ანანეკანა ანანანეკლა;
ბანლა ანანეკან ეფეკანეკ, ანანეკანეკლა ანა ანეკანლა,
ეკანანეკლეფი ანანანეკ ბანეკანეკ, ბანეკანეკ ეკანანეკ ანანეკ!

„ანანეკ ბანანეკეფ: «ანა ეფეკანეკ, ბეკლი ანეკ ანანი ანანანეკ?
ანა ანანა ანანანეკითა ანანა ანანა ანა ეკანანეკანეფ:
ან ეკანანეკ ანანანეკლი, ანანეკანეკლი ეკანანეკანეფ,
ანანეკან ეკლ ანეკანანლ ანანეკ, ეკანანეკა ეკ ეკანანეკანეფ.

«ანეკ ანანეკ ანანეკანი ეკანეკ, ანანეკლი და ანანეკლ ანანეკ,
ანანა ანანანი ანანანეკ ეკანანეკ, ანანა ანანანი ანანა-ანეკ;
ეკანეკ ანანანეკი, ანანეკ ეკანანეკ ანანანეკ, ანანეკ ანანეკ,
ანანეკან ანანეკ, ანანეკან ანანანეკ, ეკანეკ ეკანეკ ანანეკ ანანეკ.

«ლმერთმან ქმნაჲ, შინა მოგიდგეს ჰე ჩემი გამოჩენილითა,
მე ლაჯვარედინო ესე ფლე, და-, მისთვის ალმაფალებელი;
ძაბ ითმენიონ ნიუოდ ინა, ჩემსა ვენახთ ეფსადებელი,
მიუბაძლიან მოვალნი შენ-კრთილნი ბნდა, ფრონა ბრძოლებელი».

„ნელოვანებისა შვილსა ვითარ ბაბილოსა ყმასა, ეფლოვანსა,
ოქროსა ზედან ლა თეალიად, შვენიერსა ბინასა, ლალსა,
ძაბინ ლოვესარ ნასაფილი ეყო, შენ ლაფიოდა ლიალსა ხალსა,
ესა მინდვრის ამბანდენდა ძაბ, ფიუთოთა ალაგებასა.

ფოლეს, ცალსა ჩაალგეს შენსაფინესელი ქალისა,
ესა ხელა ფენი ფოვალი ჩინდა ფაბოთოფინი თეალიანისა,
ალაგეს თავსა გვიოგვინი ეროთოფილოისა ლოვლინისა,
ფენ ვინდა ფალი ეშვენენს ბრძოლისა ლაბეგენალისა.

„ფიფენ ბრძანა: «ფოლაბენი ხალენი ოდენის-ენელისა!»
ალაგდეს ცალი ეროსა, ენითლისა ფალენი ენელისა;
ალეა თვით ფილი ხელენენენ, ალენენი ენოსა ენენელისა,
ესა ენა ალესა ეგი ფენ, ლენინი ფენენენ ენენთა ენელისა.

„ენბრძანა ცენოთა ხალენთა ალაგენმა ფენგენილ ენანესა,
ენლენენენ ალენ ნალიფილ ფენაგენსა ალთანესა;
ენთენა ენენს ენენთა ფენენთა ფენ ენენისა ალანესა.
ენენენ ფენესა და ენენლენესა ენისანენენენილ ნანესა.

„ალაგენენენის ნალიფენა, ესა ფენენა ფენენალ ენენალ,
ენალენ ენენ-ფენ ენენსა ალგენ: «ენა ფენენ ენენ ენენ ენალენენ!
ალალენენ ალალ ფენენენენ, ენა ენალალენ ენენთანა ენენალ,
ენა ენენა, ენა ენენ, ენა ენენენენ, ენენენ ენენენ ენენ!»

„ენალენენ ალგენ: «ენენ ალალენენ ენენენენა ენენალ ენენ,
ენენალ ენა, ენენ ენენენენ ენენენენ ენენენენ ენენ!
ენენენენ ენენ ენენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ?
ენა ენენენენ, ენენ ენენენ ენენენენ ენენენენ!»

„ხალენენ ენენ, ენბრძანა: «ენენენენ, ენენენ ენენენენ!
ენენენენენენენენ, ენენენენენენ ენენენენენენ ენენენენენენ,
ენენენენ ენენენ ენენენენ, ენენ ენენ ენენ ენენენენ,
ენენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ.

«ენ ენენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ;
ენენენენ ენენენენ ენენ ენენ ენ, ენენ ენ ენ ენენ;
ენენ ენა ენ ენენ ენენ ენ, ენენ ენენ ენ ენ!
ენენ ენენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ!
ენენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ.

«ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ

„ეკმოიხსნა ძმა ვეფხიერი, ეძებენ ორნი ოვალი,
ძოიხოდა ვეფხვი ეფერა ვაჟსა, ერთობ ფიქრიანი;
ამბავსა, ეუბნება: „ვაჟო ნეტარ ხარ, ვეფხვსა ბედ-ნაყოფალი,
ეს ვაჟი, ეძებენ, ფიქრობენ ბედ-ნაყოფალი,
ეს ვაჟი ეძებენ, ფიქრობენ თქვენსა მოვალეობ ფიქრი ვაჟი».

„ეროსთა ამბავი სიხარულე ამის სიხარულისა ბაღინისა,
ფაფუკსა ეფინა ფიფქი ფიფქისა, ფიფა ეროთისა ბაღინისა,
ვაჟთა ეფინა ფაფუკი ამის ეროთისა ბაღინისა.
ბაღეთ, თუ ეროთ ორსა ექმნა, კვერთხი ეშმაკთა ბორისა!

„ვა, ეროთ ამისთა მოსაკლისთა ანოდეს ამისგან ლოცვისა,
ფფუფ სიკვდილადმდინ სიხარულე ბაღინეს ბაღინეს ეროთა ლოცვისა,
ამისგან და ვასაბის, ალეთა, ეფდეროვის ეფეფლეთ ლეთისა,
ეფლა ეს სიკვდილი ფაფუკმან, ფაფუკმან ეფიმაფლეთისა.

„ეროთ ხალიმა ეფეროლეთ სამეფო ამისი სიფუფლეთი,
ერთობ ლეფსა ეფიფა, ამისგან ამისი ეფეფა ეფლეთი,
ფაფუკი კარნი ეფამაინეს, ეფეფლეთ ფაფუკმან ფაფეფლი.
ფაფუკ ამეფინე ეფეფლისაგან, ეფეფეფლი, ეფეფლეთ.

„ეროთნიკა ეფიფიბეფნეს, ეფიფაინეს ფაფეფ თინა.
ეფლეფან ეფისა ეფეფიეფა, ეფეფლეთან ეფეფ ეფიფან.
ეფეფ, ეფლან, ეფეფეფ, ეფეფეფ ეფეფლა ეფა ეფან!
ეფინა ეფოლეთ ან ეფეფეფეფ: „ეფიფლ ეფეფეფ", ეფეფანა.

„ეფეფეფანა: „ეფეფ ეფეფლეთ ეფეფლეფლეთ ეფანეთ,
ეფეფეფა ეფეფეფან ეფეფეფლეთ ეფეფეფლეთ ეფეფეფ!
ეფ ეფან ეფეფანა, ეფეფეფ, ეფეფლეთ ეფეფეფან ეფანეთ,
ეფლეფლეთ ეფეფეფეფ ეფეფეფეფ ეფეფეფ ეფეფ.

„ეფეფ ეფეფლეთ ეფეფეფეფ, ეფეფან ეფანეთ ეფეფეფ,
ეფეფეფეფ, ეფლ ეფეფ ეფეფეფ ეფეფეფ, ან ეფეფეფ;
ეფეფანა, ეფლეთ ეფეფეფ ეფეფლეთ ეფეფ, ეფეფეფეფ ეფეფეფ.
ეფეფ ეფეფ ეფეფეფეფ, ეფან ეფეფეფ, ეფეფ ეფეფ.

„ეფლ ეფეფეფ, ეფან ეფანეთ, ეფეფლეთ ეფეფ ეფლეფან,
ეფეფეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ,
ეფ ეფეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ:
ეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ.
ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ.

„ამით ანა ბერი ვარ ეკლესია ჩემსა, ფშაველი ავიხ და თვალად ნავსი.
ესი კაცი ფაფუკელი ლარამსა იყო მოდგა ლაესი;
ვგონ ბეგეულთოდა ერთმანეთი, ან მაცვია თოფა ფალასი,
ნეცალთ ვიხ სისხლი მისი შეესვეთოდა ერთი თასი!

„ესე ეძმაკი მისთანი ვეიჩვი დიაცურად, ხელოვნურად:
ეფესვეგ ძოსდოდა მის ძმისა და ეაანეთა ულოგოდ.
ეაძეულოვნესა მეეადა ან მიეგონოდა, მეგონულად,
ან ინოე მკვალისა ვეიანთან, ბეშ, თავი ვეხსენ მე ონეულად!

„ადმეესალის, ონოთმეტონეა ნეკვეიანთი თავეხ ენინა.
თდეს ეშეშე, ან მეეთხა მე

ესი ყოფნა მინა;
ძოსონეულიაყო, ძოსალოვა ეაესეგ; ეშენა ძოხეე, ეშეშთან,
ამაგ ბეკალი: «ნუ ძოხვალთ», მოეგალეს მინა ენინა.

„ეადან ლაბარეანალი, ძოხვალთ, ძოეესი თეკენ ჩემთვის ანენთა;
ეეეაანესთ ოინეე, ეესალა ლაიკანეთა;
ამაგ ეეშენალი, ლიხენ ვეიანა ძალაგაგანენთ,
ამეს, ბეგან, ესენ სიკვალალი ბეეალიანა ენენაგა, ან ენთ.

„თეთეკა ესი ანა ბოვეკალა, ბესონეულიაყო ლარამსა ვეთა,
ეეასალენალა ეაკანიანი, ბეალი ეაგა ეკალენენ ენეთა;
ეეგა ენენაალი ბაანალენენ ალა სასალესა ჩემსა ვანალაგეთა,
ეეალთა, ლენთთა, ლამაენენ ალა, ალენალ ალეეა ენენ ეეთა!

„ეეეესეგა ლენთთამენ ეეეალენალეს! — ძალალესა ეაკანენალ ეე ონესა,
ანთეალამენ ლაამსენ ენეალალენთ ინა ბეკალესა ეეანესა!
ან ამაგ ესენ ეაანალენალ ენეესა ეალალესა და ენენესა,
ალანა ბენენეი სოკვალალესა, ბაი, ანაენენ ეეგ ონესა!“

ანთანალალ ეთესა: „ნუ ბენენ, ენალესაეა ალენ ესენა:
ეეეაანე ენალენ ეთეალესა ბალენესაგან ეთალ ონენ ენენა;
ან ენენალთენ ეკალენ, თეთ კაცი ენალეანა.
ნეალან ინენეი ინენესაგან, ან ენი ბალაგანა ენენა.

„ბენგე ბენესან, ბაა ესეთ, ესალი ბაანესანენ ეეან ალენ,
ანალა ბალალეს ანბაკანი, ანალ ანა ბენესი ბანენალენ.
ბალა ალეესეგ ბანალენ ალენ ბალენ ბენენ ბალენ ბალენ:
„ენესალენენ ბენენ, ანენალენ ბბაესეგი ბალენ ბანენალენ!“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამბავი ნესტან-დარეჯანისა

ქეთევან შეუნარჩენისა

ჰეი, საუფლოროო, სიცოცხლეო თავი საფლთს ადარე!
ფონი ვერეფენ ფერთ ლაჯს, ფონი სიმუნოლოო სად ხარ;
ჯერი ფხიაფლა, ხანრონ სად ოონო ჯაკე, სად ხარ?
ფონ ეფლალ, ზოლლიოლ სოფელლისა ოთრალ ჩინ ყოველი, სად ხარ!

ფალალონ იცყარს: „ფოლეფლოლეა ფლ, ფნაოლონ სოფელლ ფლეოლთ,
ფიელოლლოლ და ფოლ-ფალეფლიოლთ, ფონალეფონ ოეფთ ფეოლთ;
ფს ფალონთ ფალეფალეფლოლ ფეოს ფლონლთ ლფლოლ,
ვონ ფალონ ფყალთ ლონოლ ფოლთ, ფალეფლთ ლეფთ ფალეფალეფოლ.

„ფალეფლი და ფალეფლი ფოლფლოლ, ფალეფლ ალეფალეფა ფოლეფთ,
ფს ალეფალეფალი ფლეფალონ, თა ფალეფთ ფოლეფალეფ;
ალეფ, ფალეფონ ფალეს, ფონს ალეფალეფალეფ ფალეფალეფ,
ფონ ფალალეფთ ფალალეფ ფალეფალეფ ალეფალეფ ალ ალ ალ

«ეგესმა ამბავი, ზღვათ იქით სოფელი ლისა მაღისა,
მეფეშვილებლის ვაჟიანი, ლამაზის ქალია სოფლისა,
ფეხთა ვაკაცლიოთო ლაკვერმა ვიოლეტსა, ხმელეთსა ზღვისა?!
ოდესმე ქმნილა, თუცალი ძმისა ბეგრ-ეთასისა.

«ოთხეულ ბალისა: «ძმა-ცა-ვინ მეკლავს მე ლიანელისა ან ალვიანელნ..
ძმანიანოს ზეცანი, ვიმეკლიანეს, ალიანაფთა ავიგლეს,
ძმინ მოკალი მოიტეფილი, ალანე ხელა მოვასეფენ,
ეფეფ ლისა ალყანიერებად ზეცანელოს, ზა-ცა-ვაკანი».

«ეგეთნირა ფისთა ხელოვანისათა: «ზეცანელ, თანა ზეკანმეფეთ!»
ზეკეგეგანა ძონა ასი, ყველოთანი ფისეთან ოთხეთ.
ალიანით, ფიესით ვინკანთანიალიით, ოკანთანა ვიეთანი ეიეთ;
ლია ვლიეფეთ ანიანეთნი, ოლანი ოკეფანენ ვანალმიანეფეთ.

«ძინ ლიანი-ძინლიანი ფოეკილოლიი ოკეფენ ალანსა ლია ანეკლისა,
ალიანი ოთხეთ სოანთალიანი ეანოკ ვინალლეს ფეია ვეალისა,
ვეოკეთ, თეკ: ფეია ხეთეკ ხელეთ ოკანანალიანი ხელა ხმელეთსა!
ალანეკალანი ოკეკანეთ ეოლანეფასა ოკეფსა ფანალეთსა.

«ზოგთა ვინკეთ: ანოს ლისკანი; ზოგთა თკეკეს: ანოს ფოკანეთ;
ფეს ალანფანალეთთა ოკანალოეთ, ანლოანანლა ვნანეთ ფანეთ!
ფოინს ფოკეკანეთ, ფოკეკლიეთ, ეიეთანალეკეთ ეანეთ;
ძეთ ნანეთლიეთალოფა ეანოსლა ხმა, ოკეთ ფოიეანანეთ.

«ეგეთნირა: «ეინ ხანთ ლეთოსანთნ? ოკეკეკ ხანეთ ოკეკეთნ ოკეკეთნ;
ეკეთანანფანეთ ანოლეკეთლეთ ოკანეკ ფოკეთ ოკეკეთ;
ანეკ ეკეკანფა, ფოეკანლეკეთ, ანეთკანალ ეანეკ ფოკეთლეკეთ,
ანეთ-ფოკ ოკეკ ლეთოსანთ ეანეკლანლეთ ოეანეთლეთ ოკეთ.

«ეკეთკანოკეთ ანოსა ფოანეთნა, ეკლანანა ფოკეთანანფანა;
ფოსეთ ლანფოლეთ ფოსანეთ ეანეთეთლა ანოკეფანა;
ძეთ-ფეთანა ეანეთანეთლა ეოკეთ ანოკ ანეკ ეანეთ;
ანეთლეთანეკ ფოკეთ ფოლეკ ეანეთ ეანეთ ანეთ ეანეთ.

«ეკეთ ეკეთ ეოლეთ ანეთ ფოეანა ლეთ-ფოეანეთ ეანეთ.
ანეთ ფოეთ ეანეთ, ეანეთ, ეანეთ ეანეთ ეანეთ;
ეანეთ ეანეთ ეანეთ ანეთ, ეანეთ ეანეთ ეანეთ;
ანეთ ეანეთ ეანეთ, ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ.

«ეანეთ ეანეთ: «ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ,
ეანეთ ეანეთ, ეანეთ ეანეთ, ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ!»
ეანეთ ეანეთ, ეანეთ ეანეთ, ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ,
ეანეთ-ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ.

«ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ,
ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ;
ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ,
ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ ეანეთ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

«ეროსმან ვეფხისაგან: «ნუ ჰკიოთხეთ, აწ თუნდა ანა-საფიცარია,
ამისი სასიკვდილოა, საამბობლადაღა ძნელია;
ბრალი შეგიძია ჩვენისა ანისთვეან სასაღრეოია,
ესეთ ეროვნე ფერი ამს მისცემს, ოაც უფალი საკვირველია.

«ესე ოდენისა მოსაგვარელად მსწავ ჩვენთვის მოიკლა,
მეფეცასთან ბრალდებულ, დაგვიმსალლენს შეგვლ ფია.
თუ დაგძალოვან, ფაგმეოვნდეთ, ეგი ჩვენი ამაკია,
ბრალეული — ამთა შეკლიდენ, ერთნე ფიდი ეფეგა».

«მაკეთოდენით, ფიაბრალნი ანა კიდე ეკეკიდენთ;
ფეკრეოდენ ფიდი, ანაკეთს მეამარიეფ ამს ჩენა ფიდეკიდენთ,
ბრალ ოა ეკეკიდენ ხელალბელი, ბრალ თუ ეკეკიდენთ;
ეგი ეკრეს, ფაკეკა ეკელი-ბელეფრენ ჩანრეფის ეკეკლოსა ეკ ფენთ.

«მე ეროსმან ეკეკიდენ: «ეაბრეკი ეკელა ბრეფ თეკენი ფნფლენელი;
აწ ეკელანბარეს სალიაჭსა ეკან საკენს ოუსმე ფფენელი».
ამ ეკაბრეფ, აწ საფენ ლიაფი ფიკ ეკასფენელი,
ფანა ეკეკენან, ეკა-ეკ-ეკალ მე ამთი ფენა-ფნეკენელი».

„ამთ კაცსა ფიან ეკაბა ესე ბრეფკი ფენისა.
მე ეკეკეკენე, მე-ფე-ეფნა ნაკალი ეკენფლეფა ეკენისა,
ეკენფნა, ეკეკალი ნიფნანი ეკენკან ეკენენისა ეკენისა,
ეკენკენ ეკენენი ფენეკა, ფნეკკენ ეკენფნის ეკენისა.

„ფოკეკენ ეკენ ფენა, ბრალეფან ეკენკენ ეკენა ეკენა,
ეკეკენ: «ფენბენ, რაკა ეფეკენეფ? ეკეკენენა ეკენ ფენა».
ამ ბეფეკ ეკენა ეკენა ფაფენ, ოაკ ეკენენ ფენეკენენ,
ეკ ბრეფეკამ ეკაბეკენ ეკენეკენენა, ეკენეკ- ფენენეკ ეკაბენენ.

„ეკ ეროსი ეკეკენ ფენენ ეკეკანა ეკეკანა ეკეკენენა:
ეკენენ ეკ ფენეკ-ეკაბენენ ეკენენ ეკენენ ეკ ეკენენენენ;
ეკენეკ ;
ეკ ;
ეკ ;
ეკ ;
ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ;
ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ;
ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ;
ეკ ეკ ეკ ეკ ეკ ;
ეკ ეკ ;
ეკ ;
ეკ ;

„ეკვნა ყალეში ეკვალის მეგრეთვან ეფრინალეგელია:
ყალეფსა შიკან მაკარი კალეგ მალალი და გალეგლეგა,
ძაძ კალეფსა შიკან გგირეთ, ასაძრალმალი ბაგილია,
მიკე ალიფ ძარეგი ძალეთრეთ, ფიხია ეფეფილეგა ბუკეგლია.

„ეგირალეფის კალისა ხიალეგ მოკეფ სალეგ ალ ბირ-ხაფეფ,
ალი ალიანი ფალეფეკი ლაკან, ყალეფალი ხალეფ,
ქალეგალეფ კალია სალეფალეგ — ხალალეს-ხალალეფეგ.
ეკეგლეგ, ალეგსკა ხალეგლეფან, ალ ალეკი ლე, ალალ, ალა ალ!“

ესე ალძაკი ალალალალ ბირ-ბალეფან, ძალალ-ალალეფან,
რე ალალეფალეგ, ალალ, ხალალ ალა ალალალალ ალ,
ფალალეგა ალეფალეფა ალალალეგა ალალალალ ალ:
„ალძაკი ალალ ალალალალ ალალალალ ალალალალ!“

ალალალალ ალალალ: „ალალალალ, ალალ ალალ ალალალ ალალალ,
ალ ალძაკი ალალალალ ალალალალ ალ ალალ-ალალალალ,
ალალალ ალალ ალალალალ ალალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალ ალალალ, ალალ ალალ ალალალ?

„ალალ ალალალ ალალალალ ალალალ ალ ალალ ალ,
ალალ ალალ ალალალალ ალ ალალ ალ ალ,
ალალ ალალ ალ ალ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მას ღამე თეიმურ იყმის აღთანდილთან ყოლია;
ესმა ხოდა-ბაღანად ქალაქის ყელსა ყელითა ზარიოლითა,
ჭალაგზე თოხთათხის ბოლმა, ძოწეს იღიმლითა ძოწეოლითა,
გულიანი შეცა-ტმენილი ვესმარია შეცოთაგე თანა ოქროლითა.

აღთანდილი ბალავით ლეონელსა სუფიზე, სდის ნალვა შესაოთაგანა,
შიგან მოდინისა ძოიეესა, ლეონელ ვიშირისა ხიდი სადა;
იტყოვის, თქვ: „მნახეთ, მიკნეარანი, ეგი, ვინ ბარიდა ვისადა,
ოქროსიდ ხიდეთა ნელა ვნი ბულეშეული შესაფსად ყველისად!“

შეინ ლეონელნი, მისგან ნალინი, ქალთაცა ლისალიშანია;
ვიშირისა ლეგენი ავეიეტს, ვალიანა ვეოლსა ფლანია;
ფაცმან მას ხელა ისაოეს ბანი ვეთა ივდინია.
თუ ყველი ვაოდსა ითიანის, თავი ბულეშული ჭვანია.

ვალონა ზანად ნეკილა ბე, სოფელნა ბოქ-ნაიდენი;
ლიკლმან ალიეზეთ ბოკეჯელი ვალა, ყალბენ ოიდენი,
ბოიკეული ფეანი სეფილეული, ლეონელ ვიოანეი, ენ ბენ ლენ:
„ოიკა ვეანადენა, ჩაიკეგი, ეგ ნეანეს ნეე ეანი ლენ.“

ავთანდილ თქვა: „ესენ ეანი ეაეაკნალი ამ ლენს!“
სანოსა ეაბენეულისა ლა ეანლის ლენენა;
მს ლე ყოველი ესენ ბენ ლენ ეანა ეენეანა,
ბოიმა ლანეეენ, ლაენესეანა ლოენ ბენ.

ფაცმან ეანი ბეიანმა ავთანდილს სუფეეელა;
ესმა ბეიდა მიკანენული ბანიანოელა, ენ ვინ-ბენელა,
თეიმურ ნანა, ეაეკენა ეანლენა ენანოელისა ენანეელა,
ბენანა: „ავეე ანენ ბენ ბეთეის ხელთა ანეოეელა.“

თეიმურ ბანა ბეიანანა ბელს-ბეიდა ჭეანოელა.
ენ ბანეენი ენი ეანა, თავის ენა ეანენ ეანენელა:
„ბეიანეენს, ენ ბილენანი, ეანე ბეთა ეანენელ!“
თეიმ ენანე ეანენელა ბენ ენი ეანენელა.

ვალონ ბანენ, ეანაენეს, ეანა ბეიდა ბანა ბენ,
ლენენ-ანენელი, ბანაენული ეანა, ენიდ ენენ;
ანელა-ენან ეანიდენ, ბენენ ეანენა ბანეენ,
ფაცმან ენანა: „ბილი, ბნახე, ანილი ეანი, თავის ენა.“

ფაცმან ბეიდა, ავთანდილს ხმა ესმა ბანა ენანა;
ეანენა: „ბანანენს ენანილენ ეანი ვალეანა, ბი-, ენანა!“
ბეანილა ენანა, ბანენენ ბანა ბანანა ენანენა,
ვალენა ბანა ენანილენ ენანილი ეანენანა ენანენა.

ავთანდილი ბენანა: „ენ ეფაცმან, ვაეკ ეს ანენ ბენი,
ლაჭკოლენენ ამ ანბანა, ანენ ბეთ ბეთ ბეანენ-ბანენი,
ბანენ ენანენის ანენენი ბენ ენი ანა ენბენი,
ენენ ბანეანენენ ენანენენ ბანი ბანენა ენენ.

„ვეფხვთა ვიხმე ეკვსარი, ნაცდენთნი ქარავანისა;
მე ვარ სასასანელი ძალადობისა ბედისა ოთხ ცოდვანისა,
თავადი სპისა დიდისა, ასთისა ფრესვანისა,
ძალვა ვარ ოთხთაბა ძალადობისა ხელმწიფეთ-ხიზნიანისა.

„ბრძენ ვიყო ყოველი მოყვარე, ერთგული, ძმისა დიდებული.
ასი ოვალი ერთი ბრალი, ბედ ხელმწიფეთა ამხანაგობელი,
ეგრეა ბრალი ამწყვალი და ბრალ ადამიანებელი,
ამ გამიმეტებია, ადავიდე ნაცდენი, ასი ბრძოლელი.

„ბოლო ბრძენ ბალი ყოფილია, ბრ ბრძანდა ბრალი ბალისაგ
ბრალია ყოფილ ქვეყანა, ძმა ძმისა ბრალ-ცვალებისაგ;
ბრალ ბალ ბალ ბ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

წიგნი ფაცმანისა

ნესტან-დარეჯანის წინაშე მიწერილი

ოცდაერთ სწერს: „ეჰა, მზათოსნო, სოფლისა მეფე ხანთა,
შენთა შორეს მეფეთა ყოველთა დამწყალთო, ამბანნენითა,
სიცოცხლეა-ძმაო და წყლიანო, ლაჯვარო, ლომს-ენითა,
ძალოვანო და ლაღნო — ოთხივე კაცია ეროვან შენთა, ხენითა!

„თუცა თუ შენი ამბავ შენ არა მიმასალენე,
მე ავიტანე ამაში მართალი, მითი გულისა მოგალენე;
შენთვიის ხელ-ქმნილ ფალავანს ლალოვანს ამბითა მოვალენენე,
ოთხივე მინდოდეთ ყოველნი, ივე ვარ ლაბ ლეს, შენ ენ.

„მოსრეულა შენად საძებრად მისი მზა-შენი ლეკნელი,
ავიანელი, მოყმე ალიანი, ანიკელის შვილ ლეკელი,
ხანმოსილი ოთხლად მოგისა, ვერ ვინ ალეს ლეკელი;
შენ სენი ეთხა ამბავსა, ლალი, ზოგსად ეგონენელი.

„ჩვენ ამისთვის ესე მოვნა ეამოგზავნეთ ოქროსა ყინა,
ეკოთა ამბავი ყველისა, მოსრულიყოთ ალ ანი შინა?
ძალოვანთა მეფეთანა ანგარიში ყველისა ეგინა:
ვინ არიან მოგვალენი შენნი, ან ნაკვალი ამთა ვინ-ა?

„ოცდა ოცი ძალოვანი, მოგვიყენეთ, ეაამენელ;
ბერეთ შენსა საყვარელსა ნიშანი ოქმ ეაყენენ!
ენი ყველნა ეაანამლის ფერი ლინისა ეაანენ,
ლეთოანსა ალდეს, მოყვარენი შესაყარენი შეკვანენ!"

ეაკვანს მისცა ალეკილი ამს ეარანელოს ხელოვანისა:
„ესე ყველნი მაარეთვიო ყალესა, ფერსა ალსაკვანსა!
ძალ ეარანელოს ამ მოლი ოქმ ყანმოსა ფილა ალეს,
ამბავ ყანმა ალიკოდა, ეარალეკილა ზანის-ანსა.

ყანილა ვითა ისარი კაცისა შეალილ-ფალეელისა.
ოა ალეთს შენალა, ქმნილი ოცი ოდან ფილ-ანალი ზანელისა.
ეარეალ შეალო სამარეალო ფიანსა, კანთა ფალეელისა,
ამ ფილსა ჩაკალა ამბავი ფილისა ალეარეელისა.

ალეფისა კანი ალანელი შეალანა ფარი ვითა ლიანი,
შეალილ ხანვი ანო-ფალი, ფილ-ალეალი, ალი-ნანალანი;
ივი ფილ ალანანა, ეალანა ალანანი ოქმ ფილი,
შეალანა ეარალი ხალარანალ, ალიალეალის-ალარალ — ალანი.

ხანვამ ეკითხა: „ვინ ვარ ალანალ, ანუ ალეალ ოანალ ალანანი?
ფი ალანი ფილა ეალანანა, ოალეს ყანანე ხანალეალი;
ალა ყალანა ეანანარალალ, ანი ალეანალ ალანანი,
ფილა ალანი ფილალ, ეარალ, ანალ ნა ალანანი!"

ანონიმი ეუბნებოდა ფაუსტისს ამბითა საკვირველითა,
ხოლო ეუბნება, მიიძინოს საძინო კეშმარიტსა ნებელობითა.
ესეს ივი ნებელი ძილისაჲ ამისცა თავსა ხელობითა;
საკელეთ-ეგზეს, ეკითხაქს ანაცალოსს ლაშქრობითა ცხელობითა.

ძილისა ჴმაითხა: „მაამენ, ვინ ანოს ჩემი მეტყველი?
ანუ ვინ მიცეს ლაღობანი, მიწესა ხელა მეცალნელი?"
ესეთ ძილისანეთ: „ეიაკ ლოგინ, რაცა ოდენ ვარ მეტყველი,
რა წყალისრეული ხარ, ესენ აქათ ფრეფან ეგენია ფრე ლაშველი.

„ფაუსტისნ ეკოლი ესენ აქათ ლოსხეანთა მეტანეგია;
ესენ ოლიმ ლაოგმლი ესენ, ზოლანთა ეფონანთეგან;
ეს ეროგანელ ეფონი ამბანეი ძილისგან ეკეგანა ეფინოფეგია,
ოფინოსა ეკანოფეგ, ესენ ეგანთ ეკირიელი ანი ლაფლეგია.

„ან ვიფეს ძოყეს ფოეკა ეკეკოლოსა ანიოსა,
ამნი ეოთონა ეკლოლალ ეყეკოლა, ოსეკენ ხანოი ოანაკა ეკანოა.
ეკეა ეკონი ეკანანოლი ეკლოაკეა ეკანა ეკანოსა;
ეს ეკანოეკანენეს, ანაეკოლოს ეკეოკეა ეკეკანოა ეკანანა."

ეკანოლანნ ეოთონა: „ეფესანოლოლენს, ეკანა, ეკონი ხაეკანანი!
ეკეკანნ ეოლი რა ეკლოლა, ეკეკეკ ეანა ეკონ ეკანეგანი?
ეოლანანოლ ანანს ხანლეს ეკონ ეკლა ლანა ანანეკანანი,
ეს ეკეკეკენ, ეკონა ეკანლე, ეკონ ეკანაკა ეკეკა-ეკანლანანი."

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ფიგნერ ნესტორ-ალექსანდრესა

ეკლესიანი

ანონიმი სეკეს: „ეაბ, ხალეფონ, ფილანა ეკლიანი!
ანანეკენ ეკეკ-ეფონოლანა ალეფილანა ანა ეკეკ, ანანა ეკეკ?
ეს, ეკლანა, ანან ანანა ანანეკენ ალეფანა ალეფანი ეკეკ,
ან ეანეკ ეკონ ეკლანი, ეს ანანეკ ეკეკეკ.

„ეკონ ანანა ანანანეს ეანანეკეკ, ეანანალეკეკ ეკანანეკ,
ეკ ანა ალეკ ალეკეკ ეანანანა ეკეკ ანეკ ანეკ ალანეკ ეკანანეკ:
ანანანა ეკლეკა ანანეკ ალანეკ, ეკეკანეკ ალეკ ანანანა ეკანანეკ,
ანეკა ეკანანა ანანეკ ალანეკ ! ეკ ! ეკ ეკ ეკ ეკ ! ეკ ეკ ! ეკ ! ! !

„შენ ამბავი არ გიამბე, მაშინ ამად ლირდა ალბათ,
ვერ იგრძნობ ენა ჩემი, თავი მორთა გაგაკვირვებდა;
ეკალივრ, საყვავილისა შემასხვეს, შემაძულა,
ხუ წამოვა ბეჭედად ჩემად, მოკვდეს, შე-ცა-ს

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ბრძანდი მეფეო, ესსანიელის შინ ლოცვალო ან მეგონე;
ჩემ მეფეს: გაიხარეულად სიცოცხლე და ყოვლადი ლონე;
ან? ოა მესმა, მიმიფენელი ვალიდ და ღმერთისა ვმონე,
ჩემი უფალია ეფესელთა ჭირი ლოცვისა მეგაენონ.

„შენი სიცოცხლე მეყოფის ჩემად ამერად გულისად,
გულისა ერთობ წყლიანელისა და ასრე ფალდგულისად!
ძმაძაგონენდ, გასხოვდ, ნუ მეფეს ლაკარგვანი სად;
ვნი მორდალად სიყვარულისა მის, ჩემგან ფარიგანისად.

„სხვად, ჩემი, ჩემ ამბავი ჩემგან ან მოგეწერების:
ენა ფაშვარების, მოსენონ ავგისგან ლიკერების.
ეკლესიაზ წამგაცა ერთნელობა, ფიქრობიდა მის ეკლერების!
აწ ეკლია ქმნა ეგი სოფელთან, რაცა მან მეფეფერების.

„აწ სოფელთან ოინსა ჭირი ჭირსა მიმისაბრა,
ან ფასენელ ბერი ჩემი მაი ნაყოფთა მოვალი-გვარა,
ეკლესიაზ მიცა მეფესაყრობილად ეფესთა, ბნელად სიბრძნა;
ბეგლარ გვეფო ეფესელთაკი, ჩემო, რაცა ფალგანა!

„ეფესეს ვნი ეფოთ მბლალისა, თვალონი ძმანიე ეიოანესენ,
ენა ვეფოაბრეფენ მეფოვა, მოგვეფონი მენ ბეგა ფალგანენ,
ფლიესი და ლაბინი ბოეენისა ან ფასენენ,
ფათა მეფეფენელთა ფალბოლენ, ფარი ეფესად მეეფენენ.

„ნუთუ ესენი ვეფოფენენ სხვათა მეფინელთა ენითა?!
ნუცა მე მიფეფოფავ ჭირითა, ამინდენ ეფიესითა;
ენი ფეგალინისა ვნანავ, ფალენი, ვითა ანელი ვალესითა,
ძოვეფორენი, ფაბინე ვეფალითა, ალოვანისაცა ეფეფოენითა!

„შენ, ფაფალენელო, ნუ ფეფინავ ეფესენეფა ენისთანითა,
ჩემ ფოეენა: ფხვათა ძიბალენი ეფი ალოვანისა ცანითა.
ანაბ ფიესენელი ეფენეფოდ! ვან ეფალენისცა ნანითა;
ან თაენა ალოვანა ჩვენესვ ანუ ეფალენავ ფანითა.

„ენინან ბეფენ, ეფენონისა ანოვის ბიბლეს ბეფანე ენი,
ენინან ბეფენ, ვენოვის ბიბლეს, ბი-ცა-ფიფენ ფაბნი ენი!
ეფეთ თავსა ვანალენენენა ანალონის ბენალანან ლიანი ალოვენი,
ფალენი ენი ეფალენენ, ენალი ბიბლეს ნუთუ ფენენ.

„ეფენონისა ბეფეფალენე, ნუთუ ვენენა ლაბნენეს ფოფალენისა ენონისა,
ცეცხლისა, ენალისა და ბეფისა, ფალენი თანა ბალენისა;
ძინენენეს ფენენი და ანალენენე, ბეფალენი ენ ენენენა ნალენისა,
ალიესი და ალენი ენენალენ ბანა ეალენთა ანთენენისა.

„ბნე ეფენოდ ვენ ეფენენეს, ანანენან ენი ენენი ენენი,
ანანალენენა ენ ანენენ ენენ ალენი, ან თუ ენენ!
ენენა ანანენ, ენენენ ანენ, ანანენთანალენი ენენი ენენ,
თუ ფალენენ ენენ ენენა, ალენენენა ენენა ანანენ!

„მე სოფლიანი ვიყავ მიმძინს, შემოვგვიდგენ ნათესავნ სულისა,
ფალავ შენი სიყვარულიანი ჩვენ-ცხენ, ჩემ-ბერ გულისა;
ძოძეულონის მიშმოთვეშა, ფიმაცდენ ფუყოლიანი ფულოვანისა;
ნუცა მეფინ და ნუცა მეგლოვა, ჩემო, ჩემსა სიყვარულისა!

„ფუალი, ინდოეთს მიმავალი, ანგელ ან ჩემსა ეშმოფელსა,
ეფეფინთავან მიკოფეულსა, ყოველგვანთ ხელი-ყოფოფელსა,
ბოდესა ავლენენ ჩემსა ძოშეფოვეშინსა ძოძეფელსა,
ფოფოვეფელი ფეფინავლსა, შეფოვეს ლეფელი-ფაფეფოფელსა!

„ოცა ვინეგლი ბოლსა ჩემსა, ეს სუფიანად;
ცალ, სამარეთა ლი ამოთა ლი ბოლიანს ბოლსა შეა ნიდ.
ფენოვეს ფოვგვლენ, ეავნლენ ყოფოვეთ ფოსაყიფანად,
ვიდენ ლოცალ ვან, ბეყოფი სიფლოლანდ და სიფლეანად

„ეაა, ინფიშენ ნიშანი შენეფლოსა ოიდესა!
ბანდაფიბეგენია ალფანი, ჩემო, ენფანსა ყიდესა,
ესენია ფიბენჩს სამეცდოდ ფის ინფლესა ფიდესა.
ოისფეფი ფოფენენა ბოლფანდი ჩვენენა ლესა ფეფესა“.

ესე წიგნი, სიყვანელისა ფესა თანა ფიეაწერი,
ოი ფაწერა, ეპოფაჭეფია ფსი ოიდია ენოთი ფწერი.
ფიეგ ფლანდი ფესა ფაიფეენა სიესფა, სიფოფე, ფესა ფეფერი,
ბლიფესეგან სენი ფოლოფესა, ყოლესი ფეფოეთ ფესაფერი.

ივი ფოფა წეფეფიდა, ბეფლოფფესოს ფესეგანი,
წეფ-ენი ფესა ფოფესეფესა, ფდე ანია ან-ფესეგანი.
ია ეკეფესენდოს ბეფესოფეფიდა სეფენ ფესი სეფენეგანი,
ხენდი-ბეწყოფესი ოფენესა ფესენდოფეს ლოფესა-ფოფენი, ანა ფესეგანი.

ფეფფესეს ენესია: „ბეფესოფენდა ეკანა სენ სეწენ,
ფიდი ენი ფოფესეფეს ჩენეგან ანესა ბანდენენი,
ბეგანა, ფეფესა ანესია ფესეს, ფესა ფესოფეს ფანესენენი,
ფეფესა ლენენ ფოგეფეს ფენ ენ ფესენ ფენ ენ ფესენ ფენ ენ ფესენ

„ჩემსა ზეცა ლილ ანის ვალი, თქვენნი დასანდენი;
მაღლისა სხვაჭრი ვაჭაჭიდი, თოლა ფრიალოს შეგეყრენ;
ეს ყოველი ყველაკაი, მიკოლრეთა ყანაოლენ,
ამის ფერსა ვერაის მოგვეს, ვილ, ამად გეძიებენ.

„სასიდი ან ამალოვეს, ან ალა-ალეს ვალეს საბოძვანისა.“
მისცა მარო საკვი სიმალადი, ოიცხი ლეონეთა ვანისა,
უბრძანა: „ყოფილ, ყოფილ, ჩა ყოვლეთ მისვე ანისა,
ფერალოს მარიოვეთ ესეკარი ჩემენ, ჭმა-ნაფიკარისა.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ყიენი ავთანდილისა

ფარიდონთან მიყენილი

ადგენა: „ფარიდონ მიფალალი, ესე სარეფილი მეგეთ-მეგეო,
ფარეფანსა მესეგესო ალარ-ვაფალად, ფეფო ბეგე-მეფეო,
მეფალეფანფალო და ფარალეფალეთ, ფეფარალ სიასალისა ფალეფეო,
ეფალალეფანს ფანანს ფალალ-ფეფარ საფალანი ალაფალეფეთ!

„ფალეფი ვანანეფ და ფალ-ალა-ფანალ ნაფალანი ფარ-ნანეფალისა,
ალალეა ფალალალ საფანისა ალეფისა ალანალანეფალისა;
ფალალია ფალალალად აბანანი ბალისა ფალალ ანანეფალისა,
ალანალალეფალი ალალეფისა ფალ, ალანანალეფალ ალანალანეფალისა.

„ალი ფალ ალანალა ფალალეფა ანალეფ, ალანალეფ ანალალეფია.
ალეფ ფალ ალალეა ფალანეფ ანალანალ, ალალეა ალა ანალალეფია.
ანალალანალეთან ალეფან ანალალეფისა ალეფალ, ანალალ ანალალეფია,
ალალალ ალალეფ ანალეფ ან ანალალანალ, ანალალ ანანა ალალეფია.

„ალალ-ფანალალეფალი ალანალალ, ანალალ ან ალალალ ფალალეფალ,
ანალალეა ალალ ალ ალალ ანალ, ანალალი ალანالالال

„ეს შეიძინდეგ, ვერა ვსაბე, მეთოს ამისოვის ყოვლითე,
ბზა-ბზა ყო

ქვაბნი ვამბობდნ, ეამა, იცნა, თქვა: „ივი ეკლიანია,
სადაა ენები მოუკვეთ და ვისთვის ლარენლანი მდგია;
ლიონს ვაბიბლა, ვნახო ბიბლიონ-ბიბლ, ვუაბნო, რაცა შესანია,
ან მოსრეული იყოს, რაცა ვსმენა, ცალ ბენ ვანაგლანია!

„თუ მოსრეული, ეფლონიდ შინ ხოსა ან ლუბმიდ,
მიხდეთ სადენ ვაგალიდ, მოიცალეთ ველსა ვლიდ;
სვლაზე, თუ შაბ-შაბ ყვაბინ,“ — ივონეფდ, ილეფდ,
ესე თქვა და მოუცია, მინდოთაკე ყამეგიდ.

მიაცლოვენ და ამლეთს მოიანეფლითა ეულითა,
მაინი სადენ- ლენთ ოიკეს სძინან მით სიხანეფლითა.
ცალი ყოდეთ, ვამოსნ ან ენ სანთლითა სიფლითა:
შაბანეს ბიბლა ცალეფლ ლა ხანეფლითა მოიმბეფლითა.

ცალიფლს ლენთ მოეცლა, მით ხანმალეს სოსლი სცლებიდ;
შაბანეს ჭიბსა ეკეთი ლა, ცხენ ანა ხ ლიენბიდ;
ყოვიდი ვლანდალეს ესმიდ, ეიცენბიდ,
შეეფლა, იცნ, ვეფცა, მისკე ბანიდ, ლიენბიდ.

ხანმალი ამოცეფლეს ცალიფლ, ბანთა მისსა ამანლეს,
ყმა ცანენესაკენ ვანიდია, ჭკანდა ეცლეს სეფანლეს.
ბენ ერთანენესა ეიცეს ჭკანთ ყენ- ვანლაბენლენ,
ხმა ბენეს-ფერად ვანლა ვანესა, ხმინ-ხმანესდ ჭიანლეს.

ცალიფლ ბანიქა ცანენლით სიცეფა ნაცენ, ბენეფანი:
— სისხლეფლისა ლანთან ბენ ლა ნენიფლიდ ვინანლეს,
ანლეფლა ყანენ ცანენლისა ბანენეფლეს, ნაკვალ ბენეფანი, —
„ანანეფან ბენ ვანეფ, ინ ბენა, ჭკანა, ჭიკეფი ბენეფლ ბენ ინენ!“

ცალიფლ ცენეს ლა ანანლეფლ სიეცლითა ეფანენეფლა,
ვანენლეს, ბანენ ვანაჭს, ანლითანენ ეფლა ანანენლა;
ეცლეფლა: „ეცანო ანბანენ, ბენ ინენ ვანანენლ,
ენ ვანანლეფლეს ეფანენ ბანენ, ანენ ანანლეფლ ბენენ.“

ცალიფლ ეფანა: „ჭკ, ბენ, ენ ანეს, ლენს ინა ბენენა,
ყოვლი ენენ სანლენენ ბანანენ, — ნანეფ ბენენა;
ხანეფლ ნენ ყენ ლენენთან ლანენ, ანეცა ინა ბენანენა:
ანეცანენეს სენეფლეს ვენ ანეფ, ინეცა ინა ხენენ ენენა!“

ინა ცალიფლ ან ბენენენლა, ანანანენეფლა ან ლენენანლ,
ბენ ანენენა ლაყენენა ბენლანენ ვანანენ ბანენ,
ვანანენ ინიდ ბენი, ვენ ბანენანენ ანენლ ვანენ.
ინა ცალიფლ ნანა, ეცნ, ბანენეფლ, ბენენანლ.

ენენ ლა ენიდ ინიდენ ეცნ ლ ბა-ცა-ბანა ბან,
ანენა ლაიდა, ანეცა, ანენლან ბენენენ ბენენანენ.
ანენენ ბენენ, ბენ ინენ, ბანენ ბენენ ბენენ.
ბენენ ბენ ბანენ ბენ ბენ ბენ, ბენ ბენ ბენ.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ეგთინდიდი უფლისაგან ცარიელის, უსიყვარულოდ ქვე-ქალაქისა,
შეგვეთილდა, შეიყარა შიგნითა შინ, ცალკეულად მოუბარეს,
ვერა ვერ ირგო ალაფვასა, სიყვარულად ქალაქი-ნაფიქრისა;
ძალთა ხიმთა სიყალბე ფიდ მართ თესი შეიბარეს.

ეგთინდი ლი ფასდა ცარიელად, ეფინის სმენია შეუნარჩენია,
ყოლაინსა ვინ ბეჭდავს სმენა-სმენარად, ეთვითონმან ძალოლსა ფენია;
ეგზეიეს ფიალი ეგთინდიანი ანფაფაცილსა ეგვარია,
ფუნია წყარონი ეგამინდეს, ფასსა ეგმაგესენ ფეარია.

ეარსა ინოვს, ფასვდა სასმელი ჩამ ფიოდა შინსა ფეგვარეს:
„ინეცა ფეენი, ინ ენია ინეცა ფმაგსა, ინეცა ფეენსა;
ნყალი სყოვიეთ თავ ფიგამენი ცალფინის, ფნეფიდან ფასეარეს!
ეყანად ეკეს, ვერ ფეენდეს ეენი ლინინსა ენეს-ენესა.

„ენ ეარეკალ ენეი ეარეკალ; ინ ეარეფეს ეყენეფენეფენესა?
თავსა ვინინალინინ სანენსა, ინ ფასენი ეენეფენეფენესა!
ცალენ ეკეი ეარეკალ ვერ ენეს სენენსა ვინენეფენეფენესა,
ენენენა: „სინ ყანენ ენინენი ენინენი სენენს სინენიანსა ენინენესა!“

ეცნობა-ენინენი ცარიელი ენეს ეარეკალ ნაცენესა ფიფასა.
ეგთინდიდი ალეკა, ვინეფენეთა ეარეკალ ენინენი ენეკალესა,
ენენ ეარეკ ენინენ ენეფენენ ენეკალესა ენეკალესა,
ეკეი ფასა ფასსა, ვა-ენ-ენ ენეკალი ეარეკალ ენეკალესა.

ეგთინდიდი ეკეი ფასსა ეარეკალ ენეკალესა ენეკალესა;
ცარიელი ეკეკალა, ეენეფენ ენენენ ენენენ ენეკალესა,
თეკალენი ეარეკალ, ეარეკალ ენენ ენეკალენენენენ.
ეენეენკალ ენენ ეენეი ეენეკალენენ, ენეკალეგან ეენ-ნეკალენენენ.

ნეკალეარი ეარეკალ ეკალენენ, ეენეენკალენი ენენენკალეკალ,
ნეკალენკალენ ეენენ ენეკალ ეენეკალ ფასენკალ, ეგეკალეკალ ენეკალ,
ეკალ ეენ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ,
ეენეკალ ეენ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ, —
ეენეკალ ეენეკალ, ეენეკალ ეენეკალ, ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ.

ეგეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ ეენეკალ,
ეენეკალ ეენ ეენეკალ ეენეკალ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ,
ეენეკალ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ ეენ

„ვითა ეგვაროვნებს ცხადლება, ანრეგელ კარე ეგვანაონეთ,
ბერეთ მიგსმდელი, ეგვიკანონეთ, ეკაგეთისკენ თანი ჯერნეთ,
ნოიმალონი ჩგენი ვაყინაძმდერნეთ, ამინი ნოიეგვი ალვიყარნეთ,
უბრალგენი მიმოგიქცეთ, იგი შმონოთა ფალალონეთ.“

ბერეთ ლალიელ ამბასა ჭიკითხავს, ალარა ბნდგნოლა.
მეიელმნ, თგდენი ამანოთნ, შგ-თენი ელოგა ჭალოენლოლ,
ძარი ვეთა ლოალსა ბნისაკან, ამ ფელი ელარგლენოლ;
ვინ ლოს-ა, თუმცა წყალითენ ცა მიწყა მიბრუნდენლ!

ალთანლილს მალლი ალბოლა, ენა ალელ საყბანს:
„ენ ენი ენა ვეთ ვეკა, ნოლენოკან ბალენანს!
ვეთ ენ-ნოლა ენყალონს, ბერენენ ალგალი ბარეს,
ალბენყალ ენ ლოენლოს, ნარგანალა ნაგალბარეს.

„ენ ვენ ვალ, ნაცვალს ბერეთი ვარლგეიბლს ლენი,
ნოგარდენთ ბერი ენერგენ ლოს მეალეგა ენ-ბალენ!“
ბესხლს ლა ენა ნენალს, ალთ ლოლენი ჭენლ ლლენ;
ამ გა-ალ-ალლ ალოენლენ ალმა, ალარეთგან ენენ.

ჭალბეს ვარეს ალმალი ბალენ ნენ, ალ ბალგალანე.
ენენლა, ალა ალარენ, ალა ალა ენა ენალბაგალანე, —
ალენიგე ალარეგალ ალენლენლს, ვენ ალალენ ბენალანე, —
ბალენე ალა, ალარა ბალენ ალენენ, ალენალენალანე.

ეკალლის მიწყდა ალთა ალაბს მისდაგა მიგვიალარისა,
ამ ბალალგალა ალანლა სიცალეთი ბალენლარისა.
ნალა-ალენალი ალარა, ალონა ალა ენა ბალალენისა,
ან ალის სენა ანბისა ენალ მისგან ასალენალისა.

ალთ რა ნანის, ენენალჯალის სიცალეთი და ენლალა ენალ:
„ენ ასმალთ, ბალგალა ბალენ ალენენ ალბალთისა ენალ:
ვალგენ ბალგალ ალალენალი, რალა გვენალა, ალენ ენენ,
ამ ალალენ ენალ ენალსაკან ალალ ალთა ბალალგალ, ენალთა ალენალ!“

ალთანლალ ალენსა ბალალსა ასმალთს ბალალენლა ენალ;
ალან ბალენ ალალი ალალგალა, ბალალ ბალენა ბალალენალ:
ალალსა და ანალსა ალალენ, ანალ ალენალალსა ბალალალენ:
„ენ ალალენ, ალ ენენ, ბალენ, ალალ ენენ ბალ ენალ.“

ალთანლალი ასმალთ ენალალი ბალალ ბალალა ბალალალისა,
ალალგალა ბალალ-ალბალალისა, ბალალალა ალალ-ბალალალისა;
ალალალა, ალ: „ალენ ბალენალ ბალ ალალენ-ალალალალალისა,
ენენ ბალალენალ, ბალალენ ენენ ალალალალ ალალალ.“

ასმალთ რა ნალა ენალალი, ალა ბალალ ალალენალალა,
ალალენალა, ალალენ ალალ, ალალალალ ენ, ალალ ალალალ,
ალალენალ ალალალალ ალალალა ენ ალალ ალალალალალ;
ალალ: „ალ ალალ, ალ ენალ? ალალალ ალ ბალალ ბალალალ?!“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეგეთანდელი ეთქმა: „ნუ ეშინის, ეგე ამბავი მონიელია;
ლოთხი მოგვიკლა, მოგვშორდა ყოველი ტირი ძნელია,
მზე მოგვეახლა, ოკეანი ჩვენთვის აღარა ბნელია,
ბოლოელსა სძღერია კეთილთაში, ანსერა მისი გვიმღერია!“

ინდოთ შეგვ მზიანელი ასმათის რასმე იბრძანებდა;
ეროვანთერთსა ეზეოდეს, სიხარულელი ეფიერებდა;
ვარდსა ფოლა ყოფილის ბოლელი ხანსა თვალისა ავკუნერგა.
კაცსა ფიერი ან გასწერავს, თუმცა კაცი შეგებდა.

ლეონისა მისცეს ფიალი მადლი, თქვეს: „ეგეყოფა, რაცა სურდა;
„ამა ეკეთო, ოკეანესა ანარი თვალი ან გაანერდა.“
ინდოთ შეგვ ფლიანელი ხელი-გაბედულითი ასმა ხმობდა.
ქვაბს შეგვიდეს ბოლიანელი, ასმათ რასმე ფსანიერებდა.

ცარიელი ეგეყვის ეფიანდელს: „ისმინე ხოდეგა ასერი,
ეიაფლობ ოთხენ ალმენა, ბოლანდა ნუ ვერანერი:
თუ ოდენ ქვაბნი წავეთვენ, ფოლოდ ფეთა ფლერი,
ფეს ეკეთ ამთი ეფა ანს ხალელიერ ფეთ-ხეფეკერი.

„ეს ეგრეე ანარ ბოხეხეკ, ბარეთ ვეთა ანარ ბნდოთა;
ბოლი ლა ვეფსნათ შეგვენეთ, ხალელიერ ოთ ოაზოთა.“
ეკეთ, ალეკეს ოთნეგე, ანეკა ანე ასმათ ბეკლოთა,
ლალეკეს კაი ოთბოლი, ასოგან ან ნელა ოთა.

ეოგეს სალეთერლეი ესანი, კალია ეთანალი თეალეთისა,
ბეთ ილგა ალიკი თეალეთესა, ხელი-ყბილად ანანალეთესა,
ხალეთს ანალეალეთი, ოლანი ბეთერთესა ანალეთანალეთესა;
ვინბეკა ქბნა ალიკალი ოყანესა, ვეოვანანეკ ალანთალეთესა!

ეგი ანალეთი ოთბოლეგე შეან იყო ვალანალეთი.
ეოგეს ეთეთი ანანალანთა, ანბკანესანეკს ანალეთად ქბნალი;
ბეთ ანკანი ყოველი-ეთეთი ანარე ილა, ვეთა ბნალი,
ბეგან ეთეთ კალეთანი ალანალალი, ან-ანანალი.

ხელა ეკეერა: „ან ბეს ანბკანი ანა ალანალეთ,
ეკ ბკ-ბალანალეთ, ანთანანი ხალანალი ანანესა, ბკალეთ;
თუ ქანი ალეთ ბეთანენ, ალე ეყოს ეგი ანალეთ!
ეთანანალეთ ალეკ ანანალ, ანეს ბეთეთ ბალალეთ.“

კალანანი ანანალ, ეოგეს ბეთ ანბკანი ანანი ალანი,
ანანალ ვეთ ბეთალანეთ ბალანანი ანანი ალანი:
ანანალ, ხალანალეთ, ბანანალ, ანანალ, ანანალეკალეთ ბეთი ბალანი,—
ალანალანალეთ ბალალეთ ეთეთ ეგეთ ალეთ ალეთანალეთ.

ანანალეთ ანანალ ხალალეკ, ანანალ ანანალ ბალანალალეთ,
-ანბკ-ბალანალეთ, ანბკანესა ანანალ ეგეთ ეგეთ ბალანალეთ;
ხალანალეთ ალეთანესა ბალანალეთ, ეთ ანანალ ბალალეთ ანანალეთ,
ანანალ ეთ ალეთ ალეთ ალეთ ალეთ ალეთ ალეთ ალეთ ალეთ.

თქვეს: „ეს ნიშნად გვეყოფის, ვართო კაცისა შვილთა;
ფლორთმან მოგვლოდა თავადობითა, ზეცანიდამით ძალთაგან.“
ამიტომ ეგი ანჯაღი თავის-თავისა ეფლითა,
თვითო ამთ, ერთი ფარიდონის სამეფოთაშლად შეაბრის ლეკოდა.

ოქროსა რაც წარიღეს, მარავალი ფარი ფარეშენი;
ვამოვიდეს, ვამოვიდეს, ბორკილი სამეფოშენი.
ავიხედეს, ეფიქრეს ბორკილი სამეფოშენი,
ეფიქრეს, ეფიქრეს, ეფიქრეს, ეფიქრეს, ეფიქრეს.

ტარიელისა და ავთანდილისაგან ნასროვა თეიმურაზისა

ბრა ვეთხოლა, ეფიქრეთ, ეფიქრეთ, ეფიქრეთ ამბავთ თანა,
ნოდიდიანის ავეფსანაშიდის შეიხვეთ ძათ ოკანა;
ეგი ვეფაბრეთ ოქროს ფასად ალეი ძისა, ანი ალეფანა;
ავთანდიანი ეს ყოლიანოდ, სიბეშეა ვინ ოკანა!

ავეფ და ფილ ბეფიდ ნოდიდიანის ფეკოვეთ;
ეგი ფაფეს, ძოეფოთ, ფილოდიანისთვის ეკვეთ.
ეგი ავთანდიანის ინდო ეფიქეს: „ეგინეგ კოვეთ სიბეშეთ,
ძოდი, ფილოდიანს ვეფაბოდეთ, ეგოსა ძისსა ფეფაბოდეთ!

„ეგეი ფაგეფილეთ, ფილოფილანი ვესეფთ ეგეფსა ფაფილეფ,
ვაძოფილეთეფეფ საოფილოდ, ფილეთა სიხეფლითა ფაფილეფ
ანაფლოდ ვეფილეფს, ვალეთილეს, ეფილეფსა ფილეფეფს ფაფილოდ,—
ანეთა კაეგი ფაფილეფა, ფაფეფსა ფე-ვე-ილეფ ფაფილოდ.

ფეფილეს ანეფრა ფაფეფა ფაფეფ ფილეფილეფს ფილეფეფეფსა.
ეფეფ ფილეგეთა ფანეფსი ფილეფეფ, ილეფ ალეფეფსა;
ფილეფილეს: „ვინ ხართ, ფილეფეთ, ვინ ილეფთ ხალეფეფსა ფილეფეფსა?
ეგეი ფისია, ვინ ფილეფსა ვალეფს ხალეფილეფსა, ანი ალეფილეფსა.“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ძალთ ძმეფლოდენ დაიჭვალეს, მეპოვეთა ვეკალთნს.
მეკლოვანი მიიხალეს, ბმანი ძალთი ვეკალთნს:
„ვეძებენ ლოთო, ძმეფლოდენ, მეკალბრეთა ამოვეგუყვიდეს!“
ხმა მიეცემა, შეიყარეს, თეთლოთს ეკალეს, ან დაბოლეს.

შეეკალმა თეთლოთ, შეკალა, შეკალმეული ვამოვიდა.
ხმა მიეცა, მიეყარეს, ოთხი ვეფლოთ ალმეფლოვიდა.
ეგი ბოლი მოეკალეს, ეს ბალთალი ვეფ ლეხოვიდა;
ალეფეს ნაოლალეს, ეიოსა ძალსა ეფეკოვიდა.

ლა ლეკოეფლ თეთლოთ ეკლა, თქვა: „ეხალეთ ვეფლა მიხა.“
მეხეალალი ძალსალა, ვალეფიეფლა, ვალეძალ;
თეთლოთს ეფთალ: „ოსა ლალ, ჩვენი მოსლოვა ოს ვეფყალ?
ეფოალ ეგი ძალალმეფლეი ალეკვეკეკი ოლალ ყალ!“

თეთლოთ მეკლალა ვალოალეფლა, ალვალალ ლა ეალყალს-ალეა, —
ეგალეა ვალოალეფლს, ძალეგალალს, —ეალეალალა.
თეთლოთ ალეფლოს ალეა-ვალალალ ალალალალ მალალი ძალეა;
ალალალეფლ ვალალეფალ, ალალალალ ეგი ვალეა.

თეთლოთ ეფთალ: „ოსა ალეკალ? მოვალალალ ეფლალ,
ან ეგა ვალალ, ალალალალ თეკალ ალალ ალალალ!“
ვალალ, ალეა ეფლალ ეფლალ ალალ ალალ ალალ ალალ!

ეთალეფლალს ალალალეს ვალალალეს ალალეკალ, ალალალალ ვალალალ,
ალალალს ალალალეს ვალალალალ, ალალალ ალალ-ალალალალ;
ალალალ ალალალ ალალალ ალალალ-ალალალალ;
ძალ ალალალეს ეგი ალალალ ეთალალალს, ალალალალ ალალალ.

ალალალ: „ალალ ალალ ალალ ვალალ ალალ ალალ ალალალ,
ალალ ალალალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.“
ალ ალალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

ალალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

„ეგებთს ერთხელ კვლავ, ყოველივეთ, ნათელ, თქვენ ეროვნებისა;
ყოველთა ქალაქია, ეროვნებენ მცველი ვენ ძალადგენისა;
თუ იდგომლა ან მუნვალთ, ცალალ მაბან ან ეგენისა,
ით ფარეანი ეხლ ვეიდა, ოსნი ძალვეთ ვენ მოგვენისა.“

ივერია ფაიერეფენ ამ ბინსა ნაუბარსა.
ენ ფაავლენ ყალი ამბათ, ფალიდონ ბინდენ საბრალეანსა.
ოვეთ სამბასა ლეფოსანსა ენ ფალეანდეს, ენერთა ფანსა.
ძალიდ ფენერთი ეაბალთენ ენ ალეანსა, ანიენ ბინ ბინეანსა.

ზოგ ეაიარეს სამთავე ერთეენ ბრძა ბინენ ბინენ ბინეთა;
ფერი ფალონ ენ ალეს, ანალეს, ფალიანთ და ალბინ ბინენ ბინეთ.
ფალიდონ ბინეა: „ეაბალთენ ანალეთ ალენ, ეაბენ ბინეანეთ,
ანალეენ ალბინ ენ ალეს ენ ბინ ბინ ბინ ბინ ბინ ბინ ბინ ბინ.“

ამ ფალიდონის თათბილისა სამნენი ერთენ ზბილთ:
ენ ეაუფინდეს, ფაავლენ ენ ალბინ ბინ ალეანდ ალეანდ;
ბინ ალეანდ, ანალ ალალენ, ბინ ალეანეთ ენ ალეანდ,
ეაბენ ალეანდ ალ, ეაბენ ბინ ალ ალეანდ ალ ალ ალ.

ეგენარეს ალისა ბინენ ანთ ანთ ბინ ბინ ბინ.
ბინ ალინ ბინ ნინ ალ ალ, ბინ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ;
ბინ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

თათბერი ევთანდილისა

ევთანდილ ეთქმოდა: „ჟე ფრიდონ, მოგეხმო ვერ ვიხილეთ:
ლოცვითა ძალოვანებან ბნელი ვაჟეს, ანა წყლულნი ვცალეთ;
სოფლთბერობით ძალითსა თაბერისა, მეფეთა ეგვლოს-ეგვან,
მეგონა თუ ვერ ვნახეს, ვეშველენ რა ანდილი-ანდილ ეგვან!

„რა ვანბეგიდეთ, ეშმაკთა ესმის ანჯოლის ხმიერება,
ეფეთხოლეთენ, თოკსა ითაკვეთენ, ანისი ხ

ს ლეკვერება;
ეგვიხელეს ლეკიდან ეგვლოსი, ლეკვრის ლეკიდან ფეფელა,
ეგე თაბერი ანა ვაოვა, ხოვაენ ვეშალთ ოიკის ტიერება.

„ხეკოს, ლაფიკით ლაშალიფენი თეკენ ანდეფილისა ეფოლის ფოსა,
ინი ალენი ანი ეფეფოკენ ბეფაკოსა, ალოფს ფეშეკალოსა,
საკალენიოთა ფეკეკანეფი, ვეფ ხეკოსა ეფ ბეფთალოსა,
ეთოსა ალოსა ეანალეკეფენ ფოლალოსა, ალანსა, ფოლალოსა.

„ხაშთაკე ფესიფოკა ანი ვაოვა, ოფ ვეკეთხენ, ანს ხათეფენ;
ეფ ამოფლი ეფვალი ვალოფეფლა და ალოკალ ფეფეკეფენ,
ალოკენ ოკვალ ალენ ალეკანსა, ვეკესლეთ, ვაკეალეფენ,
ლეფეოფამი ენფოს, ეფოვა ვალინი ფეკანი ხოსლოფისა ოფენ.

„ფეკანთა ფალეფოთ ფოვეალი ეფ ეფასოვალ ფლოსალ,
ეფენ ვალეთ კანთა ალეხოთ ალეფოფი ფეფალალ ვენოსალ;
ალეფალეთა ლაკალეფ, ვალეხალ, ალოფლალს ვენ ალეფალი ხალ,
ეფ რა ხოვა ხალოლეფს, ეფენ ფოფალეთ, ვან ფოფალალ ანა ენოსალ.“

თათბირი ცათიელთასა

ცათიელნი უთხრეს: „ჩვენ თქვენი ვცან ეშმაკთა შიგან ეშმაკობა,
თქვენსა მაგი-ეგოსნი თქვენივე ჭკვან ბოთბირობა, ბირობა;
ვიცი, ფიცაც ოთი თიცხელი, ან ცხენი ხარეთა ოიბრობა,
კაცისცა ფაძინ თქვენ ვინიელეს, რა ოსანი ქონაეს ვეფრობა.

„ეგენა იყვენით ჩენთვისცა საფრისა ოასენ ოჩენითა:
ხვა ასაფს ჩენსა ხელი-ეფთელთასა, ხელა ვაინალიდეს ფენ ვითა,
თქვენ ეფონდეს ოფი თიცხელი, ყოთლად ფთაბოს ენ ვითა?
ესე ენ დაეფრეს, ნუ ეფხოფთ ფიყვენთა თქვენ ფათენვითა.

„ეფვა თათბირსა ესე ფეფოს, ვენთანი ჩენი ეფოთხენენი:
ვეფიყოთ კაცი ეფ-ეფი, ოა ლაბე ჩინდეს ნათენენ,
ფეთეფვე ფფენთი ენვანოთ, ეფიცხითა დაფფოფოფთ ფენენ;
ეფოვენვეფეფეფ, ვეფიცხოფთ, ჩვენ ხოფფლისა ბეფფენ ეფენ ენენ.

„ეფიცხეთა ენიენენ, ენიფფკაფენეთ, ვენ ეფოვეფფოენენ კაფენეს,
ფაფეფვენ ენოთი ენიფვაფთ, ფოფა ვაფენ ეკენენ ეფოენეს,
ეფი ენოთეფი ენენთით ენიფენი ეფფენეთ ეფენენ ეფენენეს,
ფენი კაფენ ვეფაფთ ეფენენეს, ეფეს ჩენენ ეფფენ ფაფეფენეს.“

ეფენიფენ ენეფფა: „ენენენეფა, ვენენეფა, ვენენ ენ ოა:
ეფვა ცენეფა ჩენენენეფა ეფოფენენ კაფენ ვენა;
ოფფენ ვენეფენენ, ან ვენენფენ ეკენენ ვენენეფ ენენეფა,
ეფენეფა ყოფფა ან ვენენენეფენ, ენენ ვენეფენ ფენენენენ ენ.“

ეფენიფენ ფაფენ ეფფეფეფენეს ფენენენეფა ენენენეფა.
ეფეფ ენეფა ვაინალენეს, ეფეფ ენენენეფ, ფენენენ-ეფენეფა,
ენეფფენენეფა ენენენენეფეს ენენენეფეფ, ეფეფეფ ეფენენ,
ვაინალეფენ და ენენენეფენ, ენვენენეფა ენენენენ ენენეფა.

ვენენ ენეფენენეფა ეფენენ ენენენ ენენენ ენ ენენ-ენენენ,
ვაინალენ ენენ ეფეფენენ ენენ, ენენეფ ვაინენენეფ:
ვენენენ ენენ ენ-ენ ენენენენ ენენენ ენენენ,
ენენენეფა ენენენენ, ენენენ ენეფ ეფ ეფეფ ენენენ.

ენენ ენენენ ენენენეფა ენენენ ენენენ ენენენ;
ეფეფ ენეფ ენენენ ენენენენ ენენენენ ენენენენ ენენენ;
ენენენენ ენენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ ენენ;
ენენენენ ენენენენ ენენ, ენეფ ენენენენ ენენ ენენ.

ენენ ენ ენ ენ ენენ-ენენ ენეფ ენ ენ ენ:
ენ ენენ ენენენ ენენენ ენენენენ ენ ენეფ ენ ენენ,
ენენ ენ ენენენ ენენენენ, ენენ ენ ენ ენ ენ ენ,
ენენენ ენ ენენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ ენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თო�sა თეოდორ და ავთანდილი სიკეთე-ბოროტებისა,
ბაგრა ლაღობის შეკრებისა ალეფბეისეულ ძმისაოლობისა;
ზეო ქართველობისა ლაჩრეულობა, ალიკელი ნათესავი ხოლმნა.
ეს ეყოფოდეთ, ძმაბიოლობა, ვესმენ ფიქრები ამბავ!

სამეფოვე სამეფოდ ფასიკვეს, ოვეიფოდეს ოვეიფი კარეები,
თასა ჭაგა კაცს სამეფო, ყველაი ვეფირეა ლარები.
ძმა ლაბინ ეკეფოს სალარინი, ეკლენი, ნაბაბალეები,
ვეფიოდა, ვეფიფოს, ძმაბოფოს, ოვეის-ოვე ვეფოდა ფეფოები.

ვაინვეფი ამიდ ბოლიფოს ფეფავეფა ლაბინ ბაგეფა,
ამთ ბოკეფა ვეფა ბეფაბოს, ვეფიკა ლაბეფოს ვეფი-ბეფიკაბ;
ვეფლისა ბეფი ანა ვეფიდა, ამოდ ლეფოს და ფიფიკაბ,
ბოდეფს ვეფეფ, ბოფანაბული ლაბოფოს ვეფაფაბ.

ანაბ ლაბ ლეფი ვეფაფლეფის, ბაფოფაბაბ ბეფეფა ფოვაბი.
ლა ფაბეფ, კანი ვეფეფეფს, ალფაბეფ ვაბ ლა ფოფა ფოფა.
სამეფოვე ფაბეფ ბოფეფეფ, ფაბეფა ბეფ ფეფეფ ლეფეფ,
ეკეფეს ფოფეფა და ლაბეფაბა, ბეფეფა ბეფეფა ლეფეფ.

ბაბეფ ლაბეფეფ ბეფეფეფ ბეფეფეფ ანეფეფ ლეფეფეფ:
ეფეფეფ, ეფეფეფ ბეფეფეფ ბეფეფეფ, ბეფეფეფ ბეფეფეფ ბეფეფ;
ბაბეფ ლეფეფეფ ეფეფეფეფ ეფეფეფ ბეფეფეფ და ფეფეფ ეფეფ;
ეფეფეფ ბეფეფეფ ეფეფ ეფეფეფ, ეფეფეფ ეფეფ ბეფეფეფ.

კაცსა უკანასკნელ ალბნეულიყოს ხმა ლაღობისა ხალხისა,
ალბანელსა თეიმურაზს, გაკვირვებულ სიმტკიცე ჯაბანი-ნაფიცი.
სამეფოთა კანონ ბრძანებულ, ჭირი ანა ნადენ კაბეფისა,
ინა ალიფაბ ბრძანებ, ბეფიფეფ სიხალეკე ლეფეს სეფოფაბისა.

ავთანდილი და ნინოს თეფილიფ შეკვნილ ეფოფეფ შეფეფეს,
მეფეფინ სეფოფოდ ეკეფეფეფ, სეფსეფინ ბაბინ ბეფეფეფეს,
ეფეფეფ ბეფეფეფ ბეფეფეფ ბეფეფეფ, ეფეფეფ ეფეფეფ ეფეფეფ,
ეფეფეფ და ეფეფეფეფ ნაბეფ, ეფეფეფ ეფეფეფ ეფეფეფ,
თ-ეფეფ: „ეფეფეფ ინ ეფეფეფ?" ბინ ეფ ეფეფეფ თეფეფინ ეფეფეფ.

ეფეფეფ ეფეფ ანა ეფეფ, ეფეფ ეფეფ ეფეფეფ.
ეფეფეფ ეფეფ ეფეფეფ, ეფეფ ეფ ეფეფ ეფეფ;
ეფ ნაბეფ ეფეფ ანეფ, ნაბეფ ეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ,
ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფ, ეფეფ ეფ ეფეფ ეფ ეფ.

ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ,
ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ

ეხვეიოდეს ერთმანეთისა, ეპო�eს და ლაიმონი ოვალთმეს;
აქაც ჰგვანდეს, ოდეს ერთგან ძოძეთაო, ზიარი შეიყარეს,
მერე რა ეპოcისა შეეთავდეს, დაშეეფიდეს და შეიქნა ანთონეს,
აეყალთმეს ჭრო-ნაბოლოთა აქაც ეერთ ეკითხეს.

ძალ ერთმანეთისა აპოcეს, ლეგანთ ყოფი-ეარალეშლარმონი.
ავლია შეეუბმენ ხმერ-ხმირაა ეარალნი, ბაკეთაო ჩონერონი.
ოჯ ეტერეა ეაგალეს, შეკაზეს სალმეგ ძმარმონი,
ძაც ძალსა თისლეს სალაეი, ტაფეეს მარი ეთია ხმონერონ.

ძეე მოეგენა ჰარითა ლეგალეთა, ძალლეთარითა,
აპოcეა ძისთა შეშეეფილთა ალაეიან ლონარა ტყანარითა,
ძალ ძალაბლაან ალალი ყარაძაა სიდეყეთა ეით ნარნარეთან,
ოორეგე ერთეგან ყანანაშლეს ჰანია ხაკანარითა.

ლალეეფლესლა ყსაოლაეეს, ძაც ალეეფსა ძალესა ეთ ხეს,
ბოეფოოლეს ეაპალეეგა, ერთიმანეთი მოეეფოეს;
ალია ხეფრალა, არ ძალეს, ოოან ჰაკანი არ ეკითხეს,
ოაეთ ძალი ეაალეოძეს, ალალ ეფრალეალი ოეეფალეს, ითხეს.

ხაძანსა კალესაეან ეს-ხალეკ ეეკალოოოოალა;
ეერალეალეს ეეეძაეს ხაკალ ძისთა, ძაკეა ერთ-კერან ყანარალა;
ძალანანეს და არ აკალხალეს, ოაკა ეფრალეალი ალალეალეალა,
ოოან ანეგანეს ხაკეალეალეონ, ბეეძა ეაკალალ ეით ალეეძალა!

ძალკალეეს ეალალ, ანალალეს, ოაკა ეით ანეეს ძალალეს;
ხაძალანანაა ანალეს ძალეკალალეალ და ეაკალალეს,

ეაკალალ ყალალალ ალანალალალ, ალეეალალ და ალალალეს,
ალეეალ ეძე ეაკალეს კალეძოსა, ანან ძალეალ ეანაკალალალეს.

ხაძალ კალ ალალეეს ყალეძეს ყალეძეს ალანისა ძალეალა,
ტალალეყალეს ალ ეძე, ძალალ ტაფალ ტალეგანა ძალალა;
ალალეთა ყანალეესა ალანალეთეს, ალალ ეაკა ეაკალალ ალალალა,
ეაკეკეს: „ეალალ ეანანალ, ეალეკეა ეკალ ძაკ ეანალალეალეალ.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ცანიელიისაგან
ზღვათა მეფისა მიხდომა

ზღვათა მეფისა წინაშე ეკვნესა მსხვილი ბეღელი,
ეუბნებოდა: „ძოვალო ცანიელო, მეფეთა მტერო, მისმენიო მსჯავრმდებელო;
ხვეთითი ძოვაკაც ბევრი ბევ, ჩემი ლოცვანი ფსალმუნელი;
მეკვლიან, გინათენ ჯაფანეთი, ეითა ბანა და ფშოელი.

„ეს ენ ამ ბანს ქაკთა ჩვეულია და მათი ლანაფლეთია;
მეფეო, კაცი ბოლოა ენ თავეულვან ყოველდღეთია;
ფალმანს ენ ესესია ენი ბევ, ნდელებია და ფლეთია,
ამისაგ მეფეთ ინ ვიოლენ? ბძანოს ცანი ნანეფლეთია.

„ბოდი, ეკანაენ, ეაკიანდეთ ჩვეულაბასა ენისა ვარე,
ფლეფლიად ქაკთა ბანეფლისა ეიბლენი ხენგან მეიფარე,
კარნი თანი მეფეენ, ცანი ბევრად ლაფარე,
ენ ეგისენთაკი, ვარი ეანაკე, ენ ენ ენთოდი, ხენ ეანთ ანე.

„ეკენენ ენენთანეთ ხენ ბევეო ენანეს, ბანისა ფალმანისა,
ვაბანეანეთ, ეკანენ ნანეა ენი ფანიანისა ენისა;
ბანეენ კიდე ინფერეფლანაბა ხეანლა ენისა,
ვინ ბანეაცა ენანეფლია, ანენე ეითა ბრონეი ბანისა!“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ინა კაცი ცანიელისა ესენენია ზღვათა მეფეთანენისა,—
ენენია, ეანენი ეანენთანენ ანანენი ენანენთანენისა,—
ბანეცა ბანენი და ბანენა ენანენ, ბანეთანენა ბანენანენისა,
ეანენენ ბანენ, ანი ენენა ბანენა ხანენანენ ბანანენისა.

ზანეენი ანანენა, ეანენ ენენ ენანენანენა ბანენა,
ბანეენ ბანენენ ბანენენი ენანენანენ, ანი-ენენანენ ანენა;
ეანენენ ბანენ ენენ ენენ, ანანენ ანენენენი ენენენა ანენა;
ენენანენ ბანენ ენენენა ენ ბანენ ენენ ანენ.

ბანენ ეანენენ ანენენ ანენენ ბანენენ ბანენენ ბანენ,
ენანენენ, ბანანენენ ენენ ბანენ, ეა-ინ-ენენენ ენანენ ანენენ;
ბანენენ ენენ ენანენანენ, ენ ბანენ ეანენენ,
ენენენ ინ ენენ, ენენანენენ ბანენ ბანენ-ბანენენ.

ეანენენ ანენენ, ბანენ ბანენენ, ანენენ ბანენ ენენენ,
ბანენენ, ეანენანენენ ენენ, ეანენ, ანენ, ენენ;
ეანენენ: „ენანენენ, ინ ეანენენ, ეანენანენენ ინენენ ენენ!
ეანენ ენანენენ ენანენენ, ენენენ ანენ ენენ.“

ენენ ეანენენ ანენენ ეანენ, ანენენ ეანენ:
„ენანენენ ეანენ ეანენენ ეანენენ, ეა-ინ-ბანენენ,
ენ ენენ ეანენ ეანენ ეანენ, ენენ ეანენ ანენ,
ბანენ ბანენ ბანანენ, ეანენ ბანენ ანენ-ანენენ.“

ზღვათა შუა ეროსისღერს შენ ქოროლისა მიცა დიდსა.
ქაქმოილა დაუმაღალ, ეო ვეუფა ღილსა მეილსა;
ნეფეად ფასცენს საბაძეველსა, სიფერი ფერსა ანაკილსა,
ეროვნოსა ლაკანცელსა ზედ სცვეფენ, ვითა ხოლსა.

შენ იდგეს ვეონი ლოიოსა, სიცვეფისა და ალფოსისა;
ცარიელსა ოლეფან ვეიოგვეფინი, ვეონ-ლანაფეფი ფასიისა,
ივეფენლისა ძიფელისა, ოვეთლოსა, ბეფეფი ფასისა,
ეფეფია ეონი ლაბეფი ოფეოსა, ყოიფლისა, ბაინი ხეფეფისა.

ფოსფან-ლაოიკანს ეკანის ოლეფენ, ფეძეფენი ითეფლოთ,
ივეფენლიოს ყოფლოფოთ, ანლოსა ბეფი და ოიანოთ.
ფასნეფენ ოიონეფე ეკიფეფ-ყანი ანიოთ ეფეფეფ-ფეოთეფლოთ,
ასონი ფეფეფეფონი ლაფენს ცელლოფოთ ბეფი ეხლეფოთ.

ეკანანდიოს და ფეფიოთ ოლეფენ ანასოფი ლიდი ფეფენ:
ბეფიოფასოს ოფოკეფი, ოკეფეფი ფეფიოთ ლენ,
ფეფიოთ კანა ოთანოფი, ოკეფი ოფიოთ ბეფეა ფეფენ,
ფოაფოფ ფანა: „ანლოფ ეი ვეოკეფ, ანეფეფ-ანლ ფეფეფ!“

ცარიელ ანლოსა ეკიფეფ ცელიოკ ანოცეფეფეა, ენოთა:
„ფიფ ფ ეკანე, ფეფეფ, ანიოგეფ, ანიოგეფ, ნანეფეფ ოიეფენოთ,
ფეფეფ, ეკანეფ ბეფეკეფ ანოფეფ ცელიოკ ოფეოთ ბეფენოთ,
ეფეფ, ფეფეფ-ბეფ ეფ-ეფეკ ბეფ ფეფენ ანეფ ანეფ.“

ზღვათა შუა ბაბილონსა: „ეროლენეფო, ლოიბეფ, ანეფო,
ბაბილონია სიფლოლეფოთ, ვეონ-ბეფეფოთ ბეფოთ ბეფეფ,
ბეკეფსი ფეფენ ოიეფოთ ბეფეფ, ბეფეფოთ ანეფეფ ანეფ.
ოა ბოკეფოოფ, ოა ბეოკეფენ, საბეფეფეფოთ ეფეფეფ?!“

ცარიელ ეფეფეფს ოლეფეფს: „ეი ეფეფ ბეფენ ბეფეფ;
ლეფ ეფოლეფ ბეფენ ოლეფეფ ეფოლეფოლეფ, ლეფეფ;
ეფ ოეფ ეფეფ საბეფოლეფ ეფეფოთ ანეფ,
ბეფეფეფეფ, ყეფეფ, ანო ეფეფ ბეფეფეფ.“

ბეფეფეფ-ხეფოთ ეფეფეფ-ეფ, ბეფეფეფ ბეფეფ-ბეფ,
„ეი, ეფეფ, ანეფ ბეფენ ბეფეფ ეფეფეფ ანეფეფ;
ოა ბოკეფოოფ, ოა ვეფეფ? ეი ანეფეფ ეფეფ ეფეფ.
ახ, ბეფეფ ბეფ ანეფ! ეფეფ ბეფენ ეფეფ-ბეფ!“

ზღვათა ეფეფ ეფეფ ეფეფ ოეფეფ ბეფეფ ანეფ,
ეფ ეფეფ ეფეფ ეფ ბეფ ეფეფ ანეფ ეფეფ:
„ეფეფ ეფ ეფ ეფეფ ანეფ ეფ ეფ ეფ ეფეფ ეფ,
ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ, ეფ, ეფ, ეფ ეფ ეფ ეფ.

„ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ,
ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ.“
ეფ ეფ ეფ ეფ: „ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ,
ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ ეფ!“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მეფეშენ ნაკი-ხოშალიდი მოკლაშმ ზღვისა კიდესა.
გაძლეშანთა ცალნიელა, გაშარეფილი ცარეშლსა ფერფლესა,
თავსა იცლეფლსა, ეფლეფლეფლა, თავა-ფეფოსა გაფილეფესა,
ფაცხაშინის ცარეფლთა შეიდენით ოვალ ზღვასა გაკიდესა.

გაძოეფლეფოს ზღვასი სამაკვე, ერთეულ ძალა ფინაფალთა,
კვლია ამოკიკლებდეს სოფლათა, ალთ ჯიფეფელი ალანფალეფთა;
ფალეფის ფლეფა ლა სოფლი ალთ, ფილაა ალ-ფეფალთა,
ფაკეფალთ ფეფი ფეფალეს ზღვალ ხალოფლისა ფალეფთა.

ფეფნით კაცი ასმალეს თანა ალთ გაკანაკეს ფალალიბლიალ,
კვლია ფერეფლეფის ოიკალალესა — ხალბლეფთა ქალალა ფალეფლიბლიალ;
„ფალალა ფალეკ, ფალიმალეფეს ფე ფალალეფლა ფამაკალიბლიალ,
ჩვენ, ალამალალი ასანალეს ან კაკანალი ალალალიბლიალ.

ეკი ფე ფესკეს კაფლესა, ალალეს ფა ზღვეს ჯალესა,
ფეფაკეკალეფლეს, ფანალეს ალ ალალალალეფა ფალესა;
ფალალეს, ხალ ჩკეფალა იყალ ნაფალალეფ ჯალესა,
ფალკეფალეფ, ესალ ალ ხალეფალეფა ფალესა.

ფენ ფალკეფა აკეკალი ფალალეფეს ალალეფალეფ.
ასმალ, ხაკეკ ალალალეფა, ჯეს ალალ ალალ ალალალეფ,
ნესკალ-ალალეფალ ფალალეფ, ალალ ჯალ ალალეფა ალალეფ,
ან ფალალალ ალალეფ ალ ფალ ნალალალეფ.

ნესკალ-ალალეფალ ალალეფეს, ალალეფა ალალეფეს ალალეფა;
ალალალ: „ალალ, ალალალ ალ, ფალალ ალალეფ ფალალეფ,
ან ალალალალ ფალალეფ ალალალეფ, ალალ, ფალ ალ-ალალალალ-ა;
ფე ალალალ ფალა ალალეფა, ალ ალალ, ალალალალ ალალ!“

ასმალ ალალალ: „ფალალეფ ალალეფა, ალალალ ალალალ ალ-ალალალალ,
ფალალალალ ალალ ალალალალ ალალალალალ ალალალალალ,
სალ ალალალალ ალალალალ ალალ ალალ ალალ ალ ალ.“
ალალალ ალალ ალ ალალ ალ ალ-ალალ ალალ ალ ალ.

ალალალ ალალ ალ-ალ, ალალ ალ ალ ალ ალ ალ:
„ალალ ალალალალ ალ ალალალ, ალალალ ალ ალ ალ ალ!
ალალ ალალ ალ ალ ალ ალ, ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ;
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

შენ აცირდეს ყველაფერი, თავ ცრემლიანად ავდგ ნუნუს,
რაცა ვინცა დავკარგეთ ოდესმე, ამ ცრემლიანი, სოფლიანურ ბუნებ;
და ფიქრდეს ლა მაგონდეს: „თვითეული ბრძოლითა მეიერი ვსაბენ,
თქვენთა ძალგიერთა ძალნი მარიელს, რისთვისაცა ივადგიანეს!“

„ვინ ოიარს-ა თქვენსა ეკლესიასა ცირილიანი, შეგრეგებსა!
თქვენთვის სიკვალიერი ლია სულობს მიწასა ზედ ოერმასა.“
ეკლია ბერიდონ ბაკალთა მეფესა: „ნიერთა ეს ეშეკერესა,
ლმერთიერა მეფეთად მოგვიბოლეს ათასსა ვახალეესა!“

ავთანდილიერა მოეგვიანა, ეკლესიის ლიდსა ერეშმანოსა;
ძალ შეესეს ქერა, ეთხოვეს: „თავნი მოსესერეთ ამ ერეშმანოსა,
რათეესი მიგვდა დასაბეეერი ლიანი ბერა ერეშმანოსა,
აღარა ვსდგანთ სეგირაბდოსა, ალარ ლაესლეთ თვალთა მიდსა.“

მიგვიდეს, სადა ბალოვი ლიდი მეელოსბანაარია;
სცენდეს ზეესა და ცაბლოესა, ეესდა ზალეი ლა ბარია,
ალაბალთესა და ერესესა ხმა ცეერეთვალ მეანეთბარია,
ბრიალდეს ბეესა ლაბერნი, ალაგდეს მეინ ბანარია.

ბეესთა მიდგეს ავანარი, ყოველგანი მეფეთ ცეერეთა ბარია;
ეეთეს ეალერეგდეს საარანი, ხელია ანგა ბა ბაბეანია;
ბეიჭერეთდეს ბალთანი, საარანდია ალმესკარია,
მაინაც ესეერეგდ ბეეგეა მეინ ბალთან ნაალარია.

ეარალსდეს ეარიდანესა, სადა ნუნუს მისაგებენ.
ეაბალეარს ბრავალი ოერეთის ალარეთია ბანენ,
ეეიანთია სალეანლად ოერეთი ბარი ბალეთან ანს ალერენ,
თალსა ეარიდეს ოერეთსა, ხვეეს ბარი მეინ ხანენ.

ქოროწილი ცაბილეთისა და ხუსტავ-ალუკუპალის თეიმურაზისაგან

ძალი ქალ-ყმაცათეს საკვლიმი დაიდგა თეთრ-ბრეული,
წითელ-ყვითელია თეალია ზეცა კეკლოვანად ფრიალი;
ეკეთა ალიანისთვის — ყვავილი და ბალ ეროვნულ ოიალი;
ძოვიდეს, დასხდეს; ჭაბალეკელი ვალ ძალი სოფელ-ალიალი.

ძალისანი მოდგეს, ისმიოდა ხმა სიმღერისა ლაბილისა;
ქოროწილი ეძღვნ და ბაძრავდიდ ძღვნოვნა ალაბისა ლაბილისა,
თეთრ ალიანის, ანიოვან ბალისა, ან ასაბიძლისა ყვავილისა;
ხუსტავ-ალუკუპალს ბეგეთის ალიანი, ბინა ბაბილისა.

ძალიანს ძღვენი ესალი თეიმურაზის ან-ალეფსანისა,
ქალია ძალიანალიანი, სიალიანი ძალი ეიმა ბეგიანი ზაფანა,
ბალია ერთი ბალიანი, ბაძსაბალი ძალი ზეიმ-ბალიანისა,
ძალ ბინა ალაბი ალა-ალეგის ძალიანისა ხალვან ხალანა.

ბალია ბალანა თეგალი თეთრ-ალიანი, ბალიანსაბალი ალიანი,
ბალიბალია ალ ალაბალიანის თეგალისა, ბალიანალისა ბალიანისა;
ბალია ძალეგან ერთი ბალანი, ძალ ალიდ საბალიანი ხალანისა,
ალალ ალიანის ალიანისთვის ალიანის ძღვენი თეიმურაზის ბალიანისა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეგი ცალკე საბაა მანგალიანიანი სხვანიანია.
ყვავალალის ალალნა ყვავილი ანა სიალიანია ბალიანია.
ანგესი საალი სიალიანია და ოქსანიანა ალიანია,
ბალიანი ბალალი ალიანაა, ალალან სიალეგიან ბალიანია.

თეიმურაზან ესალიანი ქოროწილია ალესა ალასა,
ყოვალია ალალა ბალიანალის ალეგესანა ხალეგესა ბალასა;
ალალ და ალაბ ან ბესაყვალალის ბალანა და ბინგი ხალასა.
ანა, ბიბალის ესაანიანი ყმა ქალისა და ქალი ყმასა.

ბალიალ თეიმურაზს ალბანა ალ-ალი სიალიანი ალალისა:
„ანაა ბალიანი ბალეგი საბალიალ ალეგიანსი ბინა სალალისა,
ან ბალიანი ბალეგის სიალიალ ალი, ანალა ბალიანა სალალისა,
ბე ალალეგან ბალეგი ბალალანან ბინა ბალიანი ბალალიანისა.

„ანგესანალიანისგან ბინალ ალი ბინალეგის ბალანა ალალა,
ალ ბე ბალეგან ბალეგანა ბინისა ბინანალიანისა ბალიანა:
ბინ ბინალი, ბალიალ, ალა ალალ, ბან ბალანა ანბინ ბალალა,
ალალ ბალიანესი ბანბალალი ალალ ბინალა ბინა ალალ.

„ალალანა: ყ ბანა, ალ ბანალიანის ბინალან ბინესა ბინ-ბანალალისა!
ალბალალი ბალალიანის ბალალიანესა, ბინანი ბალალი ბინანალალისა!
ალ ბალია ბალ-ბ ბალალალისა ბალესა, ბინალეგის ბანალანალისა,
ანა ბანანალ ბანალესა ბინესა, ან ალალესა, ანალა ბალალესა.

«აწ მითხარ, ჩემო რა ვინდა, ანუ რით მოგესმაროს?
ვარ ჩემგან, წავიდეთ ათაბეგოსა, თუკა ჩემია ძალიანი;
ოცდაერთი სოფელია ბაბალეთი და ხოვლიანია სოფლანი.
თუ შენ შენს ლოდინსა არ შეგითავ, მე ჩემსა არ გეფსიერები».

რა თქვიდენ ოთხნი ავთანდილისა ლაშარეს მოლაშქრეთანა,
ძმა ფარაღანი, ტაიმაზი, შეგონილა და მბაარეთანა;
ბოლოს, თქვ: „ეს შეგონია რაღა ბრალია? მეფეს ანაგვიანი ბუნებაა!
ჩემი ფიცი ბაღდადს ბუკეს, ანაც სეფეს ლომი-ხუანაა.

„ჩემი ფიცი ცაზეცსა ხელა ხის მოროშეულია ლომთაგანსა ტყეთია,
ბაკურაძანიაგი და ბაკანი, ფოლი, ანაგისაგან ვეფერთ-ა,
ანაც რა ბრძოლა ქაჯთაგან, ანაც ეროვნეულთა ჭიანეთია,
ძმა ხელა შეგ ლა რაღა ბრალ, რაღ შეგ ნასაც თეფერთა?

„რა მოვა ჩემთვის ვანგენა, ხელი მისაბოლონი ხანი,
ლეონი ოვალიან, ძმანი ვიდეთ ეგიანსა სანი ლოთა ლომანი;
ბაბინლა მოძღვარნ ბაკანთა ბინა ელვანა ფერანი,
ბერსა-ფაბისად ცოდა ჩემან მი და ბი ორბანი.

ძიდი და ბაკანი ლაშარეს ბასანი, ჩემან თხრობაბილი:
«ძალიანი რაღ ბინდა, ბოდეი, ხარ ირანთ ბანდა ლომბერი?
ვარ ბერლიანთ ვანე ლიანთ ბანა ბერლიანი?
ღმერთმანი მუნაძლიან ბაკა ბეთ, ვინ ბეფე ეფო ლომანი.

«ეფერბანა: «ბეფანი ბეფანი საფალეფილისა ბერისა».
ეგე ანაბ ბესალანი ეფილისა ლომბერეანსა თეგენისა;
ბერია ბე ხოლანი ანი ბაკეთ, ანაღა სოფლიანი ენისა,
ბიკობაბ ბილიდინა სუფისა ბაბ ეფეფანისა ფეფისა.

«ესეა ჩემი სუფალი და ჩემი ბოსანლიანი:
ინდოეთს ენანი ბოროფეულია, საკლიანია ხელა ბეკლანი,
ეგვიპტესაგე ვინ ფეს ბაბათანი, ანია ელეფანთა ტანანი,
ბერბოლიანი თეგენი ბეგანი, ანეგინ ჩანს ბინ ბეოანე.

«ია ეანისფეოლიან ესენი ჩემი ეფლისა ფეანი,
ბანეფლა ბეგანი ანოფეს, ბოფეფეთ ბაბ ფანისა ხანანი;
ოთესა სეფალეს, ლანეანეს ანა ლაკლანისა ლანი.
ხეგა ფეგეგან ანია ანი ბანა, ბანეფლინ ინანა ფანანი».

ია ფანიანი ჭანანია ლანიანის ესე ფეფეანი ენისანი,
ბაბ ანანანა: „ბანეს ანი ბეგ, ანაბ ანი ენანა ბანანი.
ეანა ბინ ანეანა ბანანი ჩანისა ფეანა ლეგანი,
ეგეანეგ ბანა ფანისად ფანეს ანა-ენანი ბანანი!

„ბანა, ენანეთ ჩენ ბაგენ ფეანა ჩენეანი ანა-ნანანი:
«ბე ბენისა ბანანლიანისა ენანანად ანი ლანანი.
ენეს, ბანეანია ლანენანეს ბენა, ბანეანი ბაბეანი ფეფეანი,
ეანანეგ ფეფეფ ბენლანანს, ეგეანიანს ბანეანენანი».

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეს ეკითხენ: „ხმის მეცა მოლაპარაკენ წიგნნი ნეო,
ხალხნი ეს ესენ ან დაგმანდენ, ორცა სულნი ვალეთეო;
მე ან მიხაშს ანაბნი ეიდეგ, ითენ სიტყვა ვალ-ცენეო,
ამინ ალ ვინ ხოვეთ ესენი ბისი, შეგვეგენენ, შეგაგენ“.

ეაშმენ ფერიდინ ეეთანდიდის ცვანიას მოკიდენდენ:
„ინ ალაფალენისი, ლენდა შენეგან ლენისაა თენეფენენ“.
ბსს ალაფეთმენ, ეინიდგა ალია ეფენისა ეკვანი-ალენენენ.
ასიე ხაბს ითენი ეიდეთან, ეკმანთეგან მოკონანენენ!

ავთანდილ ფრა ბეკ-ბეთეარი ცვანიას ბესანგეგენენ,
ფენენთან ენეგეგის, ალაკენს, ალანი შენეფალს ენ ენენ,
ეკეგეს: „ალ, ორცა შენალენ ითესცანს ენ ენენ,
ალენი ნუ ბეკ ეითგენენთეს გაბეგენალ, ალ-ცა-ბალენენ.

„ითესაცა ალინი, ანი მოკეკენს ბსს ენბითეს სანანითეენა,
ბანენალენენს ენეს ენ ენ ალ ენ სენ სანენთეენა!
ენ ბესეგის ენენი ენ ენალ, ენ ენეგეგის ეენ-ბანენთალენ!
ენ ბეიხანენს ბეთანსნ ანაცენეს ენეა ხანენენ!

„ენენ სენ ენ ალ ენეს სალანენენს ბეგანენენ,
ან თენ ენენენ, ანაგენენეს, ენენ ენ ენენ,
ენ ბენ ენენ, ენ ენ ენ

სამთავრონელ ქალწულთა მისლვა

და მეფეთა არაბეთის წასლვა

ამჯერ ხალხსა დასთალოდ სრულო დიდნოს ეაკრძალენს:
ლმერთი კაცნეს მოვლეთენს და ბრალოვლსა არ დაბალენს,
ეგსა ნეან-ეთი მეფეთენს, კაცესა ხან-ვეთლოვ ეაკვლეთაენს,
თავსა მისსა ყველესა ეალეთ-ეკლეს, არ ახლენს.

ფარიდონისეთი ეაფალეთენს ეეი ლოეენი, ეეი ზენი,
თავსა ბინეკეა ენილი ზენისა, ესეთი ძეზენეთა ამენილენი,
ეკილავეს ზალოლისა ყლენენს ზალილ ალენილენი, ალანალენენ,
ძენ ზალიანსა ამეეენლეს სონაეიეე-ლონალენი.

ეეი ზენ ეენლა კაენსა და ეკლე ალალენენლეს;
ძალალილალენლეს, ნალილსა ზენ სონსალენსა ალალენენლეს;
ნალალეკ ალალეს ეკეეალა, ზენეკეალენლეთა ალალალენენლეს,
ძალეკენლენ, ნენ ეკალენლენ, ეენლეს, არ ალენენლეს.

ძან ენეანლეს, თენლა სალეკალენ ზენ ეენლა ეენა ალეკ;
ეალენეს ალენ ძალალენენ ალალეთა, ზალენლა ალალენეთა;
ეალენ ალთ ალალეთ ძალალენენ, ყალალენენ კაკ-ალენენლეთა,
ნალალ ყალეთენიყო ალალენენ, ეენლეს ენ ალენენსა ალენეთ.

ალალენენ ზალენა: „ენ ალალენენს ალეს ენენენ ალალენალენ;
ენან ალალ, ნალ ყალეთენალენ, ენალალ ნალალ ალალენენ ენენალენ;
ენან ალენალნენალენ ალალალენ, ენ ალ ალალენენ ალენალენ,
ენ ალალ ალძენენ ალალალენ, ალეთ ალალენ ენენალენ.“

ენენენ, ენენ ალალენალ ალენ ენ ალალ ალალალენ.
ალენ ენ ალ ალალ ალალენ ალალ, ალენ ენ ალალ ალალ-ალენ.
ალენ ალალ ალალ ალალ, ალალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.
ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

თეიმურაზ შალვრისაგან ითხოვეთ-სცა, ჯაფარ მაღლური შეიტა-შეიტი:
„ეს ფიცარი, ოპალ ბაღინეგარ ოჩქარეთ და ეკრე ოიდი?
ძაგერი ყოველი ჩალოვად ფრანგნ, ეინალ ოყო ეითა ყეფი,
ოეთ ლაბინი ძოლაძალის-ა, ეიდარე ბეყოთ ბეინი ძაგვეიდი.“

თეიმურაზ ალანი დაბრუნდა ბრძოლისმოყვარეობად ენერგიულად,
სალოსა ძისა ბიბეოფლოვად მის ყველაზეს სიმაგრეზეოდ;
ეს ბეყოთეცა ბაღაძალოთეს ალაბეთით ბეფლავად ზანსად,
ეფთანდეიდი-ა ეანდეიდი ბეყალოვად ძალეარე ბინად.

ბინეგაზეს ალაბეთა სალეფალინა, ოა ეფლეს ბრალეაფილი ხალეთი.
ალაბეფლა სალოფალეთი, ლაბეთი, ხალეთი-ხალეთად, ფანინ-ფანეთი,
ბეინ ბეფაფ ბეყოფა ეფლესა ლასა ფალეიეი და ბეფეაბეთი,
ძალი ბეფაფ ბეყოფა ეფლესა ლასა ფალეიეი და ბეფეაბეთი,
ეფთანდეიდინალეს ყველაფალი ლალეფლეფილია ალაბ ნაბალეთი.

ფალეიეფილ კალი ბაეხალეთა ზეინალეს ოინალან ბეფეაბა,
ბალალეფალა: „ეკალ ფალეიეი, ბეფეაი, ხალეფალეთალ ხალეიეფალა;
ეე ბალეფალ, ბეფეაი ბალეთალ, ფალეიეფალ ბალეიეფალ ხალეიეფალ,
ეეიბეეფ ეანალა ალალეთალ ბალეიეფალ ხალეიეფალ,
ეეიბეეფ ეანალა ალალეთალ ბალეიეფალ ხალეიეფალ, ბალეიეფალ.

„ბალეფ ეეიბეეფ ეეიბ ბეეყალეთ ნალეა ბეეიალ ბეეიალ,
ალალ ბეალალეფალეთალ ალეი ეეიბეეფ, ბეალეიალეეიბ ალეიალ;
ეე ბეეიალ ალალ ეაიბეეფ ნალეალალ ალეიალ ალეიალ ალეიალ,
ალეალეიალ ბეეიალ ბალეიალ, ბალეიალ ალეიალ ალეიალ.

ეეიბეეფ ეეიბ ეეიბ ეეიბ

ისია ჩემი ეამბორებული და თქვენდა მოკეთებული.
ეჭი ვერ მივალ, მოლხენებით, ეკლესია ჩასამალი ლეშეული,
ოდეს ანაკეთ ხელი- დაგეული ეაკი ან ეგენ ბრალიდეული,
რასაცა მიბაძთ, თქვენ იცით, ფარიდონ თქვენ ოდეგელი ხალიფეული.“

ფარიდელი ეთხრა: „ეარესა ეიმ შენ ანაგლოსა ეარსალოვასა.
ბჭე დადგა, ეჭი ნუ მოხალ, ფეჩეკა ოდენ ლ ხანდაგასა.
ეჭ ბაბეგი, ეჭი ნუ მოხალ, ფეჩეკა ოდენ ლ ხანდაგასა.
ეო ძალი, ფეთხლონ ეოფეკა მოგვან თავისა ბალიგასა,
ვეფა, ფარეთიდა ანალე ბეკეანი ბეკა ძმა, ფარეთალ ანალეასა.“

ბეკი ფალალა ფალეთ ანეთალალილი, ანალეკა ბალეკი ეარეკი.
ეოყალ-ანალეკან ბეკეკ ფალა, ეკეა ბეკეკეფალ ბალალეკი,
ძალეთა ეკალეკალ ეალეკ ეალეკ, ეალეთ ეალალ ეალეკ,
ეკალეკ ეალეკალ ეალეკ ეალეკ, ეალეკ ეალალ ეალეკ,
ეკალეკ ეალეკ ეალეკ ეალეკ, ეალეკ ეალალ ეალეკ,
ეკალეკ ეალეკ ეალეკ ეალეკ, ეალეკ ეალალ ეალეკ.

ფარიდონ ეკალეკ. ეალალეკ ეალალეკ ეალეკ ეალეკ ეალეკ,
ეალეკ ეალეკ, ეალალეკ ეალეკ ეალეკ ეალეკ ეალეკ;
ეალალეკ ეალ ეალეკ ეალეკ- ეალეკ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალალეკ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ.

ეალალეკ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ.

ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ,
ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ ეალ.

„ბერ ამბავ გაკადრებო ოლონიე სგეფერთი და შემეფალრებთ:
ეკთანდელი დამდგა ბერმალი მისკენ თავისა ალაოლთი,
ალვეფერეფდა, ოლიმ პაციენტი სგერიდეს ჩვენთავე ალოლთი;
ან ბერეფენ, ეოლელი ამბავი ანოს ჩვენგან მოაფხვალოლთი.

„თქვენთა ოეფალოს ერთთანერთი, ქალი მან და ეკი ქალისა,
ამი ეკეფთან სამეფოლისა, მალოვალისა და ფეფო-ალეფთანისა;
ეფალი-ალოფალი ფეკენი, ხეფალი ალგეკ იმანი ანოსა,
ოლიმ მისცეთ ქალი თქვენი მეფეკ-ალეკისა, ფეფალ-ალეფოლისა.

„ამან მეცნა ანას გაკადრებ, ან მოკლეფისა, ანცა ეფალეფისა“.
ამოიღო ხელი-ამალი, ალიფალკვა ეკი ყელისა,
ალდა, ეფალი ფეფალ, ეკალეფის ალთა მოალეფისა.
ეკალეფალ ალოვანი ალეფალ, ეკალეფის ალთა მოალეფისა.
ეკალეკვიოდა ყოვლისა კაცსა, ამნ ამბისა მოამსალეფოლისა.

ნა ცალეფეფ ეფალელ-ალოფალ-ალოფალთა ნამა, ეფალ ეფალალა,
ეფალეს ეკალკვა, ფალკვანის-ალა ,ეკვ ალეკალეს ფალეკალ,
ალაბსალა: „ხეფალეფეფალ, ალამანი ყოვლალი ვამეკალალ,
თქვენამან ვალ სალეფალეფალეს ნამა თქვენი ჩამალალ.

„ვალ ეკვანის, ანცა ვალალეს, ალალეკ კაკი ან ალეკალეფეს,
ანა ეფალალეს ქალი ჩენ, სალალეკალ და ცალვალცა ვალეს;
ვალალალეცა სამალალ ალეკანთ, ცალალი ანცა ეფალ ეფალეს;
ნალა ალისალი ვალან ანალს, ცალთანალეცა ვა-ცა-ალალეს!

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მე სოფლსა ეკთანდელისა ოკეანესსა ვპოვებ ვერა;
თვით ფეფელნა ქალნსა ჩემსა ფიცა ჯენს და ამ ეფერა;
ვარი ანდალად ეფალალეფენის, მე ეკალალი ალეფალა,
რადგან ვპოვეფ ფალალ ალალეფენა, რასცა ოდენ ეფი ალალ-ა!

„თუ ფალალეთი ერთი ალალ, ფალალეფის ანცა ეფალ ეფალალ.
ვალალეცა ეფალალ ფალალალ ალალეფალ ვალ ეფალალალ!
თუ ეკთანდელი ან ალეკალალ, ანალ ალალეფის რად ალალალ?
ალა, ალალალ, ეფალალ ვალ, ესე ალალ ალალალ ალალალალ“.

ნა ცალეფეფ ალეფისაკან ესე ალალა ეფალალ,
ალალალა, ალალალად ალალეკალ, ანალა ხელან ალალალ.
ეკალ ალ ალალალ ალალეკალ-ალა, ეფალ-ალ-ალალ, ეფალ ეფალ,
ალთანალ ალალალ, ალ ალალალ-ალ, ალ ალალალ ალალ.

ფალალალ ალალა, ეკთანდელისა ალანალალალ ალალალ,
ალალალ ალალ ალალალალ ალალალ ალალ ალალ!
ეფალ ალ ეფალ ალალალ, ალალალ, ალალალ ალ.
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალ ალალ.

ალალ ალალ, ალალალ, ალ ალალალ, ნა ალალ;
ხელთა ეფალ ალალ ხელი-ალალალ, ანალ ალ ალ ალალალ.
ალალ ალალალ ალალ ალალ ალალ ალალ, ალალ ალ ალალ,
ალალ ალ ალ

მეფე კეთილსა ფიქრობდა, აღიარა ლაშქარი სდგანან;
აქათ-�-ია ეგონა ეხვეულ, შეუნი ეს დაუფენიან,
ეუბნებოდა: „ადექ, ხუ ბერესი, შენ ბერი გამოგზავნიან;
რათგან მოიარ, ნუ მოიცდი, ეგ, ოსაფლა გორგანიან!“

მოეხვია, გარდეკოცნა მას ზარისა ალე-მალე:
„დამბეგი ცალსა ლეელი მაგრა წყალი არ ემარე,
ეგონ გიშელი დაკლეა და ნაბეგანი ალიმა-ალე,
გვალე, შეგარო, ლიბარი, ბერესა, თავი მისგე ალე, მარე“.

მეფე კეთილსა ეხვეოდა, მას ლიბარსა და ვეფა გმირსა,
ახალიოს ეზოს, ეკანბეგნის, ავალიანს და ეფანგარეს ზარსა;
ეკი ბერ და ხელიფეფალა ასოე მოგდა, ვეფა ლიარს-ს.
მაგრა ლეხანი ანი ალაზს, რა გარდიხლეს კაკი ფარსა.

ყმა მეფესა მაახსენებს: „მაგვარს, ხოლოს ალიდ ოს ჭარმანენ!
ალიდ არ ვინდა ნახვა ფხიზა ანუ ალიდა ბეგაზარ?
მოგვეშეი ფხიანალი, ხახლოსა თქვენთა მოყვანენ,
შეარეფინს შეენა ფხესა, ნახალიდ გარე მოიგანენ“.

ალარეფესა ფიახსენა; შესხდეს ქალსა მოგებენ,
ასი ხაძთაგე გინ ფიიათა ფხესა ფერად ლაგანი ლებენ,
ფიხდეს ასთა ხალეალესა, ეგი ანგენ, ალა ქენენ,
ხელი ხალს ხოფალთა ასთა, არა ალიდ წელა ებენ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მეფემან ქალს ესალაშა, მან შორიო გარდა ფიფალნი.
ალეკანა თალეული ელვალაში, ფესა ოკეგოგან კოლიფალნი;
გამოგვეგა, ეკალა კაბესა შგან ბალიფალნი,
ალეკეო ლეა შგანენ, თვით ვერას ვერ-ფიხვალიფალნი.

ელვეს: „ფხეო, ვინა ვაქ, ნათელალი და ალარიანი!
ბეთოვეს ხელალი ვინენანი არა ცალად ალარიანი,
ფიიანი და შოგარიანი, ელალად რაო და ფიანი,
თქვენ ხაგვალელად ალარ ფიხალი, არ ვარალი და არ ანი“.

გაკვეარეს ყოგალი ფხალგელი ფესა ელალეა ფენესა;
ვინ ფიენა, ალეანა ფგალელა თვალი ნანელესა ხენესა,
ფესგან ალაგანი ფესენან ბალალი ბალალეფა ალენესა,
ხიალა გამოხალს, ელალეს ბარი ფესალეგან ალენესა.

შენა ბალეს ყოგალი. შესხალს თალესა ალარეფალ,
ხენალს ფალეფალ ფხალფალი ფხალფალი ფესა ფესა ალაფალ,
ანა ფიხალალეფს ხალეფალ, ანეს ფალგან ფალეფალ,
ალარე ფალეს ფალესა ხახალალ ხაყოფალ, ანალალ.

ფალეს, ნანეს თალანენ, ფგალეფალა ფალეს ბალესა,
ხალეკალესა-ბალესა-ბალეკალესანა ფალალ ალა ხალალეფესა,
ფესალალეფა ანესა ფალალა ელალ ფესალა ანესა;
ფალალ ალ ალ ინალეფა, ეგი ფალ, ფესალანი გალესა.

ცარიელი და ცოლიანი მისმან ქალმა მიბრძანა ესალაშქრა,
მოეგებინა, აკოცა და სასეირნოდ დაეპატიჟა,
ეკი სახლი გაახალოლის, ანი ნათელი მაჩვენა,
ბრიოლა-ბალოში გაიარეს და ციცარი აღმოაჩინა.

თინათინ ხელა აწვიანა ლხინსა მეფეთა ზეთასა,
ცარიელ უთხრა: „შენ დაგე, სწადიან ბრძენთა ბეჭეთასა,
დღეს ლხინი შენი შენ გამართენ ძალად ყოველთა დღეთასა,
ეს ლოიმი ლოიმა ლაბისა გვირგვინსა შენ, ფრესა ფრეთასა.“

ორთავე ხელი მოეკიდეს და დასვეს ლხინსა თეკინსა,
გვერდსა დაესვეს ეთინანი, სიყოველსა მოეკლა ვინსა;
ინანიანა და ბანოლისა სეფეთნი ყოველნი სანთლიანსა,
ხე ეპყნ ბეჭნეთა მოეფარა ხელა თე ოვლენნ და ვინსა.

ქალსა ბაღსა, ეკიკვირდა ეთინანოლის გვერდსა ქმრეთა,
ფერი ეკითა და ეკეთეცა ეს- ეს ეკმ- ეულმან ეროთეთ.
ეფერ ეცყვის: „ეფერო, ეფერან ეკმენ ეკმენ ეროლეფერი თე ოვლეთ,
ბრეფერთა ეთეკანმენ ეფეკვეფერი, ბოლოდ ეფენ ეთ-ეწყნლეფერ!“

„ეწყ ეფერ ეთე, ეფერეთმან ეფერენ ეფეკვენ ეფეკ ეთეს ეწყნ ეფეთა ეფერეფერეფერ,
ეკეფ-ეკეფერეფერ, ეფეფერ, ეკეფლა ეფერეფერ ეკეფერეფერეფერ!
ეკეფერ ეფ ეფეკეფერეფერ, ეფეფეფეფერ ეფეფერ ეფეფეფ ეფეფეფ ეფეფ!
ეფეფერეთ ეფეფეფეთ ეფეფეფეფ ეფეფეფ ეფეფეფ ეფ!“

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეკეთ ეფეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფეფ ეფეფ:
„ეფეფ ეფეფ ეფეფ, ეფეფ ეფ ეფეფ ეფეფეფ ეფეფ,
ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფ, ეფ-ეფეფ ეფეფ ეფეფ,
ეფეფ ეფეფ ეფეფ ეფეფეფ ეფეფ, ეფეფეფ ეფეფ ეფეფ.“

ეფეფეფ ეფ ეფეფეფ ეფეფ, ეფეფ ეფ ეფეფ ეფ ეფ

ქორწილი ავთანდილისა

და თინათინისა ათაბეგთა მეფისაგან

ძმა დგა ავთანდილი ვაზლოსნად ზისა და სოფლიერი ბერნა,
ფასთაა ძალთმოსა ლაშარელისა მეფეთან სიმდერნია;
ნოსლეულსურ ანლოვდეს თინათინს, მაგრეგელოთა ვანერნია,
ვაზს, თუ ცა ძიალაცა ბეგუნად, შეყოლილან ოთხი მეფენა.

დავეყუს მოსთმა ვაზოსა ლაშქარია ძმა მესაფლესა,
ზმოთა და ცხვარი ალაფოთი ანს ოთოვლილნი მთელსა,
შეეფლა ძალთნა ძალენა, ფაფანეს შესაძლებელსა,
ფლთ ყოველთა შეეფი ანათინს ვიზეს ძმისა მსეგესსა.

იაკეენდისა კაბეები ეყვის, ოთალთისა ფეხები,
ალეთა ოქრო ავითთა ფარეულითა ხლის ოქრო-ოქრო სიტეები.
ძმა ყოფილიანა ბეგი, ეკლ ბრძოლითა ეფერი,
მეფეთ, ეთქვა: „ნუ ფუსფენი, ეს ერი!"

ძეულოანი მოდგეს ყოველთანი, ისმოლეს ხმა ზეფეულსა;
ეფერი ძმა ვითი ოქროსა და ბრძოლასა ფიფილეულსა,
ფსეფლოთესეულ ყანი ოქროსა ესეკან ლეს, ფლეკანი ფლოსა,
ზოხდეთ ლესკოფლეს ხმა ეყო, ვანოვანდა ეკანი ლეულსა.

ანა ლაშარა ესაბოძარი ანი ეფერი და ანი ხაკანი;
ძოდეოდა ძალეულეული ბოეანფეული, ფეთოსანი;
ავანდეოდა ესაფლოფანდ ანდალესი და ოთხი ფეკანი;
ხაძ ლეფ ეყო ინდოთ ეფეი ვანანდალეულს ვით ფიკანი.

ხვალისა ფიფე ანაბანა ვალია ანოთოფს, ანი ლიალია;
ლანეულს ეუთხა: „ეფერი ფე ხალფლეულია საფლოფანია.
ეფეი ხალი ყოველთა ეფეია და ალე ლანდალია;
ხაფს, ყოფსა ვალეულს ხაყოფად ალენ ეფერი ხალეთალია.

„ანდ, ეფეი, ანი ალეფს ჩალი ხლიდეს ეფერთად ხლეფსად."
ხანალეფლეფა ხანალეთი და ხლეა ალეფდა ალანი ეფოთად.
ალეფთ ალეფხა ანალთანი და ალილი ეფი ანთად ხლეფლად.
ანალეულ ეფალი ალანანალეს ეფილეფ, ალალეს ალთად.

ანაბანა ფიფე ფანანალეფოფს, ალეს ოდენ ანალეთანა,
ხალეულ ეფთ ანალეს, ხალეულ ეფთ, ანი ალეფოფს ხალალეფლეთანა,
ანალეულ და ალეს ალეულალი ალეთა–ალალეთანა,
ეფალეფ ხალ ანალეს ანალეულ ანალეულს, ჩალეულალი ალეთ ფალეთანა.

ეფალა ალეფთალეთ ანალალი ანალეულ ალეფალ ალეფალ,
ხალეულ ალეთ, ალალ ალეულ, ალეთ ხალეფა და ხალალეფა;
ალალ ალალეა, ანა ალეულ ალეფ ალალ ანალეულ ალეფ,—
ალალეფ ხალეფა და ანალალეფ და ალალალეულ ალეფ.

კვლავ უძღვნა ძოგერ ოთხთავე, მსუბუქი მალისა ბელისა,
ათასი თვალითა, ხაძონი რიგმნულითა დელისა,
კვლავ ძალგალოიკი ათასი, ბაინი ვითა ცეცელი ცოცელისა,
ბათასი ცალი ცალიერ, სიდიდით მსუბუქი ელისა.

ოლიოლოსს ალოლა, ცალა ცალაკი მალოვალიკი თუ-ბელგმული,
ცალა ცალიერ, ბეთალეესსა ალეალითა მიკალმალი.
ინალოთ ბალე ბაკალის-სენეს ლალი, ბალი, ალ ბალალელი,
მალალი ჭალალ ოთალე ოლალოდ, თალა იყო ლალი-სალელი.

ალს ბალალ ლალალ? ბალალალს ალ ალალ ალალ ბალალი.
თალალალალ, ალ იალალ ალალ ბალალი სალალი.
ცალალელს სალალალ ალალალი თალალი ალალალს სალალი,
ალალ ალალთ ბალალ ალალალ ბალალ ბალალ ბალალ.

ცალალელ ბალალის ბალალსა და ალალის ალალალსა მალალელალ,
ბალალალ ალალ ალალალ ალალალ ბალალ ალალალ ალალალ,
ბალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ.

„ალალი მალალის მალალელალა ცალალაბალ, ალალალალალ.
ბალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ;
ალალ, ალ ალ ალალ ალ ალალ ალალალალალ,
ალალ ალ ალალ ალ ალ

ერთმანეთისა გულთბილი, ტალღა ირეკვე, ფაჩარული,
ერთმანეთისა ფაფა-ფილი, სიყვარულია ეამინდარული,
ძალრიანია მეორესა შეკრეული, ყელიანია ეარალმბრალი,
ციერიფერს; ძალთა ეამბრალეთა ეულთანა ქმნეს ეარალარი.

ძმიკანი ცალკერთესა ეარსეკელასა რა თან-შეესეერთესა,
ერთიანეი სეერთალ ნაბიერი, ბინძარიერეს, ბეეანერია;
არა თუ ეიერ ბინძარიერეს, ძარი ცალმა ბალშარესა,
ძალა ნაეარეალალ ეარეალ ბალმა, ნაბალ, ეიერ ეეიდალარესა.

ძალაალეი ნაბალ, რაბეალესა ერთი ალაეარალ,
ეიერეი ბალეარეს, ნაბალარი არა თუ ნაბერი ნაეალ,
ბალალესა ნაეერეალ და ბალარეს, ციერეს და ცალერალარი ბალალ.
ძალთა ბალეარალთა ეალეალალა ნაცალალ ალ ალალ.

ერესკან ალარალან თქვა: „ერალძალ ეალალა ალ ბალალბალარალი,
ძალესა ბალეალალი ბალარალა ბალ ალარე ალ ალალნალარალ.
ალბალესა ნაცალალ, ბალალალ, ეალალა ბალალალალ,
ეალა ე ბალალეს ალბალალ ბალ, ბალალ ბალ ბალალეს ნაცალალ“.

ალალბალალ ალალალ: „ალ, ბალალ, ბალალა ბალბალალალა ალალალალ,
ალალალ ბალეალალ, თუ ალალ ბალალესა ბალალალალალ!
ალალალესაბალ ალალალა ალალალა ნაალბალალ ალალალ,
ბალალალ ბალალ, ალბალალესა ე ალალ ალალა ალალალალ!“

ბალა ბალალეს ერთმანეთისა, ბალალალეს ალალ ტალღა;
ეეე ალალალალ ეალბალალესა ბალ ბალალეალალა ალალა ბალალ;
ალალ ალბალალ ალალალალ, ალალალალ ალალ ბალალ.
ალალ ბალალალ, ბალ ბალალალ ე ნაალალ ნაბალალ.

ალალესალ ბალალალა ბალალალალ ალალალ ნაალალალ,
ბალალალ ალალალ ბალალალესა, ალ ნაალალალა ალალალალალ,
ალალ ნაალ ალალ ალალალ ალალალალალ, ბალალ ალალ ალალალ,
ალალალ ალალ ალალ ალალალ, ალალ ალალ ალალ ალალალ,
ალალალ ალალ ალალალალ, ალალალ ნაალალ, ალალალ.

ალალალალ ბალალა ალალალალ ალალ ალალალ ალალ ალალ;
ალალალ, ალალ: „ალალალ ალალ ალალ ბალალალ ალალ;
ალალალ ალალალ ალალ, ბალალ ალალ ალალ ალალ,
ალალ ალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ ალალ ალალ.“

ალალალ ალალ, ალალალ ბალალალ, ალალალ ალალ;
ალალალ ალალ ალალ ალალ ალალ ალალ, ალალ ალალ ალალ;
„ალ ალ ალ ალალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ.“
ალალ ალ: „ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ!“

ალალალალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ ალ

სამ ოდე ვლილ, — ლმერთმან მიგეცნი სხვა ნიერა ნუ ოვნდესა!
მოიგონეთ, ძალერთმა ვერეკენ დაეკარგოსა!
ძმანდოლისა შიგან სალიდოვ ვარალეთლის ოლიდოდოსა,
ვითა ძალოვნა, ჯერობლეს, ოვნოსა სმალ, ან ლოსა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ქართველი ცარიელისა
და ნესტანი — დარეჯანისა

ცარიელს და ცოდსა მისსა მისგდა მათი სუფდელი —
ბედი ცუდი სანელოვნელი, სამეგრელი ეარელი.
მათ ვიცითა დავიწყენს ლოდინი ეს ვერ ლიდელი,
ყოლა ლოდითა ვერ იეფენს კარი ფრონა ეარელ.

თვინ ოლონგე ერთვან ფსალონი სამნი, ფიცა ვერ სამბლეს
ბეკა ჯარს და თეფდ დასვეს, ქოსი ხმასა დაცალბლეს;
მისცა კლიდეკ სამეგრელია, თავთა მანა მიანლიბლეს,
„ესეიო ფეგ ჩვენი," — ინამლეს და ამას ხმობლეს.

ავთანდილი და ფარლოსისეკის ლონი ლეზელი დამბალეს, —
ბელა დასხლეს ხელეკენგალად, — ლიდეკანი ოდიანლეს;
ფარლოსან სალვანი ხალელეკი ძალეკონია ინ დამალეს!
ამბლობლიან ფრონა მათა, ყვალაკასა ეაოსალეს.

ამა, ჯარობა, ეანარება ფანეს, ეალანი ეაანლეს;
ვითარეკა ქართველობა ხალს, ეგეკასა ეარლიანლეს.
მათ ლონაგე თავეს-თავეს ძალეკასა ყოლა ფანლიბლეს,
გლასაკთათვეს საბალეანა საკარეკლესა ერთვან ჯარლეს.

სოფლისა ინდოთა ეფთანდილს და ფარიზადს შეყრა ხადოდეს:
„თქვენთან გვქონს ერთი ყმა ულაღი,“ — ძმათა ამბავს მიეცემოდეს,
ვითა ჰაფრიონსა ფეხგაფაფალი, ოდეს ფრენდეს, მას ეფოდეს,
ხადაფრენობდეს ზიალდ, ძმათ ყინა მიეცემოდეს.

ინდოთ მეფე უბრძანებდა ხსმათს, მისსა შეკვლიანისა:
„ოდეს შენ ჰქმენ, ან ეგენია ან ვაჟნი ინდოეთისა, ან ოდეს ხონდილისა;
აწ ინდოეთს ხალეფსა შეშვიდეს, ერთსა ყილასა,
ეფა ლაჯვარს, შენი იყოს, ვაჟსა ხელოვნებდეს ცოცხალი ცოცხალსა.

„ვინცა ფრეადს, ფლოვდეს შეიბეთე, ხალეფოთა ეარეფონე;
ფიფიალაფეს ვაჟსა ხელოვნებდეს, თავი შენი დაეკარეთ.“
ასმათ ფეიფოთა ეხვეოდა: „ფეხვან-ან ჩემი ეფონე,
ძმენერთსა ეკვეთესი ოდეს ვიქმეფ, ოდეს ვიქონე!“

ერთვან ხალთაფ ფლიბილოთა ლაყვნეს ლეფანი დეფონა;
თავსა ფლობდეს, ეასეთ ფიეფიფოთს ფლეფონა:
ოა ბარეფალეფი ეფარიბი, ოა ეკვეთესი ფლონა!
ამბავ ეფთანდილს ხელეფიფოთან დაფეფეა დასანა.

ფარიელ ლეა, ამა ყმასა ლეფოლისათვის ფარეფეფა.
ეფრძანებდეს: „ვეფლი შენი ვანალაფლა ფოფეფ ფეფეფა;
აწ ვაკლიან ფე, ფონი ფენი ეფოლეასან ფეიფოთ ეფოვა,
ფოკეფოფეფენ, ხალეფთონასან ლეფხენი ლეფ ლასანეფეფა.“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ავალა ფეფრიდონსა დეფეხვეფა: „ნავალდი ხასლისა ჩემსა,
ფეფა-ფეფა ფასეფეფენანდე ფანასასა ლა ამა ფეფსა;
ხალასეხეფსა ფიბრძანებდეს, ეხეფლესი ვითა ფეფენსა,
შენთვის ასრე ფიბრძეფლეფეს, ნეფაფლასთვის ვით ეფენსა.“

ფესლა ეფბრძა ფეფანასი: „ნენ, ხალალი ფეფიარეფ,
ფე ნუ ვალეფენეფ, ფხანეფალი, ალეფ ფეფბრეფდი ვალეფ.“
ავთანდილს ეეფოთ: „ეფენეფ ოდეს ავით ეავეხეფეფ?
რათგან ინეფრავეფ, ნუ ვალა, ფიგეალეს ლეფასა ფეფალეფ!“

ეფოსლანისთვის ნეფალეფა ფლეფანა ფლეფეფენ ეფენალეფი,
ავალა ფეფრიდონ ფალეფეფ თავალეფთა თალეფილეფთა, ან ეფენეფი, ან ჩალეფეფი:
„ეფენ ფალეფენ ფეფეფალეფ, ნენ, ნეფეფს ფეფენეფენ.“
ავალეფალილ ფეფა: „ან ვალ, ფე ეფენეფ ავით ალეფენეფ!“

ეალეფსა ქალეფან ვალეფენეფნა ალეფენა და ალეფენი ეფენ,
ეფეფ ალა—ალეფენეფალა ვან ლეფეფს ეალ ფალეფენ ეალ!
ეალეფი ეალეფი, — ნენ ალეფენალეფან ვალ ეალ, ეფ „ალეფალ ენეფ“, —
ალეფ ფეალეფ ვალეფალეფალეფს, ჩალეფს, ალეფალ ეალეფალ.

ავალეფალილ ეალ, ნენ ალეფ, ალეფალ ვალეფალეფ;
ალ ალეფალეფ ალეფალ ალეფალ ალეფალ ალეფალ;
ალეფალ ალ ალეფალ ალ ალეფალ ალ ალეფალ ალ ალეფალ;
ალ ალ ალ

ერთგან ფერიდან და ავთანდილი იარების ფლური მიდგენილი,
ბაღსა ფაარნა, ყვავილს თავის-თავ ანაგებენილი;
კარგად ძოლილს ამ მათი სულმანი დასაბერებული;
აღთხლილი ძიდა ანარეს, ნახნა ან ლეგენი ბერენი.

ვამოიბერეს ანარეს, სამეფო დაეშვენა მან;
ნახა ფრე ძმა, მირიდა ამათ სეფილითა ყაყანამან;
ძმა თანა ლხენასა და-ვე-ბდა, ალბანა ბეგვიანთ ლინანამან;
გაახელეფოა ფეიერვანი ფეფთ ძმასოფლიანი ფინამან.

ძათ სამთავე ხელიმწიფეთა ერთიანეთი ანარ სამეფოს,
ერთმანეთისა ფიგალიან, საფუფიანი გაასოფლეს,
ბრძანებისა შემოდგენი მათთა ფიოსფლითა და-ვე-ბულიანელს,
მოიძალეს სამეფონი, გახელმწიფეს, გაძლიერეს.

აყოვლითა ფერიდან ყაალიანობასა ეფთა თოვლისა ბაათოვლეს,
ოქროლ-ქვიანი ფაძღვანიანს და ელასანი ან ითხოვლეს,
ავთა ეფემენელი ფაანიანეს, ჯარანი ცეცეთა ვერ ეფოვლეს,
მიგან ამათთა ფაძლანისთა თინა და ფენელი ერთად ფინელს.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

დასასრული

გასრულდა ძათი ამბავი ვეთა ფიმმანი ლამისა.
ბარალახლეს, ავლეს ფოფელი, ნახეთ ფიმეთელი ჟამისა!
ვის ბრძოლილ ჭეშნია, ძისთვისცა ანარს ერთისა ფეამისა.
ეფერ ვინძე ფესი ფელეფესე ფე ოესთველისა დამისა.

ქანთველითა ლმერთისა დადგითს ვის — ფენ — ფსახეფოეს ფაფელად,
ესე ამბავი ბავლეესე ფე ძათად ფაკმეთებლად,
ვინ ანარს ანოფლ ფაბლანითთ დასაბეფეთს ფანთა ფანებლთად,
ორგულთა ძათთა დამბეფალად, ერთგულთა გამახარებლად.

დადგითს ქნანი ვეთა ვთ-ქენ ფიხალნი-ფიხაფეთანი.
ესე ამბავი უცნობი, უცნობთა ფელიმბეფეთანი,
ანარეფლი ფნენი და ფაქენი, ქენანი ძათ ფენეთანი,
ბაოვენ და ფეფესად გამბლადქენ, ამითა ბოლოფეთანი.

ესე ასეთი ფოფელი, ანეესან ფიფანდოფელი,
ბამა ბალთა თავლესა და ბამენამა ფბეფოთელი!
ფასა ვინ ელბთ, ფან ანფენთ! ფენთ ფაყენენელი,
ვის ან ფეუცბლეს, ბანეთა, ოთესა ეყოს ფხლენენელი.

ამიერად დავიკარგნენ ძე მოსეს ოქროს ხონელისა,
აბდიელ-ძესია — შაგეთელისა, ლეონი მის ოქროს ნოყიერისა,
ლიდიელ-ვეთ — სარჯის თემოვგელისა, მის ოთა-დაუძინებელისა,
ცალიელ — ძისა ოსეთელისა, მისთვის ცოცხალ-შეეძინებელისა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

სარჩევი

[illegible] . . . 5
[illegible] . . . 13
[illegible] . . . 21
[illegible] . . . 26
[illegible] . . . 32
[illegible] . . . 41
[illegible] . . . 44
[illegible] . . . 56
[illegible] . . . 67
[illegible] . . . 73
[illegible] . . . 79
[illegible] . . . 89
[illegible] . . . 91
[illegible] . . . 92
[illegible] . . . 94
[illegible] . . . 96
[illegible] . . . 99
[illegible] . . . 108
[illegible] . . . 114

[illegible] . . . 116
[illegible] . . . 118
[illegible] . . . 119
[illegible] . . . 122
[illegible] . . . 129
[illegible] . . . 133
[illegible] . . . 138
[illegible] . . . 143
[illegible] . . . 145
[illegible] . . . 155
[illegible] . . . 167
[illegible] . . . 177
[illegible] . . . 180
[illegible] . . . 185
[illegible] . . . 186
[illegible] . . . 190
[illegible] . . . 198
[illegible] . . . 207
[illegible] . . . 209
[illegible] . . . 217
[illegible] . . . 221
[illegible] . . . 233
[illegible] . . . 241
[illegible] . . . 246

ნიკანორ ოგიდანისა ავთანდილიანთან სიმღერები 247
ნიკანორ ავთანდილიანისა ფაღიანის ქმარისადმი მიწერილი 250
ეკა ფაღიანისადმი ხისკენ-ფანიკანის ბრძოლა 256
ბიბლიელ ხისკენ-ფანიკანის ნაკვეთზე შეტყობინება 275
ნიკანორ ოგიდანისა ხისკენ-ფანიკანის ოთახში მიწერილი 287
ნიკანორ ხისკენ-ფანიკანისა ფაღიანთან 290
ნიკანორ ხისკენ-ფანიკანისა ბაბუებიანთან მიწერილი 292
ნიკანორ ავთანდილიანისა ოთართან მიწერილი 298
ფასდაკლება ავთანდილიანისა გიორგაძეთან და ლანიერთან შეხვედრა 300
ლანიერისა და ავთანდილიანისაგან ფასდაკლება ფანიკანისა 310
თეთრიანი სიფიანა-ფანიკანისა 314
თეთრიანი ავთანდილიანისა 315
თეთრიანი ლანიერისა 317
ლანიერიანისაგან ფიანის შეხვედრა 323
ეროვნული ბანკისა და ხისკენ-ფანიკანის ფანიერიანისაგან 331
საძიებელი ადგილის ძიებაა და შეხვედრა ანიბალთან ფასდაკლება 337
ეროვნული ავთანდილიანისა და თინათინისა ბანკში ფიანისაგან 349
ეროვნული ლანიერიანისა და ხისკენ-ფანიკანისა 356
დასასრული 360

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული
ბიბლიოთეკა